Hengellisiä Lauluja ja Wirsiä

I

Hengellisiä Lauluja ja Wirsiä I

HENGELLISIÄ LAULUJA JA VIRSIÄ

I OSA

NUOTTIPAINOS

9 s PAINOS, 33—36 TUHAT

HELSINKI
SUOMEN LÄHETYSSEURA

KUOPIO 1944
KIRJAPAINO OSAKEYHTIÖ SAVO

Esipuhe I osan yhdeksänteen painokseen.

Tämä uusi Hengellisten laulujen ja virsien nuottipainos on pääasiassa edellisen painoksen kaltainen. Eräissä lauluissa on kuitenkin sävelkorkeutta alennettu. Samoin on muutama täysin käyttämätön sävelmä vaihdettu tutumpaan. Joillekin verraten vähän käytetyille lauluille on merkitty vaihtoehtoinen sävelmä siinä toivossa, että ne siten kävisivät yhteislauluina käyttökelpoisemmiksi.

Antakoon Jumala jatkuvan siunauksensa tälle laulukokoelmalle, joka jo vuosikymmenet on saanut olla Suomen laulavan seurakunnan rikkautena.

Suomen Lähetysseura.

N:o 1.

Oi Jee-sus Kris-tus, Her-ram-me, Ju-ma-lan Poi-ka, tur-vam-me, Tai-vaas-ta as-tuit pääl-le maan Vai-vas-ta mei-tä aut-ta---maan.

2. Sua nöyrästi me kiitämme
Suullamme, sydämellämme,
Kun tulit meidät perimään
Iäiseen taivaan elämään.

3. Myös rukoilemme nöyrästi,
Ett' armostasi alati
Sä johdattaisit jalkamme
Lyhyen elinaikamme.

4. Meit' auta oikein elämään,
Täält' autuaasti lähtemään,
Sua kiittämähän ajassa
Ja viimein iät taivaassa.

David Böhme. (S. Virsikirja N:o 3.)

N:o 2.

Hitaanlaisesti. *Suomal. hengell. kansansäv.*

On rie - mu, kun saan tul - la Sun, Her - ra, temp-pe - liis,

Sun por - teis - ta - si käy - dä Si - säl - le py-hyyk - siis.

2. Polvesta polveen täällä
Soi ylistyksesi,
Sieluihin vuotaa rauhas
Ja siunauksesi.

3. Sun pyhät tuomiosi
Julistat kansalles
Ja armos, totuutesi
Ilmoitat omilles.

4. Oi rauha sulle, Siion,
Ja valo huoneisiis,
Sun parastasi etsin
Ja liityn ystäviis.

5. Jumalan seurakunta,
Sun eestäs rukoilen,
Ja armon alttarille
Käyn kanssa pyhien.

Evers. Davidin 122 ps.
Suom. J. Laine.
(Suom. Virsik.)

N:o 3.

Rauhaisan iloisesti. *Lilli Leinberg.*

Juh - la on rau - hai - nen Lä - hes - ty - nyt. Meil - le on

Jee-sui-nen Nyt syn-ty-nyt Val-keut-ta luo-mahan.—Luo se mun

rin - - ta-han, Kah-leis-ta kuo - le-man Va-pah-ta - - en!

2. Suo yhä runsaammin Aartehias, Elämän murheisiin Luo iloas! Auttaos ainiaan Hyvyyttäs muistamaan, Yhteytees rakkaampaan Liittymään niin.

3. Lääkitse lyöntis nuo, Mitkä sä soit! Synnyithän meidän luo, Parantaa voit, Voit meitä uudistaa, Kiitosta uhkuvaa, Elämää lahjoittaa; Siis sitä suo!

4. Kiitos kun saavuit sä Vapahtajan', Päästääkses synnistä Myös heikoimman. Kiitos sun verestäs, Hyvästä Hengestäs, Kärsiväisyydestäs Mua kohtahan!

Lina Sandell.

N:o 396. Jeesus, mun paimenen', Oon omas ain', Hetkellä kastehen Sun nimes sain. Lapsuuden päivinä Lastasi hoidit sä, Tahdostas joskin mä Poikkesin pois.

2. Kiitos, kun annoit mun Käsittää myös Iäti siunatun Pelastustyös. Sulta mä uskon sain; Riemua, rauhaa vain Turvissa vanhempain Mulle sä soit.

3. Oo mulle armoinen, Vapahtajain, Täällä kun taistelen, Oo voimanain, Taluta lastasi, Rukoile eestäni, Etten mä vaipuisi Syntihin vain.

4. Myrskyissä maailman Vaarassa oon; Kuiskehet kiusaajan Vie taisteloon. Elämän Herra sä, Yön, päivän hetkinä Omanas säilytä, Luoksesi vie!

»Uppåt». Suom. M. N.

N:o 4.

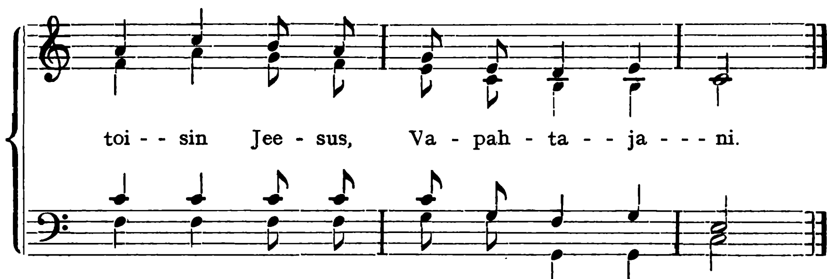
Ei liian nopeasti. *Kokoelmasta »Nya Pilgrimssånger».*

Jee-sus, jo-ka las-na pien-nä O-lit täh-den mi-nun-

kin, Ar-mos--ta--si a-puun rien-nä, Et-tä

lap-seks tu-li-sin, Us-ko-a kuin lap-si voi-sin, Si-nun

o-mas ai-na oi--sin, Y-lis--tyk-sen sul-le

2. Synnyit tänne alhaisuuteen,
Seimessä sä lepäsit;
Nostaakses mun eloon uuteen,
Isäsi sä sovitit.
Puoltajamme olet tuolla
Isän oikealla puolla,
Mun ei tarvis ole kuolla,
Olet Vapahtajani.

3. Luonnostani osallinen
Olet, Jeesus. Herrani,
Siksi olet armollinen
Kristinuskovillesi;
Tunnet synnin kauhistuksen,
Annat varman vapahduksen,
Annat taivaan virvoituksen,
Jeesus, Vapahtajani.

4. Hengen silmin ihastellen
Seimehen kun katselen,
Niin jo mulle, vaivaisellen,
Valo virtaa syömmehen.
Synnit suot sä anteheksi,
Puhdistat mun puhtoiseksi
Sielulleni autuudeksi,
Jeesus, Vapahtajani!

N. E. Vainio.

N:o 5.

Lämmöllä. *Mikael Nyberg.*

Jo täh - - tö - nen Bet - le - he - mis - - tä loi Va - lon

kirk-ka-han hal - ki yön, Ja vie - - not en - ke - li-

Ten.: kirk - - - - ha - han hal - ki yön,

lau - lut soi Y - lis - tyk - sek - si ar - mo - työn. On jou - lu.

Jou - - lu se suo - ko - hon siu - - naus - taan Niin

hal - vim - paan!

lois - ta-vaan lin-naan, kuin töl - liin, töl - liin hal-vim-paan!

hal - vim - paan!

2. On koittanut maailman valkeus:
Nyt syntynyt Kristus on,
Sun turvasi, huoltesi huojennus,
Sydän parkani rauhaton.
On joulu.
Joulu se suokohon siunaustaan
Niin loistavaan linnaan
kuin tölliin halvimpaan!

3. Siis rauhalle, armolle auetkoot
Jo sydämet syntisten,
Ja Vapahtajallensa veisatkoot
Ne hartahan kiitoksen!
On joulu.
Joulu se suokohon siunaustaan
Niin loistavaan linnaan
kuin tölliin halvimpaan!

M. N. suom.

N:o 6.

(Kuorolaulu)

Iloisesti. *E. Genetz.*

Ter - ve tul - tu - as, Jou - lu, jou - lu - juh - la ja - - - lo!

Tai-vaal - li - nen va - - - - lo On sun an - ti - - - as.

Mis - sä i - ki - nään jou - lu - täh - ti lois - taa,
täh - - - - ti lois - taa,

yön se poistaa Rie - mu-sä - teil-lään,
var-jot yön se pois-taa
Syn-kät var - jot yön se pois-taa Sä - teil - län - - sä,

rie - - - mu-sä-teillään,

• sä - teil - län - sä, rie - - mu - - - sä - - teil - - lään.

2. Joulutähti on
Meillä Herran kallis sana.
Sehän kirkkahana
Poistaa pimennon.
Ken sä lienetkin,
Toivehes se täyttää.
Tien se tähti sulle näyttää
:,: Betlehemihin. :,:

3. Kapaloituna
Jeesus seimessänsä makaa,
Joka meille jakaa
Taivaan lahjoja.
Jumal'-lapsen luo,
Ihmislapsi, riennä,
Riennä, heikkona ja piennä,
:,: Hänpä turvan tuo. :,:

4. Jeesus kuningas
Ompi armollinen aivan,
Herra maan ja taivaan,
Rauhanruhtinas.
Hälle ylistys!
Vastaanota hältä,
Hältä, lasten ystävältä,
:,: Joulutervehdys! :,:

Olli Vuorinen.

N:o 7.

Juhlallisesti. G. Wennerberg.

Yö on täh-ti-pu-vus-saan, Kal-vaan va-lon an--taa,

Her-ral-le-ni kii-tos-taan Sie-lun' nyt saa kan--taa,

Pyy-tä-en, hän et-tä sois Rau-han maas-sa ol----la,

Hy-vä tah-to et-tä vois Ih-mi-sil-le tul--la.

2. Kiitos, Isä, iäti Sulle armostasi! Saamme kautta Poikasi Olla lapsiasi. Kiitos, Jeesus, tultuas Tänne köyhäin teille Antamahan armossas Anteeks synnit meille!

3. Suuri valo maailman, Armos suuri täytä. Meille Isän suojahan Yössäkin tie näytä! Henki Pyhä, siunaos Joulurauha maassa; Sija meille laittaos Ajass' autuaassa!

Z. Topelius.

N:o 248. Tutki mua, Jumalan',
Mitä kuljen teitä,
Vapahtajan', vartijan',
Älä mua heitä!

Ja jos harhatie tää lie,
Oikealle saata,
Elontietä mua vie
Kohti kotomaata!

Davidin 139 ps. (Maria J.)

N:o 8.

Rauhallisesti. *Th. S:n mukaan.*

Sal - li kans - sas mun al - kaa, Va - pah - ta - ja - ni, Tä - mä vuo - si, min ar - mo - si suo! Jo - ka päi - vä myös kul - ke - a joh - dos - sa - si, Ko - ko tah - to - ni uu - dek - si luo, Ett' oi - - sin sun lap - - se - nas ai - - - - na!

2. Salli alkaa sun kalliissa nimessäsi, Jossa autuus on ainoastaan! Mua sulje sä rakkaasti sylihisi, Siinä turvan ja rauhan mä saan, Kun maailman myrskyt ne pauhaa.

3. Sanas olkohon aina mun kynttilänän', Joka valkeutta tielleni lois; Joka päivä sä puhdista mun elämän', Pese verelläs syntini pois — Mun tähtenhän veresi vuoti!

4. Sinun kanssasi alkaa ja päättää mun suo, Sinun haltuhus antaudun. Lepo autuas elämän illalla tuo, Kunnes haudasta kutsut sä mun Sun luoksesi taivaaseen kerran!

L. S.

N:o 9.

H. Albert.

Täh - - ti tai - - va - - hi - - nen ker - ran Tie - tä - ji - - - ä i - - tä - maan
Joh - - dat - te - - li ty - - kö Her - ran Kirk - ka - hal - - - la va - lol - laan,
Hän - tä kun - ni - oit - - - ta - maan, Kiit - - tä - mään, ru - - koi - - le - maan.

2. Tähti taivahinen vielä Ompi nytkin loistava, Täällä elämämme tiellä Välkkyvä, valaiseva. Kirkas tähti taivahan Ompi sana Jumalan.

3. Sanas valossa sä meitä, Jeesus armas, johdata, Luokses myöskin eksyneitä Harhateiltään taluta. Suo sun tähtes kirkkahan Kaikkialla loistavan.

4. Auta, että puhtahasti Sanas selvä saarnataan Idästä niin länteen asti, Etelästä pohjolaan, Niinkuin itse sääsit sen Autuudeksi kaikkien.

5. Käskit, että sanas pyhä Vietäis kaikkeen maailmaan. Auta, Jeesus, meitä yhä Tämä käskys muistamaan. Saarnaajille Henkes suo, Siunausta työhön tuo.

6. Sanas valon anna paistaa Yli kaikkein kansojen, Että pakanatkin maistaa Saisi armon uutisen, Ja kuin viisaat itämaan Löytäisivät sinut vaan.

7. Auta, että viimein valta Pimeyden vaipuisi, Että kansat kaikkialta, Kaikki kielet taipuisi, Sua, oi Herra, kiittämään, Nimeäs ylistämään.

Elias Lönnrot. (Suom. Virsik.)

N:o 218. Rakkaus, sä kuvaksesi Minut kerran tänne loit. Rakkaus, sä autuutesi Mulle langenneelle soit. Rakkaus, mä itseni Sulle annan iäksi.

2. Rakkaus, sä verrakseni Itses aivan alensit. Rakkaus, sä veljekseni Tänne tulla halusit. Rakkaus, mä itseni Sulle annan iäksi.

3. Rakkaus sä vaivuit vaivaan, Kuolit tähden syntisten, Rakkaus, sä autuus taivaan, Mullekin toit autuuden. Rakkaus, mä itseni Sulle annan iäksi.

4. Rakkaus, sä valo, voima, Totuus, tie ja elämä. Rakkaus, sä, jok' et soimaa, Kärsit kaikkein edestä. Rakkaus, mä itseni Sulle annan iäksi.

5. Rakkaus, sä sielun saatit Armon kautta ikeesees. Rakkaus, mua joka vaadit Antaumaan omakses. Rakkaus, mä itseni Sulle annan iäksi.

6. Rakkaus, sä suuttumaton, Armahtava puoltaja, Rakkaus, sä muuttumaton, Hurskas edesvastaaja. Rakkaus, mä itseni Sulle annan iäksi.

7. Rakkaus, sun armos vie mun Maasta tykös taivaaseen. Rakkaus, sä siellä riemun Annat mulle iäisen. Rakkaus, mä itseni Sulle annan iäksi.

Johann Scheffler. (Suom. Virsik.)

N:o 10.

(Lauletaan myös kuin N:o 529.)

H. L. Hassler.

Sun pää - täs ve - ris - tää - - - pi Nyt kruu-nu piik - ki-

nen, Kun syn - nit lä - vis - tää - - pi Puh-taim-man sy - dä -

men. Sun kat-sees sam-mu - es - sa Myös päi - vä synk-ke - nee, Ja

huu - tos kai - ku - es - - sa Tai - vas - kin vai - ke - nee.

2. Kun voimas, Jeesus, raukee, Pääs kuoloon kallistuu, Maan uumenetkin aukee, Ja luonto kauhistuu. Sait tuskat kaikki kantaa Sä eestä syntisten, Suo meidän sulle antaa Kiitokset sydänten.

3. Kun kuolo tuskaa tuottaa, Mua riennä auttamaan, Myös silloin tahdon luottaa Sun armoos avaraan. Sun ristis alla anna Mun kuoloon nukkua Ja seuraan pyhäis kanna, Suo autuus taivaassa.

B. Clairvaux.
(S. Virsik.)

N:o 20. Sun kuinka unhottaisin,
Mun Armahtajani.
Mua unhottaa et voinut,
Sä kuolit tähteni.
Mä olin kahlehissa,
Mun niistä vapahdit,
Tuskissa tuimimmissa
Sä yksin lohdutit.

2. En voi sua, ystävääni,
Jok' kurjaa armahdit
Ja joka kuolemasta
Mun iäks lunastit,
En voi sua, Vapahtaja,
Kaikkeni kaikessa,
En voi taas syntiin vaipuin
Sua ristiinnaulita!

3. Nyt synninpäästön kalliin
Sä mulle ilmoitit.
Ja runsaan armopöydän
Myös mulle valmistit,
Ja mulle syntiselle,
Soit ruumiis, veresi.
Sua kiittää sydämeni,
Jää, Jeesus, luokseni.

4. Oi Jeesus Kristus, mulle
Sä mieli altis suo,
Tee minut seuraajakses
Ja tahto uusi luo.
Suo usko vahva mulle
Ja toivo, rakkaus.
Mun anna nähdä kerran
Myös taivaan kirkkaus.

C. G. Kern. (Ruots. Virsik. 146.)

N:o 150. Tiet kaikki kerran kulkee
Luo porttein kalmiston,
Ja hauta meidät sulkee
Poveensa kolkkohon.
Käs'varret uutterimmat
On kerran vaipuneet.
Vain tuhkaa loistavimmat
On maineen seppeleet.

2. Mut Herran seurakunta
Ei heitä toivoaan.
On sille kuolo unta,
Se kiittää surussaan.
Kun Jeesus kunniassa
On Isän asunnon,
Omansa taivahassa
Myös luonaan kerran on.

3. Saa jälleen tulla maaksi,
Mi maata ollut on,
Mut henki ainiaaksi
Sai jättää ahdingon.
Kun täyttymystä ajan
Soi taivaan pasuuna,
Saa henki jälleen majan
Kirkkaassa ruumiissa.

4. Iloitkoon itkeissäänkin
Nyt sydän uskovan,
Kun hautaan syvimpäänkin
Käy koitto taivahan.
Siis luota voimaan Herran,
Ylistä armoaan!
Tie haudan päättyy kerran
Ikuiseen kunniaan.

Grundtvig, suom. (S. Virsik.)

N:o 11.

Eloisasti. *Rauhansävelistä.*

Su - a, Jee - sus, y - lis - täm - me, Kun Sä syn - nyit maa - il -

maan, Kär - sit, kuo - lit e - des-täm-me, As-tuit synk-kään tuo-ne -

laan. Y - lös nou - sit, e - lon saa-toit, Van-hurs-kau-den va - lo -

hon, Es-teet ees-täm-me sä kaa-doit: Au-ki tie on tai-vo - hon.

2. Sulle soi nyt taivahassa Kiitoslaulu enkelein; Ylistetty maailmassa Oot myös virsin, kantelein. Puhut siellä puolestamme, Annat meille armoas, Sinä kaikki kaikessamme Tääll' ja kerran taivaassas.

3. Olet yksin mahdollinen Saamaan voiman, kunnian. Sinä, Herra ihmeellinen, Mursit vallan saatanan. Enkelit ne laulullansa Riemuin kiittää voittajaa. Kantakaamme heidän kanssa Jeesukselle kunniaa!

John Bakewell.

N:o 12.

Hartaudella. *Mikael Nyberg.*

Rakka - u-den, ar-mon läh - - de Jee-sus om-pi poh-ja - ton.
Rakka - u - - den, armon lähde Jeesus om - - pi poh-jaton.

Kèn ois kuollut syn-nin täh - den, Niinkuin Jee - - sus kuollut
Ken ois kuol - lut synnin tähden, Niinkuin Jeesus kuol - lut
Niin - kuin Jee - sus

on! Ken ois ees - - - tä pilk-kaa-jain - sa, Vainoojain - -
on! Ken ois ees-tä pilk - kaa - - jain - - sa, Vainoojainsa,
kuollut on! Ken ois ees - - tä pilkkaa-jainsa, Vai - noo - -

sa, mur-haa - jain - sa Käy-nyt ko-vaan kuo - - - - lo-hon!
mur - - - - - haa - jain - sa Käy - - nyt kovaan kuo-lo-hon!
jain - sa, mur-haa - jain - sa

2. Jeesus on sen yksin tehnyt,
Yksin hän, ei kukaan muu.
Hän on vaivat, tuskat nähnyt,
Joit' ei kertoa voi suu.
Nöyränä hän kaiken kantoi,
Nöyränä hän henkens' antoi,
Vuoteenansa ristinpuu.

3. Minkätähden kaiken vaivan
Jeesus kärsinyt on niin?
Rakkaudestansa aivan
Meihin, kurjiin syntisiin.
Jeesus astui kuolon vaivaan
Avatakseen meille taivaan.
Meidän tähden kärsi niin.

4. Miksi tuskan kalvaa annat,
Sieluas, sä syntinen?
Miksi syntein taakkaa kannat?
Katso: Kristus kantoi sen!
Sovitusta saarnatahan,
Rohkaistu siis uskomahan
Anteeks'anto syntien.

5. Armo kuuluu sulle juuri,
Sulle, raukka, kurjinkin,
Vaikka rintaas tuska suuri
Kalvaa liekein polttavin.
Kaikkein synnit Jeesus kantoi,
Kaikkein tähden itsens' antoi
Ristiin, kärsimyksihin.

Simo Korpela. (S. Virsik.)

N:o 13.

Juhlariemulla. *Fredrika Wickman.*

Hän y - lös - nou - - si! Oi on - - ne - a, Nyt rie - mun paik-ka on hau-ta! Hän y - lös nou - si! Niin tai - - - vaas - ta Soi ää - ni il - mo-jen kaut - ta.

Hän, jo - ka ees - tä - ni sur - mat-tiin Ja hau - dan hel - ma-han

Hän voit - - - - - - ti!

kät - ket-tiin, Hän y - lös nou - si! Hän voit - - ti!

2. Hän ylösnousi — hän kuoleman
Ja kauhut helvetin voitti,
Ja yöstä synkästä kanssahan
Uus pääsinpäivä jo koitti.
Nyt pääsö synneistä valmis on,
Siis kiitos Jeesuksen olkohon,
Kun meille voiton hän antoi.

3. Hän ylösnousi — mun vapahti.
On riemuisaa sitä muistaa.
Vaikeat vaiheet jos tulleeki,
Ken tuomioon minut suistaa!
On velkakirjani voimaton,
Jo risti sen yli tehty on.
Haudasta Kristus kun nousi.

4. Laki ja tuomio kun peljättää,
Oi, Jeesus, armollas auta!
Kun elonretken' mun päättyy tää
Ja uhkain vuottaa jo hauta,
Suo mieltän' lohdutan ainiaan:
Sä itse nousit, ja sen vuoks saan
Mä luokses kerran myös nousta.

Lina Sandell.

N:o 14.

J. H. Schein.

Sä o - let I - säs kun - ni - aan, Oi Jee-sus,
Mä vä-häks ai - kaa maa - il - maan Jäin vie - lä
men - nyt mul - - - - - ta,
tän - ne sul - - - - - ta,
Jäin kul - ke - maan mä
vie - raa - na I - sä - ni maas - ta kau - ka - na.

2. Se isänmaa on ylhäällä,
On taivahassa aina,
Ei siellä suru sydäntä,
Ei murhe mieltä paina,
Ja Herra itse ainiaan
Sen täyttää kirkkaudellaan.

3. Ei täältä sinne silmäni
Voi kantaa luokses vielä,
Vaan kuitenkin mun ääneni
Jo nytkin kuullaan siellä.
Ja usein kun mä huokaan vaan
Jo vastauksen sieltä saan.

4. Se joskus uskon silmihin
Jo kaukaa kangastaapi,
Ja sielu nousta kotihin
Jo toivon siivin saapi.
Vaan sitten taasen katoaa
Niin kauas pois se riemun maa.

5. Mun uskoani vahvista
Ja tue toivoani.
Mua, Jeesus, aina johdata
Ja kanna matkallani,
Niin nähdä autuaana saan
Sen toivon maan, sen riemun maan.

6. Ja niinkuin Isäs kunniaan
Sä nousit maailmasta,
Niin kunniassa päälle maan
Taas tulet taivahasta,
Käyt tuomitsemaan kaikkia
Eläviä ja kuolleita.

7. Ah, auta, Jeesus, valvomaan,
Suo valmiina mun olla,
Kun minut etees kutsutaan,
Kun istut tuomiolla.
Mua auta silloin kunniaan,
Isäni maahan oikeaan.

J. O. Wallin. (S. Virsikirja.)

N:o 15.

Käy köyhään sy - dä - mee - - - ni Sä Hen - ki to - tuu-

den. On sii - tä kyy - ne - lee - - - - ni, Kun täyt - tää

syn - ti sen. Ei it - ku, tus - ka pes - - - tä Voi

si - tä vää - ryy - des - - - tä. Sen teet sä, Ar - moi-nen.

2. Sä tunnet puutteheni.
Oon aivan avuton.
On kylmä sydämeni
Ja tyhjä, valoton.
Se siksi jääpi multa,
Mutt' taivahista tulta
Sinulta rukoilen.

3. En syntiturmelusta
Saa sielustani pois.
En tuskaa, ahdistusta
Mä itse voittaa vois.
Tyhjäksi merta luoda
Ja yöstä päivää tuoda,
Ei vaikeampaa ois.

4. Rukoilen, Herra, yhä:
Käy sydämeheni.
Sytytä valo pyhä
Mun synkkään mieleeni.
Yön usvat aamu voittaa.
Uus armon päivä koittaa
Niin kirkkain sätehin.

J. L. Runeberg. (S. Virsik.)

N:o 16.

Hartaudella. *Mikael Nyberg.*

Oi tu - le, Py - hä Hen - ki, He - rä - tä sy - dä - men'!

He - rät - tää kuol - le - hen - kin Voit e - loon uu - te - hen. Mua

pau - lat Be - li - - - a - lin On pii - rit - tä - ne - het Ja

tuo - ne - - - la saa saa - liin, Jos vie - lä vii - py - net.

2. Suo voimaa parannukseen
Ja kääntymyksehen!
Jeesuksen armoitukseen
Vie sielu vaivainen!
Sanansa eläväksi
Tee sydämessäni,
Mua armon kerjääjäksi
Vie eteen Herrani!

3. Armonsa kyllyydestä
Pisara vuotaa suo,
Mua synnin syvyydestä
Helmaansa hellään tuo,
Ett' aina omans oisin,
Uskoisin hänehen,
Rakastaa häntä voisin,
Niin saisin autuuden!

N. E. Vainio.

N:o 17.

Tuntehikkaasti. *H. P.*

Suo Hel - lun - tai, oi Her - ra, Ja Hen - kes tuu - lah-

dus, Tai - vaas - ta maa - il - mal - le Myös run - sas vir - voi-

tus, Tai-vaas - ta maa - il - mal - le Myös run-sas vir - voi - tus.

2. Suo kuivan maan jo saada
Kastetta taivahan,
:,: Se että kukoistaisi
Armosta Jumalan. :,:

3. Lupaathan, Herra, meille
Viel' ajan autuaan.
:,: Oi, muista lupaustas!
Me jäämme toivomaan. :,:

Lina Sandell.

N:o 18.

Juhlallisesti. *Melchior Vulpius.*

Käy, I - - sä, Poi - - - ka, Hen - - - ki myös,
Tee meis - sä suu - - - ret ar - - - - mo - työs
Meill' suomaan pel - - ko - - a - - - - - si,
Ja siu - naa kirk - - ko - - a - - - - - si!
Suo sa - nas mei - tä loh - dut - taa, Mur - hei - set ai - na vir - voit - taa, Tue hei-kot voi - - - mal - la - - - - - si!

2\. Totuutes anna, Jumala, Niin kirkkahasti loistaa, Se että joka sielusta Tääll' epäuskon poistaa. Käy, Pyhä Henki, rintahan Ja rakkautta Jumalan Sytytä hehkuvaista!

3\. Oi Jeesus, meitä sanallas Sä ruoki, Henkes anna, Suo pyhänä sun laumanas Sinuhun turva panna! Suo meille voimaas, pyhyyttäs, Niin että käymme käskyissäs; Ilohon taivaan kanna!

W. Witting.

N:o 19.

Juhlivasti.

Tai - vaas - sa ees - sä is - tui - men, Ka - rit - san luo - na,

Jee - suk - sen, Helk - kyi - li lau - lu uus. Suur' jouk-ko val - ko-

vaatteissaan Se lauloi, soit-ti harppujaan, Niin syntyi sointui-suus.

Kii - tos ja kun - ni - a suur' Ju-ma-lal - le, Kii - tos ja kun - ni - a

suur' Ka-rit-sal-le! Val-ta ja vii-sa-us ää-re-tön ai-van,

Voi-ma ja vah-vuus täyt-tä-vä tai-vaan!

2. Vaan ketkä siellä seisovat?
Ne Karitsan on lampahat,
Jotk' osti verellään,
Ne Jumalata ainiaan
Ylistää riemulaulullaan
Ja ilomielellään:
Kiitos ja kunnia j.n.e.

3. Ja joukko pyhäin enkelten
Se morsianta Jeesuksen
Ilolla katselee.
Ja myös »ne neljäkolmatta»
Nyt laskee alas kruununsa
Ja Herraa kiittelee.
Kiitos ja kunnia j.n.e.

Harpunsävelistä.

N:o 20.

Lauletaan kuin N:o 10.

Katso sivut 14—15.

N:o 21.

Sujuvasti. *Saksal. sävelmä.*

Ih - meit' täynn' on Her - ran la - ki, I - an - kaik - ki-

suu-des - sa - ki Tuo se il - mi ih-mei-tään. Ih - mei-tään jo

tääl-lä näyt-tää. Tyhmät sentään kieltään käyttää Turhan mailman

kii - tän - tään, Tur - han mail - man kii - tän - tään.

2. Voimassaan hän ihmeit' tekee,
Ihmeit' armoss' usko näkee,
Ihmein synnit rankaisee,
Ihmeisesti lohduttaapi,
Ihmein totuutt' ilmoittaapi,
:,: Ihmein luokseen ohjailee. :,:

3. Ihme suurin on, kun antaa
Poikansa, mi synnit kantaa,
Kuolollaan meill' elon tuo,
Rukoilee nyt puolestamme,
Johtaa meitä murheissamme,
:,: Kautta Henkens' Isän luo. :,:

4. Avaa silmän', Herra hyvä,
Että ihmeet sanas syvän
Sydämellen' selkiää,
Että täällä hartain mielin,
Luonas kerran uusin kielin
:,: Osaisin niit' ylistää. :,:

Ph. Fr. Hiller.

N:o 22.

Hartaasti. *W:m B. Bradbury.*

Her - ra, ko - koo taas-kin mei - tä Sa - nas ää - reen kal - li -

hin! Sy-dä - mi - ä sär-ky - nei - tä Vir-voit-ta - os run-sa - hin! An-na

Hen-kes lah - ja meil - le, Oh - jaa mei - tä va - lon teil - le, An - na

ar - mos ek - sy - neil - le, An - na, I - sä ar - ma - hin, An - na

2. Neuvo meitä sanassasi
Vakavina pysymään;
Neuvo siitä hengellemme
Elatusta etsimään!
Pimeässä harhailemme,
Anna silmät nähdäksemme,
:,: Rauhoittaos sydämemme,
Vieös meidät elämään! :,:

3. Kallis olkoon meille aika,
Jona kuuluu kutsumus!
Armopäivän päättyessä
On jo myöhä katumus.
Tule itse avuksemme,
Puhu, Herra, kuullaksemme,
:,: Avaa köyhä sydämemme,
Kuule nöyrä rukous! :,:

L. S.

N:o 23.

Luottamuksella. *Suomal. kansansäv., sov. I. Krohn.*

Nyt vie - lä e - te - - he - - - si, Oi Jee - sus, pol-vis-

tun, Sun siu - na-uk - se - he - - si Ja ar - moos sul-keu-dun.

2. Jos sun en anna johtaa
Alusta loppuhun,
Mua vaara heti kohtaa,
Mä tieltä hoiperrun.

3. Mut lankeemasta estää
Mua Jeesus voimallaan.
Näin usko loppuun kestää,
Ja minut kruunataan.

4. Sun ristis Golgatalla
Se voitonlippu on,
Vain siihen katsomalla
Mä kuljen voittohon.

5. Sä meihin taivaan tiellä
Sun Henkes valo luo
Ja kerran luonas siellä
Sun autuutesi suo.

Ph. Fr. Hiller. (S. Virsik.)

N:o 24.

Vakavuudella. *Beethovenin mukaan.*

Tu - han - net nyt sie - lut huo - kaa Vie - lä or - jan - kah-leis-

saan, Vaik-ka Jee-sus kaik-ki os-ti Kal-li-his--ti kuo-lol-

laan, Vaik-ka hei-dän puo-les-taan hän Kär-si tus-kan vai-ke-

-an, Kul-ke-vat he ek-syk-sis-sä Al-la kuor-man ras-ka-han.

2. Ah, he eivät tunne häntä,
Eivät tietä elämän,
Eikä rakkautta Herran,
Ristinpuulla kärsivän.
Joulun enkel'-tervehdyskään:
»Teille Kristus syntyi nyt»,
Viel' ei heidän korvihinsa
Kertaakaan oo ehtinyt.

3. Siis me, joill' on omanamme
Sanan kallis kirkkaus,
Vapahtajan veren kautta
Elo, toivo, lunastus,
Joilla ompi keskellämme
Valtakunta Jumalan,
Emmeköhän, veljet, säälis'
Hätää kurjan pakanan?

4. Herran sanan kylvömiehet
Hidastella eivät saa;
Sinapinkin siemenestä
Puu niin kookas kohoaa.
Uskossa vain vartokaamme
Herran aamukastetta,
Työllensä myös pyytäkäämme
Hänen siunaustansa!

5. Missä ei oo valtakuntas,
Herra, jo se sinne vie!
Neuvo sanas saarnaajille
Avonaisin, suorin tie!
Pakanainkin kansat kerran
Kokoo ristinlipun luo!
Sun on kunnia ja voima;
Kuule meitä, armos suo!

N:o 25.

Synkän päättävästi. *A. G. Lindqvist.*

Syn - ke - äs - sä yös - sä huo-kaa Hä - däs - sän - sä mon-ta pa - ka - naa. Kol - kot o - vat öi - set var - jot, Kaikkein sy - dä - mis - - sä kuo - le - maa. Pa - ka - noil - le nään - ty - vil - - - le E - lon lei - pää vie-mään jou - tu - - kaa!

2. Mykkäin jumalainsa eteen Kumartuvat maahan pakanat,
Uhrit kalliit niille tuovat, Rukoukset myöskin hartahat.
Mutta turhaa on se kaikki, Eivät auta kuolleet jumalat.

3. Luoja täynn' on rakkautta; Poikansakin uhrannut hän on,
Lunnahaksi syntiemme, Puolestamme ristin kuolohon.
Pakana ei sitä tiedä, Hän on, raukka, yksin, turvaton.

4. Luoja, anna pakanoiden Päästä sinut oikein tuntemaan!
Kahleet pimeyden poista, Eloon heitä johda oikeaan.
Että pääsisivät vihdoin Hekin ikirauhaa nauttimaan! A. L. G.

N:o 26.

Toivomiellä. *G. Wennerberg.*

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 27.

Alttiudella. *W. L.*

Niin-kuin Ee-nok kul - - - ki Kans-sa Ju-ma-lan,

Niin suo mun myös käy - - dä Tie - tä tai-va - han!

2. Etten itsekkäästi
Täällä eleleis,
Vaan mua hengen laki
Aina hallitseis.

3. Herra, sinun tahtos
Aina olkohon,
Mutta minun tahton'
Täällä kuolkohon!

4. Sillä kun se kuolee,
Syömmein vapahtuu,
Kiittämähän Herraa
Henki havahtuu.

5. Silloin työhös taivun, —
Suo se minullen,
Ett' ees yhden korren
Kannan sinullen!

6. Suo mun tääll', oi Herra,
Auttaa, lohduttaa,
Jotain matkamiestä
Tielles opastaa!

7. Johda minut sinne,
Minne tahdot vaan,
Kunhan omas oon ja
Luokses tulla saan.

L. S.

N:o 28.

Kehottavasti. *A. G. Lindqvist.*

Ta - va - ras, se muis - ta ai - na, Om - pi Her - ran lah - ja,
lai - na, Sik - si vaa - tii ti - lin myös, Jos sait yh - den lei - vis -
kän-kin, Kaksi, kol - me, yh-dek-sän-kin, Tie-dä tai-ten hoitaa työs.

2. Uskollista ahkeruutta
Kiittää hän, siks' saa hält' uutta
Hyvin työnsä täyttävä.
Ken on veltto virassansa,
Siltä viedään kokonansa
Myöskin ainut leiviskä.

3. Tarkoin muistossa on Herran,
Mitä mulle antoi kerran,
Tutkii myös kuink' käytän sen.
Jos saan yhden ainoasti,
Voi, jos taitamattomasti,
Tyhmä, maahan peitän sen.

4. Herra, anna nöyrä henki,
Että lahjas vähäisenki
Katson kallihiksi vain,
Ja jos sillä jotain voitan,
Että Häntä kunnioitan,
Jolta siunauksen sain.

5. Viimein suo se ilo mulle,
Että päivänäs voin sulle
Näyttää: – tään mä voitoks sain.
Tee jo täällä taitavaksi,
Että siellä hoitajaksi
Saisin lahjais suurempain.

Ph. Fr. Hiller, suom.

N:o 29.

Innostuttavasti. *Th. Söderberg.*

Käy nuoruudes-sas, en - - nen Kuin van-huus saavut - taa! Niin

Luo - jan luok-se men - - nen Saat kul-taa kal - liim - paa. Sy -

dä - mes, sie - lus kiin - - nä Sa-naan - sa kirkkaa - seen. I -

los - sa, murheess' sii - - - - nä Sä löy - dät to - tuu - den.

2. Käy elon loistaessa, Kun rinta riemuitsee, Ennenkuin vanhetessa Tunteesi kylmenee. Mit' oivaa, kallist' oisi Sinulla päällä maan, Et verratakaan voisi Tok' taivaan tavaraan.

3. Käy, ennenkuin syystuulet Sun ruusus runtelee! Nuoruuttas esteeks luulet, Käy, hetkes lyhenee! Jo etsi Herraa varhain Pyhässä sanassaan; Nyt uhriaik' on parhain, Sytytä suitsus vaan!

L. S.

N:o 30.

Vakavasti kehoittaen. *Mikael Nyberg.*

Kun nuo - ruu - den ai - ka on ruu - - - sui - nen Ja

rie-mui-nen on jo - ka puo - li, O - ta ties - tä - si vaa - ri ja

suun - nas - ta sen, Ä - lä kai - kis - ta ruu-suis - ta huo - li.
2 s. maa - il - man tie ja

2 s. tie ja

2. Ota tiestäsi vaari, kun muuten se vie
Syvyyksihin, joissa voi kuolla.
Ah, vaaroja täynnä on maailman tie,
Ja kuiluja sen joka puolla.

3. Ilo maailmass' on lyhyt, pettävi tuo,
Pois kohta sen viehätys vaihtuu,
Kuin ruusu, min lehtiset henkäys luo,
Kuin kupla, mi hohti ja haihtui!

4. Ilo Herrassa on iankaikkinen vaan,
Se ruusu ei lehtiä poista.
Jo nuorena riennä se saavuttamaan,
Ei vertaista ruusua toista.

L. S., suom. E. Tamminen.

N:o 31.

Ei liian nopeasti. *Mikael Nyberg.*

I - - sä las - ten ar - mi - as, Kait - se mu - a,

pie - nois - tas! Vaik - ka kun - ne kul - ke - - nen - -

ki, Tur - va - nain on Her - ran Hen - - - - ki.

2. Auta mua, Isäni,
Rakastamaan sanaasi,
Tottelemaan tahtoasi,
Muistamaan ain' armoasi!

N:o 32.

Yksinkertaisesti. *Richard Norén.*

Nöyrry Her-ran kä-den al - le, Nöy-rät Her - ra ko-rot-taa.

Kun - ni - a suo Ju - ma - lal - - le, Et sit' it - se ryös-

- - - tää saa, Et sit' it - se ryös - - - tää saa.

2. Nöyrä itsens alentaapi,
Ylpeilijä ylentää.
Siksi nöyryys armon saapi,
:,: Ylpeys ain' ilman jää. :,:

3. Luultu etevyys ja kunto
Kovetuttaa sydämen;
Mutta pienuutensa tunto
:,: Pehmentää sen kovuuden. :,:

4. Tyhjänä ja köyhtyneenä,
Kurjuutesi tuntien,
Kerjäämään sun täytyy mennä
:,: Eteen armoistuimen. :,:

5. Mutta kun on suurimmillaan
Tyhjyys, köyhyys sydämen,
Silloin armoaartehillaan
:,: Juuri Herra täyttää sen. :,:

Simo Korpela.

N:o 33.

Alistuvasti ja rohkeasti. *Mikael Nyberg.*

Tie - täs, Her - ra, tah-don käy-dä, O - mat tie - - ni

heit - tää pois, Vaik - ka ruu - suin, oh - dak - kein - kin

kyl - vet - ty sun tie - si ois, Sil - lä oh - dak- keetkin tiel-läs

ruu - sui - na viel' he - lot - taa, Mut - - - - ta o - man

tie - ni ruu - sut or - jan - tap - pu - - roik - si saa.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 34.

Luottavasti. *Adam Drese.*

Jee - sus, joh - da - - ta Tiem - me kul - ku - - a,

Au - ta, et - tä kii-ruh-dam-me, Jäl-ki - ä - - si nou-da-tam-me.

Kä - tes meil - le suo, Oh - jaa I - säs luo!

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 227 lauletaan n:o **34** sävelellä.

N:o 35.

Ei liian nopeasti. *Ruotsal. Lähetysseuran laulukirja.*

Miks mie-les kiin-nät haihtuviin, Miks maa-il-maan niin luo-tat? Näin jou-dut ai-na ek-syk-siin Ja tus-kat pääl-les tuo-tat. Kun her-ra-nas on maa-il-ma, Se tur-vak-si on tur-ha, Sen pal-ve-lus on kuo-le-ma, Sen ies on sie-lun mur-ha.

2. Kun jumalasi hukkuu tää, Niin keneen silloin luotat? Häneenkö, jolle häpeää Nyt teoillas vain tuotat? Häneenkö, jonka pyhät lait Sä väänsit mielin määrin, Jolt' aina vain hyvyyttä sait Ja kaikki käytit väärin?

3. Voi, myöhäist' on jo katumus, Kun kosto yllättääpi. Jos siks' on jäänyt parannus, Niin sittenkin se jääpi. Siis aikanas jo ahkeroi, Ennenkuin ilta koittaa! Se autuaaks' vain tulla voi, Jonk' usko mailman voittaa.

Simo Korpela.

N:o 36—37 katso siv. 46.

N:o 38.

Ei liian hitaasti.

Nyt pe - rus - tus on vah - - va mul - la. Se hor-jah-
Nuo haa-vat ris - tiin - nau - - li - tul - la. Ne tuo-vat

da ei mil - loin - kaan.
i - - ki - loh - tu - aan.
Kun maa ja tai - - vas

hä - - - vi - ää, Ei pe - rus - tus vaan jär - - ky

tää, Ei pe - rus - tus vaan jär - - - ky tää.

2. Tuo laupeus ja armo taivaan
Käy yli järjen maallisen,
Kun Luoja tuopi avun vaivaan
Ja tueks käypi syntisten;
Vaikk' onkin syvä lankeemus,
:,: Syvempi Luojan rakkaus. :,:

3. Ei kadotukseen synnin lasta
Hän tahdo, Luoja laupias.
Sen vuoksi Pojan taivahasta
Hän antoi, armon Ruhtinas,
Ja siksi Jeesus sydämeen
:,: Myös pyrkii kurjan eksyneen. :,:

Säkeistöt 4—5 katso tekstikirjaa.

N:o 36.

Haikeasti. *A. Billeter'in mukaan.*

Oi Jee - - sus, Va - pah - ta - ja - ni, Jo rien - - - nä

mul - - - le a - - - vuk - si! Mä muu - - ten hu - kun

hel - - vet - tiin, Ja jou - dun kuo - - lon kah - lei - siin.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 37.

Luottamuksella. *Mikael Nyberg.*

Jee - suk - sen ni - - mi on pe - rus - tus par - hain,

Sil - - lä kun sei - son, en hor - ju - a voi!

Siks' hän mun it - seen - sä is - tut - ti var - hain, Kun mul - le

lap - se - na kas - te - hen soi. Sie - - lu - ni, kii - - tä

Jee - sus - ta sii - tä! Y - lis - tä ar - mo - aan, rak-ka-ut - taan!

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 39.

Ah Jee-sus, au-ta tai-pu-maan Mua tah-to-ho-si

kai-kes-sa, Tääll' e-läis-sän' ett' ai-ni-aan Ku-

va-si nä-kyis mi-nus--sa! Oi, ol-koon ku-vas

pei-li--nä, Joss' it-se-ä-ni kat-son mä!

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 40.

Kehottavasti. *O. Ahnfeltin mukaan.*

Se au - tu - as, ken pe - rus - taa Huo - neen - sa kal - li-

ol - - le, Hän tur - vass' a - suu, a - vun saa, Ei jou - du tur - mi-

ol - - le. Kun myrs-ky rai- voo vim - massaan, Hän tur- vas - sa on

huo - nees - saan; Ei si - tä vaa - ra uh - - kaa.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 41.

Turvallisesti. *Suomal. kansansävelmä.*

Miks Her-ran tie - tä kul - ki - en Pel - käi - sin

vai - - ke - - roi-den ? Suo - jass' oon hy - vän Pai - me-

nen. Hän kait - see var - ti - - oi - den. Hän mei-dät

os - - ti ve - rel - lään. Hän sa - nal - laan ja

Hen - gel - lään Vie kaut - ta koh - ta - loi - den.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 42.

Päättävästi.

Se sär-je, Jee-sus, mik' ei voi-si Mi-nus-sa
Sit' es-tä, mi-kä o-mans oi-si Mun ir-roit-

sul-le kel-va-ta!
ta-maan si-nus-ta!

Äl' an-na mu-a va-hin-goit-taa

Tääll' on-nen taik-ka su-run sään, Vaan au-ta, et-tä

voi-sin voit-taa Ain' o-man tah-don it-sek-kään.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 43.

Lämmöllä. *Carl Sjögren.*

Her - ra, mä ha - laan Har - taas - ti puo - lee - si sun,

Mie - le - ni pa - laa, Mil - loin - ka vir - voi - tat mun?

2. Toivoni kallis,
Jeesus, sä vahvista myös!
Ethän sä sallis
Hukkahan joutua työs!

3. Johdata tiellen,
Anteeksi syntini suo,
Uudeksi mielen'
Käymähän jälkiäs luo!

4. Maailma turha
Luotani vieroita pois!
Uskoni murha
Surkea olla se vois.

5. Oi, Herra taivaan,
Mulle sä siunaus suo,
Armoisna aivan
Kasvosi puoleeni luo!

L. S.

N:o 44.

Luottamuksella. *J. Andersson.*

Kat - sah - da, oi Jee - sus hy - vä, Ar - mos - sa mun

puo - lee - ni. Syn - ti - ni vaikk' on - kin sy - vä, Ar - mos vie - lä

sy - vem - pi. Si - - nä yk - sin voit mun nos - taa

Ka - do - tuk - sen kuo - pas - ta. Si - nä kuo - lon

ah - din - gos - ta Au - tat, kuo - lon voit - ta - ja.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 45.

Ei liian nopeasti. *Suomal. kansansävelmä, sov. I. Krohn.*

Oi maa-il-ma, sä ka-ma-la, Pois sinut hylkään monen juo-nes kans-sa.
Kun viet-te-let ja hä-väi-set, Niin mu-a tu-kee Jee-sus ar-mol-lan - sa.

O - let-han si-nä juu - ri Or-juuden al - ho suu - ri,

Jok' e - lon ahtaaks' saa-tat. Jää hy-väst' vaan! Va-pah-ta-jaan Mä

luo - tan ain', Ja toi - von vain Tai - vais - ta i - sän - maa - ta.

2. Oi turmelus, Jonk' asumus On vielä raadellussa rinnassani! Mä voitan sun, Vaikk' kaadat mun Vielä sä syntiin joskus himoillani. On apu Jeesuksessa; Voimaansa luottaessa Saan rauhan taivahisen. Ilolla vaan Veisailla saan, Ja uskoen Kun taistelen, Saan voiton lopullisen.

3. On iloinen Mun sydämen', Kun tykönäni olet, Jeesus, aina. Se virvoittaa Ja huojentaa, Ei kiusaukset silloin alas paina. Kun uskoa vaan voisin Ja sulle kuorman toisin, Niin kaikki parhaaks kääntyis. Jeesukseni, Käy kanssani! Kun loppuhun Saan olla sun, Niin tieni hyväks sääntyis.

4. Oi isänmaa! Sua, ihanaa, Mun sydämeni aina halajaapi! Kun pääsen vaan Murheista maan, Niin silmän' autuuttasi nähdä saapi. On näiden majain puolla Niin kurjaa; pyydän kuolla, Kotia päästä täältä! Oi Jeesuksen', Mun sydämen' Sua odottaa Ja halajaa Kotiinsa surun säältä.

Antti Achrenius. (Mukaeltu.)

N:o 46.

Hitaanlaisesti. *W:m Bradbury.*

Kes-tä-vää tääll' ei oo mi - kään Kohta-lois - sa e - lä-män,
Jee-sus py - syy i - äst' i - kään, Hän on ai - na ys - tä-vän'.

Ol - los ain' Aar - tee-nain, Jee - sus, kaik - ki kai - kis - sain!

2. Armos voiman anna koittaa Mulle heikkoudessan', Että voisin synnin voittaa Ja mun luonton' korskean! Ollos ain' Aarteenain, Jeesus, kaikki kaikissain!

3. Ja kun eivät elonpauhut Enää raasta sydäntän', Kun vaan uhkaa kuolon kauhut, Ole silloin tykönän'! Ollos ain' Aarteenain, Jeesus, kaikki kaikissain!

H. Nylin.

N:o 47 a.

Adagio. *A. L—k.*

N:o 47 b.

Turvallisesti. *Fred. Silcher.*

3. Ja vaikk' en tun - ne tääl - lä Sun hoi - to - - as,
Oot kans-sain su - run sääl - lä, Viet ko - ti - - as.

Siis o - ta kä - ten', Her - - ra, Ja ta - lu - - - ta, Siks

et - - tä pää - sen ker - ran Mä ko - - ti - - - a!

Julia v. Hausmann. Suom. N. E. V.

N:o 48.

Ei liian nopeasti. *I. D. Sankey.*

Val - ke - us jäl - keen syn - ke - y - den, On - ne - a jäl - keen kyy - - - nel - ten. Mu - re - het muut - tuu rie - - mu - hun, Rau-hak - si mels - ke tais - - te - lun.

2. Tuskien jälkeen parannus,
Jälkehen kaipion lohdutus.
Heikkous vaihtuu voimahan,
Pilkattu saapi kunnian.

3. Myrskyä seuraa tyyneys,
Huolta ja kaihoa viihdytys,
Ristiä kruunu kirkkahin,
Vaivoja palkka ihanin.

4. Kotihin maasta orjuuden,
Laaksosta murheen taivaaseen;
Kuolema vaihtuu elohon,
Uskovan autuas osa se on.

F. R. Hawergal. Suom. Hilja Haahti.

N:o 49.

Vakavasti. *Laulukokoelmasta „Pilgrimsharpan".*

Ai - ka ly - hyt on, Äl' oo huo - le-
ton! Kaikk' kun näyt-tää i - ha - nal - ta, Sil - loin,
sil - loin mie - les mal - ta! Ai - - ka ly - hyt on.

2. Aika lyhyt on,
Vaan ei iloton.
Konsa kaikki vastoin kääntyy,
Älä anna sielus nääntyy!
Aika lyhyt on.

3. Aika lyhyt on.
Työhön, taistohon!
Työ ja taisto taukoo kerran.
Konsa koittaa päivä Herran,
Pääset lepohon.

L. S. Suom. J. M.

N:o 50.

Juhlallisesti. *Saksal. virsikirjasta.*

Kes-tä, oi, kes-tä, oi! Sii-on, sie-lus val-vo-koon!
Ol-koon lamppus lois-te py-hä, En-si rak-kaus pa-la-koon,
E-lon vet-tä et-si y-hä! Sii-on, port-ti
om-pi ah-das, voi! — Kes-tä, oi, kes-tä, oi!

2. Kärsi ain', kärsi ain'! Siion, ole pelvoton, Älä näänny tuskaan, vaivaan! Uskollista kuolohon Vuottaa kirkas kruunu taivaan. Siion, murheita on hetki vain, Kärsi ain', kärsi ain'!

3. Älä vaan, älä vaan, Siion, seuraa maailmaa! Älä etsi suuruuttansa: Loisto kullan katoaa; Ole ennen pilkkanansa! Siion, älä seuraa himojaan, Älä vaan, älä vaan!

4. Tutki ties, tutki ties! Siion, sua ontumaan Neuvoo kuiske vihollisen; Älä seuraa polkujaan, Sull' on sana taivaallinen. Siion, pian pettää vihamies: Tutki ties, tutki ties!

5. Juurtuos, juurtuos, Siion, juurru Jumalaan! Hän on voimas, vahvuutesi. Älä tyydy muotoon vaan, Uudistukoon nuoruutesi; Siion, pelkkää kuorta karttaos, Juurtuos, juurtuos!

6. Eteenpäin, eteenpäin, Siion, eespäin voittaen! Veljesrakkaus palaissansa Osoittakoon Jeesuksen Vaikutusta omissansa. Siion, viitottua tietä näin Eteenpäin, eteenpäin!

7. Kestä viel', kestä viel'! Siion, pidä aartehes, Puista pois säpenseytesi, Lähenee jo autuutes, Uhraa kaikki voittaaksesi! Siion, viime taisteluissa tiell', Kestä viel', kestä viel'! L. S., suom.

N:o 51.

Yksinkertaisesti. *Mikael Nyberg.*

Mik - si pel - von val - taan vai - vut, Mik - si huo - kai - let sä näin? Suot - ta e - päi - lyk - siin tai - vut, Kul - je rau - hass' e - teen - päin!

2. Kun on Herra puolellamme, Ken voi meitä vastustaa? Kun on Herran asiamme, Voitost' epäillä ei saa!

3. Kylvä tyytyin Herran viljaa, Rukoillen sä muokkaa maa! Aikanansa, vaikka hiljaa, Herra laihon kasvattaa.

4. Állös epäillen siis kysy: »Mik' on hyöty toimistan'?» Uskollisna työssäs pysy, Turvaten ain' Herrahan! Simo Korpela.

N:o 52.

Rohkaisevasti. *Saksal. virsikirjasta.*

Sie-lu, mik-si uu-pu - en Huo-leh-dit sä maa-il - mas - - sa
Ka-too-vaista katsel - len? Siit' ei tur-vaa tuone - las - - - sa.

Et - si, et - si Jee - sus - ta! Mistään muust' ei a - pu - a.

2. Käännä mieli huolekas
Taivahaseen, luokse Luojan!
Hältä armon tuskissas
Saat ja suruissasi suojan.
Etsi, etsi Jeesusta!
Mistään muust' ei apua.

3. Ihmisraukka, toivothan
Usein rauhaa sielullesi.
Virvoituksen runsaimman
Tuopi sulle elonvesi.
Etsi, etsi Jeesusta!
Mistään muust' ei apua.

4. Riennä luokse kirkkahan
Lähteen, joka runsahana
Virtaa luota Karitsan;
Se on armon pyhä sana.
Etsi, etsi Jeesusta!
Mistään muust' ei apua.

5. Tyynny, sielu, rauhoitu!
Pian pääset määrähäsi.
Toivosi ei muserru:
Tukenas on Luojan käsi.
Siispä etsi Jeesusta!
Mistään muust' ei apua.

J. G. Wolf, suom. F. E. Forsman.

N:o 53.

Iloisesti. *A. S—g.*

O - le pie - nes - sä tyy - ty - en us - kol - li - nen, Pi - an

pois

ai - ka - si haih - tu - vi, haih - tu - vi pois. Ke-sän jäl - jes - tä

syk - sy on taas su - rui - nen, Ja tää vii - mei-nen päiv' ol - la

vois.

vois, ol - la vois. Tee oi - ke - aan ai - ka - han kyl - vön-tä-

työs, Et - tä tuot i - loll' lyh - tee - si myös.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 54.

Lauletaan myös kuin N:o 52.

Sov. H. Klemetti.

Jee - sus loh - du - tuk - - sen tuo! Tä - tä rie - - mu-

il - - moi - tus - - - ta Vie - kää ek - sy - neit - ten luo!

Sil - loin pois - tuu mur - - he mus - - - ta. Häl - tä pe - las-

tuk - - sen saa: Jee - sus mei - - dät va - - pah - taa.

2. Meidät ansiottomat Herra johtaa armonteille;
Lupaukset runsahat Sanassaan hän antaa meille.
Armon ovi aukeaa: Jeesus meidät vapahtaa.

3. Itseni mä tunnenkin Eksyneeksi syntiseksi.
Sulta, Jeesus armahin, Pyydän kaikki anteheksi.
Usko tukee surevaa: Jeesus meidät vapahtaa.

4. Jeesus lohdutuksen tuo; Mullekin hän on sen tuonut,
Vienyt taivaan oven luo; Lohdukseni uskon suonut,
Kun käyn kohti tuonelaa: Jeesus meidät vapahtaa.

Erdman Neumeister.

N:o 55.

Mikael Nyberg.

Oi Jee - sus, mail-man val - ke - us, Sä tai- vaan kunnian kirk-ka-

us, Jok' kai - ken mail - man kir - kas - tat Ja

kuo - lon yön pois kar-koi - tat, Mun sie - lun' täy - tä

va - lol - las, O - - soi - ta mul - le ar - mo - as!
O - - soi - - ta

O - soi - ta mul - - le ar - mo - - as!

2. Minussa asuu synkeys, Vain synnin, kuolon pimeys.
Vaan kun sä pois sen karkoitat, Mun kirkastat ja puhdistat
Ja uudeksi luot sydämen', Niin tulen lapseks valkeuden.
3. Myös mulle tämä armo suo Ja Hengelläsi uudeks luo,
Niin synnille mä kuolisin Ja maailmasta luopuisin,
Sun noudattaisin lakias Ja pysyisin sun uskossas!
4. Niin valkeuteni valistais, Ja maailmakin nähdä sais Sun
ihmeesi ja armotyös, Jo heräis uskomahan myös Sun nimees,
Poika Jumalan, Jok' kannoit synnit maailman. N. E. W.

N:o 56.

Intomielisesti. *Suomal. kansansävelmä.*

Tul - kaa, kaik - ki ja - noo - vai-set, Vet - ten, vet - ten
Pe - las - tus - ta ha - laa - vai-set, Tul - kaa, tul - kaa!

ty - kö jou - tu - kaa! Jee - sus kaik - ki lah-jaks an - taa,
Il - mai - sek - si saa.

Tai-vaan ar-mon meil-le kan-taa, Kuul-kaa, hy - vää naut - ti - kaa,

Ar - mol-laan hän vir-voit - taa! Jol - la kor-vat, jol - la kor - vat

kuul - la on, Hän - tä kuul-koot e - lämäkseen, Her-ran liit-toon

yh-ty-äk-seen, Hän vie uu - teen, Hän vie uu-teen e - - lo - hon.

2. Miksi rahan työnnättekään
Sinne, sinne, mist' ei leipää saa?
Oma työ ei auta sekään:
Synnit, synnit sielun hukuttaa.
Jeesus yksin elon lähde,
Ompi kuolemansa tähden
Vapahtaja kaikillen,
Jotka uskoo hänehen.
Sydämensä, sydämensä rakkaus
Altis ompi meille aivan;
Sanansa vie tielle taivaan,
Se on sielun, se on sielun pelastus.

3. Jeesusta siis etsikäämme,
Kun hän, kun hän löytää taidetaan!
Avuks häntä pyytäkäämme
Nyt, niin nyt, kun armo tarjotaan!
Käänny, tee jo parannusta,
Pyydä anteeks antamusta,
Niin hän varmaan armahtaa,
Taivaan tielle johdattaa.
Laupeutensa, laupeutensa ulottuu
Yli maan ja taivahitten;
Autuudesta ihmisitten
Maa ja taivas, maa ja taivas ihastuu.

N. E. W.

N:o 57.

Turvalliscsti. *Sävelmä Siionin virsistä.*

Mua au - ta, Jee - sus hy - vä, Oi au - ta, rak - ka - hin,
Mä heik-ko, er - het - ty - vä, Vaikk' ai - na o - len - kin!

Mua pe - se puh-taak-si Ve - rel - läs viat - to - mal - la, Ja

ris - tin kuor-man al - la Ain' o - le tu - ke - ni!

2\. Ja auta, että voisin
Ain' täyttää tahtoas
En toimis koskaan toisin,
Kuin käsket sanassas,
Pahuutta vihaisin,
Hyvyyttä rakastaisin,
Ja milloin lankeaisin,
Taas luokses palaisin!

3\. Ja vihdoin iltaruskon
Luodessa varjoaan,
Aut' että vahvast' uskon
Mä sinuun ainoaan,
Niin että toivossa
Mun pääni kallistaisin
Ja luonas sitten saisin
Autuuden taivaassa.

Simo Korpela.

N:o 58.

Luottamuksella. *Laulukokoelmasta »Pilgrimsharpan».*

Her-ra Jee-sus, mur-tu-nei-ta Hoi-dat, holhoot, pa-ran-nat,
Nos-tat jäl-leen kaa-tu-nei-ta, Luo nyt kat-sees ar-moi-sat
Puo-leen kaik-kein sai-ras-ten, Jot-ka huo-ka-e-le-vat Al-la tus--kain, vai-vo-jen!

2. Virvoitusta nääntyneille
Haavoistasi, Jeesus, suo,
Ett'ei jäis he tuonen teille;
Armos valo sieluun luo,
Anna maistaa autuuttas,
Joka toivon, elon tuo,
Sekä läsnäoloas!

3. Ja jos sairas kuoloon vaipuu,
Ainiaaksi tyydytä
Sydämensä uskonkaipuu!
Silmät jälleen seljetä
Uuteen anna elohon,
Missä kaikki elämä
Taivaan terveyttä on!

N. E. W.

N:o 59.

J. Neander.

Kun - ni - a Jee - suk - sen, tai - vaas - sa en - ke - li-
Soi - ko - hon rie - mui - ten ain' hy - vän pai - me - nen
suul - - - - la
kuul - - - - la!
Jee - sus - pa vaan Syn - nit hän
pois - ta - vi maan, Häl - lä on ar - mo, ei muul - - - - la.

2. Soikohon taivahan riemu nyt kaikilla mailla! Syntinen ei ole Luojansa turvoa vailla. Poistuvi yö, Niin sydän rauhassa lyö. On ilo tos'ilon lailla.

3. Oi, mikä uhraus ääretön korkehimmalta! Oi miten suuri on rakkauden mahtava valta! Käy Ylin tuo Ihmisnä syntisen luo, Päästäen kuoleman alta.

4. Ihmisen lapsena hän! Sitä järki ei riitä Ymmärtämään. Elon ovi on kuitenkin siitä. Käy valohon! Jeesushan sun omas on. Luojaasi kaikesta kiitä!

5. Herrani, vieläkin suotu on armosi mulle, Uhrauduthan sä synnissä uuvutetulle. Kuinkapa en, Kun olen onnellinen, Riemuiten nöyrtyisi sulle!

G. Tersteegen.

N:o 60.

Lämmöllä. *G. C. Stebbins.*

Kii-tos sul-le, Ju-ma-la-ni, Ar-mos-ta-si kai-kes-ta, Jo-ta e-lin-ai-ka-na-ni O-len saa-nut tun-te-a! Kii-tos sul-le kirk-ka-his-ta Ke-väi-sis-tä päi-vis-tä, Kii-tos myös-kin ras-ka-his-ta Syksyn synkän het-kis-tä!

2. Kiitos, että rukoukset Monet, monet kuulit sä,
Kiitos, että pyynnöt toiset Eivät saaneet täyttyä!
Kiitos, kun mä hädässäni Avun saan sun kauttasi,
Kiitos, että synneistäni Vapahtavi Poikasi!

3. Kiitos sulle jokaisesta Elämäni hetkestä,
Kiitos päivän paistehesta, Niinkuin pimeydestä!
Kiitos sulle taisteluista, Rististäkin, Jumalain,
Kiitos, että aina muistat, Autat mua tuskissain!

4. Kiitos sulle kukkasista, Jotka teilläin kukoisti,
Kiitos myöskin ohdakkeista, Jotka mua haavoitti!
Kiitos, että tahdot mulle Elon antaa iäisen!
Kaikesta, oi Herra, sulle Annan ikikiitoksen!

August L. Storm.

N:o 61.

Juhlallisesti. *O. Ahnfelt.*

Vei - - sa - - el - - - kaam - me Ar - mos - ta Jee - suk - sen! Kaik - ki me saam - me Kiit-tää hänt' i - loi - ten, Hän om - pi ar - moi - - nen.

2. Maan sekä taivaan Täytti hän kunniallaan; Köyhäksi aivan Tähtemme päälle maan Syntyi hän armostaan.

3. Päällensä antoi Syntimme asettaa. Kaikki hän kantoi, Täällä mik' ahdistaa Korvessa kulkijaa.

4. Syntimme Herra Otti ja naulittiin Ristihin kerran, Lepytti Isän niin, Taivahat avattiin.

5. Näin itsellensä Osti hän morsiamen, Sen viedäksensä Jumalan etehen Puvussa pyhyyden.

6. Siis ilomielin Yhdessä veisaamaan Sydämin, kielin Jeesusta, armoaan, Täällä ja taivaassaan!

L. S., suom. N. E. V.

N:o 62.

Intomielisesti. *Mikael Nyberg.*

Kii - tos - virt - tä kor-keim-mal - le, Kii - tos - virt - tä kor-keim-mal - le Ju - ma - lal - le, Lu - nas - te - tut, lau - - la - kaa, lau - la - kaa! Kun hän Poi-kans-an - toi mei - tä, Ek - sy - - - nei - tä, Ko - tiin vie - lä kul - jet - - - taa.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 63 katso sivu 76.

N:o 64.

Kuoro Es-duurissa. (Kuorolaulu)

Riemullisesti. *G. Wennerberg.*

Oi, kuin - ka i - ha - naa, kuin i - ha - naa on kiit - tää

Ju - ma - laa Ja y - - lis - - tää ni - me - äs, sä

kaik - kein her - rain Her - ra! Ain' aa - mul - la sun

ar - mo - - as ja il - lal - la to - - tuut - - ta - si Myös

il - - - - lal - la‿to - tuut - ta - si

kan - te - leel - - la, psalt-ta - ril - - - la, har - - - - pul - la - kin

soit - tain. Niin, oi, kuin - - ka i - ha - - naa on

kiit - tää her - - rain Her-raa! A - men, A - men!

f *p*

A - - - men, a - - - - - - men, a - - - - - - - men!

Davidin 92 ps.

N:o 63.

Juhlallisesti. *J. Neander.*

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 64 katso sivu 74.

N:o 65 katso sivu 78.

N:o 66 a.

(Kuorolaulu.)

Kaihomielin. *Ilmari Krohn.*

N:o 66 b katso sivu 80.

N:o 65.

(Kuorolaulu)

Riemuisasti. *Ilmari Krohn.*

Tul - kaa kaik - ki vei - saa-maan, Kii - tos - lau - lu

lau - la - maan, Kris - ti - kun - ta, Yl - jäl - le, Jee-

- - - - - - suk - sel - le rak - kaal - - le! Kuul-kaa, kuin nyt

Kuul-kaa!

lap - set vei - saa - vat Ho - si - - an - naa, Ho - si-

Kuul - kaa! Ho - si - an - - - - naa, Ho - si - an - - - -

an - naa kor - ke - as - - - ti, Ho - si - an - naa,

naa, Ho - si - an - naa, Ho - si-

Ho - si - an - naa Ku - nin - kaal - - - - le!

an - naa Ku - nin - - - kaal - - - - - - - - - - - le!

Säkeistö 2 katso tekstikirjaa.

N:o 67.

Lauletaan myös kuin N:o 43.

Yksinkertaisesti. *Mikael Nyberg.*

Rukoilen, Her-ra: Puole-hen raa-dol-li - sen Kat-so-os ker-ran,

A - va - ja myös sy - dä - men', A - va - ja myös sy - dä - men!

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 66 b.

Tyynesti. *Mikael Nyberg.*

Lä-hem-mä, oi Jee-sus, Si-nu-a, Lä-hem-mä Sä ve-dä mi-nu-a, Lä-hem-mä kuin en-nen ai-na vain,

Lä-hem-mä kuin

Lä-hem-mä, oi, Her-ra, ai--ni--ain!

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 67 katso sivu 79.

N:o 68.

Lämmöllä. *Suomal. kansansävelmän muod.*

Jee-sus, Jee-sus! Tä-mä ni-mi su-loi-sin, Ni-mi kaikkein

kal - li - hin, A - vun mul - le tuot - - taa, Sii - hen saan mä

luot - - taa. Sil - lä Poi - ka Ju - ma - lan Neuvost' I - sän

rak - ka - han Syn-tyi kaut-ta neit - sy - en Va - pah - ta - jaks'

syn - tis - ten; Ni-men - sä on Jee - - sus, Jee - - - - - sus!

2. Jeesus, Jeesus!
Etehesi lankean,
Syntitaakan raskahan
Alla, kurja, näännyn,
Puolehesi käännyn.
Nimesihän todistaa:
Voit ja tahdot vapahtaa
Synnin alta vaivaisen,
Vapahtaja taivainen;
Nimesi on Jeesus,
Jeesus!

3. Jeesus, Jeesus!
Paimen hyvä, laupias,
Hoida omaa lammastas,
Päästä pahan alta,
Suojaa maailmalta!
Luo'os rauhaa tuntohon
Kautta veres sovinnon;
Anna uutta elämää,
Iäisesti pysyvää,
Elämäni, Jeesus,
Jeesus!

4. Jeesus, Jeesus!
Askeleeni ohjaos,
Että taivun tahtohos,
Vaeltaissain täällä
Surun, murheen säällä!
Vikani suo anteeksi,
Ettei käy ne kanteeksi
Tuomiolle tullessas,
Vaan saan ilon taivaassas,
Vapahtaja Jeesus,
Jeesus!

5. Jeesus, Jeesus!
Kiitos sulle iäinen!
Katsot puoleen syntisen;
Nimessäs, sen uskon,
Taivaan aamuruskon
Näen jo sieluun koittavan,
Pimeyden voittavan.
Kiitos, Herra, armostas!
Nimessäs oon autuas,
Nimesi on Jeesus,
Jeesus!

N. E. W.

N:o 69.

Toivomiellä. *A. E. Lindblad.*

Niin synk - kä ei yö, ei suur' hä - 'tä - kään, Ett'

Her - ra - ni aut-taa ei vois. Ei puut-tu - a ar- mon- sa

voi i - kä-nään, Jos min - kä hän on - nen-kin sois, hän sois. Hän

luo - na-ni on, vaikk' kau - ka-na vii - pyvän näyt - - - - täis.

2. Hän kanssan' on kuolon laaksossakin,
Hän itse on elämän tie,
Mi johtavi viimein taivahisiin,
Ja sinne hän minutkin vie:
Hän luonani on, vaikk' toisinaan viipyvän näyttäis.

3. Oi työlästä on tosin uskoa vaan,
Kun nähd' eikä tuntea saa.
Mutt' taistoissa Jeesus käy tukemaan,
Niin rauhoa saan ihanaa:
Hän luonani on, vaikk' toisinaan viipyvän näyttäis.

4. Pian ylkäni nähdä silmillä saan;
Virs' silloin jo kaikuvi uus,
Kun pääsen mä viimein vaivoista maan
Ja alkavi elämä uus:
On luonani hän, ei kaukana konsanaan silloin.

L. S., suom. N. E. W.

N:o 70.

(Kuorolaulu)

Jotenkin verkalleen. *E. Wesander.*

ut - ta. Ja mil-loin yö on kaik-kein pi - me-
ut - ta.
ut - ta. Mil - loin yö on
ut - ta. Ja mil - - loin yö on

in, Ne sil - loin lois-taa vie - - lä kirk-kaam-min.
pi - me - in, Ne sil - - loin lois-taa kirk-kaam-min.

2. Kun vielä päivä on, ei mulle näy
Jumalan lupausten suloisuutta;
Vaan surun synkkä yö kun luoksen' käy,
Ne kertoo runsaan armon ihanuutta.
Oi kiitos, Herra, joka tähtien
Suot loistaa myöskin yöllä murehen!

(*Ten. ja basso:* Kiitos, Herra, tähtien
Suot loistaa yöllä murehen!)

3. Oi, etten pelkäis synkkää yötä siis,
Vaan silmät loisin tähtiin lupauksen!
Ne suovat luottamuksen sanoihis
Ja uskolleni aamun sarastuksen,
Niin aamun, jot' ei ilta seuraakaan,
Kun viet mun iäisyyteen ihanaan.

(*Ten. ja basso:* Aamun, joll' ei iltaakaan.
Viet iäisyyteen ihanaan.)

L. S., suom. M. N.

N:o 71.

Kuoro Es-duurissa. (Kuorolaulu.)

Rohkaisevasti. *Richard Noren.*

Toi - vo vaan, toi - vo vaan! Kaik - ki kään-tyy

Kyy - - - - nel - kyl-vöst'

par-haaks ai - ka - naan, Toi - vo vaan! Kyy - - nel- kyl-vöst'

Ru - - - - - ko - uk - siin

loh - du - tus, Ru - - ko - uk - siin vas - ta - us!

Äl - lös huo - li täs - - tä maa - - - - - il - - mas - ta,

Koh - ta se jo lak - kaa kiu - - - - - saa - mas - ta.

Toi - - - - - - - - - vo vaan,

Toi-vo vaan, toi - vo vaan, toi - vo vaan, toi - vo vaan!

2. Taistosi, taistosi
Kohta kääntyy voiton rauhaksi.
Vaivas täällä katkerin
Parhaan soinnun antaakin
Kanteleestas taivaan autuudessa
Jeesuksesi luona kirkkaudessa.
Toivo vaan, :,: toivo vaan! :,:

3. Riennä vaan, riennä vaan!
Jeesus kyyneleet saa kuivumaan.
Vielä vähän matkaa, niin
Pääset sisään Siioniin;
Siell' et tunne enää uupumusta,
Ainaista vain taivaan virvoitusta.
Toivo vaan, :,: toivo vaan! :,:

L. S., suom. N. E. W.

N:o 72.

(144)

Moderato. *J. Haydn.*

On työm-me Her-ran Jee-suk-sen Ja myös tää a-si-a;
Kun us-kom-me me häl-le sen, Ei voi se rau-e-ta;

Mutt' ko-ho-tak-seen va-lo-hon, Niin veh-nä-jy-vän o-sa on, Maan mul-las-sa ens' mur-tu-a Ja kaik-ki-nen-sa kuih-tu-a Ja

kuol - la pois, Niin, it - ses - tän - sä pois.

Säkeistö 2 katso tekstikirjaa.

N:o 144 katso tekstikirjaa.

N:o 73 a.

Rauhallisesti. *Mikael Nyberg.*

Hän las-kee kuor-man pääl-lem - me, Vaan hän myös aut-taa - kin.

Miks va - li - tam - me, huo-kaamme? Hän läsn' on kuin - ten - kin.

Miss' on hän, siell' ei yö - tä näy, Vaan päiv' on, ei myös myrsky käy.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 73 b.

(Kuorolaulu)

Turvallisesti. *Ilmari Krohn.*

N:o 74.

Levollisesti. P.

Koh - - ta il - - ta - - kel - - - lo lyö, Päät - tyy

päi - vän vai - - va, työ. Hoi - vaan hel - - län Pai - me -

nen Tais - te - - lus - - - ta rien - te - len.

Tais-te - lus - ta rien - - muin rien - te - - len.

2. Kohta luokse Jeesuksen
Pääsen, siitä riemuitsen.
Siell' ei synti saastuta,
Eikä risti (raskas) rasita.

3. Kohta kruunun saavutan,
Kunniaksi Jumalan
Kanssa kirkastettujen
Kanneltani (silloin) soittelen.

4. Kohta päivä ainainen,
Luona Isän ylhäisen,
Kaiken mulle ilmoittaa,
Kätketytkin (täysin) kirkastaa.

P. suom.

N:o 75 katso siv. 96.

N:o 76.

Sujuvasti. *Mikael Nyberg.*

työm - me sik - - - - si A - lam - me, pää - täm - me,

Si - nu - a sik - si nyt - - - kin Taas ru - koi - lem - me

Her - ra ru - koi -

me: Suo suo - jas - sas ain' ol - la mei - dän maam - me!

lem-me me:

2. Maan korret, kukkasetkin sun kertoo kunniaas,
Sä elämällä kaiken luonnon täytät.
Sun voimaas julistaapi taivaasi sekä maas,
Ja meri vaikenee, kun kättäs käytät.
Ja kansain asumusten myös rajat sääsit sä,
Ei tahdottas niit' yhtään voi kenkään siirrellä;
Sun kädessäs on onni kansojenkin!

3. Sun turvihis siis turhaan me emme pakene —
Viel' olet Herra, joka kaikki voipi!
Suo vain, sun puolees että niin aina huudamme,
Se että istuimelles asti soipi!
Suo armos, että aina sun tahtos mukaan me
Voisimme työmme tehdä ja pyrinnöillämme
Sun pyhää nimeäsi kunnioittaa!

Säkeistöt 4—5 katso tekstikirjaa.

N:o 77.

Iloisesti. *Mikael Nyberg.*

On i - - ha - na - - - ta y - lis - tää Si - nu - a,

Ju - - ma - lam - - - me, Ja lau - lain kiit - - tää ar - mo -

as, Hy-vyyt - täs koh - - - ta - ham - - - - me. Sä kul - jit

ai - - - na kans - sam - me, Veit tais - - - te - luis - sa

voi - - tol - le Ja o - - - lit aut - - ta - jam - - - me.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 78.

Armas Maasalo.

Oi Jeesus, loh-du-tuk-se-ni, Sä autuus, rie-mu sie-lu-ni, Si-nul-le kii-tok-se-ni soi, Kun uu-den aa-mun koit-ti koi, Kun y-li yön mun suo-je-lit, Va-hin-got, vaa-rat kar-koi-tit.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 75.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 139.)

Luottamuksella. *J. Th. Boëthius.*

Her - ra lu - pas le - von an - taa Kan - sal-len - sa i - kui - sen.

Suo mun, kulkein kuo-lon ran-taa, Luot-taa lu - pa - uk - se - hen!

Es - tää voi se mat - ka - mie - hen Uu - pu-mas-ta puo - li - tie-hen!

Es-tää voi se mat-ka - mie-hen Uu - pu-masta' puo-li - tie - hen!

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 76 katso siv. 92.
N:o 77 katso siv. 94.
N:o 78 katso siv. 95.

N:o 79.

Rohkaisevasti. *O. Ahnfelt.*

Jo - ka aa - mu on ar - mo uus; Miks siis huolta me saamme?

Var - jot haih-tuu ja puut-tei-suus; Kiit-täin vei - sa - el-kaam-me!

Kii-tos Herran, mi auttaa tiellä! Jee-sus kanssamme tänäänkin viel' on,

Tuo-pi tääll' I - sän suo - si - on, Rau-han luo-nan - sa siel - lä.

2. Joka aamu on armo uus; Pois siis pelko jo kerran! Rangaistuksenkin ankaruus Vain on armoa Herran. Armo, — kun hän sen runsaast' suopi, Armo taivasta varten kasvattaa, Armo uskomme vahvistaa, Armo lohtua luopi.

3. Jotka itkevät, olkohon, Kuin ei itkua oisi, Joilla riemu ja nauru on, Kuin ei riemua oisi! Läsnä on Herran päivän koitto; Sitä uskossa odotettakoon! Kiitosvirtemme kaikukoon! Hälle kunnia, voitto! L. S., suom.

N:o 80.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 241.)

Rauhallisesti. *Carl Bohlin.*

Taa - sen pois - tui öi - nen haa - mu, Koit-ti päi - vän kir - kas koi. Uu - den ar - mon uu - si aa - - mu Tul - les - san - sa myötään toi, Uus on ar - mo us-ko - vil - le Sy-dä - mil - le murhei - sil - le, Uu - si ar - mo kai - kil - le Vas-taan-ot - ta-vai - sil - le.

2\. Auta, Herra, että saisin Uuden armon minäkin, Virvonneena alottaisin Toimeni mä tänäänkin, Ja niin sulle kunniaksi, Itselleni parahaksi, Parhaaks lähimmäisenkin Päiväni mä viettäisin.

3\. Varjele mua vaaroissani, Tue heikkoudessa, Auta ahdistuksissani, Murheissani lohduta! Pahan pahat aikeet estä, Himot aja sydämestä, Ettei viekoittaa ne vois Tieltä autuuden mua pois!

4. Täänkin päivän kuluessa Moni päättää elon tien. Päivän iltaan joutuessa Elossako itse lien? Lähtökutsun jos tuot mulle, Auta, että kuolen sulle, Että kerran taivaassas Veisaisin sun kiitostas.

Simo Korpela.

N:o 81.

Hartaudella. *P. J. Hannikainen.*

Py - hä - aa - mun rau - ha Hil - jaa huo - kui - lee,

Hä - ly mai - nen viih - tyy, Tais - to rau - ke - nee.

Kuu - le, juh - la - kel - lot Kau - kaa ku - mi - noi,

Temp-pe - li - hin Her - - ran Kut - su siel - tä soi.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 82.

N. Selneccer.

Yö ver-hoon-sa maan sul-kee, Au-rin-ko poi-jes kul - kee; Luo

Her-ran kaik-ki kan-nan, Huos-taan-sa it-sen' an-nan.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 83.

Ei liian nopeasti. *Hubert P. Main'in mukaan.*

Sua kii-täm-me, oi Her-ra, lah-jois-ta-si, Joit' o-let
Kii-täm-me myös sun suur-ta ar-mo-a-si, Jou-tu-es-

suo-nut tä-nään meil-le-kin.
sam-me ah-dis-tuk-si-hin.

Myös ku-ri-tuk-ses

rak - ka - ut - ta on; Kai - kes - ta sul - le kii - tos ol - ko - hon!

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 84.

Hartaudella. *L. Mason.*

Mä us - kon kat - se - hen, Oi ra - kas Jee - suk - sen',

Luon si - nu - hun! Ah, kat - so heik-kout-tan', Mua pääs - tä

vi - ois - tan', Suo nyt ja ai - ni - an Mun ol - la sun!

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 85.

(Lauletaan myös kuin n:o 108.)

Turvallisesti. *Ruotsal. kansansävelmä.*

Mua sii - peis suo-jaan kät - ke, Oi Jeesus, Her-ra - ni.
Suo - jas - sas suo mun ol - la, Jos kuin-ka kä - vi - si.

Sä kai-keks tu - le mul - le Va - - lol-las, neuvoil-las, Suo

jo - ka päi - vä e - lää Mun yk - sin ar - mos - tas.

2. Suo anteeks kaikki synnit,
Puhdista verelläs,
Luo minuun uusi mieli,
Pyhitä Hengelläs.
Ja meidät, suuret, pienet
Sun sulje suojahas,
Yö rauhainen suo meille,
Oi Jeesus laupias.

L. S., suom. (S. Virsik.)

N:o 86.

Vakavuudella. *G. Wennerberg.*

Jos hän saa - pui - si tä-nään, Ju - ma - la - si, Et - kö
ees - tän - sä, pyr - ki - si pois? Nyt jos kut - su-mus kai - kuis
kor - vis - sa - si, Ää - ni pa - suu - nan pil - - - vis - tä
sois, — Tois - ko rie - mun tai kau - hun se sul - - - le?

2. Oisko kaikki, mi suurta täällä on nyt, Samoin silloinkin aattehissas? Olisitko sä tehnyt, miettiellyt, Mitä nyt olet toimiessas? Tätä aattele, ennenkuin vastaat!

3. Sua painaisko maailman tään murehet, Jotka täyttävi nyt sieluas? Huokaisitko sä niin, kuin nyt huokailet Elatustasi hankkiessas, Pakanain tavoin huolestuneena?

Säkeistöt 4—5 katso tekstikirjaa.

N:o 87.

Toivomiellä. *A. P. Berggren.*

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 88.

Juhlallisesti. *Melch. Frank.*

lin - na Ju - ma - lan! Sun ty - kös taas Mä tääl-tä

kat - se - len Ja huokaan, ha - la - jan. Sun ty - kös toi - von

sii - - - vin, Kuin lin - tu, len - tää saan, Sun ih - me-

maa - has lii - - - dän, Vie - no - hon, va - loi - - saan.

Säkeistöt 2—7 katso tekstikirjaa.

N:o 89.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 203.)

Rauhallisesti. *Mikael Nyberg.*

Kun tääl - tä tais - te - luis - ta maan Mä tai-vaan rau-haan tul - la saan, Siell' soi - tan uu - sin sä - ve - lin Ja lau - lan lau-luin rie - mui - sin Ja lau - lan lau - luin rie - mui - sin.

2. Puhtaana kanteleeni soi
Ja aina Herraa kiittää voi,
Ja Jeesukseni kiitokseen
:,: Mun taipuu joka säveleen'. :,:

3. Ei synti huokauksillaan
Mua enää siellä sorrakaan,
Ja poissa tuska, huoli on
:,: Ja poissa kaiho kantelon. :,:

4. Ja eessä armo-istuimen
Mä kera kaikkein pyhien
Ja enkelein myös tuhanten
:,: Saan soittaa, laulaa riemuiten. :,:

C. H. Alopaeus.

N:o 90.

Hartaasti. *M. Putro.*

Tu - le kans - sa - ni, Her - ra Jee - sus, Tu - le,

siu - naa päi - vän työ. Tu - le il - loin ja aa-muin

var - hain, Tu - le vie - - lä, kun jou - tuu yö, Tu - le

il - loin ja aa-muin var-hain, Tu - le vie - lä, kun jou-tuu yö!

2. Tule askele askeleelta
Minun kanssani kulkemaan.
:,: Sua ilman en saata olla,
Pysy luonani ainiaan. :,:

Hilja Haahti. (S. Virsik.)

N:o 91.

Te laak - sot, not - kot, nous - - - kaa, Te vuo - ret, vai - pu-
Hän saa - puu, jos - ta meil - - - - le Pro - fee - tat en - nus-

kaa!
taa. Hän Kris - tus, ku - nin - kaam - - me, Van-

hurs - kas ruh - - - ti - naam - - me. Siu - nat - tu ol - ko-

hon, Ken tai-vaas - ta tul - lut on.

Säkeistöt 2—7 katso tekstikirjaa.

N:o 92.

Val - mis - tu, Her - ran kan - - - - sa, Nyt vas-taan-
Kun saa - puu tai - vaas - tan - - - - sa Ku - nin - gas

ot - ta - maan,
pääl - le maan.
On hä - net ar - mos-taan Maa - il - man

va - loks suo - - - - - nut, Ar - mah - ta - - - jak - si

tuo - - - - nut Ju - ma - - la neu - vos - - saan.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 93.

Rohkaisevasti. *L. M. Lindeman.*

Y - lös, Sii - on, päi - vä koit - ti, Jo - - ta van - hat

var - ti - oit - ti. Rie - mu-vuo - den pa - suu - na Soi jo kuo - lon

laak-sos - sa. Ar - mon au - rin - ko nyt lois-taa, Rie - mun tuo ja

mur - heen pois - taa. Hal - le - lu - ja, hal - - le - lu - ja!

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 94.

Iloisesti. *G. F. Händel.*

1. Rie - muit - se, ty - tär Sii - - - - - - - o - - nin.
2. Oi ter - - ve, Poi - ka Daa - - - - - - vi - - din!

Kiit - - - tä - en lau - la, Je - ru - sa - - - - lem!
Kan - - - sal - les tuo sä siu - - - - na - - - - us! *Fine.*

Luok - - ses nyt saa - puu Her - ras, Ku - nin - kaas;
Vah - - vis - ta val - tas i - - an - kaik - ki - nen!

Niin, nyt hän saa - - puu, rau - han ruh - ti - - naas!
Ho - - - - - si - an - - na, tai - vaass' soi - ko - hon!

Da capo al Fine.

N:o 95.

Nyt sei - sah - dun mä sei - mel - les, Oi Jee - sus,
au - tuu - - - - - - te - - ni, Tuon lah - jat kaik - ki
e - te - hes, Jotk' an - noit o - mak - - - - se - - ni.
Mun hen - ke - ni ja mie - le - ni, Mun sy - dä - me - ni,
sie - lu - ni, Ne o - ta syn - nyin - - lah - - - - - jaks.

Säkeistöt 2—7 katso tekstikirjaa.

N:o 96.

Juhlallisesti.

Maa on niin kau - nis, Kir - kas Luo-jan tai - vas, I - ha - na on sie - lu - jen toi - vi - o - - tie; Maa - il - man kaut - - ta Kul - jem-me lau - - lain, Tai - vas - ta koh-den mat - ka vie.

2. Kiitävi aika,
Vierähtävät vuodet,
Miespolvet vaipuvat unholaan;
Kirkasna aina
Sielujen laulun
Taivainen sointu säilyy vaan.

3. Enkelit ensin
Paimenille lauloi.
Sielusta sieluhun kaiku soi:
Kunnia Herran,
Maassa nyt rauha,
Kun Jeesus meille armon toi.

B. S. Ingeman, suom. Hilja Haahti.

N:o 97.

Nyt i - - lo-virt-tä vei - sa-ten Me kiit - täkääm-me rie-muiten.

Tul-kaa, kat - so - kaam - me, Kuin lap - si pie - ni, su - loi - sin

Ar-mas aut-ta -jam - - me, Nyt au - rin-ko - a kirk-kaammin

Sei-mess' i - lo - nam-me Lois-taa i - ha - - nin.

2. Ah Jeesuinen, sun puoleesi Nyt ylennän mä mieleni,
Rakas lapsukainen, Sä yksin voit mua lohduttaa,
Kaunis armahainen, Mua turvata ja virvoittaa.
Suo mun, kaunokainen Sua rakastaa!

Säkeistöt 3—4 katso tekstikirjaa.

N:o 98.

M. Gabrielli.

Oi, sä riemuisa, Oi, sä autuisa,
Juhla kaikkien juhlien!
Kunnia Herran! Jälleen kerran
Sointuvi laulu nyt enkelten.

2. Nyt Vapahtaja
Syntyi armoisa,
Kristus, Daavidin kuningas.
:,: Rauhan me saamme;
Siis iloitkaamme,
Hän yksin rauhan on ruhtinas.:,:

3. Suuri, verraton,
Pyhä lahja on
Isän antama lapsilleen.
:,: Hän meitä kohta
Armosta johtaa
Taivahan kotihin suloiseen. :,:

Joh. Falk.

N:o 99.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 456.)

Lämmöllä. *L. M. Lindeman'in mukaan.*

Nyt syn-tyi lap - si pie-noi-nen, On Her-ra suo-nut sen. Se

lap - si neit-seen puh - ta-han On Poi - ka Ju - ma - - lan. Tääll'

le - pää hän nyt pah-noil-la Köy-hä-nä, hal-pa - na. Oi,

ter - ve tän - ne tul - tu - as, E - - lä-män ruh - ti - nas!

2. Vaikk' kuinka suur' ois maailma
Ja kullan hohtava,
Sittenkin kelvoton ois se
Kehdoksi sinulle.
Kuitenkin lepäät pahnoilla
Köyhänä, halpana.
Oi, terve tänne tultuas,
Elämän ruhtinas!

N:o 100.

Riemullisesti. *Th. S.*

Rie-muit-se, mielen', Kiit-tä-ös, kie-len', Jou-lu jo tul-lut on.

Kynt-ti-lät lois-taa Maan a-sunnois-ta, Luonamme Jee-sus on.

2. Päivä jo koittaa,
Usvat se voittaa:
Poissa on paulat yön.
Herramme suuri,
Uskomme muuri,
Alkoi jo armotyön.

3. Oi onneamme,
Kun Jumalamme
Luoksemme kiiruhtaa!
Maailman vaivaan
Tuopi hän taivaan,
Hält' avun sairaat saa.

4. Myrsky jos pauhaa,
Autuutta, rauhaa
Etsin mä sulta vaan;
Kunnia mainen
Turha on vainen,
Luonas jos olla saan.

Nils Frykman.

N:o 101.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 293.)

Iloisesti. *Häffner. (?)*

2. Pois mielestämme murhe nyt!
On riemu sielun täyttänyt
Ja toivo sydämemme.
Nyt kiitoksella, uskoilla
Me katselemme Jeesusta
Ja häntä rukoilemme.

3. Sä, Herra, tulit tuomahan
Sen rauhan, ilon ihanan,
Mi käy yl' ymmärryksen.
Sen vuoksi, Herra, tuommekin
Me kaikki mielin hartahin
Nyt sulle ylistyksen.

Kingo (suom.)

N:o 102 katso sivu 120.

N:o 103.

Joh. Crüger.

Jee - sus, sal - li ni - mes sun Ol - la tun-nus - sa - na-
nam - me. Kaut - ta vuo - den al - je - tun; Ol - koon
ni - mes lip - pu - - nam - me Us - - ko - vil - - la
kai - kil - la, Her - ran liit - to - - lai - sil - la!

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 102.

Tyynesti. *M. Prätorius.*

On ruu - su puh - jen - - nun - na Meill' Jes - sen kan - nos - ta,
Jo am - moin toi - vot - - tun - na Men - neis - tä a - - jois - ta.
Se kan - taa he - del - mää Kuk- kai - sen su - loi - sim - man Meill' tal - vi - - sy - dän - - - nä.

2. Oi Jeesus, johda meitä Pois murheen laaksosta, Sun armos avun teitä Kotiimme vaivoista. Ja Isäs majoissa Suo'meidän sua kiittää Autuuden valoissa!

N:o 103 katso sivu 119.

N:o 104.

Sujuvasti. *Mikael Nyberg.*

Kii - tän en - tis - tä ar - mo - as, Kii - tän, Her - ra - ni, joh - dan-

nas-tas, Kät-ke vas-ta-kin suo-ja-has, Kät-ke vas-ta-kin

suo-ja-has, Au-ta vaa-rois-sa heik-ko-a las- - - tas!

2. Myrskyn noustessa muistaa saan, Kuinka ohjasit ennen laivan,
:,: Lausuit käskysi voimakkaan, :,: Kuohut aaltojen hiljeni aivan.
3. Merta maailman kulkeissain Johda purteni kohden rantaa,
:,: Että kaikista vaiheistain :,: Saisin taivaassa kiitosta kantaa!

L. S., suom. Hilja Haahti.

N:o 105.

(286)

Turvallisesti. *F. P. Krank.*

Oi kuu-le, Herra, huu-tomme, Kun puolees tääl-tä nou-see ne! I-

säim-me tur-va, loh-du-tus, Suo kan-sal-lem-me siu-na-us!

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 106.

Vakavasti. *Mikael Nyberg.*

Sun tar - has - sas, oi Her - ra, on Niin pal - jon, pal-jon
pui - ta. Mä yk - sin lie - nen toi - vo - ton Ja kuih - tu-neem-pi
mui - ta. Ja u - sein oon mä ky - sel - lyt, Sä mik-si oot mua
kär - si - nyt. Sä mik - si oot mua kär - si - - - - nyt?

2. Ah, kauhistun, kun muistan
vaan,
Kuin monta, monta vuotta
Jo tulit taintas katsomaan
Ja heelmää etsit — suotta,
Pois käännyit mielin raskahin,
:,: Ja — itkevän sun huomasin. :,:

3. Ja minä kuitenkin, jos ken
Oon rakkauttas saanut,
Et huoltas mulle tuhlaten
Oo antamasta laannut.
Miks sitte tällaiseksi sain,
:,: Niin kuivaks, kehnoks laa-
dultain! :,:

4. Jo hakattuna olisin
Ma kaatunutkin varmaan
Mutt' armon sain mä kuitenkin
Sun äänes tähden armaan.
»Tää vuos sen vielä olla suo!
:,: Kenties se vihdoin heelmän
tuo.» :,:

5. Niin, »vuosi vielä», Herrani!
Mä tunnen mieles laadun:
Sä katkaista et tahtoisi,
Sä suret, jos mä kaadun.
Oi, auta vielä armostas
:,: Mua vihannoimaan tarhas-
sas! :,:

Kaarlo Hammar.

N:o 107.

Luottamuksella. *Mikaël Nyberg.*

Vaik-ka ai-ka rientää kurjan maan, Kristus sentään e-lää ai-ni-aan, Pel-käis-kö, jos hän, pel-käis-kö, jos hän on mei-dän vaan Ai-kain vai-het-te-lus - - - - - - - sa?

Pel - - käis - - kö,

Säkeistöt 2—7 katso tekstikirjaa.

N:o 108.
(299, 596)

Suom. hengell. kansansävelmä.
H. Klemetin sovit. mukaan.

Oi Kris - tus, val - ti - aam-me, Sä poi - ka Daa - vi-
din! Oot kor - - kein ku - nin - kaam - me I -
äi - - - siin ai - - koi - hin. Sä muis - tat köy - hää
maa - ta Kui - ten - - - kin ar - mos - sas. Meit'

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 109 katso sivu 126.

N:o 110.

Lämmöllä. *Mikael Nyberg.*

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 109.

(Kuorolaulu)

Ilmari Krohn.

Sä

Oi kirk - - ka-hin, oi i - ha - nai - sin Sä täh - tö - nen,

Sä

Bet - - - le - he - - - min,

täh - - - tö - nen, täh - - - tö - nen Bet - le - he - min,

Sua

täh - tö - - - nen Bet - le - - - he - - - min, Sua

Sua kat - - sel - la nyt ha - la - jai - - - - -

Sua kat - sel - - la nyt ha - la - jai - - - - -

kat - - sel - la nyt ha - - la - - jai - - - - - sin Ja

kat - - - - - - - - - - - - sel - - la nyt ha - la-

sin Ja yh - - - - - ty - ä, yh - - - - - - - ty - ä, yh - ty - ä

sin Ja yh - - - - - ty - ä, yh - - - - - - - - - - - - - ty - - - ä

yh - - - ty - ä en - ke - lei - hin ja yh - ty - ä

jai - - sin Ja yh - - - - - - - ty - ä, yh - - - - - ty - - - ä

en - - - - - - - ke-lei - hin, Kun lau - la - vat lap - - -
en - - - - - ke - lei - hin, Kun lau-la-vat lap - ses - ta sei - - - -
en - ke-lei - hin, Kun lau - - - la - - vat lap - - - - - ses - - ta
en - - - - - ke - - lei - hin, Kun lau - - - - la - - - vat lap-ses-ta

ses - ta sei - - men, niin lap - - - - - ses - ta sei - - men.
men, niin lap - - ses - - - - - - - - ta sei - - men.
lap - - - - - - - - - ses-ta, lap - - - ses - - - ta sei - - men.
sei - - - - - - - - men, niin lap - ses - ta sei - - men.

2. Se lapsonen kuormani kantoi,
Tien aukaisi luo Jumalan,
Kuin Poikansa ainoan antoi
Näin synnistä, synnistä, synnistä auttamahan.
Niin laulamme lapsesta seimen.

3. Se tähtönen on sana Herran,
Se ohjata kulkuan' saa,
Siks kunnekka riemuiten kerran
Mä katsoa, katsoa, katsoa saan Jumalaa
Ja laulella lapsesta seimen.

L. S.

N:o 110 katso sivu 125.

N:o 111.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 520.)

Hitaanlaisesti. *Mikael Nyberg.*

2. Herätä tunton', johda mieleheni, Mit' tähten' täytyi kestää, Herra, sun: Sun kuolemasi tulkoon voitokseni, Suo yksin sulle aivan antaudun!

3. Tee mulle synti raskaaks, katkeraksi, Suo, etten vihaamaas vois rakastaa; Sä synnin juuret murra ainiaaksi, Sä yksin voit; mä sit' en aikaan saa.

4. Kun synti kietoo, niin mun muistaa anna Sen tähden kärsimääsi kuoloas, Ja että: ken ei ristiänsä kanna, Se sulle ei voi olla soveljas.

5. Sen ristin, minkä tahdot päällen' panna, Suo että kernahasti kantaisin; On voima , Herra, ääretön; niin anna Sun voimas kyllyydestä mullekin.

L. S., suom. E. Tamminen.

N:o 112 a.

Jee - sus Kris - tus ai - no - - - a - ni I - lon' on ja
Ken - pä niin mun pa - ras - - ta - ni Toh - toi - si ja

au - tuu - - ten',
tie - täis, ken?
Ke - tään ei niin lem - pe - - ää,

Heik - ko - - ut - tan' kär - si - - vää. Vaik - ka et - sis

mail-man kai-ken, Mis - tä löy - täis hä - nen - lai - sen?

2. Mainen ystäväkin voisi
Lientää hädän, tuskanki;
Henkensäkin uhriks soisi
Rakkauden palkaksi.
Mutta kenen rakkaus,
Kärsiväisyys, armahdus
Niitten tähden henkens' antaa,
Jotka häneen vihaa kantaa?

3. Ristillä hän, ainokainen,
Joll' on rakkaus rajaton,
Pyhä, puhdas Karitsainen,
Kaikkein tähden kuollut on:
Vihollisen, ystävän,
Kaikkein tähden yksin hän.
»Tulkaa kaikki», — lupajaapi,
Kärsii, muita lohduttaapi.

N:o 112 b.

Lämmöllä. *Suomal. heng. kansansäv.*

Jee-sus Kris-tus ai-no--a--ni I-lon' on ja au-tuu-ten.' Ken-pä niin mun pa-ras--ta--ni Tah-toi-si ja tie-täis, ken? Ke-tään ei niin lem-pe-ää, Heik-ko-ut-tan' kär-si--vää. Vaik-ka et-sis mail-man kai-ken, Mis-tä löy-täis hä-nen-lai-sen?

Säkeistöt 2—3 edell. sivulla, 4—6 katso tekstikirjaa.

N:o 113.

Hitaasti. *C. G. Liander.*

Käy yrt - ti - tar-has - ta pol - ku, Vie Gol - ga - tal - le

se, On Hen - gen vii - toit - - ta - - - ma Sen

jo- - ka as - ke - - le. Se tie vie vii - mein

tai - vaa - seen, Mut - ta tie se on tus - ki - en.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 114.

Vakavasti. *Mikael Nyberg.*

hä - mä - räs - sä

Yön hil - jai - ses - sa hä - mä - räs - - - - - sä Käy

Yön hä - - - - mä - - - - räs - - - - - - - - - - - sä

jouk - ko y - - li Kid - ro - - nin, Niin ää - ne - - tön - nä

kuo - le - maan käy

kuo - le - maan käy Ka - rit - sa py - hä, puh - ta-

ot - ti,

hin, Hän mail-man syn - nit pääl-leen ot - - - ti, Sen ran-gais-

Saar - ta - ma - na

tuk - set kan-taak - seen, Ja kuo - lon kau-hun saar-ta - ma - - -

na Hän kul - kee nyt Get - - se - - - ma - - neen.

Säkeistöt 2—7 katso tekstikirjaa.

N:o 115.
(324)

Sov. I. Krohn.

Kun or-jan - tap-pu - rai - - sen Mä kruunun päässäs' nään, Mun

sie - lun' tus - ka täyt - - tää E - - des - sä nä - yn tään.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 116 katso sivu 136.

N:o 117.

Hartaudella.

On Her - ra Kris - tus meil - - le hän Pu - hu - nut sa - naa

seit - se - män, Kun kär - sei ris - tin - puul - - - la; Ne mie - lees

pai - na, ys - tä - vän'; Ne kal - li - hit on kuul - - - - la!

2. Ens sana Herran Kristuksen
Ol' pyyntö eestä syntisten,
Niin hellä langenneille:
He töitään ei tee tietäen,
Suo, Isä, anteeks heille!

3. Ja toisen sanan ristillään
Hän lausui katsoin äitiään,
Kun hetki saapui kuolla:
Kas, poika, täällä äitis nään!
On, äiti, poikas tuolla!

4. Kolmannen sanan lausui hän
Niin lohdullisen lempeän,
Kurjalle ryövärille:
Taivaassa tänään tykönän'
Saat olla, — lausui sille.

5. Ja neljäs sana todistaa,
Mitenkä Jeesus kantaa saa
Ansaitsemamme vaivan:
Oi, Jumala! — hän valittaa —
Miks minut hylkäät aivan?

6. Mä janoon! — viides sanans on: Hän, auttaja, on avuton
Ja nääntyy tuskissansa.
Niin Jumalas käy kuolohon
Sun eestäs, kurja kansa!

7. On kuudes sana takaus
Siit', ett' on voitto, vapahdus
Meill' alta synnin, vaivan.
Niin, siihen meill' on luottamus:
Se täytetty on aivan!

8. Ja viimeisiä sanojas Meit' auta, Herra, muistamaan,
Kun kuolon kuohut peittää, Ett' taitaisimme uskossas
Henkemme haltuus heittää.

J. L. Runeberg.

N:o 118.

Voitonriemulla.

Säkeistöt 2—7: katso tekstikirjaa.

N:o 116.

Juhlallisesti. *Lina Almqvist.*

Kär - sein, kär - sein Kan-noit, Jee - sus Kris-tus, syn-tim-me.

Py - hä, py - hä! Täy - tit kaik - ki, kaik - ki ees - täm-me.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 117 katso sivu 134.
N:o 118 katso sivu 135.

N:o 119.

(Kuorolaulu. Alkup. C-duurissa.)

Intomielisesti. *Abr. Mankell.*

Nyt kuo - lo, kuss' o - tas on? Ja hel-vet-ti, miss' on sun

voit-tos? Kii - - tos Ju - ma - lan, Kii - - tos

Ju - ma - lan, Jo - - - ka meil - - le voi - ton an - toi,

Jo - - - - ka meil - - - - le voi - - - ton an - toi

Jee - suk - sen kaut - ta, mei - - dän Her - - ram - me!

Kii - - tos Ju - ma - lan, Kii - - tos Ju - ma - lan!

N:o 120.

Jee - sus e - lää, Her - ra - ni! Kuo - lo, min - ne

hir - mus jää - - pi! Hän on Va - pah - ta - - ja - - ni,

Kuol - leis - ta mun he - rät - tää - pi. Jee - sus aut - taa,

pe - - las - taa, Sii - hen saan mä us - - kal - taa.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 121.

(476)

Mur - he-mie - lin, kyy-ne - löi - den Op - pi - las - ta kak - si käy,
Mes - ta - ri - aan i - kä - vöi-den, Jee - sus - ta ei e - nää näy.

Mut - ta, kat - so, kul-keis-san - sa Hän käy hei - dän rin-nal - lan - sa,

Seu - ras - san - sa va - el - taa. Koh - ta mur - he ka - to - aa.

2. Usein ahdistusten tiellä
Hämärissä kuljetaan,
Murheisina, niinkuin vielä
Jeesus oisi haudassaan.
Sielu kulkee yksinänsä,
Huokaa epäilyksissänsä,
Kunnes täyttää sydämen
Läsnäolo Jeesuksen.

3. Siitä näen, ettei meitä
Jeesus hylkää hätähän,
Kun käyn ahdistuksen teitä,
Arvaamatta tulee hän.
Juur' kun sydän surren kysyy,
Miks niin kaukana hän pysyy?
Silloin lähellä jo on
Auttajamme verraton.

Säkeistöt 4—6 katso tekstikirjaa.

N:o 122.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 216.)

Juhlamielin. *J. W. Franck'in mukaan.*

2. Ja mestarinsa haudan luo
Kun varhain vaimot saapi,
On aukaistu ja tyhjä tuo,
Se heitä kauhistaapi.
Mutt' haudall' istuu enkeli,
Mi lohdutellen lausuvi.

3. »Te turhaan Häntä etsitte —
Hän nousi hetki sitten.
Mutt' viesti viekää veljille.
Hän maill' on elävitten.» —
Ja silloin riemu taivainen
Se valtaa mielet vaimojen.

Säkeistöt 4—5 katso tekstikirjaa.

N:o 123.

Rohkeasti. *Kokoelmasta »Svenska Missionsförb. sångbok».*

Kris-tus nou-si! Voitto-sa-no-maa Kaikki raa-dol-li-set, kuunnel-

kaa! Jos-kin yö-hön peit-ty-nyt on maa, Kat-so, Kristus e - - lää!

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 124.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 269, kerraten »Halleluja».)

Iloisesti.

On Kris-tus nous-sut tai-vaa-seen. Soi siel-lä kii-tos

en-kel-ten. Myös meiltä nouskoon riemuinen: Hal-le-lu - - - - ja!

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 125.

(Kuorolaulu)

Rohkealla ilolla. *Joh. Christ. Fr. Bach.*

Kris - tus on nous - - - - - - - - sut

Kris-tus on nous-sut hau-das - taan!

Hän kuo - lon voit - - - - ti nous - - - tes - saan.

Nyt e - lää tai-vaas-sa ai - - ni-aan Maail-maa hal - li - ten

ar - - mol - laan. Siis kii - täm - me, siis kii - täm - me!

Säkeistöt 2 ja 3 katso tekstikirjaa.

N:o 126.

(308)

Hartaudella. *L. M. Lindeman.*

Py - hä Hen - ki, aut-ta - jamme, Ol - los meidän kes - kel - lä,

Et - tä oi - kein aa - vis - tam - me E - lon sa - nan syvyyt-tä.

Au - ta si - tä kuu - le-maan, Kät - kemään myös ai - ni - aan.

2. Poista usvat epäuskon,
Että sieluun paistaa sais
Hohde armon aamuruskon,
Säde rakkaudestais,
Että katse kiintyis niin
Ylös täältä taivaisiin.

3. Ohjaa meitä matkallamme
Läpi mailman myrskyjen,
Auta, että sielussamme
Säilyis rauha Jeesuksen,
Kaada kanteet, jotka vois
Estää meidät luotas pois!

4. Temppelikses sydämemme
Tee, oi Henki, täytä se;
Poista saastat syntiemme,
Uudeks luo sä mielemme,
Anna uusi uskallus,
Uusi toivo, rakkaus!

»Uppåt» 203. (Suom.)

N:o 127.

Intomielisesti.

Oi vuo - da-ta, Jeesus, sun Hen-ke - si taas, Ett' taivainen liekki - si syn - käs - sä maass' Kirk-kaam - min heh - kuis jäl - - - leen!

2. Taas helluntaituulesi tuntua suo, Taas Henkesi tulta sun kirkkohos luo, Ett' tunnettais sun voimaas!

3. Niin, vuodata Henkesi, sulta mi saa Omillesi antaa ja heit' taluttaa Sun armoistuimelles.

4. Taas käy tänne, Henki, sä lohduttamaan, Ja uskoa kasvata Vapahtajaan, Kuin maailman synnit kantoi.

5. Vie armosi tuntohon toivottomat, Ett' uskossa huoata tohtisivat: Oi, abba, rakas Isä!

6. Niin lampahat harhasta yhtehen tuo, Ne etsi ja vie hyvän paimenen luo, Ett' yks ois lauma, paimen.

7. Ja maallisist' irroita mielemme niin, Ett' aina se tähtäisi taivaallisiin, Isämme luokse pyytäin.

8. Oi sun, Jumalamme kolm'yhtehinen, Käs'vartesi turvahan voimallisen Me antaudumme. Amen.

J. B.

N:o 128.
(545)

Juhlallisesti. *A. Scandelli.*

Oi, Py - hä Hen-ki, To - tuu-den Hen - ki, Tul - los, johda, au - ta,

Ett'-em - me tie - tä va - el - - tai - si vää - - - rää. Joh - da

ar - mos kaut - - ta Meit' us-koss' ai - na käymään koh-den

mää - - rää! Vii - sa - utt' tai - vaan Suo, H.r - ra, meil - le!

2. Oi, pyhä Henki, Voiman, oi, Henki! Tullos voimaas antain. Meiss' että syttyis rakkautes palo, Hyvää heelmää kantain, Ja kristillisyys totinen ja jalo; Pyhyyttä taivaan Suo, Herra, meille!

3. Oi, pyhä Henki, Rauhan, riemun Henki, Lohdutukses anna! Meit' toivon siivin vaarain lainehilta Armos turviin kanna Ja rauhas suo, kun saapuu elon ilta. Taivaassa autuus Suo, Herra, meille.

J. O. Wallin.

N:o 129.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 448.)

Juhlallisesti. *Sov. Berggren.*

Las - ke - u pääl - lem - me, Hen - ki sä Her - - - ran,
Sie - lum - me yh - dis - tä niin, et - tä ker - - - - ran

Var - ti - ja au - tuu-den aar - te - hi - en!
Jee - sus sais kau - ni - hin mor - si - a - men.

Kut - su ja vah - vis - ta, kir - - - kas - ta meitä, Kris - tuk - sen kirk - ko - a val - mis - ta niin; Kan - saa - si joh - da, äl' ek - - sy - vää

hei - - tä, To - tuu - den tulk - ki - na käy sy - dä - miin!

Säkeistöt 2 ja 3 katso tekstikirjaa.

N:o 130.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 146.)

Lämmöllä. *Mikael Nyberg.*

Ju - - ma - - lal - - le ai - - no - - al - - - le

Ol-koon kii - tos, kun - ni - a, Jok' on Luo - ja, tur - van tuo - ja,

Jok' on run - sas ruok-ki - ja, Jok' on run - sas ruok - ki - ja.

2\. Jumalalle ainoalle
Olkoon kiitos, kunnia,
Joka kansan kuolollansa
:,: Päästi synnin pauloista. :,:

3\. Jumalalle ainoalle
Olkoon kiitos, kunnia,
Joka meitä, eksyneitä,
:,: Kokoo armohelmaansa. :,:

Simo Korpela.

N:o 131.

Landstads Salmebog.

Sua kii - täm - me, oi e - lon il - mi - tuo - - - ja, Sua

ra - kas I - sä, maan ja tai-vaan Luo - ja, Kaikk' ar-mos-tas kun

par-hain teit ja vie - - - lä Meit' oh-jaat tiel - - - - lä.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 132.

Mik' on tuo jouk - ko lu - vu - ton Tuoll' yl - - - hääl - lä? Pääs-

sän - sä heil - lä kruu-nut on Ja pal - mut kä - sis - sä.

Säkeistöt 2—9 katso tekstikirjaa.

N:o 133.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 323.)

N. Herman.

Oi päi - vä suu - ri, au - tui - sa, Kun tais - tot tau - ko-

aa, Ja Jee - sus Kris - tus, Ku - nin - gas Kan-

san - sa ko - ko - aa, Kan - san - sa ko - ko - - - aa.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 134.

Mikael Nyberg.

Kuin rie-muist' on mat - kaa - vai - sen, Hän yk - sin kun

kul-kein saa Tääll' yh-ty - ä vel - jiin, jot - ka Myös yhtäänne

Niin

tai - val - taa. Niin tun - tu - vi sil - loin, kuin Her - - ra Taas

rait - ti - hin tuu - len sois Ja kul - ki - jan vai - vat

lien - täis

lien - - - täis ja tuo - re - het voi - - mat tois.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 135 katso sivu 152.

N:o 136.

Jotenkin verkalleen. *Th. Söderberg.*

Kät - ke se, Ar - mon sa - na, sie-luum - me, Jo - ta

soit taas kuul - lak - sem - me! Au - ta sa - naas teh - däk-

sem - me, Et - tä heel - män se - kin tuo, Her - ra, suo!

2. Kätke se, Jeesus, syvään sieluumme,
Että näkyy elämässä, Mitä neuvoi sanas tässä!
Kätke kallis siemen se Sieluumme! Hemlandstoner.

N:o 135.

Rohkeasti. *Richard Norén.*

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 136 katso sivu 151.

N:o 137.

Lauletaan kuin N:o 9.

N:o 138.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 409.)

Läh - de kir - kas, tai - vaal - li - nen, Sa - na kal - lis
Sie - lun - sa ken sul - le a - vaa, E - lon voi - mat

e - - lä - män,
saa - - pi hän;
Niin - kuin kuk - ka nuu - tu - vai - nen,

Jo - - ta hel - - le kuih - dut - taa, Läh - teen pin - nan

puo - leen pai - nuu, Uut - ta voi - maa siel - tä saa.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 139 katso sivu 156.

N:o 140.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 249.)

Jotenkin verkalleen. *Mikael Nyberg.*

Oi tai-vaan I - sä, siu-naa mei-tä Ja suo - si - os Sä

meil - le suo, Ja näl - käi - - si - - ä, nään - ty - nei - tä

Taas ko - - koo run - saan pöy - täs luo!

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 141.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 555.)

Lämmöllä. *Laulukokoelmasta »Pilgrimsharpan».*

Kii - tos, Jee - sus, ar - - mos kat - ta - mas - ta

Pöy - däs - tä taas, oi, niin rik - kaas - ta! Kii - tos sa - nas-

ta - si i - ha - nas - ta, Jok' ei koskaan, koskaan rau - ke - a.

Säkeistöt 2—7 katso tekstikirjaa.

N:o 142 katso sivu 157.

N:o 143.

Toivomiellä. *A. P. Wallin.*

Ei - pä kos-kaan Her-ran kan - sa Ai - ni - aak - si er - ka - ne.

Läh - tö - het - kin loh - tu - an - sa Suo-koon meil - le tie - to se!

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 144.

Lauletaan kuin n:o 72.

N:o 139.

Rohkaisevasti. *Suomal. kansansäv., sov. Eino Haipus.*

Her - ran sa - - - na Ar - ma - ha - - - - - na Käy ja kut - - suu tai - - - vaa - seen,
Hou - ku - - tel - - len Jee - suk - sel - - - - len, Tiel - le rau - - han, au - - - tuu - den.
Nyt - - kin mei - - tä hou - ku- tel - - - - koon, Jee - suk - sel - - le suos - - tu - tel - - - koon.

2. Jeesus, paimen Ihanainen,
Äänes meidän kuulla suot.
Kiitos sulle, Kun myös mulle
Sanas kautta turvan tuot.
Muut kun katoo, sanas jääpi,
Luonas meidät pysyttääpi.

3. Henkes kautta, Herra, auta
Sielut tykös tulemaan,
Vedä meitä Armos teitä
Taivaan ikikunniaan.
Kaiken turvan sanaas paamme,
Kautta sen me kaiken saamme.

T. B. Oldenburg. Suom. J. M.

N:ot 140 ja **141** katso sivu 154.

N:o 142.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 383.)

Turvallisesti. *Suom. kansansävelmä.*

Nyt päät-tyy ko - ko - uk - sem-me, Ju - - ma-lan ol-koon kii - tos! Sy - dä - mes - täm - me kii - täm - me, Ett' oom-me ar - mon lii - toss'! Meit' au - toit tääl - lä kuu - le-maan Sun sa-nas su - loi-suut-ta, Sait sy-dämemme liikkumaan Ja voimaa annoit uut - ta.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 143 katso sivu 155.

N:o 144.

Lauletaan kuin n:o 72.

N:o 145.

Rohkaisevasti. *Arthur Sullivan'in mukaan.*

Tuo lap - se - si Jee - suk - sel - - - le, Niin hel - läs - ti siu - na-

ten Saa hel - maan - sa hei - dät ot - - - - taa Hän,

ys - tä - vä lap - si - - - - en! Nyt vie - lä - kin, niin-kuin

mui - noin, Hän lap - si - a ra - kas - taa Ja hei-dänkin syömme-

hen - - - sä Hän temp - lin - sä vai - mis - - - - - taa.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 146.
(288)

Ei liian nopeasti. *Suomal. kansansävelmä.*

Her - ra Jee - sus, suo mun tul - la Lu - pa - uk - sees' luot - ta - en

I - soo-vais-na, ja-noo - vais - na Armo-pöytäs ää - re - hen,

I - soo - vais - na, ja - noo - vais - na Ar - mo - pöy - täs ää - re - hen!

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 147.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 379.)

R. Lagi.

2. Nyt pyhään rauhanliittohon
He yhtynehet tässä on;
Oi Herra, siihen armosi
Sä suo ja siunauksesi!

3. Tääll' ain' ei päivänpaiste näy;
Kautt' yönkin usein tiemme käy,
Suo silloin armos runsaus,
Suo usko, toivo, rakkaus!

4. Sun Henkes uuteen kotohon
Ainaiseks vieraaks tulkohon
Ja tuokoon rauhan suloisen
Ja turvan sinuun vakaisen!

5. Sua rukoilemme, Jumala,
Sä kaiken hyvän antaja,
Sä toivo, turva, lohdutus,
Suo heille armos siunaus!

J. L. Runeberg.

N:o 148.

Elsa Andersdotter.

Ah au - - tu - - as - - ta! Näin hän läh - - ti
Kuin kuih - tuu hen - - to kuk - ka ke - - vät -
var - - - - - - hain,
tar - - - - - - hain!
Hän rau - haan vai - pui, En-
nen - kuin hai - pui Pois ek - syk - siin ja
syn - - nin puo - - - leen tai - - - - - - - - pui.

2. Ei matkan vaivoista hän vielä tiennyt, Kun Jeesus hänet jo on kotiin vienyt, Ilohon taivaan läiseen aivan, Syliinsä hän turvaan alta vaaran, vaivan.

3. Nyt tallella on lapsi luona Herran, Ah, jospa sinne pääsisimme kerran! Ei murhe paina, Kun siellä aina Veisaamme hänen kanssaan autuaina.

Säkeistöt 4 ja 5 katso tekstikirjaa.

N:o 149.

1. Käyn ai - na koh - ti kuo - le - maa, Jos min - ne
Ah, ker - ran yö mun saa - vut - taa Ja kuo - loon
2. Mä kul - jen koh - ti tai - vas - ta, Kun Jee - suk-
Mä kuo - le - man - kin kau-huis - sa Saan näh - dä

lääl - lä kul - - - - - - jen.
sil - mät sul - - - - - - jen. En sii - tä pää - se
seen mä us - - - - - - kon. Ah, ar - pa au - tu-
aa - mu - rus - - - - - - kon,

en, Lie tie - ni rie - mui - nen Tai täyn - nä or - jan-
as Sun, Kris-tus, seu - ras - sas! Pois syn - nin, kuo - lon

tap - pu - - raa: Mä kul - jen koh - ti kuo - le - - maa.
al - hos - - ta Saan käy - dä koh - ti tai - vas - - ta.

J. O. Wallin. (S. Virsik.)

N:o 150.

Lauletaan kuin N:o 20.

N:o 151.

Tyynesti. *Mikael Nyberg.*

Nyt kyy-nel kui - vu Ja mur - he vai - vu. Tään hau-dan luo - na ei sur - - - ra saa. On tais - to laan-nut Ja rau-han saa-nut Hän, jo - ka täs - sä nyt nu - kah - taa.

2. Ei elon pauhu, Ei kuolon kauhu
Voi rauhaa Herrassa järkyttää. On lapsen usko
Se aamurusko, Mi elon haudoista herättää.

3. Niin turvaisasti, Niin luottavasti
Sä armot Kristuksen omistit. Ja lapsen lailla
Niin huolta vailla Sä pääsi lepohon kallistit.

4. Siis rauhan maassa, Tuoll' autuaassa,
Nyt nauti lepoa suloisaa! Me muistelemme
Ja siunailemme Sydäntäs hellää, rakastavaa.

Hilma Suomalainen.

N:o 152.

Juhlallisesti.

Suo, Her - ra, sa - ma hen-kes meil - le, Kuin an-noit

ker - ran a - pos - to - leil - - - le. He vaik - ka

jou - tui vaa - rain teil - le, Niin sa - naa ju - lis -

ti he kan - soil - le, He vei - vät ar - mo - kut - sus maa - il -

maan, Sä au - toit kan - sat sii - hen us - ko - maan.

Säkeistöt 2—7 katso tekstikirjaa.

N:o 153.

Juhlallisesti. *Suomal. kansansäv. Sov. I. Krohn.*

Jo, jo päi - vä koit-taa, Syn - ti sor - tuu, ar - - mo voit-taa,
Kau - an yö jo kes - ti, Pa - ka - noil - ta ar - mon es - ti,

Kan - sat kun - ni - oit - taa Her - raa Ju - ma - - laa.
Nyt, nyt su - loi - ses - ti Aa - mu sa - ras - - taa.

Rie - mu mie - let täyt - tää Hurs - - - - kas - - - ten,
Kii - tä, Her - ran kan - sa, Ju- - - - - ma - - - laas!

Voi - maan - sa kun Her - ra käyt - tää, Ju - ma - lat - to-
Kii - tä suur - ta suu - ruut - tan - sa, Kun hän mei - tä

mil - - le näyt - tää Val - tans' i - - kui - - - sen.
ar - mos - san - - sa Muis - ta - - nut on taas.

Säkeistö 2 katso tekstikirjaa.

N:o 154.

(378, 427, 474)

Rohkaisevasti. *Felix Mendelssohn.*

Vaik-ka huo-let pai-naa mei-tä, Toi-vo-am-me ei ne vie,
Au-tu-aa-seen mää-rään vie-pi Hal-ki myrskyin meidän tie.
Häl-lä, jo-ka mail-man voit-ti, Om-pi val-ta hal-lus-saan,
Häll' on voit-to var-ma ai-na Kaik-ki-al-la kaut-ta maan.

2. Ei siis, veljet, väsymystä!
Työstä emme luovu pois!
Eelleen eespäin, taistoon, voittoon,
Ennenkuin jo myöhä ois!
Tääll' ei ristin sotilaille
Yhtään levon päivää näy:
Aina uusiin taisteluihin
Tiemme korven kautta käy.

3. Vastuksissa vaikeroiden
Emme katso taaksepäin,
Lausuin heikkouskoisesti:
»Miksi meille käypi näin?»
Hiljaa vain me vartokaamme,
Kunnes kaikki täytetään,
Kunnes tuskat, tappiotkin
Voitoksemme käytetään!

Säkeistöt 4 ja 5 katso tekstikirjaa.

N:o 155 katso sivu 168.

N:o 156.

Osaaottavasti. *Mikael Nyberg.*

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 155.

Myötätunnolla. *Mikael Nyberg.*

Pa - ka - nat ne huo - kaa viel' eel - le - hen,

Pa - ka - nat ne eel - leen huo - - - - - - - - - - kaa.

I - kä - vöi - den tur-haan pe - las - tus - ta. Pa - ka - nat ne

huo - kaa! Oi rien - nä a - vuk - seen! Il - mi saa - ta

heil - le rau-han tar - joo - mus - ta! Pa - ka - nat ne huo-kaa:

»Tu - le aut - ta - maan!» Pa - ka - nat ne huo - kaa, Voi,

tur - haan - ko vaan, Voi, tur - haan - ko vaan?

2. Pakanat jo kauan varronneet on
Synnin sovituksen puuttehessa!
Pakanat ne vartoo ja — sortuu kuolohon. —
Kerro, että sovitus on Jeesuksessa!
Pakanat ne vartoo sua auttamaan.
Pakanat ne vartoo;
Voi, turhaanko vaan,
Voi, turhaanko vaan?

N:o 156 katso sivu 167.

N:o 157.

Intomielisesti. *W. W. Hewitt'in mukaan.*

Kat-sah - da ar - mos-sas Is - ra - - e - - liin,

Her-ra, vaikk' käs-kys se tal - - la - si niin. Kan - sa - si

jään-nök-set yh - te - hen tuo Juu - rel - le ris - tin taas

Jee-suk - sen luo, Her - ra, sä voit sen.

luo, oi

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 158.

Vakavasti. *Ilmari Krohn.*

Mä tio-dän seu-dun kau-kai-sen. On ke-sä siel---lä
ai-nai-nen, Siell' lil-jat kas-vaa kau-ni-him-mat Ja
pal-mu-leh-dot mah-ta-vim-mat, Ja suu-ret vir-rat
maa-ta kas-taa, Ja lin-nun lau-lu tois-ta vas-taa. On
päi-vä siel-lä kirk-ka-hin, Yön täh-ti--tar-ha lois-ta-vin.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 159.

Rohkaisevasti. *C. C. Converse.*

Kaut - ta kär-si-mys-ten voit - toon Käy - nyt tie on Jee - suk-

sen, Eik' oo tois - ta tie - tä suo - tu Meil - le-

kään kuin hä - nel - len. Kat - so, Is - ra - el kun pyr - ki

Maa - han Her-ran lu - paa - maan, Vaa - to - jen ja vai-vain

kaut - ta Mat - ka sin - ne kul - ki vaan.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 160 katso sivu 174.
N:o 161 katso sivu 175.

N:o 162.

Luottamuksella.

Jee - sus, si - nun pie - noi - ses Käym - me nyt sun sei - mel - les, Kan-taak-sem-me si - nul - len Kii - - - tok - sen.

2. Herra, sinä taivaastas
Astuit tänne armossas,
Meitä saavuit etsimään
Elämään.

3. Lahja tää on ihmeinen;
Ken on omaks saanut sen,
Sillä joululahja on
Verraton.

4. Lahjan, Herra taivahan,
Antaisimme vastahan;
Lausu, mitä sulle saa
Lahjoittaa!

5. Jeesus, sinä lausutkin:
»Lahja tää on mieluisin:
Anna, lapsi, sydämes
Herralles!»

6. Jos sä vastaan ottanet
Sydämemme syntiset,
Sulle sellaisinaan ne
Annamme.

L. S.

N:o 160.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 108.)

Antaumuksella. *Ira D. Sankey.*

Voi, mit' on i - lot kaik - ki Ja rie-mut maa - il - man Rin-
nal - la rau-han, jon - - ka Sain ar-most' Ju - ma - lan! Miks
kiin - tyi - sin mä tääl - - lä Nau - tin - non hu - mu - hun, Kun
kut - su - nut on Kris - tus Mun py-hään tais - te - luun.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 161.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 146.)

Ludv. M. Lindeman.

Suo mun pi - tää va - hin - ko - na Kaik - ki, Jee - sus,

täh - te - - si, Kaik - ki aar - teet, kaik - ki lah - jat,

I - ha - - nai - set, kal - liit - ki, Kaik - ki, mi - kä

sy - dän - tä - ni Si - nus - ta pois es - täi - - si!

2. Suo mun pitää vahinkona
Oma avu, viisaus,
Oma voiman', hyvyyteni,
Jonk' et sä oo perustus,
Että mulle ristis yksin
Oisi turva, pelastus.

3. Iloiten niin alttarilles
Voisin itsen' uhrata;
Palvellessan' veljiäni
Palveleisin sinua,
Joka kaikki alttiiks annoit
Pelastaakses minua.

L. S.

N:o 162 katso sivu 173.

N:o 163.

Hartaudella. *N. W. Gade.*

Sai Jee - sus sei - men vuo - teek-seen, Vaikk' hä - nen tai-vaat o - - vat, Ja hal - vat lii - nat ver - hok-seen Ja al - leen ol - - jet ko - - vat. Mutt' täh - - ti lois - ti pääl - lä - hän, Va - - lai - si seu - dun syn - ke - än. Hal- le - lu - ja, hal - le - lu - ja, Laps Jee - sui - nen!

2. Nyt riemu syttyy mielehen, Ja murhe katoaapi;
Nyt syntynyt on lapsonen, Mi rauhan lahjoittaapi.
Ken lapsen mieltä kaipajaa, Hän tältä lapselta sen saa.
Halleluja, halleluja, Laps Jeesuinen!

H. C. Andersen'in mukaan.

N:o 164.

Lämmöllä. *Mikael Nyberg.*

Oi, kuin sel - vään soi - pi meil - le En - - kel-

ää - net tai - va - has - ta, Ker - too yö - hön ek - - sy-

neil - le Rie - mun suu - - ren sa - - no - mas - ta:

Rie - - - - mun suu - ren

Kris - tus syn - tyi teil - le, Kris - tus syn - tyi teil - - - - le!

Kris - - - - - - - - tus syn - - tyi teil - - - - le!

2. Oi, kuin kirkas idän tähti
Loistaa mailman synkkään yöhön!
Taivaan Herra itse lähti
Lunastuksen suureen työhön:
:,: Kristus syntyi teille! :,:

3. Siis nyt ihmissydämestä
Poijes jääköön murhe musta!
Elon ikilähtehestä
Vuotaa rauhaa, virvoitusta:
:,: Kristus syntyi teille! :,:

I. Hellén.

N:o 165.

Rauhallisen iloisesti. *P. J. Hannikainen.*

Kaut - ta tyy - - nen, vie - - non yön, Pääl - tä kirk - - kaan täh - - - ti - - vyön Rie - mun ää - - - ni he - - - läh - tää, Suu - - ret, pie - net he - rät - tää.

2. Se on laulu enkelten,
Joka soipi riemuiten:
»Vapahtaja juuri nyt
Teille ompi syntynyt!»

3. Jumalalle kunnia
Olkoon korkeudessa,
Maassa rauha suloinen,
Hyvä tahto ihmisten!»

P. J. Hannikainen.

N:o 166.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 269.)

G. Sieger.

Nyt, lapset pienet, lau - la - kaa Ja juh-la - vir - sin vei - sat - kaa: Jo jou - lu jou - tui toi-vot-tu, Tää juh - la kaik - kein kai - vat - tu.

2. Nyt lahjan sanomattoman
Me saimme ottaa vastahan,
Kun Jeesus syntyi maailmaan,
Toi meille rauhan tullessaan.

3. Kuningas hän on armoinen,
Pelastus kaikkein syntisten;
Tääll' armollaan meit' hallitsee,
Vie viimein taivaan autuuteen.

4. Siell' lapset Herran loistavat
Kuin jouluvalot kirkkahat,
Ja niinkuin oksat kuusosen
He vihannoivat iäten.

5. Nyt kiitos sulle, Jeesuksen',
Kun tulit, olit armoinen!
Sä meitä ota omikses,
Korota kirkkautehes!

N. Järvisen mukaan.

N:o 167.

Jotenkin verkalleen. *Mikael Nyberg.*

Vuo - si van - ha vai - puu hau-taan Rie-mui - neen ja mur - hei-

neen. Ih - mis - sy - dän puh - kee nöy - rään Ru - ko-

uk-seen, kii - tok - seen. Oi, jos vuo - si al - ka - va Oi - si

Luo - jan siu - naa - ma, Luo - jan siu - - naa - ma!

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 168.

Luottavasti. *R. Norén.*

Kuin-ka mon-ta tai-va.-hal-la Kii-luu, luu-let, täh-tös-tä?

Kuin-ka mon-ta tai-vaan al-la Sou-taa val-ko-pil-ve-ä?

Ju-ma-la ne kaik-ki kait-----see, Ei--pä

tah-to-an-sa pait--se Hiuk-ka-nen-kaan ka-to-a.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 169.

Yksinkertaisesti. *R. Norén.*

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 170.

Sujuvasti. *Mikael Nyberg.*

Ken on luo-nut si-ni-tai-vaan, vi-her-jäi-sen met-sän ken?

Ken on suo-nut kau-ne-u-den kuk-ka-sil-le niit-ty-j n?

Ju-ma-la on kaik-ki luo-nut, Ju-ma-la on kaik-ki suo-nut,

I-loks ih-mi-sil-le tuo-nut, Niinkuin i-sä lap-sel-len.

Säkeistöt 2 ja 3 katso tekstikirjaa.

N:o 171.

Iloisesti. *R. Norén.*

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 172.

Sydämellisesti.

Jee - sus mu - a ra - kas-taa, Raa-mat - tu sen il - moit-taa,

Vaikk' on lap - si heik - ko - kin, Hän - pä hoi - taa hel - lim-min.

Mua Jee - sus ra - kas - taa, Mua Jee - sus ra - kas - taa,

Mua Jee - sus ra - kas - taa, Niin sa - na o - pet - taa.

Säkeistöt 2 ja 3 katso tekstikirjaa.

N:o 173.

Luottamuksella.

2. Herra hoitaa omiansa
Siionissa armollansa,
:,: Aina heille tarpeet antaa,
Käsillänsä heitä kantaa. :,:

3. Niit' ei hänen kädestänsä
Tempaa kenkään ikänänsä,
:,: Jotka omakseen hän osti,
Kuolost' elämähän nosti. :,:

4. Heit' ei kohtaa puute, hätä
Koskaan Herran tietämätä;
:,: Ruuan hän ja verhon suopi,
Surun sumust' ilon tuopi. :,:

5. Iloitse siis auttajastas,
Pieni lauma, Jumalastas!
:,: Sanallaan hän kaikki saattaa
Vastustajat maahan kaataa. :,:

6. Käyköön myöten taikka vastaan,
Eipä Isä heitä lastaan,
:,: Kaikk' on hänen aikehensa
Tosionneks omillensa. :,:

N:o 174.

J. Blomqvist'in mukaan.

Vaikk' o - len pie - ni, heik - ko - kin, En pel - kää kui-ten-

kaan, Kun tai-vaan I - sä rak - ka - hin On lä - het - tä - nyt

en - ke - lin Mi - nu - a tur - vaa - maan.

2. Jos vaikka missä kulkenen,
Mä siihen luottaa saan,
Ett' taluttaapi lapsosen,
Ain' armahasti suojellen,
Enkeli rinnallaan.

M. N.

N:o 175.

Lämmöllä. *Mikael Nyberg.*

Jos oi - si ko - ti köy - hä - kin, Se a - sun - to on su - loi-sin, Kun Herra siu - naa, kun Her-ra siu - - naa. Ja leiväks' kas-vaa mu - ru-nen, Ei lo-pu jau-hot vak-ka-sen, Kun Her-ra, Her-ra siu - - naa, Kun Her-ra, Her-ra siu - - - naa.

Kun Her-ra, Her - - - - ra siu - - - - naa.

2. Suloinen aamuhetki on
Ja joka askel vaaraton,
:,: Kun Herra siunaa. :,:
Ei synkkä yökään peloita,
Sä olet aina turvassa,
:,: Kun Herra, Herra siunaa. :,:

3. Ja lapsi kasvaa, vaurastuu
Kuin kesämailla nuori puu,
:,: Kun Herra siunaa. :,:
Ja hyvä siemen oraallen
Käy sydämissä pienoisten,
:,: Kun Herra, Herra siunaa.. :,:

I. Hellén.

N:o 176.

Sydämellisesti. *Mikael Nyberg.*

Sy - vyy-teen suu-ren hon - gi - kon Nyt har - ha- mat-koil-

laan Tuo lam-mas pie - ni, on - ne - ton Pois ek - syy lau-mas-

taan. Vaan koh - ta pai - men roh - ke - a, Käy et - si - mä-hän

lam-mas - ta, Ei jä - tä si - tä sin-ne kuo - - le - maan.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 177.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 178.)

Jotenkin verkalleen. *Mikael Nyberg.*

Ra - kas - taa - ko Jee - sus mei - tä, ra - kas - taa - ko
to - si - aan? Hä- nen rak - ka - u - teen saan-ko, köy - hä par - ka,
rien - tää vaan, köy - hä par - ka rien - tää vaan?

2. Köyhät, rammat, raajarikot,
Kuurot, mykät, sokeat,
Kaikki, kaikki Jeesukselle
:,: Ovat yhtä rakkahat. :,:

3. Sinuakin, köyhä lapsi!
Oi, kuin rakastaapi hän;
Rientäkäämme kiirein syliin
:,: Parahimman ystävän! :,:

—e —o —s.

N:o 178.

Liikkuvasti. *A. Maimer'in mukaan.*

Tuol - la kei-nuu pie - ni pur - si, Vas - ten tuul-ta pon - nis-taa.

Me - ri - mies-ten mie - len mur - si Myrs-ky, jo - ka rai - - vo - aa.

2. Onko heillä pelastusta,
Onko toivoo laisinkaan?
Yö on synkkä, yö on musta,
Kaikki ovat peloissaan.

3. Silloin näkyy aaltoin päällä
Kirkas haamu liikkuvan;
Purressansa miehet täällä
Joutuu kauhun valtahan.

4. Lausuu ääni tuttu heille:
»Minä oon, siis rauha vaan!»
Sydämille särkyneille
Uusi toivo tarjotaan.

5. Herran purteen astuessa
Myrsky taukoo, tyyni saa.
Aamuruskon paistehessa
Pursi rannan saavuttaa. M. N.

N:o 179.

Turvallisesti. *Mikael Nyberg.*

Mä o - len niin pie - noi - nen, Pie - noi - nen ai - - van, Sä suu - ri ja voi - ma - kas, I - sä - ni tai - - vaan. I - sä - ni tai - - - - - - vaan.

2. Siks syytä ei peljätä Lapsella liene,
Kun taivainen Isäni :,: Tarpehet tiennee. :,:

3. Kun voimani uupuvat, Käsilläs kannat,
Ja syntini armosta :,: Anteeksi annat. :,:

4. Oi, johdata kulkuni Totuuden teitä!
Et, Isäni armahin, :,: Lastasi heitä. :,:

I. Hellén.

N:o 180.

Lam-mas oon mä Jee-suk-sen, Lak-kaa-mat-ta i-loit-sen,

Ett' on mul-la pai-men pa-ras, Joh-dat-ta-ja ja-lo, ra-kas,

Hän mun kut-suu ää-nel-lään Seu-raa-ma-han jäl-ki-ään.

Säkeistöt 2 ja 3 katso tekstikirjaa.

N:o 181.

Kii-ruh-da ar-maan Jee-suk-sen luo Tien sa-näs-saan hän sel-ke-än suo. Meil-le-hän kai-kuu kut-sun-sa tuo: »Tul-kaa, oi tul-kaa vaan!» Kaikk' on luonaan tyyntä, i-ha-naa, Syn-nin kah-leet siel-lä kat-ke-aa: Siell' us-kal-lus-ta, toi-vo-a saa Syn-ti-nen tur-vis-saan.

2. Luokseen kun äidit lapsensa toi, Siunauksensa heille hän soi; Vieläkin tulkaa, lapsoset oi, Saamahan siunaustaan! Kaikk' on luonaan j.n.e.

3. Vielä hän kutsuu eellehen vaan, Kaikille tarjoo viel' armoaan. Oi, ällös hylkää kutsumustaan: »Tulkaa, oi tulkaa vaan!» Kaikk' on luonaan j.n.e.

Sankey.

N:o 182.

2. Muista Jeesusta ja valvo, Väijyy vaarat vaikeat. Harhateitä ompi paljo, Monet niille poikkeevat. Ja kun kiusaukset kietoo, Muista, muista Jeesusta: Hän on aina auttaja!

3. Muista Jeesusta ja taivu Ristiäsi kantamaan; Ällös epäuskoon vaivu, Vaikka sua pilkataan; Vaikka sua vaino kohtaa, Ällös hylkää Jeesusta, Uskost' ällös lankea!

4. Muista Jeesusta, kun kerran Tiesi käypi kuolohon! Heitä huoles huomaan Herran, Hän sun Vapahtajas on, Hän sun osti verellänsä Synnin, kuolon vallasta: Muista aina Jeesusta. I. A. G. H.

N:o 183.

En oo lii - an pie - - ni Lap - seks' Ju - ma - lan,

Hän - tä i - lo - mie - lin Pal - ve - - le - ma - han,

Hän - tä i - lo - mie - lin Pal - ve - le - ma - han.

2. En oo liian pieni
Enkä halpakaan
:,: Temppelinä Herran
Hengen olemaan. :,:

3. En oo liian pieni
Iloks' kodissain,
:,: Todistamaan siellä
Vapahtajastain :,:

4. En oo liian pieni
Rukoilemahan;
:,:Herra kuulee äänen'
Hän on turvanan'. :,:

N:o 184.

Hy - vä pai-men, joh-da mei - - tä Hen-gel-läs ja sa-nal-

las, Tus-kan al - le nään-ty - nei - - - - tä

Vir - voi - ta sä ar-mos - sas. Hy - vä pai - men, hy - vä

pai - men, Hoi-da, ruo - ki lam - pai - tas, Hy - vä

pai - men, hy - vä pai - men, Hoi-da, ruo-ki lam - pai - tas!

2. Sulta avun saamme parhaan Hädässä ja tuskassa;
Saata, jos me käymme harhaan, Kotiin synnin korvesta!
:,: Hyvä paimen, hyvä paimen, Kuule, auta, armahda! :,:

3. Ethän synneistämme soimaa, Hyljää et sä hukkuvaa.
Sull' on armoa ja voimaa Syntiselle lahjoittaa,
:,: Hyvä paimen, hyvä paimen, Turviis sielu halajaa. :,:

4. Herra, auta meitä varhain Etsimään sun apuas;
Saata usko, toivo parhain Syttymähän armollas!
:,: Hyvä paimen, hyvä paimen, Tuntea suo rakkauttas! :,:

Sankey.

N:o 185.

»Ei tai - va - has - sa kuo - lon vaa - raa, Ei
kyy - ne - lei - tä, yö - tä-kään». Näin lau - loi ker - ran Mus-ta
Saa - ra, Pien' nee - ker' - lap - si hy - vil - lään.

Säkeistöt 2—10 katso tekstikirjaa.

N:o 186.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 178.)

L. Aug. Lundh'in mukaan.

Jee - sus, jo - ka lap - sil - le - kin Ai - na tar-joot rak-kaut-ta,

An - na ar - mos, et - tä me - kin Ra - kas-tam-me si - nu - a!

2. Auta meitä kulkemahan
Aina silmäis edessä,
Ett'ei ääni synnin pahan
Saisi meitä vietellä.

3. Sylihisi meitä paina,
Vaaroista niin varjele.
Rakas Jeesus, aina, aina
Sua tarvitsemme me.

M. N.

N:o 187.

L. Aug. Lundh'in mukaan.

Mie - li py - syy vir - ke - ä - nä, Rin - ta rie - mui - se - na ain',

Jos ma, kiit-täin Ju - ma - la - ta, Tyy-dyn on - ne - he - ni vain.

2. Onhan mulla syytä kiittää, Kun on koti ihana, Jossa vanhemmat ja siskot Rakastavat minua.

3. Onhan mulla syytä kiittää, Terveenä kun olla saan, Kun saan kouluhuni käydä Paljon hyvää oppimaan.

4. Siksi tahdon laulaa, laulaa, Laulaa riemuani vaan, Sydämestä tahdon kiittää Taivaan Herraa ainiaan.

M. N.

N:o 188.

(353 ja 583)

Om - pa tai - vaas-sa tar - jo - na lap - sil - le - kin, Jot - ka Jee - sus - ta ra - kas - ta - vat. Kul - ta-kruu-nut ja val - ke - at vaat - te - het - kin. Har-put, joil - la he soit - te - le - vat.

2. Puhdas kulta on tie, jota astelevat Kera laulaen enkelien, Karitsan siellä kasvoja katselevat, Veriuhria syntisien.

3. Siellä istuvat elämän lähtehellä Elon leipää he nauttia saa; Pois on yö, poissa kuolema häiritsevä, Siellä Jumala ain' valistaa.

4. Siellä murheen ja surujen taukovi vuo, Ikilohdutus virtaelee; Ylistystänsä autuas Herralle tuo, Hänen rinnoillaan lepäelee.

N:ot 353 ja 583 katso tekstikirjaa.

N:o 189 katso sivu 202.

N:o 190.

Lämmöllä. *Edv. Grieg.*

Si - nun nimees työmme me, Rakas Herra Jeesus a - lo-tam-me.

Siu-naa si - nä toi - mi - am - me, Kun - ni - ak - ses saa - ta ne!

Säkeistö 2 katso tekstikirjaa.

N:o 191.

Iloisesti.

Aa - mu ar - - ma - hai - - nen, Jo - - ki juok - se-

va, Kos - ki kuo - hu - vai - nen Vei - saa kii - tos-

ta, Kii - - - - - tos - - - ta.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 192.

Rauhallisesti. *L. Aug. Lundh.*

Aa - mul - la var-hain käyn kar-jaa - ni pai-men - ta - maan.

Lin - tu - jen kans-sa mä virt - tä - ni lau - le - len vaan.

Lau - lu - hun,

(Kaiku)

pp

Lau - lu - hun kai - ku se vas - - taa, se vas - - taa.

lau - lu - hun kai - ku

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 189.

Toivehikkaasti. *G. F. Root.*

Kun hän jou - tuu, kun hän jou - tuu Ko - koo - ma - han

tääl - tä Rak - kai - tan - sa, ar - mai - tan - sa Hel - maans sul - ke-

maan, Sil - loin koin - täh - den lail - la he kruu - nus - sa

lois - taa, Hä-nen ni - me - äns ai - na Y - lis - tä - vät vaan.

2. Kruunuhunsa kokoileepi
Hän voitetut helmet,
Kokoo kaikki uskovansa
Taivaan kunniaan;
Silloin kointähden j.n.e.

3. Lapset, jotka Jeesustansa
Rakastavat, pienet,
Kootaan kaikki aarteinansa
Taivaan kunniaan.
Silloin kointähden j.n.e.

Sankey.

N:o 190 ja 191 katso sivu 200.
N:o 192 katso sivu 201.

N:o 193.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 314.)

Sujuvasti. *Mikael Nyberg.*

Jo päi - vä pais - ta - vi, Mä nou - - sen vuo - teel - tain.

Rau-has - sa maa - ta sain, Oi kii - tos, Luo - ja - ni!

Rau - has - sa maa - ta sain, Oi kii - - tos, Luo - ja - ni!

2. Oi kiitos, Luojani,
Kun yöllä suojelit,
:,: Voimani vahvistit,
Armias Isäni, :,:

3. Mun tääkin päivä suo
Sun toimia turvissas,
:,: Vahvista voimallas
Ja puhdas sydän luo. :,:

Immi Hellén.

N:o 194.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 334.)

Iloisesti. *Mikael Nyberg.*

Uu - si aa - mu i - ha - na Saa - nut om - pi al - kun - sa.

Poiss' on öi - nen pi - me - ys, Uu - den päi - vän vir - ke - ys

I - has - tut - taa mie-lem - me, Kiit-täin siis nyt lau - lam - me.

2. Hellä Isä taivainen,
Rakkahin ja armoinen,
Kuinka sua kiitämme,
Armoas ylistämme,
Hyvyytes kun suuri on,
Aina uusi, loputon.

3. Elämämme alkavan
Suo ain' olla raikkahan,
Niinkuin uusi aamu on!
Ja, kuin valo auringon,
Sanas tiemme valaiskoon,
Elämämme ohjatkoon!

A. P.

N:o 195.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 74.)

Kohtalaisen nopeasti. *C. Reinecke'n mukaan.*

Vä - sy - nee - nä ruu - mii - - ni Le - po-

a jo kai - paa - - pi. Suo mun, I - sä tai - vai-

nen, Maa - ta suo - jass' en - - - kel - - ten!

2. Mitä rikoin vastahas,
Anteeks anna armostas,
Auta, että huomenna
Voisin sua palvella!

3. Kaikki omaiseni mun
Haltuus, Herra, annan sun.
Anna kaikkein ihmisten
Maistaa armoo Jeesuksen!

Louise Hensel. Suom. M. N.

N:o 196.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 269.)

Rauhallisesti. *Mikael Nyberg.*

2. Ja Herran siipein varjossa
Kylät, maat ovat levossa;
Myös hyväin lasten turvaksi
On enkelit ain' avuksi.

3. Ken Herran käskyt noudattaa,
Suloisesti hän maata saa;
Hän nousee jälleen iloissaan
Ja kiittää Isää ainiaan.

F. M. Franzén. Suom. Minna Krohn.

N:o 197.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 126.)

Intomielisesti. *Chr. Hall.*

Nuo-ri kan-sa, aal-loil-lan-sa Mail-ma purt-tas kei-nut-taa. Kat-so, kuin-ka myrs-ky sul-le Hau-dan tah-tois val-mis-taa! He-rää! Vie-lä ai-kaa ois. Tut-ki tie-täs, kään-ny pois!

2. Nuori kansa, paulojansa
Mailma heittää etehes,
Vaan on vahva turva sulla,
Jos saa Herra sydämes.
Paimenhelma Jeesuksen
Satama on rauhainen.

3. Nuori kansa, armoansa
Jolle Herra suonut on,
Sinä, joll' on usko, rauha,
Riemu, toivo verraton,
Kestä, valvo, myötäs tuo
Muitakin sun Herras luo!

4. Nuori kansa, suojassansa
Herra sua varjelkoon!
Tartu miekkaan uljahasti,
Lähde ristin taisteloon!
Kun on Herra puolellas,
Varma olet voitostas.

Suom. Hilja Haahti.

N:o 198.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 442.)

Innostavasti. *Laulukokoelmasta „Uppåt" N:o 51.*

Käy, nuo - ri - so, oi, Sen luok - se, ken hen - ken - sä

täh - te - si soi! Sä toi-vot-han tur - val-li - seen sa - tamaan, Sen

saa - vu-tat Kristuksen luo-na sä vaan. Hän voi-mi-a suo-pi, hän

suo - ja - ta voi, Käy, nuo - ri - so, oi!

Säkeistöt 2 ja 3 katso tekstikirjaa.

N:o 199.

Kohottavasti. *Ludv. M. Lindeman.*

On nuoruus ai - ka tou - ko-jen, Maa läm-min sil - loin on. Siis

uut - te - ras - ti kyn - tä - en Se saa - ta kun - to - - hon, Niin

et - tä Luo - ja siu - na - ten Sais sii - hen kyl - vää sie - me-nen, Ja

nou - sis vil - jaa ver - so-maan Us - kos - sa Ju - ma - laan.

2. Saa nuoruudessa parhaiten
Myös rikkaruohct pois.
Ne irti kitke taistellen,
Jos rakkahatkin ois!
Äl' anna himon orastaa,
On sydän sille altis maa;
Jos siemenet sen juurtuvat,
Ohdakkeet nousevat.

3. Työaika on sun nuoruutes
Ja laaja vainio,
Siis pyydä Herraa voimakses,
Työmaalle joudu jo!
Se onnekas ja iloinen,
Ken pääsi työhön Jeesuksen
Ja nuoruutensa aikana
Saa häntä palvella.

N:o 200.

„Uppåt" N:o 52.

Sun tiel - lä - si on, nuo - ru - kai - - - nen, Mon' kiu - sa - us
ah - dis - ta - vai - - - - nen, Vaan voit - taa ne voit jo - ka
ker - - - - ran, Jos tur - va - nas on sa - na Her - - - ran.

2. Yön tullen se soihtuna hohtaa, On lähde, kun uupumus kohtaa, Kuin päivä se lämpöä luopi, Kuin tähtönen johtoa suopi.

3. Se valheiden viettelyt torjuu, Se auttavi, usko jos horjuu, Se myrskyjen raivoissa kestää, Se kuoleman pelvonkin estää.
4. Hän, kuin sinun velkasi kantoi, Ne sullekin anteeksi antoi Niin vastahan syntien soimaa Saat lohtua, toivoa, voimaa.
5. Siin' Herrasi äänen sä kuulet, Kun myrskyhyn hukkuvas luulet. Hän tyyntävi pauhaavan pinnan; Hän viihtävi aaltoovan rinnan.
6. Niin, tielläsi on, nuorukainen, Mon' kiusaus ahdistavainen; Vaan taistele! — voittaen kuljet, Ties suojahan Herran kun suljet.

N:o 201.

(402)

To - tuu-den Hen - ki, joh - da si - nä mei - - tä Et - si - es-

säm - me val - ke - u - den tei - - - tä, Työ-täm-me oh - jaa,

Mei - tä ä - lä hei - - - tä, Tie - - tom-me siu - - naa.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o **402** katso tekstikirjaa

N:o 202.

Heiur. Scheidemann.

Ah, kuin-ka on-kaan au-tu- - as La - ki - a nou-dat- ta - - - va!
Ah, au - tu - as on van-hurs - kas, Her - ras - sa va - el- ta - - - va!
Hän y - li kai - ken Ju - ma - laa Sy - dä - mes- tän - sä ra - kas - taa, Py - hyyt-tä pyy - tää nou - - - taa.

2. Jo nuoruudessa kuinka vois
Oikeeta löytää tietä,
Ja kuinka välttää, ettei pois
Taas himot siltä vietä?
Vain siten, että ottaapi
Sun sanas, Herra, ohjeeksi,
Sen mukaan vaeltaapi.

3. Mun jalkani jos ojentuis
Sun tahtos tielle aina!
Ja etten koskaan hairahtuis,
Sun käskys mieleen paina.
Suo polkujas mun katsella,
Vanhurskauttas tutkia,
Noudattaa oikeuttas.

Säkeistöt 4—7 katso tekstikirjaa.

N:o 203.

2. Sä voimas anna voimaksi
Mun matkallani turvaksi.
Suo että tahtoos tyytyisin
Helteessä koetustenkin.

3. Olethan tieni, tähteni,
Mä horjahdan niin helposti.
Suo armos, etten eksyisi,
Vaan vaeltaisin tielläsi.

4. Niinkuin sä kaikki aartehet
Halpoina pidit maalliset,
Mua auta aina välttämään
Himoja mielen itsekkään.

5. Sä kärsit ristinkuoleman
Mun puolestani katkeran.
Aut', että sinuun tyytyen
Nöyrästi ristin kantanen.

6. Sä, Jeesus Kristus, armoisa
Sun Henkes minuun vuodata.
Sä Totuus, johda totuuteen,
Sä Valo, valoos iäiseen.

Suom. Virsik.

N:o 204.

Luottavasti *Rob. Th. Kihlberg.*

Tie käy taivaan Kaut-ta vai-van, Myrskyn, e - rä - maan.

Kestäin, koit-tain, Vaa - rat voit-tain, Mää-rän saa - vu - tan.

Mil - loin es - teet uu - vut - taa, Her - ra hei - kon vah-vis - taa,

Aut - taa tiel - lä Toi - vo - miel - lä Lop - puun kul - ke - maan.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 205.

Au - tu - as, ken sy - dä - men - sä An - taa Herran kä - te - - hen,
Suos-tuu hä - nen mie - le - hen - sä Tah - to - hon - sa tyy - ty - - en.

I - lo, on - ni, kor - ke - us,
Mur - he, köy-hyys, ah - dis - tus,
Kaik - ki kään-tyy par-haak- sem-me,
Myös - kin kuo - lo voi - tok - sem - me.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 206.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 266.)

Turvallisesti. *Landstad'in Virsikirjasta.*

E - des - sä Her-ran va-el-lan, Ja hänen an nan joh - taa. Hän
tah - too mul - le pa - ras-tan', Jos vit - sal-laan-kin koh - taa. Maa,
tai - vaat kät-ten - sä on työt. Mä heittäyn huo-ma - han - - sa, Jos
mil - loin an - ka - ras - ti lyö, Se myös on ar - mo - an - - - sa.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 207.

(Lauletaan myös kuin n:o 407.)

Tyynesti. *Mikael Nyberg.*

Kris - ti - tyn il - man ris - ti - ä Ei Her - ra ol - la

an - na. Siis, sie-lu, ai - na nöy - rä-nä Sä ris - ti - ä - si

an - - na

kan - na. Hän lap - si - aan, Rak - kaim - pi - aan

Vie u-sein al - le vai - - van, Lyö an - ka - rim-min ai - van.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 208.

Lämmöllä. *Mikael Nyberg.*

2. Tuo kolkutus, kai sä sen kuulit, ja sen Äänen armaan? Miks et heti aukaise? Taivahisen Suo lohdun ja riemun se varmaan, Suo lohdun ja riemun es varmaan.

3. On kolkkoa, kylmääkin toisinaan Maailmassa; On niin kuni puuttuisi kaikkea vaan, Vaikk' on huvit riemuittamassa, Vaikk' on huvit riemuittamassa.

4. Mit' on ilo, onni ja kunnia maan Sitä vastaan, Kun Jeesuksen ainiaan olla mä saan, Ja hän mua hoitaa kuin lastaan, Ja hän mua hoitaa kuin lastaan.

5. Siis aukaise! Lahjansa ystäväs tuo Hyvät aivan! Ei aartehet mitkään niin oivat kuin nuo: Suo kruunun hän sulle ja taivaan, Suo kruunun hän sulle ja taivaan.

L. S.

N:o 209 a.

Intomielisesti. *Mikael Nyberg.*

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 209 b.

Vakavasti. (Kuorolaulu) *Ilmari Krohn.*

Voi, tie - täi - sit - pä si - nä, jo - ka vie - - lä Oot

syn - nin or - ja jul- man, viek-ka-han, Sun koh - ta - los, et

vii-vytte-lis tiel - - lä, Vaan kä- vi - sit luo hellän aut-ta - jan.

Oi, mi - kä tun - ne au - tu - as, Kun Ju - ma - la jo

tä - - - nään a - - suis sie - - - - - - lus - - - sas.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 210.

Innokkaasti. *Suomal. hengell. kansansävelmä.*

2. Tiell' elon velttona olla ei auta, Vaarat ne vaanivat vaeltajaa. Kunnian kruunua laiska ei voita, Turhaan ei aikaansa tuhlata saa. Kun joutuvi yö, On jo myöhäistä työ, Kiiruhda, kohta jo hetkesi lyö.

3. Maailman rakkaus mielestä heitä, Riemulla rientääkses kotia päin, Kiittäen häntä, jok' auttavi meitä, Armonsa ihmeitä ain' ylistäin. Näin taivaasehen Tiemme vaarallinen Kulkevi korvesta kiusausten.

4. Armahin Jeesus, käy kanssamme tiellä Johtaen nostaen, varoittaen. Kiusaaja meitä kun tahtovi niellä, Lannista viekkahat vehkehet sen. Ain' armosi suo, Hyvä turvasi tuo, Vie meidät autuuteen istuimes luo.

Abr. Achrenius. (S. Virsik.)

N:o 211.

Richard Faltin.

Sie-lun rau-ha! Mie-ti ker-ran, Mi-tä mer-kit-see - - pi

mer - - kit-see-pi

se! Kuul-les-sa-si ään - tä Her-ran, An-tau-dut-ko Hä-nel-

se!

On-ne-ton.

le? Hän-tä il-man e-los on On-ne-ton, on-ne-ton.

mf

Hän-tä il - - - man e-los on

2. Kun sä kuljet mailman tiellä,
Jumalata vierastat,
Turhuutehen miellyt vielä,
Isäs käskyt unhotat,
Rauhan saanut oletko?
Herää jo!

3. Epäröiden viivyt suotta.
Miksi, miksi viivytkään?
Pettymystä mailma tuottaa,
Sit' et hylkää sittekään.
Mutta kun ei rauhaa näy,
Kuinka käy?

Säkeistö 4 katso tekstikirjaa.

N:o 212.

Jotenkin verkalleen. *Suomal. hengell. kansansäv.*

Oi, mik - si nu - kun, mik - si en jo he - - rää? Ei

o - le ai - kaa hi - das - tel - la e - nää? E - lä-mä ku-luu ei - kä

pa - la - ja, Se el - lä - mä, jonk' an - toi mul - le Her - ra Ja

jos - ta tar - kan ti - lin mul - ta ker - ran On vaa - ti - va.

Säkeistöt 2 ja 3 katso tekstikirjaa.

N:o 213.

Päättävästi. *K. Alha.*

Jää hy-väs-ti, maa - il - - ma, nyt kään-nyn mä tiel - täs, Nyt e-.nää en us - ko sun vie - kas - ta kiel - täs, Vaan nöy - rä - nä pa - - la - - jan Jee - suk-sen luo, Jok' an-teek-si suu - ret syn - ti - ni suo Ja va-pah-taa van - - gin tuo - mi-on al - - - - - ta. Näin

riis - te - tään syn - nil - tä hal - li - tus - val - - - ta.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 214 katso sivu 226.

N:o 215.

Rohkeasti. *Mikael Nyberg.*

Kuin - ka i - ha-naa saa-da va - el - taa Jee-suk-sem-me

jäl - - jis - sä! Hä - - nen joh - dol - laan Kaut - ta

kor - pi - maan Ko - tiin kii - rein pyr - ki - - - ä!

Säkeistöt 2—7 katso tekstikirjaa.

N:o 214.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 154.)

Sydämellisesti. *Mikael Nyberg.*

2. Elon vettä Jeesus antaa
Jos on jano, riennä vain!
Hän sun kaihos viihdyttääpi,
Rauhan, ilon lahjoittain.
Pois hän nostaa syntitaakan,
Suopi armon antimet,
Sielus elon voima täyttää,
Poistuu kaikki puuttehet.

3. Ristiriidat, kysymykset,
Toiveet, pyyteet sydämen,
Onnen unet pettäväiset,
Tuskat rinnan riehuisen,
Kaikki jätä Jeesukselle,
Vangin kahleet katkoo hän,
Kaikki häness' ompi sulla,
Hän suo onnen kestävän.

Säkeistöt 4—5 katso tekstikirjaa.

N:o 216.

Rauhallisesti. *R. Faltin.*

Mä e - län lau - pe - u - des - ta Ja ar - mon an - ti-
mis - ta. En an - sain - nut mä au - tuut - ta, Se
suo - tiin tai - va - - his - - ta. Tää loh - du- - tus on
ai - no - a: Mä e - län lau - pe - - - u - des - ta.

2. Sua, Jeesus, kiitän ainian,
Sä hädästä mun nostit,
Joit vihan kalkin katkeran
Ja verelläs mun ostit.
On autuuteni sinussa:
Mä elän laupeudesta.

3. Sua ylistän, oi Jumala,
Nyt täällä murheen maassa.
Vaan kerran valkovaatteissa
Sun luonas kunniassa.
Saan siellä iät veisata:
Mä elän laupeudesta.

Ph. Fr. Hiller.

N:o 217.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 249.)

Vakaumuksella. *Mikael Nyberg.*

Mä us - kon. Ky-syt: mit' on us - - - ko? Se ar - mo-

Mä us - kon. Ky - - syt: mit' on us - - - ko?

työ on Ju - ma - lan, Au - - tuu - den vie-no aa - mu-

Se ar - mo - työ on Ju-ma-lan, Au-tuu-den vie - - no

rus - - - - ko Ja va - lo yös - sä kul - ke - van.

aa - mu - rus - - - ko Ja va - - - lo kul - ke - van.

Säkeistöt 2—8 katso tekstikirjaa.

N:o 218.

Lauletaan kuin N:o 9.

N:o 219.

Luottamuksella. *Rob. Th. Kihlberg.*

Her - ra vah - vis - taa,

Kort-ta mur - tu - vaa Her - - - ra vah-vis-taa,

Kort - - ta mur-tu-vaa Her - ra vah - vis-taa,

Ett'-ei kat-ke - - a; Syön-tä suit - se - vais - - ta,

Syön-tä suit - - - - - se - vais - - ta,

Us - koo uu-pu - vais - - ta Ei hän sam-mu - ta.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 220 katso sivu 230.

N:o 221.

Tyynnyttävästi. *G. T. Caldbeck.*

Ain' rau - haa vain, Kun syn - ti tais - ton tuo! Sun

ve - res, Jee - sus, meil - le rau - haa suo.

Säkeistöt 2—7 katso tekstikirjaa.

N:o 220.

Lämmöllä.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 222 a.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 445 kertaamalla sävelmän neljä viimeistä säettä.)

Luottamuksella.

Jee-sus on vah-va lin - - na, Tur-viin-sa käydä saan,
tur-viin-sa saan,

Fine.

Ar-mon-sa varjoon kät - - keyn Loh - tu - a naut - ti - maan.

Kuules, kuin rie-mui-ses - - - ti Kai - ku-vi lau - lu - set!
Kuu - - - les, kuin rie - mui-ses - ti Kai - - - ku - vi lau - lu - set!

Kuules, kuin rie-mui-ses - - - ti Kai - ku-vi lau - lu - set!

Da capo al Fine.

Luo - jal-ta ter - vei - set.

En - ke-lit mul - le saat - taa Luo - - - jal - ta ter-vei-set.
Luo - jal-ta ter - vei - set.

En - - - - ke - lit mul - le saattaa Luo - - - jal - ta ter-vei-set.

N:o 222 b.

Hartaudella. (Kuorolaulu) *Ilmari Krohn.*

Jee - sus on vah - va lin - na, Tur - viin - sa käy - dä saan.

Ar - mon - sa var - joon kät - keyn Loh - tu - a naut - ti - maan.

p *mf*

Kuu-les, kuin rie - mui-ses - - ti Kai - ku-vi lau - - - - lu - set!

Kuules kuin riemuises - ti

pp *f*

En - ke-lit mul - - le saat - taa Luo - jal-ta ter - - - - vei-set.

Ten.: En - - - - - - ke-lit mul - le saattaa Luo - jal-ta ter-vei - set.

Jee - sus on vah - va lin - na, Tur - viin - sa käy - dä saan.

Ar - mon - sa var - joon kät - keyn Loh - tu - a naut - ti - maan.

Säkeistöt 2 ja 3 katso tekstikirjaa.

N:o 223.
(565)

R. Lagi.

Käy tai - ten, sä kris - tit - ty, kai - ta on tie, Ja port - ti on

ah - das, mi e - lo - hon vie, Ah, har - vat sen löy - tä - vät

ai - no - as - taan, Muut tie - hen ne miel - ty - vät la - ve - am - paan.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 224.

R. Faltin.

Kuin mai - nen kul - ta puh - dis - tuu Lie - kis - sä polt - ta-

vas - sa, Niin us - kom - me - kin kir - kas - tuu Vain vai - vain

val - ke - as - - - sa. Tää heh - ku kuo-nan hiil - lyt - tää, Ja

puh-das kul - ta jäl-keen jää En-tis - tään kirkkaam-pa - - - na.

2. Siis, sielu, kestä toivossa, Tuskissa loppuun saakka, Niin vaihtuu ikuisuudessa Kruunuhun ristin taakka. Vain uskossansa kestävä On taivaan rauhaan pääsevä Herransa saapuessa.

3. Kun ahdistus on polttavin Ja uuvun kuorman alla, Suo, Jeesus, että muistaisin Sun vaivas Golgatalla. Suo sanas mulle voimaksi Tee heikko usko vahvaksi Ja toivo eläväksi.

4. Ken täällä kilvoituksessaan Kestääpi loppuun asti, Hän kerran taivaan kunniaan Käy kiittäin riemuisasti. Hän loistaa maassa uudessa Vaivoissa kirkastettuna Sun luonas, Herra Jeesus.

Ph. Fr. Hiller. (S. Virsik.)

N:o 225.

Suomal. hengell. kansansävelmä.
Vakavasti. *Sov. I. Krohn.*

Ei sy - dän nöy - räk - si Niin hel - pos - ti voi tul - la,

Kuin nöy - ryyt - tä on help - po Mai - ni - ta suul - la.

Ah, kuk-ku - loil - ta on As - tu - a ras-kas Sy-vä-hän laakso-hon.

2. »Oppikaat minusta»,
Sä lausuit, Jeesukseni.
»Lempeä ja nöyrä ompi
Mun sydämeni.
Ken mua seurajaa,
Hän sieluhunsa
Levon ja rauhan saa.«

3. Siis katson sinuhun
Uskossa, rakas Herran',
Taivuta sydämeni
Nöyryytees kerran!
Itseni ilolla
Alentamahan
Auta ja opeta!

2:n ja 3:s v. Maria J.

N:o 226.

Rauhallisesti. *Mikael Nyberg.*

Kor-ven kautta kul - ki Her-ran kan-sa Pil-ven-, tu - len - pat-sas

joh - to - nan - sa, Or - juu - des - ta on - nen Kaa - naa - seen.

Ih - mis-mie - li toi - sen tien-kin tie - si, Mut-ta toi - sen Moo-ses,

Her - ran mie - si, Tun - si kor - ven kaut-ta kan - sal - - leen.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 227.

Lauletaan kuin N:o 34.

N:o 228.

Innostavasti. *Muistiin kirjoittanut H. Råbergh.*

Nou-se, kris-tit-ty, tais-te-lu-hun! Tar-tu miek-kaan ja nuo-leen! Voi-ton-sep-pe-le kut-suu sun Tääl-tä tai-va-han puo-leen. Ken ei tais-te-le ul-jaast' vaan, Ei myös saa-vu-ta kruu-nu--aan

Säkeistöt 2—10 katso tekstikirjaa.

N:o 229.

Vakavasti. *Suomal. kansansäv., sov. H. Klemetti.*

Au - ta, oi Jee - sus, kun ek - sy-tys suu - - ri Maa - ta käy

voi - mal - la val - loit-ta-maan Saa - ta - na väi - - jy - vi

jul - ma - na juu - - ri Val - mis-na sie - - lu-ja van - - git-se-

maan. Maa - il - man ruh - - ti - nas miet - ti - vi an - saa.

Tur - mi - o - - hon mi - ten syök - si - si kan - saa.

Tur - mi - o - hon mi - ten syök - si - si kan - saa.

Säkeistöt 2—10 katso tekstikirjaa.

N:o 230.

Reippaasti. *P. J. Hannikainen.*

Rien-nä rie-muin ees-päin vaan Tie - tä Ju - ma - la - si,

Jos - kin löy-dät mää-rä-maan Vas - ta kuol-les - sa - si,

Jos - kin löy-dät mää - rä-maan Vas - ta kuol-les - sa - si.

2. Állös pelkää yötä maan:
Taivaan tähdet loistaa.
:,: Luota Herraan Jumalaan,
Hän voi varjot poistaa! :,:

3. Totta sekä oikeaa
Horjumatta puolla!
:,: Herran tiellä ihanaa
Elää on ja kuolla. :,:

Chr. Richardt.

N:o 231.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 28.)

Rohkaisevasti. *J. B.*

Mik - si suot-ta, ih-mis-par-ka, Mu-reh - dit ja o - let ar - ka

Mat - kas täh-den maal-li-sen? Hän, mi luon-non kukkaan pu-kee,

Hän, mi päämme hiuk-set lu-kee, Miks et luo - ta hä - ne-hen?

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 232.

Suomal. hengell. kansansäv.

Lämmöllä. *Sov. I. Krohn.*

Jee - suk - sen rak - ka - us niin on se sy - vä,

Ett' ei ees kur-jimman kuo-le-maa sois. Jee-suk-sen tur-viss' on

ol - - la niin hy - vä, Ei luo - tan - sa hei - - tä hän

ke - tä - kään pois. Ra - jat - to - mas - sa Rak - ka - u - des - sa,

Kuin - ka hän o - man - sa hyl - jä - tä vois!

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 233.

Rauhallisesti. *I. W. Franck.*

pp

Hil - jaa vain! Hil - jaa vain! Hil - jaa vain! Hil - jaa

vain ja Ju - ma - laan Pa - ne toi - vos var - ma ai - van! I - lon

suo hän ai - ka - naan, Sul - ta pois - taa pil - kan, vai - van. Herran

tah - to par - hain ain', Her - ran tah - to, Her - ran tah - to par - hain

ain'. Hil-jaa vain, hil-jaa vain, hil-jaa vain!

Huom.! Yksiäänisesti laulettaessa jätetään alkutahdit pois ja lopussa seurataan pieniä nuotteja.

2. Hiljaa vain, jos näyttäiskin
Viipyvältä apu Herran;
Kyllä murhe katkerin
Lohdutuksen saapi kerran.
Päivä koittaa riemukkain.
Päivä koittaa,
Päivä koittaa riemukkain,
Hiljaa vain, hiljaa vain!

3. Hiljaa vain! Jo kirkastuu
Ehkä kohta taivahasi,
Herran tahto tapahtuu,
Heitä huolet rinnastasi!
Kulje Herraan uskaltain,
Kulje Herraan,
Kulje Herraan uskaltain,
Hiljaa vain, hiljaa vain!

Suom. Hilja Haahti.

N:o 234.

Rohkaisevasti. *I. Th. Boëthius.*

Oi kes-tä, jouk-ko sor-ret-tu, Viel' het-ki-nen! Pian päät-tyy voittoon tais-te-lu, Saat rau-han su-loi-sen.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 235.

Kehottavasti. (Voidaan myös laulaa kuin n:o 266.) *Aug. T:n.*

mf

Te ja - noo - vai - set, rien - tä - kää Jo kil - - van vet - ten

luok - - - - si, Ja äl - köön jää - kö yk - si - kään Pois köy - hyy -

ten - sä vuok - - - - - si, *mf* *p* Vaan tul - - kaa jo - - - ka

ai - - no - a! Siell' ih - - ka il - mai - sek - - - si On tai - vaan

her - kut tar - jo - na *rit.* Sie - luin - ne au - tuu - dek - - - si.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 236 katso sivu 246.

N:o 237.

(Voidaan myös laulaa kuin N:o 134.)

Levollisesti. *Aug. T:n.*

Mä Jee-suk-sen huomaan hei-tän Kaikk' kuor-ma-ni mur-hei-

neen, Kun raskaimman kuorman, syntin', Hän ot - ti jo har-teil-

leen. Se tuo-mi-oks ei voi tul-la, Se ei e - nää sor-taa

saa, Kun mun I - sä Poikans' tähden Van-hurskaaksi ar-moit-taa.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 236.

Riemullisesti. *Mikael Nyberg.*

mf

Näin tah-dom-me me lau-laa mat-kal-la Sii - - o-niin:

mf

Jos aut-ta-nut ei Her-ra, niin mis-sä ol tai-siin? Ois

f

f

jou-dut-tu aal-to-jen hyrs-kyyn Ja jul-mi-en val-to-jen

p pp

myrs-kyyn, Ja nään-ty-nyt Ois kuo-loon sie-lum-me nyt,

p pp

Vaan

mf

2. Vaan kii-tos ol-koon Her-ran, hän tor-jui kuo - lon pois.

mf

kii - - tos

Nyt mi-tä mail-man myrskyt ja jul-mat val - lat vois? Kuin

f

lin-tu-set len-tää me saam-me Ja kii-tos-ta siis lau-la-

mf

kaamme. On sie - lu nyt Jo on-nen kä-sit-tä-nyt.

mf

Evers. Suom. J. Laine.

N:o 237. Katso sivu 245.

N:o 238.

Lauletaan kuin N:o 39.

N:o 239.

Lämmöllä. *Suomal. hengell. kansansäv., sov. I. Krohn.*

Oi ar-mo ja rak-ka-us suur', Jolla Jee-sus meit' ta-lut-taa juur'! Hän neu-vol-lans' o-pas-taa us-ko-vi-ans' Täss' ou-dos-sa, vie-raas-sa maass'. Hän kaa-taa ja tu-kee, Hän rii-suu ja pu-kee, Hän ly-myy ja il-mes-tyy taas. Hän

tyh - jen - tää tyh - jäks Ja a - len - taa köy- häks, Mutt'

tyh - jä ja köy - hä taas tun - te - - a saa, Ett'

ar - mon-sa ri - kas - tut - taa. Hän su - men-taa il - man Ja

pi - men-tää sil-män, Mutt' jäl - len - sä kir - kas-tut - taa.

2. Juur' armosta tulee se kanss', Ett' ihmiset vaeltaissans'
Myös joutuvat yhteen ja yhdessä näin Saa kulkea Siioniin päin,
Ja toistansa hoitaa, Jos väsymys voittaa,
Ett' anoopi: »auta, jo jäin!» Niin Siionin retkill'
Ja valmistushetkill' Saa elää ja ihastuu muistakin viel',
Jotk' kulkevat samalla tiell'. Täss' useast' näkee
Niin harrast' hääväkee, Ett' oikein on iloinen miel'.

Kansan lahja kirkolle.

N:o 240.

(303)

(Voidaan myös laulaa kuin N:o 121.)

Intomielin. *Ludvig M. Lindeman.*

Rak - ka - us on va - lon läh - de. Tul - koon va - lo! sa - na soi,

Sil - loin rak - ka - u - den täh-den En - si päi - vä he - la - koi.

Rak - ka - us kun käs - ki koit-taa Päi - vän, syn-nin yön ha - joit-taa,

Pais-toi koit - to val-keu-den Kasvoist' Her-ran Jee-suk-sen.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 241.

(Lauletaan myös kuin N:o 240.)

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 242.

Pois pel-ko, Her-ran kan - - - - sa. Ken vois sua pel-jät-tää,
Kun Her-ra ar-mol-lan - - - - sa Sua ai - - na pii-rit-tää.
O-main-sa ni-met häl - - - - lä On ai - - na muis - - tos - saan,
A - - jal - - la syn-kim-mäl - - - - lä Hän rien-tää aut - - ta - - maan.

2. Pois ihmispelko heitä Ja pelkää Jumalaa, Ken käypi Herran teitä, Se avun hältä saa. Maailman voipi voittaa Vain usko Kristukseen, Suo Herra armon koittaa, Tuo rauhan kansalleen.

3. Hän, Herra, voimallansa Rakentaa kirkkoaan Hengellään, sanallansa Ja armolahjoillaan. Hän ihmeitänsä näyttää Voi vielä kansassaan, Sen toivon kerran täyttää, Sen nostaa kunniaan.

4. Nyt nouskoon, kristikansa, Sun äänes Herran luo, Ja hälle kiitostansa Sanoin ja töin sä tuo, Hän kotkan siivin kantaa Sun maahan autuuden, Ja vaivan jälkeen antaa Hän rauhan iäisen. J. A. Björklund. (S. Virsik.)

N:o 243.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 188.)

Rauhallisen iloisesti. *O. Ahnfelt'in mukaan.*

O-len löy-tä-nyt sen, jos-ta en-nus-ti-vat Py-hät pro-fee-tat mui-noi--sin, Jon-ka Jon-ka päi-vän nou-su-a var-to-si-vat I-sät sy-dä-min syk-käi-le-vin.

2. Olen löytänyt sen, josta paimenillen Tuli enkelit ilmoittamaan, Jonka kehdolle tähtönen ihmeellinen Idän viisahat toi valollaan.

3. Olen löytänyt sen, joka toi sovinnon, Jok' on tallannut käärmehen pään, Jok' on saattanut meit' Isän suosiohon, Velat maksanut ristillään.

4. Olen löytänyt sen, joka kalkkimme joi, Jok' on aukaissut taivahan tien, Joten mullekin siunaus vuotaa nyt voi, Jospa kuinkakin kelvoton lien.

5. Olen löytänyt sen, joka itse on tie, Ja mun vaaroista vapauttaa, Joka kuoleman varjosta valohon vie, Erämaan läpi kuljettaa.

6. Olen löytänyt sen, jota juur' ikävöin Avuks sieluni surkeuden, Joka elämän lähde on ehtymätön — Olen löytänyt Jeesuksen.

Simo Korpela.

N:o 244.

Karl Voigtländer.

Her - ra, jo - ka tai - va - has - ta Seu-raat mua, kuin i - sä las - ta, Hen - kes an - na ar - mos - ta - si, Et - - tä ai - - na a - vul - - la - - si Ru - koil - la mä oi - - kein voin, Ru - koil - - - la mä oi - - kein voin.

2. Tee, oi Herra, ristin taakka
Keveeks kantaa loppuun saakka,
Jotta kernaast' tietäs kuljen,
Tyytyin kaikki huomaas suljen
:,: Iloiten kun oon mä sun. :,:

3. Ylpeydestä minut päästä,
Älä rangaistustas säästä;
Paljasta sä synnin juuret,
Synnit pienet, synnit suuret,
:,: Köyhyyten' ett' tuntisin! :,:

4. Jokaisessa kohtalossa,
Onnessa ja ahdingossa,
Auta, että valvoin kestän,
Lihan vietteet aina estän,
:,: Etten väsy, veltostu! :,:

5. Uskon', toivon', masentua
Älä anna; tue mua!
Tien kun päättyy mustaan yöhön,
Ja mä uuvun taistoon, työhön,
:,: Armos voima uudista! :,:

6. Joskin kaikki sortuu, kaatuu,
Tuet muut ne maaksi maatuu,
Sinun armos lujaks jääpi,
Sieluni se virkistääpi,
:,: Kunnes lepään luonasi. :,:

Suom. M. Rth.

N:o 245.

Hartaasti. *Suomal. hengell. kansansäv., sov. I. Krohn.*

Her-ra, tu - e mi - nu - a, Es - tä lan-kee - mas - ta,

Mur-heis - sa - ni loh - du - ta Ar-most' a - va - ras - ta!

2. Auta, Herra, jalkani
Aina seuraamahan
Tietäs osoittamaasi,
Siit' ei poistumahan!

3. Näet, Herra armias,
Suuren kurjuuteni;
Ilman sinun apuas
Horjuu askeleeni.

4. Sinuun katsoin kulkemaan
Auta, Jeesus kallis;
Milloin tulet noutamaan,
Olemahan valmis!

Kansan lahja kirkolle. (2 ja 3 v. Maria S.)

N:o 246.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 245 kertaamalla sävelmä kokonaisuudessaan.)

Ludv. M. Lindeman.

2. Sielun', ruumiin' tarpehet Kaikki huolees jätän; Sinä sielun' ravitset, Siunaat elämätän'. Ja kun vihdoin silmäni Kuolon varjot peittää, Suo mun haltuus silloinki Huolen' kaikki heittää.

3. Pidä huolt', ett' yhä vain Sanaas noudattaisin, Kasteest', ehtoollisest' ain' Uutta voimaa saisin! Pidä, Herra, huolta myös Esivallastamme, Että ahkerassa työss' Elää rauhass' saamme!

Säkeistöt 4 ja 5 katso tekstikirjaa.

N:o 247.

Hartaudella. *W. H. Monk.*

Oi Her-ra, luok-sein jää! Jo il - ta on, Ja ka-don-nut on va - lo au - rin - gon. Ken muu mua mur-heis - - sa - ni loh - dut-tais, Kelt' tur-van hä - däs-sän - sä sie - lun' sais?

2. Päiväni rientää kohti loppuaan, On ilo maallinen kuin varjo vaan. Ei ole täällä mitään pysyvää, Vain sinä, Herra — sinä luoksein jää!

3. Sä pahan väijytykset turhiks teet, Sä tuskat liennät, kuivaat kyyneleet. Miss' on nyt, kuolema, sun voittosi, Kun Herra Jeesus olet kilpeni!

4. Sun, Herra, ristisi mua valaiskoon,
Kun tieni painuu kuolon laaksohon.
Sen valon tieltä varjot häviää.
Eläissä, kuollessa sä luoksein jää.

H. F. Lute. (Suom. virsik.)

N:o 248.

Lauletaan kuin N:o 7.

N:o 249.

C. C. Scholefield.

Kun tie - - ni kul - - kee myrs - kyn kaut-ta, Ja viet - - te-

lyk - - set vyö - ry - vät, Mua hil - - jaa oot - - - ta - ma - - han

au - ta, Sä kun - - nes myrs - - kyn tyyn - - ny - tät!

2. Kun, niinkuin sydän suitsevainen, Jo sammumaan mun uskon' käy, Kun joka tuki sortuu mainen Ja toivoa ei missään näy.

3. Oi, silloin saata katseheni Sun lupaukseesi kiintymään, Vahvista sillä sydämeni, Sä kunnes tyynnät myrskysään!

4. Oi, auta teitäs oppimahan, Kun myrskyn annat ahdistaa; Niin poistat epäuskon pahan, Ett' uskon, vaikk' en nähdä saa.

5. Sen ajan tiedän joutuvaksi, Kun vaiennut on vaikerrus, Kun itku taukoo ainiaaksi Ja vallitseepi riemastus.

6. Mä sua silloin riemuin kiitän, Sun tiesi täysin tuntien, Pyhien lauluun laulun' liitän, Sua uusin voimin palvellen.

7. Sua silloin tahdon kunnioittaa, Ylistää suurta armoas, Mi ihmeisesti kaikki voittaa Ja vienyt on mun kunniaas.

H. R. (Suom.)

N:o 250 katso sivu 260.

N:o 251.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 469.)

Intomielin. *Suomal. kansansävelmä.*

Kii-tet-ty Her-ra, jo-ka o-pet-taa---pi

Mun so-ti-maan ja a-vun lah-joit-taa-pi, Kii-tet-ty

Lau-pe-u-

Her--ra nyt ja ai-ni-aan Lau------pe-u-

des-taan

des-taan se-kä ar-mos-taan, ar--mos-taan.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 250.

Karl Kuhlo.

Puh - ta - haks mua, Her - ra, sä luo,

Har - has - ta pois Hel - ma - has tuo!

2. Alttiiksi tee
Kulkemahan,
Minne sä viet,
Vapahtajan'.

3. Voimas sä suo
Uupuessan',
Vahvista ain'
Askeleitan'.

4. Rakkahaks tee
Kulkemas tie,
Kärsimiseen
Joskin se vie.

5. Ollos sä vain
Kaikkeni ain',
Lohdutuksen'
Huokaillessain.

6. Puhdista vaan
Kaikki se pois,
Luonasi kuin
Estää mun vois.

7. Puhdasna niin
Vie minutkin'
Taivaallisiin
Hääsaleihin!

N:o 252.

Lämmöllä. *Mikael Nyberg.*

mf

Rie - mui - ten me vei - saam - me Kii - tos - ta Ju - ma-

mf

mf

lam - me, Rak-ka - ut-taan, ar - mo - aan Me lau - la - en ju - lis-

mf

tam - - me. Par-haim-mat lah - jam - me Her - ra suo,

p

Par - haat lah - jat Her - ra suo, Par-

Kun - - - - - - - ni - a

p

Par-haimmat työmme ne Her - ra luo: Kun - ni - a siis

haat työm-me ne Her - ra luo: Kun - - ni - a siis

ol - koon Her - ran, Kun-ni - a ol - koon kai-kes-ta Her - ran!

crescendo f

ol - ko-hon Herran, kun - ni - a ol-koon Her-ran, Her - ran!

2. Kaikki työmme, toimemme Uskomme haltuun Herran.
Yksin hänen voimassaan Ne kantavat heelmän kerran.
Herra on auttanut ainiaan, Herra ei unhota vastakaan:
Kunnia olkoon Herran, Kunnia olkoon kaikesta Herran! M. N.

N:o 253.

Juhlariemulla. *E. Perronet.*

Sä lau - la, jouk-ko en - kel-ten, Y - - lis - tä Jee - sus-

tas! Tuo häl - le kruu-nu lois - toi - nen Ja kruu-naa, kruu - naa

1—4 s. | viimeinen säkeistö

Jee - sus, kor - kein ruh - ti - - nas! nas! A - - men!

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 254 a.

Rohkaisevasti. *Johann Balthasar König.*

Tu - han-sin kie - lin, oi, jos voi - sin Mä Ju - ma - laa - ni
Ja kii - tok - se - hen, niin-kuin soi - sin, Mun mie-len' maasta

2. Mutt' heikko on mun kiitokseni, Ylistysvirten' köyhä on. Oi, jospa yhtyis virteheni Myös luomakunta loputon Ihmeitä Luojan lausumaan, Herralle tuomaan kiitostaan!

3. Ijäinen kiitos soikoon sulle, Sä rakas Isä Jumala, Kaikista antamistas mulle, Sun rakkautes aarteista! Sun hyvyytesi rajaton Jok' aamu aina uusi on!

4. Sä uskollinen Jeesukseni, Mun armorikas auttajan, Kohotkoon sulle kiitokseni, Kuin eestän' kärseit kuoleman, Mun omakses näin lunastit, Synnistä, kuolost' vapahdit.

5. Ijäinen kiitos myöskin sulle, Sä Pyhä Henki, Jumala! Elämän tien sä näytät mulle Elämän sanan valossa, Mit' hyvää tehdä voinenkaan, Mä siihen sulta voiman saan.

6. Sä runsaasti mun siunailet, Kolm'-yhtehinen Jumala, Mun elämääni johdattelet Ja varjelet mun vaaroista, Mun syntivelkan' anteeks suot Ja heikkouteen' avun tuot.

7. Sydämestäni kiitän vielä Sun kuritukses armosta; Näin kasvatat sä käskyis tiellä Ja pidät mielen' valveilla. Sen lohdun sielun' siitä saa: Mua Herra vielä rakastaa.

8. Siis nouse, mielen', turhuudesta, Tomusta, sielun', kohoa, Ylistä Herraa korkeudessa: On pyhä, suuri Jumala! Sun kiitos ijät' olkohon! Sun kunnia ja voima on.

☞ 9. Oi, kuule köyhä kiitokseni, Mun Jumalani armoinen! Paremmin soipi säveleeni, Kun luokses pääsen taivaaseen. Tuhansin kielin sitte, oi, Autuitten kiitos sulle soi!

Johann Mentzer.

N:o 337.

(Lauletaan kuin N:o 254 a. Säkeistöt katso tekstikirjaa.)

N:o 254 b.

(Kuorolaulu.)

Juhlallisesti. *Armas Maasalo.*

f

Tu-han-sin kie-lin, oi, jos voi-sin Mä Ju-ma-laa-ni

f

Ju - ma - - laa-ni

y - lis - tää Ja kii - tok - se - hen, niin - - kuin soi - sin,

Mun mie-len' maas - ta y - len-tää, Niin rie - mui-ten mä

mie - len' Niin

Her-ral-le

puh - kei-sin Her - ral - le kii - tos - lau - - - - - - - lui-hin.

kii - tos lau - - - - lui - - - hin.

N:o 255.

Rob. Th. Kihlberg.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 256.

Rohkaisevasti. *Saksalainen sävelmä.*

Kaikk' kiit-tää suur - ta Ju - ma - laa, Kaikk' kun- ni - aa - si
Sua tai-vaan voi - mat kun - ni - oi, Sua y - lis - tää - pi

ju - lis - taa, Oi, Her - ra kaik - ki - voi - - - - va!
aa - mun - koi Ja maa - kin vi - han - noi - - - - va.

Oi, en - kö sit - ten mi - nä myös, Mä kruu-nu kai - ken

luo-mis-työs', Sun y - lis - tyk - sees ään - tä - ni Har-taas - ti

2. Kaikk', kuningasten kuningas,
Vallitset voimasanallas
Ja toimit kaikki taiten.
Sä tahtos jälkeen suuret viet,
Sä määräät pienimpäinkin tiet,
Kaikk' kaunihisti kaiten.
Niin ihmiset kuin eläimet
Sä riistoin runsain ravitset.
Tomusta köyhän korotat
Ja maahan kaadat mahtajat;
Ja tyhmäin työt
Sä tyhjiin lyöt.
Siks päivät, yöt
Sun voimaas heikot turvaavat.

3. Sä suuri olet, Jumala!
Sen, minkä särki saatana,
Sä ehjäks taas sen laitit;
Sen myrkkyjuonet tyhjiks teit
Ja helvetiltä voiton veit
Ja kuolon odan taitit.
Niin taivas meille avoin on,
Niin kuoleva on kuoloton.
Siis Herraa kunnioittakoon
Ja ylistystään soittakoon
Kaikk' kansat maan
Nyt lauluillaan Ja teoillaan!
Maa »kiitos, kiitos!» kaikukoon!

Simo Korpela.

N:o 257.

Juhlallisesti. *G. Wennerberg.*

mf

Niin kau - - - an kuin au - - rin - ko on, Ni - men - sä u - lot - tuu pol - ves - ta pol - - ve - hen. Ja Hä - nen kaut-tan - sa he siu - - na - - - - taan, Ja pa - ka- nat kaik - ki y - lis - tä - vät Hän - - - tä, Ja pa - ka- nat kaik - ki y - lis - tä - vät Hän - - - - - - tä.

N:o 258 katso sivu 270.

N:o 259.
(322)

Suomal. hengell. kansansäv.

Miks, kan - sa, oot ää - ne - ti, vaik - ka sa sait Jo

luok - se - si tai - va-han Her - ran? *) Miks kii - tos ei

kai - u ja vir - tes on vait? Oi, y - lis - tä Luo-jaas jo

ker - - - - ran Ja rie - mui - la töis - tän - sä lau - la!

*) Kertaus kuuluu N:oon 322.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 322 katso tekstikirjaa.

N:o 258.

(Kuorolaulu.)

Lämmöllä. *G. Wennerberg.*

mf

Kii - - tä Her-raa, mun sie - lu - - ni ja kaik - ki,

mi mi-nuss' on, nyt hä - nen pyhää ni - me - ään y - - lis-

Kii - tä, sie-lu-ni, Herraa, äl' un-ho-ta hyvyyttän-

tä! Kii - tä Her - - - raa, ä - - lä un-ho-ta

p

ä - - - - lä

sä.

mf

hy-vyyt-tän - sä, ä - lä un-ho- ta hy-vyyttän-sä, sie-lu - ni, ä - lä

un - - - - - ho - - ta hy - - - vyyt - tän - sä, ja

mit' on hän teh - nyt.

p

un - ho - ta, mit' on hän teh - nyt. Hän syn - ti - si an-teek - si

te - - - - - ko - - - - - jaan! An - - - - teek - - si

pp

an - - - taa ja puut-te - he - si pois - taa, sua kruu-naa

an - - taa **T.:** ja pois - - - - - - - taa, **Basso:** sua kruu-naa

lau - pe - u - - - - - - - - - - del - la.

ar - mol - la* ja lau - pe - u - - - - - del - la. Kii - tä

lau - - - - - - - - - pe - u - - - del - - - la.

Her-raa, mun sie - lu - - ni ja kaik-ki, mi mi-nuss' on, nyt

hä - nen py - hää ni - me - ään y - - lis - tä!

Davidin 103 ps.

N:o 259 katso sivu 269.

N:o 260.

Oskar Merikanto.

Ken Luo - jan töi - tä tar - kas - - taa Ja nii - den
Ma kat - soin ke - don kuk - ka - - seen: Näin vii - sa-

al - ku - juur - - - - ta, Se ih - meit' ai - na näh - dä
ut - ta sy - - - - vää. Maa, me - ri, il - ma lau - moi-

saa Ja vii - sa - - ut - ta suur - - - - ta. Kun har - ta-
neen Y - - lis - ti Luo - jaa hy - - - - - vää. Kun mie - tin

ha - na kat - se - - lin Ma a - va - ruut - ta öis - - -
vai - heit' ih - mi - - sen, Sen tai - vaist' al - ku - pe - - -

tä, Kaikk' ker - toi ää - nin tu - han - sin Ju - ma - lan
rää, Niin kii - tos ar - mon Her - ral - len Mun sie - lus-

ih - me - töis - - - - tä.
sa - ni he - - - - rää.
Näin ih - mei - täs jo tääl - lä

nään Ja ar - mo - töi - täs ai - - - van. Kuink' ih - meel - li - nen

lie - net - kään Sä it - se, Her - ra tai - - - - - vaan!

Simo Korpela.

N:o 261.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 154.)

Iloisesti. *Lilli Leinberg.*

Lau - laa tah - don, lau - laa tah - don Her - ran us - kol - li - suut - ta, Muust' ei mis - tään, muust' ei mis - tään sy - dä - - men' saa loh - tu - - - a. Hän on mu - a ra - kas - ta - nut ha-maan ris - tin kuo - le - maan, Kuo-le-mas - ta va-pah - ta - nut On hän mi - - nut kuo - lol - laan.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 262.

(578, 593)

Suomal. hengell. kansansäv.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 573 katso tekstikirjaa.

N:o 263.

Luottamuksella.

Kii - tä Jee - sus - ta ain'! Hän on pai - men pa - rain, Jo - ka

lyö se - kä taas pa - ran - taa. Ke - tä hän ra - kas - taa, Si - tä

myös ku - rit - taa. Kii - tä, sie - lu - ni, ain' Ju - ma - laa!

2. Vaikk' ois ympär' sun yö,
Elos tuskainen työ,
Vaikka saartaisi sua vihamies,
Jeesus valkeus yöss',
Hän on puoltajas myös. —
Heitä haltuhun Herran sun ties!

3. Vaikka ystävät jäis,
Muutkin sun hylkäjäis,
Vaikka ois tilas tääll' tukalin,
Aika ahtahinkin
Katoo pois piankin,
Kerran levätä saat sinäkin.

Säkeistöt 4 ja 5 katso tekstikirjaa.

N:o 264.

S. Webbe.

On Jee - sus ni - mi i - - ha - nin Sie - lul - - le us - - - ko - van. Se lie - - vi - tyst' tuo tus - - - ki- hin, Luo rau - - - han run - - - - saim - - man.

2. Se rohkaiseepi sortuneen
Ja tyyntää taistelun;
Se kyllyyden tuo puutteeseen
Ja ilon suruhun.

3. Oi nimi kallis, kilpeni,
Linnani, kallion';
Vaikk' kaikki multa vietäiski,
Se mulle kylliks on!

4. Mun Vapahtajan', ystävän',
Kuninkaan', Jumalain,
Mä riemuiten Sua ylistän
Nyt kiitoslaulullain.

John Newton.

N:o 265.
(403)

Luottamuksella. *R. Faltin.*

Her - ra joh - taa, Kaikk', mi koh - taa, Par - haak - ses hän kään - tä - vi. Tul - koon myrs - ky, Lyö - köön hyrs - ky, Kun vain hän on kans - sa - si, Tul - - koon myrs - - ky, Lyö - köön hyrs - ky, Kun vain hän on kans - - sa - si.

Säkeistöt 2—7 katso tekstikirjaa.

N:o 266.

Vakavasti. *Suomal. hengell. kansansäv.*

Sua il-man, Jee-sus, on-ne-ton On e - lä-mä - ni ai - - van, Ja mat - ka - ni mun tääl - lä on Kuin myrs-ky-sääs - sä lai - van, Mi neu-vo - ton - na tie-tään käy, Mer' aal - to - jaan kun heit - - tää, Ei val - ka-maa, ei maa - ta näy, Ja kuo - hut uh - kaa peit - tää.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 339.

1. Kun hätäilen, kun epäilen, Kun olen tuskissain, Mä käännyn Herran puolehen, Hän on mun auttajain. Hän kuulee rukoukseni Ja rientää auttamaan, Ja vaikka apu viipyisi, Se joutuu aikanaan.

Kansan lahja kirkolle.

N:o 267.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 121.)

Vakuutuksella. *Rob. Th. Kihlberg.*

Ol - la vah - va heik-kou-des - sa, Kat - so - net kai ihmeeks' sen,

Tä - mä täyt - tyi Jee - suk - ses - sa Loh - du - tuk-seks heik - ko - jen.

Heik - ko - na hän kaik-ki täyt - ti, E - si - ku - van meil - le näyt - ti,

Mut - ta tai - va - han ja maan Hal - lit - see nyt voi - mal - laan.

2. Jos mua mailma heikoks soimaa,
Itsestänkin heikoks näyn,
Kristuksess' on mulla voimaa:
Voitosta niin voittoon käyn.
Heikkous kun suureks karttuu,
Lujemmin se apuun tarttuu,
Kestävyys niin vahvistuu,
Usko varttuu, varmistuu.

3. Jos me jotain aikaan saamme,
Herra siihen voimaa soi.
»Kiitos Herran» lausukaamme,
Mitään emme itse voi.
Jeesus, armos annat meille,
Voimas heikoks hervonneille,
Siitä kiitos ikuinen
Sulle, turva heikkojen.

Ph. Fr. Hiller.

N:o 268.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 203.)

Rauhallisesti. *Ira D. Sankey.*

Ah, al - - la päi - vän tais - to - jen Su-
loi - sen kuu-len kuis-ke - - hen: Pois pel - kos, o - len
Her - ra - si, Sun voi-mas on kuin päi - vä - - - si.

2. Sanoman sen kun kuulla saan,
En pelkää mitään päällä maan.
Kun kiusaukset kohtaapi:
Sun voimas on kuin päiväsi.

3. Ja tuonelaankin tullessain
Tää lupaus on turvanain,
Vaikk' onkin heikko uskoni:
Sun voimas on kuin päiväsi.

N:o 269.

Turvaisasti. *Suomal. hengell. kansansäv., sov. I. Krohn.*

Ken suo - jass' is - tuu kor - keim-man, Var- jos - sa Kaik - ki - - val - - ti - aan, Hän tur - vat - tu on ai - - ni - an, Hän pel - ko - a ei tun - ne-kaan.

2. Jos vaara milloin uhkaisi,
Voi turvassa hän lausua:
»On Herrassa mun toivoni,
Mun linnani on Jumala.

3. Hän häijyn paulat katkaisee
Ja ruttotaudit torjuu pois.
Hän siivillään mua suojelee:
Ken vahingoittaa silloin vois!

4. Ja totuutensa kilpi on,
Sanansa miekka terävä;
Jos olen kuinka voimaton,
Saan voimaa kyllin häneltä.

5. En pelkää kauhistusta yön,
En nuolta päiväll' lentävää;
Ei kauhut, uhkat hirmutyön
Voi Herran omaa käsittää.

6. Jos tuhat kaatuis sivulla,
Toisella kymmentuhansin,
Ei surma mua saavuta,
On Herra suojan' silloinkin.

7. Hän enkelinsä käskeepi
Mua tiellän' yhä tukemaan;
Niin kompastu ei jalkani,
Vaan sortumatt' on ainiaan.»

Simo Korpela.

N:o 270.

Lämmöllä. *W. H. Doane.*

Mä Jee - suk- ses - ta lau - lan, Hän yk - sin loh-dut-taa, Hän e - lä - mä - ni päi - vät Ar - mol-laan kau-nis-taa. Hä - nel - tä tun - non rau - han Ja lau - lu - mie - len sain, Siis Jee - suk-ses - ta lau - lan I - los - sa, mur-hees-sain.

2. Mä Jeesuksesta laulan, Hän kuoli ristillään, Tien aukaisi hän mulle Kuolosta elämään. Mä Jeesuksesta laulan, Kun rauhaa nauttien, Mä hänen armotöitään Levossa muistelen.

3. Mä Jeesuksesta laulan, Ei ketään hellempää; Hän armon, kurin kautta Mun luonaan pidättää. Hän eksymästä estää Uskollisuudellaan. Oi, enkös häntä kiittäis Siis nyt ja ainiaan.

4. Mä Jeesuksesta laulan Nyt kotimatkallan', Ja kerran autuasna Ilossa taivahan, Rannoilla elon virran, Laaksoissa Edenin Mä Jeesuksesta laulan Paremmin, puhtaammin. von Alstyne.

N:o 271.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 272.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 449.)

Sujuvasti. *Suomal. hengell. kansansäv.*

a - - - han,
ma - - han. Kun ka - to - aa Tää maa - il - ma, Ken

Her-ran om - pi huos-tas - sa, Ei jää hän huk - ku - ma - - han.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 273 katso sivu 286.

N:o 274.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 479.)

Huugo Nyberg.

Mä le-pään luo - na Jee-suksen, Mä lepään helmas - san-sa. Hän

an - taa toi-von mi - nul-len Ja rau-han ar - mol - lan - - - sa.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 273.

Huugo Nyberg.

Jee - - - suk - sen sil - mäin e - - - - - teen Mä käyn, niin kur - ja - - na kuin lien. Mun vel - kan', köy - hyy- te - ni vien Jee - - - suk - sen sil - mäin e - - - - - teen.

2. Jeesuksen silmäin eteen
Mä, syntisraukka, lankean;
Mä toivoin katson tuskassan'
Jeesuksen silmiin helliin.

3. Jeesuksen silmäin eessä
Mä rikoin käskyt Jumalan;
Mun tuomiotan' odotan
Jeesuksen silmäin eessä.

4. Jeesuksen silmiin helliin
Mä katson; jos hän hylkäisi,
Mä katson, vaikka vaipuinki,
Jeesuksen silmiin helliin.

Lars Stenbäck.

N:o 274 katso sivu 285.

N:o 275 a.

Kaihomielin. *Suomal. hengell. kansansäv.*

Mat - ka - mie - hen mie - li pa - laa Mää - rän - pää - hän,
Sa - moin sie - lu - - ni - kin ha - laa Uu - teen Je - ru-

1:o 2:o

ko - ti - hin;
- - - - - - - - - - - - - - - - sa - le - miin: Sii - hen i - - sän-

maa - han, min - ne Jee - sus läk - si e - del - lä.

Mil-loin pää-sen rau-haan sin - ne Näis-tä kuo-lon si - teis - tä?

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 275 b.

Suomal. hengell. kansansäv.

Mat - ka - mies kuin ah - ke - roit - see Mää-rän-pää - hän,
Niin mun sie - lun' i - kä - vöit - see Uu - teen Je - ru-

ko - ti - hin,
sa - le - miin.
Au - tu - aa - seen i - sän - maa - han,

Luok - se Lu - nas - - ta - ja - ni, Et - tä kuo - lon

si - teist' rau - haan Pää - sis kur - - ja sie - lu - ni.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 276.

Rohkaisevasti. *C. E. Miller'in mukaan.*

Sii - o - niss' on mää-rän-päämme, Ar-mon i - ki - vuo - - - ret,

Sin - ne, sin - ne rien - tä-kääm-me, Van - hat se - kä nuo - ret.

2. Älköön matkavaivain paino Masentako mieltä; Helle häätyy, taukoo vaino, Päästyämme tieltä.

3. Oi, sen ilon ihanuutta Siionissa kerran! Pyhät laulaa virttä uutta Kunniaksi Herran.

4. Harvoin onkin laulumieltä Täällä Baabelissa; Ajan kahleet sitoo kieltä, Ään' on sorruksissa.

5. Siellä uuden elon voimaa Ylistääpi kielet; Siell' ei tunto enää soimaa, Rauhaa nauttii mielet.

6. Hartahilla sydämillä Ylkää kaikki kiittää: Joka kylvää kyynelillä, Autuudess' saa niittää.

Simo Korpela.

N:o 277.

(Voidaan myös laulaa kuin N:o 154.)

Juhlallisesti. *Suomal. hengell. kansansäv.*

Ah, mi au-tuus om-pi siel-lä Va-li-tuil-la tai-vaas-sa! Em-me si-tä ar-vaa vie-lä, Kie-li ei voi ker-to-a Kaik-ki on vain kirk-ka-ut-ta, Mi-kä sil-miin hei-jas-taa, Sie-lut Her-ran rak-ka-ut-ta I-ät kai-ket mais-taa saa.

Säkeistöt 2—7 katso tekstikirjaa.

N:o 278.

Aug. T:n.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 279.

K. J. Moring.

2. Sua kutsuu Lunastajas,
Vapahtajas,
Joka pesi syntisi,
Joka voitti vallan pahan,
Kuolollahan
Elon sulle lahjoitti.

3. Niin, mä seuraan kehoitustas,
Kutsumustas!
Lähtehille halajan,
Joiden ve'el'lä raikkahalla,
Runsahalla,
Sielun janon sammutan.

4. Synti musta juonillansa
Paulahansa
Kietoa ei mua saa:
Hyvän paimeneni luokse
Täältä juoksen,
Siell' on mulla rauhan maa.

5. Sinä aaltoin viihdyttäjä,
Tyynnyttäjä,
Ohjaele alustan',
Suojaa mua säissä myrskyin,
Kautta tyrskyin
Johda rauhan rantahan.

Säkeistöt 6—10 katso tekstikirjaa.

N:o 280 katso sivu 294.

N:o 281.

Rauhallisesti. *Th. S.*

2. Mä kuulen hetkinä ahdistuksen Tuon äänen armaan, Mi lupaa taivaissa asumuksen Ja kodin varmaan. Niin sydän syttyvi toivomaan, Mä puhkeen riemulla laulamaan Hänen rakkauttansa.

3. Niin valoisaa mun on elämäni, Kun armo Herran Se aina ompi mun väkenäni, Ja luonaan kerran Ijäti taivaissa elää saan Ja pääsen ijäti nauttimaan Hänen rakkauttansa.

4. En maailmasta ja riemuistansa Mä enää huoli, Kun Siioniin kuljen Herran kanssa, Jok' eestän' kuoli; Mua aina täällä hän johdattaa Ja siellä iäti virvoittaa Rakkaudellansa.

N:o 280.

(Kuorolaulu.)

G. Wennerberg.

p

rie - mul - la niit - tää

Ne, jot - ka kyy - ne - lin kyl - vä - vät, rie - mul - la niit - tää,

p

saa - - - vat;

niit - tää saa-vat, mat - kan-sa käy - vät it - ki - en ja

sie - me - nen kal - liin kyl - vä - vät. Rie-mul - la pa - laa - vat

p pa - laa - vat.

p

pa-laa-vat jälleen, palaa-vat jälleen ja

jäl - - - leen rie - mul - la pa - laa - vat jäl - - - leen, he

ja

lyh - - - - teet tuo - - - vat ja lyh-teen-sä he

p

pa-laa-vat jäl-leen ja lyh-teen-sä he tuo - - - - - - - -

p

lyh - - - - teen - - - - - sä he tuo - - - - - - - -

tuo - vat.

p

vat. Ne, jot-ka kyy-ne-lin kyl-vä-vät, ne

vat.

p

rie - mul - la niit - tää saa - - - - - - - - vat.

Dav. 126 ps.

N:o 281 katso sivu 293.

N:o 282.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 272.)

Sov. Mikael Nyberg.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 283 katso sivu 298.

N:o 284.

Lämmöllä. *Lilli Leinberg.*

Oi, yh - te - ys au - tu - as, loh - - dul - li - nen, Kun

kes - kel - lä vai - vo - jen, ah - - dis - tus - ten Mä py - hi - en

jouk - ko - hon kuu - lu - a saan, Kun siell' si - ja

mul - - le - kin val - - mis - te - taan! Oi, jos - - pa jo

vain Siell' oi - - sin sun luo - na - si, Va - pah - ta - jain!

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 283.

Luottamuksella. *P. P. Bliss.*

Kris-tus on kuol - lut, voi-ton on saa - nut, Vel-kam-me mak - soi, ar-mon on taan-nut. Ei la - ki mei - tä tuo-mi-ta voi, Kai-kil-le Kris - tus ar - mon toi.

Kai - kil - le! Oi, sii-hen voi luot - taa! Kai - kil-

le! Se toi-vo-a tuot-taa. An-teek-si Her-ra syn-ti-si

suo, Kai-kil-le Kris-tus ar-mon tuo.

2. Herra kun synnit anteeksi antaa,
Ken voisi silloin päällemme kantaa?
»Luokseni tulkaa!» kutsunsa soi;
Kaikille Kristus armon toi.
Kaikille! Oi, siihen voi luottaa! j. n. e.

3. Autuas on, ken lapsi on Luojan!
Sille hän tarjoo turvan ja suojan.
Ken suloisempaa mainita voi:
Kaikille Kristus armon toi.
Kaikille! Oi, siihen voi luottaa! j. n. e.

P. P. Bliss.

N:o 284 katso sivu 297.

N:o 285.

(Kuorolaulu.)

Suomal. hengell. kansansäv.
Sov. I. Krohn.

Vakavan liikkuvasti.

Oi, maa - il - man myrs - kyt kun

Oi, maa - - - - il - - - - - man

rie - hah - ta - vat Ja kan - sa kun kan - so - a vai-noo,

Tas' - - - - ar - vo ja vel - je - ys u - noh - tu - vat. Vä - ki-

Tas'-ar - vo, vel - - - - - - - je - ys

val - ta on oi - ke - us ai - noo. Oi Ju - ma - la, var - je - le

Oi, Ju-ma-la,

i - säim-me maa, Ett'-ei a - jan aal - lot sit' u - pot - taa

Ett'ei a - jan aal - - - - lot sit'

saa, Ja kait - se sen pie - noi-nen kan - sa.

u - pot-taa saa,

2. Ylt'ympäri uskottomuus enentyy
Ja voitosta varmalta näyttää.
Myös kansamme poveen on hiipinyt kyy,
Joka sydämen juuria jäytää.
Oi Jumala, varjele j. n. e.

3. Voi, synnillä olemme saastutetut,
Ei tahtomme valhetta torju,
Sen maailmanpelko on heikontanut,
Kuni tuulessa ruoko se horjuu.
Oi Jumala, varjele j. n. e.

4. Ah, tukemme, turvamme ainoa oot,
Ja erheemme kuorman sä kannat;
Sä uudeksi, vahvaksi henkemme luot
Ja sydämen puhtahan annat.
Oi Jumala, varjele isäimme maa,
Ettei ajan aallot sit' upottaa saa,
Ja kaitse sen pienoinen kansa!

Kaarle Krohn.

N:o 286 lauletaan kuin N:o 105.

N:o 287.

Hartaudella. *P. J. Hannikainen.*

2. Taivahan sä tähtineen,
Maan ja ilman täytehen
Ihmehiä kaikki loit,
Kaikki lahjat meille soit.

3. Sult' on päivän kirkkaus,
Kukkasenkin kauneus,
Sulta ihmisjärki myös,
Kaikki, Herra, on sun työs.

4. Suo siis, että voisimme
Hyvin käyttää kuntomme,
Työllemme suo siunaus,
Toivollemme tointumus!

A. Oksanen.

N:o 288.

Lauletaan kuin n:o 146.

N:o 289 katso sivu 304.

N:o 290.

Luottamuksella. *R. Faltin.*

Oi I - sä, van-huu-des - sa Mua ä - lä un - ho - ta, Voi-

Mua au - ta, heik - ko - a

mai - ni vai - pu - es - - - sa Mua au - - - ta heik - ko - a. Jo

Mua au - ta, heik - ko - a!

e - lon aa - mu - na Sä o - lit tur - va - na, Nyt

Sä o - - - lit tur - va - na, Nyt

as - tun hor - ju - vas - - ti, Sä o - le sau - va - na.

as - - - tun hor - ju-vas-ti,

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 289.

Yksinkertaisesti. *Oskari Merikanto.*

Säkeistöt 2—8 katso tekstikirjaa.

N:o 290 katso sivu 303.

N:o 291.

(Voidaan myös laulaa kuin N:o 297.)

Aug. T:n.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 292.

Juhlamielin. *Ph. Nicolai.* (?)

Oi he-rä--jä, mun syöm-me--ni, Vi--ri-tä
Taas met-sä leh-ti - ver-hon saa, Ja jär-ven

kii-tos - vir-te--si, Kuin luonto uu-dis-tu---va!
kal-von kau-nis - taa Jo tai-vaan si - ni-ku---va.

Me-ri, maa Ju-lis-taa Val-ta - vas-ti. I - ha-nas-ti

E-loo uut---ta, Her-ran ar-mon su-loi-suut---ta.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 293 katso sivu 308.

N:o 294.

Juhlallisesti. (Kuorolaulu.) *Mikael Nyberg.*

p

Nyt nuk-ku-vi luon-to, han-ki-nen maa Kuin

p

mor-si-an val-kee-na lois--taa. Mut kas-vit ei kuole, ne

p p

vain o-dot-taa, Ett' taas ke-vät pak-ka-sen pois-taa. Mua

mf pp mf pp

crescendo

puh-dis-ta, Jee-sus ar-mol-li-sin, Ja tee' lu-mi-val-ke-aks

crescendo

f mf

ai--van, Ett' toi-vos-sa ai-kaa var-to-ai-sin, Kun

2. säkeistön jälkeen.

f p rit.

koit - ta - vi kirk - ka - us tai - - - vaan! On sen - - tään!

f p rit.

Säkeistö 2 katso tekstikirjaa.

N:o 295.

(Voidaan myös laulaa kuin N:o 249.)

Lämmöllä. *Ludv. M. Lindeman'in koraalikirjasta.*

Oi Her - ra, maan ja tai - vaan Luo - - - ja, Mi

kaik - ki hol-hoot, kait - se - - - let, Sä suur - ten, pien - ten

ol - los suo - - ja Ja täy - tä kaik - ki tar - pe - - het!

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 293.

Iloisesti.

On ke - sä ku - kois-tuk - ses - saan, Käy kii - tos - ta - si
lau - la - maan Nyt, sie - - - - - - - lun', Her - - - - - - ral-
lem - - - - - - - - - - - - me! Niin kau - ni - hik - si
maan hän luo Ja lah - jan - sa sen kan - taa suo Ih-
mei - - - - set hyö - - - - dyk - sem - - - - - - - - me.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:ot 294—295 katso sivut 306—307.
N:ot 296—298 katso sivut 310—311.

N:o 299.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 108.)

Rauhallisesti. *Richard Matthews.*

On ar - mo - päi - vä taa - sen A - jas - ta a - len-
nut, Mua, Her - ra, toi - mis - sa - - ni Sä o - let suo - jel-
lut. Sä käs - kit työ - tä teh - - dä, Ja lu - paat siu - na-
ta Sun las - tes työt ja toi - met; Et sa - naas un - ho - ta.

2. Mä myöskin siihen luottain Taas lähden levollen; Mua suojaa enkeleilläs, Suo lepo suloinen, Mä että virkein voimin Taas ylösnoustuain Voin toimeheni käydä, Sun sanaas noudattain.

3. Maailman murehista Mun mielen' varjele, Ja ahneuden ansat Sielusta katkaise, Mä että tyytyväisnä Ja sinuun luottaen Tääll' elän onnellisna Ja luonas iäten.

N. E. V.

N:o 296.

Luottamuksella. *Th. Söderberg.*

Vuos rien - tä - vi pois, Kuin kuo - hu - va ke - vä - hän

vir - - ta se ois, Kuin leh - - ti, mi maas - sa jo

ma - kaa, Vaan Her - ra on hy - vä ja va - kaa.

Säkeistöt 2—7 katso tekstikirjaa.

N:o 297.

(Voidaan myös laulaa kuin N:o 307.)

Rauhallisesti. *Asa Hull.*

Sun kii - tos, Jee - sus, ol - ko - hon, Ett' luo - nain' a - sut

ain', Ett' yö - ni rau-hass' mennyt on, Kun val - voit suo - ja - nain.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 298.

Yksinkertaisesti. *P. J. Hannikainen.*

I - sä ar - mi - as, Kii - tos lah-jas-tas, Kun sä an - noit aa-mun koit - taa!
Syömmes-sä - ni myös Tee nyt ar-motyös: Suo mun syn-nin val - ta voit - taa!

An - na ar - mos - tas Täyt-tää tah - to - as, Miel - tä van - hem - pain Nou - da - tel - la ain'!

Säkeistö 2 katso tekstikirjaa.

N:o 299 katso sivu 309.

N:o 300.

Rohkaisten. *Mikael Nyberg.*

Mail - leen päi - vä läk - si, Syn - käks', pi - me- äk - - si, Niin, syn - käks', pi - me - äk - - si Maa ja tai - vas käy. Kuu ei kir - - kas lois - ta, Pi - me - yt - - tä pois - ta, Täh-det - kään ei näy.

2. Vaan sä, matkamiesi, Käyös huolett' tiesi, Niin, käyös huolett' tiesi: Herra valvovi. Yössäkin sua läsnä On hän synkeässä, Ohjaa matkasi.

3. Joskin myrsky pauhaa, Sielulles hän rauhaa, Niin, sielulles hän rauhaa Taivaallista suo. Tähtenäsi hohtaa, Askeleesi johtaa Kodin portin luo.

Kaarlo Hammar.

N:o 301.

Lauletaan myö kuin N:o 120.

Aug. T:n.

Tai - vaa - seen käy mat - kam - me, Maa ei viih - dyt-
tää saa mei - tä, Kaa - naan - maa - han kul - jem - me
Ko - le - - oi - - ta kor - pi - tei - tä. Tääl - lä täy - tyy
tai - val - taa, Tai - vaas - sa on i - sän - maa.

Säkeistöt 2—7 katso tekstikirjaa.

N:o 302.

Suomal. hengell. kansansäv.
Sov. I. Krohn.

Juhlallisesti.

va - han kun - ni - a On Her-ran ar - mos - ta Sun Siis

o - sa - si, sun pe - rin - tös ja ta - va - ras.
rie - muit - se ja a - jat - te - le au - tuut - tas!

2. Ah, kun mä kerran saan Herätä kuvanansa Ja kirkastetuin silmin nähdä Jumalan! Ei sitten milloinkaan Oo sielu janoissansa, Kun häissä valmis morsian on Karitsan. Saan kruunun siellä Ja puvun vielä, Tuon pyhäin vaatteen, Kristuksen vanhurskauden. Mun syntisyyteni, Syyn kyyneleihini, Saan siellä vaihtaa kunniaan ja pyhyyteen Ja kyyneleeni kiitosvirteen iäiseen.

3. Kun täällä puolittain Silmillä hämärillä Jo Herraa kaukaa katsellessa ilon saa, Kun taivaan ihanain Äänien sävelillä Jo täällä voimaa on — oi aikaa tulevaa! Hetkistä, joita Niin ihanoita Saan täällä viettää, loistaa Herran suloisuus. Vaan kun mä muistelen Autuutta pyhien, Joidenka suusta soipi siellä virsi uus, Niin aivan maahan painaa taivaan ihanuus.

4. Siell' kaunis kannel soi, He veisaa virttä uutta, Ei koskaan lopu se, ei koskaan vanhene. Ei ääneen täällä voi Sen saada ihanuutta, Kuitenkin veisailen kiitosta Herralle. Hän verellänsä Ja hengellänsä Myös minut Jumalalle lunastanut on. Kunnia, kirkkaus, Voima ja ylistys Sun, Herra, iankaikkisesti olkohon, Ja taivas, maa ja meri amen sanokoon!

Antti Achreniuksen mukaan. (S. Virsik.)

N:o 303.

Lauletaan kuin N:o 240.

N:o 304.

J. Schop.

Her - ra, mei - tä siu - naa, au - ta, Vaa - rois - sa myös

var - je - - - le, Her - ra, meil - le ar - mos kaut - ta

Kas - vos kirk-kaat va - lai - - - se. Kään-nä mei - hin kas - vo-

si, An - na meil - le rau - ha - - - si. I - sän, Po - jan,

Py - hän Hen-gen, Kun - ni - - - a ja kii - tos. A - men!

Jesper Svedberg. (Suom. Virsik.)

N:o 305.

Chr. Gregor.

Her - ra, siu - naa mei - - tä, Sii - peis suo-jaan pei - - - tä!

Kään - nä kas - vos puo-leem - me, Val - ke - ut - tas kai-paamme.

2. Rauhas meille aina Taivahasta anna, Pyhä Henki meille suo, Viemään Jeesuksemme luo!

3. Amen, amen aina Soikoon kirkkahana Kunniaksi Jeesuksen Ijäst' iankaikkiseen!

N:o 306.

Her - ram - me Jee - suk - sen Kris - tuk - sen ar - - - mo

Ja Ju - ma - lan rak - ka - us Ja Py - hän

Hen - gen o - sal - li - - - - suus Ol - koon kans - sam-

me, Kaik - kein kans - - - sa! A - - - - - - - - men.

N:o 307.

Iloisesti. *Hugh Wilson.*

Nyt hel - men oon mä löy - tä - nyt, Jot' et - sin kai - va - ten. Sä ky - syt: min - kä? Kuu - le nyt: Mä löy - - - - - sin Jee - - suk - - sen.

2. Vaikk' oonkin köyhä, heikko vaan,
Ja kurja syntinen,
Kun hänet omakseni saan,
Saan aarteen iäisen.

3. Hän ompi herra herrojen,
Kuningas kuninkain;
Kuormansa ompi kevyinen,
Ikeensä soveljain.

4. Oi Jeesus Kristus, auttajan',
Sä helmi verraton,
Kun sinä vaan oot omanan',
Kaikk' silloin mulla on!

N:o 308.

Lauletaan kuin N:o 126.

N:o 309.

(Kuorolaulu.)

Juhlallisesti. *G. J. Vogler.*

mf

Ho - si - - an - na Daa - vi - din poi - ka, Kii-

tet - ty ol - koon hän! Kii - - tet - ty Daa - vi - din

poi - ka, Kuin tu - - lee Her - ran ni - - meen!

Ho - si - - an - - - na! Ho - si - - an - - - na! Ho - si-

Ho - si - - an -

Ho - si - - an - - - na! Ho - si - - an - - - na! Ho - si-

Kii - - - - tet - ty, kii - - - - - tet - ty, kii - - -

an - - - na! Ho - si - an - - - na!

- - - - - na! Ho - si - an - - - na! Kii - tet - ty Daa - vi - din

an - - - - - - - - - - - - - - - - na!

tet - ty Daa - vi - din poi - - - ka!

poi - ka, Kuin tu - - iee Her - ran ni - - meen!

N:o 310.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 269)

Hartaudella. *Mikael Nyberg.*

Ku - nin - gas suu - ri Sii - - o - - nin, Sä

py - hä Poi - ka Daa - - vi - din, Käy sy - dä-meem-me

voi - mal - las Ja uu - - dis - ta se ar - mos - sas!

2. Sä sydämeemme rauhas tuo
Ja tosinöyryys mieliin luo!
Tee meidät kaltaisiksesi,
Niin henkes meissä asuvi!

3. Nyt Hosiannaa laulaen
Sua vastaan käymme riemuiten.
Oi terve, Poika Daavidin,
Sä auttajamme armahin!

Kaarlo Hammar.

N:o 311.

J. H. Breitenbach.

Her - ra tai - va - han, Kuu - le huu - to - an', Ar - mos

suo - jaan taas sul - je mua, Suo mul - le ai - - na

Siu - na - us, rau - ha, Luo - ja, Luo - ja, mä oo - tan sua.

2. Aamuin uudistat
Armos avarat
Tue, Isäni, johda mua!
:,: Vaaroista hellin
Varjele huolin!
Luoja, Luoja, mä ootan sua! :,:

N:o 312.

Juhlallisesti. *R. Faltin.*

f

Me kii - täm-me Si - nu - a, Me Si - nu - a ru - koi-

lem - - me, Me y - lis - täm - me ja kun - ni - oi - tam - me

Si - - nu - a. Me si - nu - a kii - täm - me si - nun suu-ren

kun - ni - a - si täh - - - - den. Oi Her - ra Ju - ma - la, Tai-vaal-

li - nen ku - nin - gas, I - - sä, kaik - ki - val - ti - as

I - - - - - sä,

Ju - ma - la! Oi Her - ra, kaikkein Korkeimman ai - no - a

pp

Poi - - ka, Jee - sus Kris - - - - tus! Oi Her - ra Ju - ma -

pp

sempre pp

la, Ju - ma - lan Ka - rit - - - - sa, I - sän Poi - - -

sempre pp

ka, Jo - ka pois o - tat maa - il - man syn - - - -

rit. f Tempo I.

nit, Ar - mah - da mei - - - - tä! Si - nä yk - sin o - let

py - - hä, Si-nä yk-sin o - let Her-ra, Si-nä yk-sin o - let

kor - kein, Jee-sus Kris - tus, Py-hän Hen-gen kans - sa,

ritard.

I - sän Ju - ma - lan kun - ni - as - sa. A - - - - - men!

N:o 313.

Vakavasti. *J. B.*

Ris - ti - ä kan-tain, Ve - ris - sä val - lan Kuo - lo - hon kul-kee Vai - vo - jen mies. Ris - ti on ras - kas, Näh-kää: Hän nääntyy! Voi! Hä - net vie - dään Pil - - ka - ten pois.

2. Nähkää: hän nauloin
Puuhun jo pannaan,
Siitä jo sammuu Päiväkin pois.
Ah, verivirrat
Haavoista hyrskii
Syntinen! sun on
Tähtesi tuo.

3. Yön sysisynkkyys
Syvästi sieluun
Karitsan kalliin Kauhua luo.
Ihmisten, Isän
Hylkäämä, hän nyt
Vaivahan vaipuu,
Kuolohon käy.

4. »Täytetty kaikk' on!»
Ääneen hän huutaa,
Pään pyhän kuoloon Kallistaen.
Korkeimman kiitos!
Taistelu loppui,
Voitto on varma,
Vaan verinen.

5. Jeesus, sä suuri
Kunnian Herra,
Voittosi suuren Syntiset sai.
Verellä vangit
Vapahdettuina
Ikuisen elon
Seurassas saa.

S. K.

N:o 314.

Kehoittaen.

Mun vuo - si ve - re - - ni, Mä an - noin hen - ke- ni, Niin pe - las-taak-se - - ni Sun kuo - lost' i - jä- ti. Sull' an - noin hen-ken' mä, Mit' an-noit mul-le sä?

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 315 lauletaan kuin N:o 282.

N:o 316.

Ju - ma - lan sa - - na se Py - - sy - - vä on,

I - - kui - nen sie - men se I - - tä - vä on.

Kyl - vet - ty sy - dä - meen Se sa - don i - - jäi - sen,

He - - del - män tai - vai - sen Kas - - vat - taa, tuo.

Ju - ma - lan sa - na on Kes - tä - vä, py - sy - vä.

Ei kos - kaan hu - - ku se, Ei mil - loin - kaan.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 317.

M. Luther.

Sa-na-han Her-ran tur-vaam-me Kai-kis-sa vai-heis-sam - - - me,
Me sii-hen yk-sin luo-tam-me E-läis-sä, kuol-les-sam - - - me.
Muu op-pi muut-tu-va On pe-rin puut-tu-va, Mutt' Her-ran sa-na vaan On vah-va ai-ni-aan. Ei si-tä mi-kään voi - - - - ta.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 318 katso sivu **332**.

N:o 319

Ilmari Krohn.

Jo nuo - re - - na on hy - vä kau - ni - his - - - ti Pää-

tän - sä pai - naa rin - taan Jee - - suk-sen, Vain pai-men-ään - tä

Her - ran kuun - nel - len. On on - ni, kel - lä tur - va-

na on ris - - - - ti, Kun le - po - paik - ka ris - tin juu-

- - - ri on, Kuin kuk - ka - sel - la leh - det nur - mi - kon.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 318.

J. B.

Nyt e-ron-het-ki meil-le Jo jou-tui e-te-hen, Ja

ko-to-as-ka-reil---le Läh-dem-me jo-kai-nen.

Säkeistöt 2—8 katso tekstikirjaa.

N:o 319 katso sivu 331.

N:o 320.

Rie-mu-mie-lin jou-tuin riennän, Jee-sus kun on sy-dämessän',

Kus-sa lie-nen, kul-ke-nen, Jee-sus on mun au-tuu-ten'

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 321.

W. H. Doane.

Jee-sus-ni-mi o-ta myö-täs, Mur-heen-laakson mat-ka-mies, Tee sen tur-vis-sa sun työ-täs, Oh-jat-koon se kaik-ki ties! Kal-lis oi, Ni-mi soi, I-lo taivaan, autuus maan. Kallis oi, Ni-mi soi, I-lo taivaan, au-tuus maan!

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 322.

Lauletaan kuin N:o 259.

(Nuottien kaksi ensimmäistä riviä kerrattava.)

N:o 323.

(364, 481, 620)

W. Tansur.

Säkeistöt 2—7 katso tekstikirjaa.

N:o 324.

Lauletaan kuin N:o 115.

N:o 325.

Ei liian nopeasti.

Oi, min-kä on-nen, au-tuu-den Se us-ko myötään tuo, Kun

it-se Her-ran Jee-suk-sen Se o-mak-sem-me suo. Se

su-rut, mur-heet lie-ven-tää, Se tus-kat tui-mat ke-ven-tää, Ja

toi-von vah-van, i-äi-sen Se luo-pi sy-dä-meen.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 326.

Lämmöllä.

2. Mä sinulta vaan
Ain' lohdunnan saan,
:,: Kun kiusausten
Ja syntien joutunen saarroksehen. :,:

3. Yks silmäys sun
Jo virkistää mun,
:,: Kuin auringon koi,
Se sumut myös surujen hälventää voi. :,:

4. Ah aurinkoni,
Mun kointähteni,
:,: Oi, paistaos vain
Ja pysyös aina mun autuutenain! :,:

F. G. Hedberg, suom. J. A. G. H.

N:o 327.

Tuskaisesti.
3:s säkeistö rauhallisemmin.

H. R. Palmer.

tuo - ki - o tui - mas - ti uh - kaa Meit' aal - toi - hin hau - da-

Rauhoittaen.

ta. *pp* Mä ty - ve - neks aal-lot ja tuu - let saan,

cresc — — — — —

Rau - - - - - ha vaan! Rai-vot-koon vi - ha siis

Rau - ha vaan, Rau - ha vaan!

2. Mestari, tuska mun valtaa,
Ja murhe mun näännyttää.
Ei tyyntyä syömmeni malta,
Se viel' yhä myrskyää.
Synnin ja surujen kuohut
Käy hamaan sieluhun —
Ja mä hukun — mä hukun —
ah Herra! —
Oi, riennä jo apuhun! —
Mä tyveneks j. n. e.

3. Mestari, vaara jo väistyi,
Nyt kaikk' on niin tyyntä vain.
Syvyydessä aurinko välkkyy
Ja taivas mun tunnossain!
Siunattu, voimakas Herra,
Ain' ole kanssani,
Kunnes saavun mä satamaan
kerran
Ja päättyvi matkani! —
Mä tyveneks j. n. e.

— en — — — — — — — — — — — — — — — — do

aal - to-jen, tai hen-ki-en, taik-ka-pa ih - mis-ten. Ei

hä-tää, kun tul-lun-na lai-va-han On Mes-ta-ri maan, me-ren,

ff *p*

tai - va-han. Ne kaik-ki saan kau-niis-ti tai - pu-maan:

pp *p*

Rau - ha vaan, Rau - ha vaan! Ne kaik-ki saan kau-niis-ti

tai - pu-maan: Rau - - - - ha vaan!

N:o 328.

Sydämellisesti. *Joel Blomqvist.*

On sy-dän hel - lä, mi ra-kas - - taa - pi Sua, syn-nin
or - jaa-kin, kah-leis - sas. On sil - mä kir - kas, mi seu - ra-
jaa - pi Sua, lap - si, kau - ka - na ko - dis - tas, Sua, lap - si
kau - ka - na ko - dis - tas. On sil - mä kir - kas, mi seu - ra-
jaa - pi Sua, lap - si, kau - ka - na ko - dis - tas.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 329.

Ira D. Sankey.

Viel' on si - jaa! Ka - rit - san luo - ta nuo
Harp - pu - jen soin - nut kut - sun sul - - le tuo.
Si - jaa, si - jaa: Käy si - sään jou - - tui - saan!

2. Hääsalihin nyt juhlaan matkataan. Käy sisällen, oo ylkäs vieras vaan! Sijaa, sijaa: Käy sisään joutuisaan!

3. Sullekin auk' on taivas suuren suur'; Kiiruhda joutuin, paikkas saat nyt juur'! Sijaa, sijaa: Käy sisään joutuisaan!

4. Joutuos nyt, kun auki armojen Viel' ovi on: miks viivyt sielunen? Sijaa, sijaa: Käy sisään joutuisaan!

5. Taivahan riemu sulle tarjotaan, Enkelit kutsuu kruunun noudantaan. Sijaa, sijaa: Käy sisään joutuisaan!

6. Kutsuvi myös, oi, armo Jumalan; Tie jätä poijes synnin, maailman! Sijaa, sijaa: Käy sisään joutuisaan!

7. Illalla kenties ovi suljetaan, Silloin ei sijaa sulle ollenkaan! Sijaa ei saa! Oi tää on kauheaa!

N:o 330.

Jee - sus meilt' ei muu - ta vaa - di, Kun vaan sy - dä-
Häil' on vai - vo - jen - sa vuok - si Oi - ke - us meit'

mem - me saa. Hän on mei - dät lu - nas - ta - nut,
o - mis - taa.

E - des - täm - me sa - pen juo - nut. Jee - sus Kris - tus

vi - - a - - ton, Sur - - ke - - - - as - - ti kuol - lut on.

2. Jeesus ompi ylkä rakas,
Niin ei muut voi rakastaa;
Hän on aina meitä läsnä,
Pahuudesta pelastaa,
Tahtoo meitä omiksensa,
Ottaa morsiameksensa. —
Hän on rakkautemme,
Hän on oma ylkämme.

3. Yljän sydän, yljän halu
Jeesuksella meihin on,
Köyhää morsiantaan kohtaan
Sulous niin verraton,
Että armoss' muisteleepi,
Niinkuin paimen holhoileepi.
Jeesus, Jeesus, olet mun;
Minä kuolos kautta sun.

4. Jeesus, nyt sun omas olen,
Sinuss' tahdon pysyä,
Tunnustaa sun nimeäsi,
Sinun teihis tyytyä.
Kärsit tuskat syntieni,
Ettäs saisit sydämeni:
Ota nyt se armostas,
Pidä iät omanas.

5. Varjele mua, rakkahani,
Kunnes häihin kutsutaan,
Jossa palvelijanasi
Rintaas pääni painaa saan.
Siellä sulle pyhäis kanssa
Laulaa sydän kiitostansa.
Kohta vaivoist' päästäksen'
Toivossa jo iloitsen.

S. V.

N:o 331.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 269.)

Suomal. hengell. kansansäv.

Mun ys - - tä - vä - - ni Jee - - sui - nen Hän
om - pi san - gen su - loi - nen. Hän om - pi ai - - na
o - ma - ni. Mun ys - tä - vä - - ni. aar - tee - ni.

Säkeistöt 2—11 katso tekstikirjaa.

N:o 332.

Luottamuksella. *Hj. B:n.*

Mä et - sein kau - van pääs-täk-sein Myrs-kyn al - ta suo - ja-

han, Vaan Jee - sus vas - ta rin - nal - lein Tuot - ti tur-van rau - hai-

san. Niin, Jee - sus om - pi kal - li - o, hän vah - vis - taa ja hän

vir - voit - taa, miss' on e - rä - maa. Jee - sus om - pi kal - li - o tään

e - rä - maan, On vah - va tur - va myrs - kyis - - sä.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 333.

Lämmöllä. *Ira D. Sankey.*

O - li yh-dek-sänkymment' yh-dek-sän Jä-lell' lam-mashuonees-

sa. Mutt' kor-ven hel-ma-han syn-ke - än Yks' er - ka - ni lau-mas-

ta. Pois kau - as se ek - syi har-hail - len Jo hoi - dos - ta hel - län

pai - me - nen, Jo hoi - dos - ta hel - län pai - me - nen.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 334.

T. Hastings.

Kal - li - o, jok' au - ke - sit, Jos mun suo - jaas kät - ki - sit!

Ve - si, ve - ri vuo - ta - nut, Kyl - jes - tä - si tiuk - ku - nut,

Pes - köön tai - vaan voi - mal - la Mu - a syn - nin saas - tas - ta!

2. Itse tuskan hiellä
Lakias en täytä mä,
Vaikka kuinka kokisin,
Yöt ja päivät itkisin,
Synnin jäljet jäävät vaan,
Sulta yksin avun saan.

3. Antaa en voi mitäkään:
Ristis juurehen vaan jään,
Siinä tahdon anoa
Alastonna armoa.
Nääntyväistä lastasi
Virvoittaa sun veresi.

4. Joka hengenvedossa,
Vielä viimein kuolossa,
Tuonelahan tullessa,
Tuomiolla seisoissa, —
Kallio, jok' aukesit,
Jos mun suojaas kätkisit!

Toplady.

N:o 335.

Hartaasti. *W. H. Doane.*

Kuu - le ru - ko - uk - sen', Jee - - sus, Äl - lös o - hi käy, Muil - le - kin kun ar - mos an - nat, Luok - sen' en - nät - täy! Jee - sus, Jee - - - sus! Äl - lös o - hi käy, Ja kun vir - voi - tat sä mui - 'ta, Luok - sen' en - nät - täy!

2. Armo-istuimesi luona Mulle rauha tuo, Jos mä murtuneena vaivun, Vahva usko suo! Jeesus, Jeesus! j. n. e.

3. Turvaten sun ansioosi Armoos anelen, Terveheksi, Herra, saata Haavat sydämen'! Jeesus, Jeesus! j. n. e.

4. Jeesus, ilon, elon lähde Kaikkein kallihin, Ilman sua maa ja taivas Turha oisikin. Jeesus, Jeesus! j. n. e. F. Crosby.

N:o 340.

Levollisesti. *Th. Söderberg.*

Mi - nä tyy - dyn Ju - ma - laan, Mi - tä kor - ke - am-paa

oi - si? Ku - kas toi - nen a - vul - laan I - lon tus - kis - sa - kin

toi - si? Kun on Her - ra pai - me - nen', Kul-jen hä - neen tur - va-

ten, Mi - käs ek - syt - tää mun voi - si?

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 341 katso sivu 349.

N:o 342.

Ei liian nopeasti. *Ruotsal. kansansäv.*

Kun us-kos-sa nään Jee-suksen, Niin Häntä ra-kas-tan.
Ei muu-ta toi-vo sy-dämen, Kuin ol-la luo-na-han.

On kä-ten-sä ja haa-van-sa, On sy-dä-men-sä a-voinna: Mä

nii-hin kät-ken it-se-ni Ja viih-dyn par-hai-ten.

2. Oi kallein Immanuelin',
Mua suojaa alati,
Siks kunnes sielu, ruumiskin,
Saa muuttaa kotiini!
Ei siellä kahleet, kurjuuskaan
Häiritse enää autuuttan',
Kun kiitän sua tuskistas,
Verestäs, kuolostas.

H. S.

N:o 343.

Ph. Philips.

Oi su - loi - nen a - - ja - tus, Jot' u - sein mie - tin mä: Kas, ko - ti - maa - ta lä - hes - tyn Mä päi - vä päi - väl - tä. Mat - kal - la ko - tiin, mat - kal - la vaan Lä-hem-mäs tänään oon saa - pu-nut Kuin en-nen mil-loin-kaan.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 344.

J. P. Webster.

Tääl - tä puo - le - hen yl - häi - sen maan Vain nyt us - kos - sa kat - sel - la - han, Sin - ne Jee - sus jo val - mis - ta - maan Men - nyt on ko - din meill' i - ha - nan. Koh - ta vaan jou - du - taan jou - du - - taan Tai - vaan kuo - ris - sa vei - sai - le - maan. Koh - ta vaan jou - du - taan jou - du - - taan tai - vaan Tai - vaan kuo - ris - sa vei - sai - le - maan.

Säkeistöt 2 ja 3 katso tekstikirjaa.

N:o 345.

E. S. Rice.

Säkeistöt 4—7 katso tekstikirjaa.

N:o 346 katso sivu 356.

N:o 347 katso sivu 357.

N:o 348.

Lämmöllä. *J. B.*

Kun var - jo - jen maas - ta jo yö ka - to - aa, Päiv' al - - ka - vi lop - pu - ma - ton; Va - pah - ta - ja var - ma - han mun va - pah - taa, Ja voi - tos - ta vei - sa - ta tai - va-hass' saa, Ja uus' nä - ky ai - ni - an on.

mf mf f p

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 346.

James Mc. Grahanan.

Öi - - set var - jot hil - jaa väis - tyy, Aa - mu-

täh - - - ti lois - te - lee. Au - rin - koi - nen koh - ta

Her - ra

nou - see, I - - ki - päi - - - vä val - ke - nee.

saa - - - - puu, Her - ra saa - - - - puu, Päät - tyy

Her - ra saa - puu, Her - ra saa - puu,

tais - - - - te-lut jo tui - mat Kruu-nu kir - - kas mor - si-

Päät-tyy tais-te-lut jo tui - mat, Kruu-nu kir - kas

ol - - la, Häät jo al - - - - kaa i - äi - - set.

mor - si - ol - la Häät jo al - kaa i - äi - - set.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 347.

O. Ahnfelt.

Ah ai - kaa, jol - loin haih-tuu syn-nin haa-mu, Tuo pi - me-

ys, mi e - lon verho - aa, Ja meille koit - taa i - äi-syy-den

aa - mu, Min Ka - rit - - sa, min Her - ra va - lis - - taa.

Säkeistöt 2—10 katso tekstikirjaa.

N:o 348 katso sivu 355.

N:o 349 a.

Kei - tä nä - mä, jot - ka vir - ran ran-nal - la, kä - sis - sä pal-mut,

lau - laa in - nol - la, kiit-täin kil-van Her-raan-sa, Pes-tyi-nä ve - rel-

lä? Por - tis - ta he rie - mui - ten käy - vät pes - tyi - nä,

Ve - rel - lä pes - tyi - nä kuo-los - sa, kuo - los - sa Ka - rit - san.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 349 b.

Juhlallisesti. *Ilmari Krohn.*

Ket - kä tuol - la vir - ran ran - nall' lau - le - lee,

Kä - - sis - sä pal - - mut kil - van kiit - te - - lee,

Ju - ma - - la - ta kiit - te - lee, pes - tyi - nä ve - rel-

lä? Por - tis - ta he rie - mui-ten käy-vät pes - tyi - nä

Ka - rit - san ve - rel - lä, Ka - rit - san ve - rel - - lä.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 350.

Rauhallisesti. *Tullius O. Kane.*

Meill' on ko - ti ai - - tu - as juur', Kun me pää - sem - me Luo - jam - me luo, Jos - sa hurs - kas - ten jouk - ki - o suur' Y - lis - - tys - tän - sä Her - ral - le tuo. Luo - jan luo, Luo - jan luo, Me rien - näm - me, hän ko - din suo, Luo - jan luo, Luo - jan luo, Luo - jan

luo Me rien - näm - me, hän ko - din suo.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 351.

On ko - ti, jos - sa i - ki - lau - lu soi - pi,

On ko - ti, Jee - suk - sel - le jos - sa tuo - pi Hurs-kas-ten

jouk-ko soit - te - lon: »Se ko - tin' on! Se ko - tin' on!»

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 352.

On-ne - a, oi, ver-ra-ton-ta Her-ran las-ten ko-to-naan!
Kukaan ei voi ku-va-el-la Hei-dän siel-lä i-lo-aan!

Jee-suk-ses - sa, Jeesuk-ses - sa, Kun he kootaan kun-ni-aan.

2. Onni, autuus — täällä ollen
Jeesukseen jo uskoa!
Autuaampi tuolla puolen,
Kun saa nähdä Jeesusta,
:,: Kotonansa, kotonansa
Suruist', vaivoist' vapaana! :,:

3. Kiitos Herran, pian juoksee
Ajan määrä päähänsä,
Lapset kootaan Isän luokse,
Siellä saadaan levätä
:,: Iäisessä autuudessa,
Jolla ei oo ääriä! :,:

4. Eivät eroo toisistansa,
Kyynelt' eivät vuodata.
Surut menneet matkojansa,
Kunnia on tullunna.
:,: Ah jos päivä, ah jos päivä
Se jo koittais, Jumala! :,:

5. Tämä turva mielees paina,
Alä uuvu matkalla!
Muista Jeesustasi aina,
Katso kohti taivasta:
:,: Jeesus tulee noutamahan
Omiansa kotia! :,:

N:o 353.

Lauletaan kuin N:o 188.

Sisällysluettelo:

Hengellisiä Lauluja ja Wirsiä

II

Hengellisiä Lauluja ja Wirsiä II

HENGELLISIÄ LAULUJA JA VIRSIÄ

II OSA

NUOTTIPAINOS

5:s PAINOS

HELSINKI
SUOMEN LÄHETYSSEURA

KUOPIO 1944
KIRJAPAINO OSAKEYHTIÖ SAVO

Esipuhe II osan viidenteen nuottipainokseen.

Tämä uusi Hengellisten laulujen ja virsien nuottipainos eroaa edellisistä vain siinä, että sävelkorkeutta on vielä joissakin lauluissa alennettu, jotta niitä olisi helpompi käyttää seurakuntalauluina. Sitäpaitsi on muutamien täysin käyttämättömien sävelmien tilalle asetettu tunnettuja, tähän kokoelmaan jo kuuluvia sävelmiä. Harras toivomuksemme on, että laulut vastakin saisivat kaikua Jumalalle kunniaksi ja ylistykseksi ja niin hyvin yksityisille kuin seurakunnille herätykseksi ja virvoitukseksi.

Suomen Lähetysseura.

N:o 354.

Juhlallisesti. *Karl Olander.*

Kuu - - le, Sii - - on: vuo - - ri - - tiel - - lä Hoo - - si -

an - naa huu - de - taan! Ku - nin - kaa - si saa - puu

siel - lä Rau - han - pal - mu lip - pu - naan, Toi - von

tuo - ja, On - nen suo - ja, Vää - räin hir - mu,

heik-koin suo - ja. Rien - nä, Sii - on, rie - mu - huu - doin

Hän - tä vas - taan - ot - - ta - - - - - maan!

2. Muistoks häipyy murheaikas
Kun hän tarttuu valtikkaan;
Laulun helke alkaa raikas
Kukkuloillas kaikumaan;
Varjot vaipuu,
Huoles haipuu,
Rauhaks vaihtuu rauhan kaipun.
Riennä, Siion, riemuhuudoin
Häntä vastaanottamaan!

Simo Korpela.

N:o 355.

Lämmöllä. *J. Sibelius.*

kul - taa - kaan, Vaan rau - - haa pääl - - le maan!

2. Suo mulle maja rauhaisa
Ja lasten joulupuu,
Jumalan sanan valoa,
Joss' sieluin kirkastuu!
Tuo kotihin,
Jos pieneenkin,
Nyt joulujuhla suloisin,
Jumalan sanan valoa
Ja mieltä jaloa!

3. Luo köyhän niinkuin rikkahan
Saa, joulu ihana!
Pimeytehen maailman
Tuo taivaan valoa!
Sua halajan,
Sua odotan,
Sä Herra maan ja taivahan.
Nyt köyhän niinkuin rikkaan luo
Suloinen joulus tuo!

Z. Topelius (Suom.)

N:o 356.

Yksinkertaisesti.

Jou - lu. jou - lu tul - lut on, Juh - la ar - ma - hai - nen!

Sii - tä rie - mu ver - ra - ton, i - lo au - tu - ai - nen!

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 357.

Sov. Heikki Klemetti.

neu - vos on, Lau - pe - u - tes lo - pu - ton, Sul - le kii-tos soi-koon!

Piae Cantiones.

N:o 358.

Iloisesti, ei liian nopeasti.

mf

Kun jou - lu val - ke - nee - pi, Mä rien - nän sei - mel- len. Siell' Jee - sus le - päi - - lee - - pi Pääll' ol - ki-vuo - te- hen, Siell' Jee-sus le - päi - lee - - pi Pääll' ol - ki-vuo - te - hen.

mf f p rit.

2. Sä Poikas, Herra, sallit
Lapseksi syntyä,
:: Siis lapsuusvuodet kalliit
Myös sulle annan mä. :,:

3. Sua, Jeesus, tarvitsemme,
Sä lasten puoltaja,
:,: Suo synneillä ett' emme
Sun mieltäs pahoita! :,:

N:o 359.

Juhlivasti. *Th. Söderberg.*

f

Ter-ve, oi jou-lu, il-tam-me ar-main, Ter-ve, te kynt-ti-lät

f

lois-te-le-vat! En-kel-ten lau-lu jo kai-ku-vi par-hain,

Taivaat ja maakin nyt rie-muit-se-vat. Ju-ma-lal-le kun-ni-a nyt

f

f

kor-ke-u-des-sa, Maas-sa rau-ha, ih-mi-sil-le

mf

mf

f

hy - vä tah - to myös! Ter - ve, oi jou - lu, il - tam - me ar - main,

Ter - ve, te kynt - ti - lät lois - te - le - vat!

2. Jeesus on lahja, maahamme tuotu,
Herramme lahja on kurjille hän,
Niinkuin on Pohjolan synkässä suotu
Auringon syttyä säteilevän.
Kansa pimeässä näki suuren valon jo,
Kuolon varjon maassa loisti sama tähti tää:
Jeesus on lahja, maahamme tuotu,
Herramme lahja on kurjille hän.

3. Jeesus on lahja kunnia, autuus,
Onnemme, auvomme loppumaton,
Jeesus on leipämme, henkemme vahvuus,
Jeesus on kuusemme vertaamaton.
Lapsi on nyt syntynyt ja Poika annettu,
Jonka hartioilla valta on ja herraus:
Jeesus on lahja, kunnia, autuus,
Onnemme, auvomme loppumaton.

N:o 360.

Iloisesti. *Mikael Nyberg.*

Nyt läm - pi - min mie - lin Sä, maa - il - ma, Her - ral - le kii - tos - tas suo, Kun rie - mu - vin kie - lin Taas en - ke-lit vies - tin - sä lau - la - en tuo, Taas lau - la - en tuo: vies-tin tuo: Oi, syn - ty-nyt Jee-sus jo on!

2. Jo tyyntyvi kaipuu
Mi mailmasta lepoa saada ei voi.
Sen kahlehet vaipuu,
Kun rauhansa Jumala taivaisen soi.
Kun rauhansa soi:
Jo syntynyt Jeesus meill' on!

3. Sä taistelet vielä —
Sun tähtesi tullutkin juuri on hän:
On soihtuna tiellä.
Suo tuskahan sanansa viihdyttävän,
Tuon viihdyttävän:
Sun Jeesukses syntynyt on!

Suom. —e.

N:o 361.

Armas Maasalo.

Tu-lem-me Jee - sus, pie - noi - ses, Nyt Bet - - le-

he . - - miin sei - - - mel - les; Sä va - lon lois - taa

meil - - le suo, Ja jou - lu - rie - - mu meil - le tuo.

2. Me luokses käymme kiittäen,
Sun etees maahan langeten.
Sä ota meidät omikses.
Sun sisarikses, veljikses.

3. Ah Jeesus, taivaan valtias,
Sä luovuit kirkkaudestas,
Sait osakses sä oljet vain
Ja piikit orjantappurain.

4. Ah Jeesus, lasten ystävä,
Sä johda meitä pieniä.
Ja pidä meitä uskossa,
Toivossa, rakkaudessa.

5. Suo, ettei meiltä maailma
Sais riistää kasteen armoa,
Vaan että pienet lampahas
Sun säilyis paimenhoidossas.

6. Nyt seimes luona veisaamme,
Ja sulta, Jeesus, pyydämme:
Suo kerran meidän, lapsien,
Sua kiittää eessä istuimen.

H. A. Brorson. Suom. V. Kantele. (S. Virsik.)

N:o 362.

R. Lagi.

Kun jä - tän taas mi - nä van - han vuo - - - den
Mä kii - tän, kat - see - ni Her - raan luo - - - den,

Ja as - tun ou - to - na uu - te - - hen,
Mutt' kat - soin it - see - ni huo - kai - - len.

Niin i - - lo, toi - vo ja mur - he, pel - - ko,

Ne täyt - tää yh - des - sä sy - - dä - - men.

2. Mutt' perustuksella menneisyyden
Käyn sentään toivossa tulevaan,
Kun ajan Herraan ja iäisyyden
Saa luottaa aina ja kokonaan,
Saa luottaa huonona, ansiotta
Ja hälle kertoa puutteistaan.

3. On hyvä huostahas itsens antaa
Sun hellän, viisaan ja väkevän;
Sä voit ja taidat ja tahdot kantaa
Mun halki itkun ja häpeän.
Niin, Herra, ethän sä yksin heitä
Mua käymään polkua elämän!

4. Niin ällös heitä, vaan hoivaa, hoida,
Kuin äiti heikkoa pienyttään,
Ja anna Henkesi vartioida,
Mä etten uupuisi pimeään,
Vaan että ainaista uutta vuotta
Sun luokses pääsisin viettämään

Simo Korpela.

N:o 363.

Surumielisesti. *Martti Hela.*

Ne vie - ri - vät, vuo-te - ni, vir - ran lail - la, Ja

häi - pyy pois.

ai - ka kuin au - te - re häi - pyy häi - pyy pois. Suo,

Her - ra - ni, ett'en sun rauhaas vail - la, Sun ar-mo-as il-man mä

kos-kaan ois, Sun ar - mo - as il - man mä kos-kaan ois!

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 364 lauletaan kuin n:o 323.

N:o 365.

Hartaudella. *Suom. heng. kansansäv.*

Oi Her - ra - ni! Mun täh - te - ni Sä ris - tin ras - kaan kan - noit, Ja täh-den suur - ten syn - tei - ni Sä ve - res vuo - taa an - noit.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 366.

Ei liian nopeasti. *I. Sankey.*

»Nyt kaik - ki on täy - tet - ty», niin lau - sui hän, Ken

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 367.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 368.

Verkalleen. *Armas Maasalo.*

2. Raskas on yksin käydä tuskien tie,
Syvä on jälki, mi kärsimyspaikalle vie.
Siunattu kulkija, polku, mi kummulle johtaa!
Golgatan ristin takaa taivaan kirkkaus hohtaa.

N:o 369.

(479.)

Suom. kansaansäv.

Kris - tuk - sen ris - tin juu - rel - la Saa rin - ta rie - mut tai - - - vaan. Kris - tuk - sen ris - tin juu - rel - la Se löy - tää loh - dun vai - - - - vaan.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 370.

(382.)

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 371.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 334.)

Hitaasti.

Py - hä ris - tin - kär-si-jä, O- l e turvain hä-däs-sä!

Mil-loin syn - ti syyt - te - lee, Ruu-mis, sie - lu, rau - ke - nee,

O - le tur-vain hä - däs - sä, Py - hä ris-tin - kär - si - jä!

2. Tulen luokses niinkuin oon.
Mua armos korjatkoon!
Olen paljas — verho suo,
Avuton — siis apus tuo,
Ole köyhän rikkaus,
Sydänsaastan puhdistus!

3. Pyhä ristin-kärsijä,
Ole turvain hädässä!
Kun mua tuska ahdistaa.
Viime taiston hetki saa,
Ole turvain hädässä,
Pyhä ristinkärsijä!

Suom. Hilja Haahti.

N:o 372.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 15.)

Voitonriemulla. *J. S. Bach.*

Nyt, Her - ran kan - - - - - sa, lau - - - - - - - - la Sä

kii - - - tost' i - - - - - loi - - ten! Jo mur - tui

kuo - - - lon pau - - - - - - la Nyt kaut - - ta Kris - - tuk-

sen. Hän, jo - ka Gol - ga - tal - la Sun

kuo - li syn - teis al - la, Hän nous - - - sut

hau - - dast' on! Hän nos - - sut hau - - dast' on.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 373 katso siv. 24.

N:o 374 lauletaan kuin n:o 54.

N:o 375.

Verkalleen. *Urho Nordlund.*

Hen - gen tul - ta, Jee - sus, sul - ta O - ma - si nyt o - dot-taa. Lu - pa - sit-han nous-tes - sa - si Lah - ja-na sen tai - vaas - - ta - - si Vuot - ta - vil - le vuo-dat-taa.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 373.

Vakuuttavasti. Kuorolaulu. *Richard Mäkinen.*

On voit - ta - nut san - ka - ri Juu - - dan, Jo - ka
roh - ke - ni tais - te - lo - hon. Ki - vi pois-sa on hau - dan
suul - - ta, Y - - lös kuol - - leis - ta nous - sut hän
on. Hän on voit - - ta - nut, Niin on koit - ta - nut
Ve - - ri - vir - rois - sa kai - kil - le au - - - tuus,

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 374 lauletaan kuin N:o 54.

N:o 375 katso sivu 23.

N:o 376.

Yksinkertaisesti. *Mikael Nyberg.*

Oi Ju - ma - lan Hen - ki, nyt ar - mo - si luok - sein

saa Ja aut - ta - os syn - ti - en ah - taas - ti saar - ta-

maa; Mun tun - to - ni puh - dis - ta, us - ko - a tuo Ja

tun - - - - - - too - - - - ni us - ko - a tuo.

rau - haa - si syöm - me - ni tun - te - a suo, oi suo!

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 377.

Juhlallisesti. *J. B. Dykes.*

Py - hä, py - hä! py - - hä! Suu-ri Ju - ma - lam - - me,
Aa-mun tul-len tuom-me lau-lain sul - le kii - tok - sen.
Py - hä, py - hä, py - - hä! Ar-mon an - ta - jam - me,
Lau - - pi - as Her - ra kol - mi - yh - tei - nen.

2. Pyhä pyhä pyhä! Autuaat ne kantaa Kumartaen kultakruunut jalkais juurehen Ylistyksen sulle enkelitkin antaa, Herrojen Herra iankaikkinen.

3. Pyhä, pyhä, pyhä! Kirkkautes loistaa, Vaikka silmä syntisen ei näe kunniaas. Pyhä olet yksin, vertaistas ei toista, Rakkaus, voima kaikkivaltias!

N:o 378 lauletaan kuin n:o 154.

4. Pyhä, pyhä, pyhä! Sulle,
Herra suuri, Soipi kiitos taivaan,
maan ja merten äärien. Pyhä,
pyhä, pyhä, arvon vahva muuri,
Oi Jumalamme, kolmiyhteinen!

R. Heber. Suom. M. N.

N:o 379.

Reippaasti. (548.) *Heikki Klemetti.*

Käy, Jee - sus, nyt sun las - - tes luo Ja lah - jat kal - liit kans-sas tuo, Ett' tun - te - a sais jo - kai - nen Taas voi - maa py - hää to-tuu - den!

2. Sä synnin kahleet rikki lyö
Ja näytä turhaks ihmistyö,
Niin että vapaa pääsy niin
Ois sulla kaikkiin sydämiin!

3. Lähesty laumaa uskovais
Ett' armostas he virkoais
Niin tietäs kauvan kulkeneet
Kuin myöskin vasta alkaneet!

4. Sä auta ylös vaipuvaa
Ja tue kortta taipuvaa
Ja nosta tielle kaatuneet
Ja särje tunnot paatuneet!

5. Oi turhaan kokoon tultu ois
Jos sinä, Jeesus, jäisit pois.
Siks käy nyt köyhäin lastes luo
Ja lahjas kalliit kanssas tuo!

Simo Korpela.

N:o 380.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 386.)

Rohkeasti. *John Zundel.*

He - rää, Her - ran seu - ra - kun - ta, Lä - hel - lä ja kau - ka - na! Huu - to: »Kat - so, yl - kä saa - puu!» Koh-ta om - pi kai - ku - va. Aar - te - hen hän sul - le an - taa, Ve - rel - lään min voit - ti hän. He - rää uu - teen e - lä - mä - hän: Yön hän pois - taa syn - ke - än.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 381.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 597.)

P. P. Bliss'in mukaan.

Rak - ka - u - den Her - ra, kuu - le ru - ko - us:

An - na Py - hä Hen - kes, va - lon joh - da - tus!

Vi - rit - te - le mie - let sa - nas kuun - te - loon,

Kor - ke - u - den voi - maa meil - le vuo - ta - koon!

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 382 lauletaan kuin n:o 370.

N:o 383.

Mun sy - dä - me - ni temp-pe - lin Mä a - vaan, Jee - sus,
Sa - nal-las, e - si - mer - kil - läs Käy o - pet - ta - jaks

sul - le.
mul - le. Oi Jee - sus, ris - tis muo - to - a Mi-

nul - le kir - kas - - tu - ta, Ja an - na Hen - kes

ar - mo - - a Ja kuo - los voi - maa tu - - ta.

Säkeistöt 2—8 katso tekstikirjaa.

N:o 384 lauletaan kuin n:o 323.

N:o 385.

Alkuperäinen Ges-duurissa.
Tyynesti. *Toivo Kuula.*

On Her - ran temp - liin tul - - - - - - la Su - lois - ta

lap - - se-naan; Siell' sie - lut saa - vat ol - - - - - la Kuin

lil - - jat tar - has - saan. Ne kään - tää kuk - ka - sen - - -

-sa Ja - nois - na Her - - raan päin; Hän tai - vaan-

kas - - te - hen - - - - sa Suo, hei - tä vir - kis - täin.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 386.

Hitaasti. *Suomal. hengell. kansansäv.*

Vuo - da - ta Sä o- len-toom-me Hen-kes, Her - ra
Kun nyt vie - lä yh-dess' oom-me Si - nun jal - kais'

Ju - ma - la,
juu - res - sa,
Siu-naa sy - dän, siu - naa kie - li

Lau - mas ar - most' au - tu-aan, Et - tä syn - tyis

har-ras mie - li Tääl - lä taas Sua kuu - le - maan.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 387.

Jotenkin sujuvasti. *Mikael Nyberg.*

Me läh - dim-me yh - des - sä tut - ki - maan I - ki-
tie - don läh-det-tä sy - vää, Me toi-vom-me tai - va - han
aar - tei - ta, Me et - sim - me kor - kein - ta
hy - vää. Luo Mes - ta - rin saa-vuimme las - ten lail - -
- la I - han pie - ni - nä, köy - hi - nä, kaik - ke-a vail - - la.

Säkeistöt 2—7 katso tekstikirjaa.

N:o 388.

(389, 439, 584)

Sujuvasti. *Suomal. hengell. kansansäv.*

Ah, saa - vu, Jee - sus, seu - ra-ham-me, Niin

sy - - dä - - mem - - - - me ru - koi - lee, Jo

jou - tuu eh - - too mat - kal - lam - me, Jo

ar - mon päi - - vä a - le - nee. On ees - sä i - äi-

syy - den yö Ja vii - me so - ta, kuo - lon työ.

Säkeistöt 2—7 katso tekstikirjaa.

N:o 389.

Lauletaan kuin N:o 388.

N:o 390 katso sivu 36.

N:o 391.

Kohtalaisen nopeasti.

Sa - nal - las siu-naa mei - tä Nyt e - ro - tes-sam-

me. Suo, et - tä e - des - sä - si Yh - des - sä o - lem-

me. Kai - kis - sa toi-mis - sam - me Tee mei - dät valp - paik-

si, Maa - tes - sa, val-vois - sam - me Tee kuu - li - ai-sik - si.

Säkeistöt 3—4 katso tekstikirjaa.

N:o 390.

Ei liian nopeasti. *Suomal. hengell. kansansäv.*

Nyt tah - toi - sim - me yö - - tä ja päi - vää - kin

kiit - - - tää Ju - ma - lan. suur - - - ta ar - - - mo-

a. Ja en - - kel - ten kuo - roon jo ää - nem - me

liit - - - tää, Vei - sa - ten Yl - - - - - jän kii - - tos-

ta, Kun ar - mos - ta Her - ran taas saim - - - - me

ker - - - ran Yh-des - sä naut - - - ti - ε lah - - jo-

naut-ti - - a

het - - - ken

jaan, Ja saim-me jo tääl - lä ees het - ken ver - - ran

Tai - va - han au - - - - tuut - ta aa - - vis - -,taa.

au - tuut - ta

2. Vaan viimein kun saamme me riemuisin mielin Karitsan häihin astua, Niin uusi soi virtemme uusilla kielin Pyhien suuressa seurassa. Oi ääretön armo, Oi rakkaus suuri: Jeesuksen morsian olla saan; Ja siinä jo kyllä on iäksi juuri. Oi armoa suurta ja rakkauttaan!

Mukaillen Hannu Haahti.

N:o 391 katso sivu 35.

N:o 392.

(411, 575, 589.)

Heikki Klemetti.

Nyt kai - kil - le lau - summe hy - väs-tit niin: Meill'

rau - han-sa Her-ram-me suo - koon! Hän rau - han - sa

mie - li - hin ru - koi - le - viin Niin aa-muin kuin il - loin-kin

luo - koon, Ett' tur-vam-me ain Ois Ju - ma - la

vain, Kun läh - töm-me het - ki se jou - tuu.

N:o 393.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 391.)

Heng. kansanlaulun tapaan. *Martti Hela.*

Viel' lo-puks' nöy-rä kii - tos, Oi Her-ra Se-ba - - ot, Kun

rak-ka - u-den liit - tos Taas vah-vis - ta-nut oot! Taas

käym-me ko - ti - teil - - le Ja rak-kait-tem-me luo. Sä

myö-tä' - jäi-siks' meil - - le Nyt siu-na - uk-ses suo!

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 394.

(585)

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 112 b.)

Suomal. hengell. kansansäv.

Het - ki kal - lis koit-taa ker - - - ran, Ai - ni-
Jol - loin suus - ta rak-kaan Her - - - ran Hurs-kaat
aaks kun yh - dy - tään,
kuu - lee kut - sun tään:
Tul - kaa I- - sän siu - na-
tut, Ris - tin al - la rii - su - tut, Ko - tiin
teil - le kau - nis - tet - - - tuun, Val - - ta - - kun-taan
val - mis - - tet - - - - - tuun!

Säkeistö 2 katso tekstikirjaa.

N:o 395.

Hartaasti. *Mikael Nyberg.*

pp

Hil - jaa, hil - jaa! Her - ra te - kee työ - tä.

Hil - jaa, hil - jaa, heik - ko ih - mi - nen.

crescendo — — — — — — — — — mf

Hen - ki liik - - kuu; seu - raa, sie - lu, myö - - tä,

p pp

Mut - - ta väis - ty tiel-tään, väis - ty vai - e - - ten!

2. Hiljaa, hiljaa! Herra avaa ovet,
Hiljaa, hiljaa, heikko ihminen!
Roudat sulaa, vavahtelee povet,
Silmiin nousee kaste, kaste kyyneltepn.

3. Hiljaa, hiljaa! Herran hetki koitti,
Kiitä Herraa, heikko ihminen!
Tuska taukos, armo valheen voitti,
Poistui, poistui yö jo köyhän syntisen.

Simo Korpela.

N:o 396 lauletaan kuin n:o 3.

N:o 397.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 435.)

Hartaasti. *Mikael Nyberg.*

Kal-lis se päi - vä, kun kas - te - hen vees - sä Lap - se - us-
lah - ja - si, Jee - sus, mä sain. Kal-lis se päi - vä, kun
alt - ta - ris ees - sä Lu - pa - sin ol - la sun lap - se - nas ain.

2. Kiitos, oi, kasteesta autuuttavasta!
Kiitos, kun lapseksi myös otit mun!
Estä nyt lapsesi lankeamasta,
Että hän aina, niin, aina ois sun!
3. Ois omas täällä ja ois omas tuolla
Ylhäällä maass' iki-kirkkauden!
Lapsenas elää ja lapsenas kuolla,
Suo tähän voimaa, oi armollinen!
4 Oi, rakas Jeesus, sun kuolemas tähden
Päätä sä kasteessa alkama työs,
Että mä johdossas matkahan lähden,
Päätän sun johdossas matkani myös!

Simo Korpela.

N:o 398 lauletaan kuin n:o 397.

N:o 399.

Juhlariemuisesti. *Martti Hela.*

Nää nuo-ret yh-tyi-vät py-hään liit-toon. Oi siu-naa, Her-ra, nyt liit-to tää, Niin ett-ei maa-il-man myrs-kyt voi-si Sen pe-rus-tuk-si-a jär-kyt-tää, Niin ett-ei maa-il-man myrs-kyt voi-si Sen pe-rus-tuk-si-a jär-kyt-tää.

2. Ett' yksi ain' olis kahden tahto Ja ilot yhdet ja murheetkin, : : Myös yksi kummankin matkan määrä: Nuo vuoret siintävät Siionin! : :

3. Mutt' miss' on voima, se ihmevoima, Näin sielut yhdeksmi liittää voi, :,: Ett' toisen onnesta toinen nauttii Ja toisen vaivoista vaikeroi? : :

4. Se on, oi Herra sun lahjas kallein, Sun antis armahin: rakkaus. :,: Se rauhan lähde, se sielun lämpö," Se onnen oikea perustus. :,:

5. Sä sitä hoitele, nuori vaimo, Ett' ois se taimena autuuden! :,: Sen suojaa kasvua hyiltä hallan, Oi ylkä, armolla Jeesuksen! :,:

8. Nää nuoret, Jeesus, sä suojaas sulje! Käy heidän ainaiseks' oppaakseen, :,: Niin että kulkunsa kuolon maasta Veis elon lähteille taivaaseen! :,:

Simo Korpela.

N:o 400.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 392.)

Hitaanlaisesti. *Chr. Fugl.*

Saan Jee-suk-sen tur-viin nuk-ku - - a Mä ker-ran niin
Ja maa-e-mo sul-kee hel-maan-sa Mun ruu-mi-hin

rau - hai - sas - - ti,
ar - ma - has - - ti.
Vaan hen - ke - ni sil - loin

rie - mui - ta Saa tai - va - han au - tuu - des - - - - sa.

2. Oi Herrani, kiitos, taistoni
Sun luokses mun tuoda saivat.
Oi kiitos, kun anteeksantosi
Sai loppumaan tunnon vaivat.
Ja korkehin kiitos iäti,
Kun luonasi rauhan annat.

Suom. M. N.

N:o 401.

Vakavasti. *Karl Olander.*

Kuo - le - ma vai - noo Jo - ka mat - ka - mies - tä. Yk - si - kään ai - noo Pää - se ei sen ties - tä. Kruu - nu - a kan - na Ta - hi or - jan ies - tä: Hau - ta - han vai - vut. Kii - tos oi Her - ran!

1:o 2:o

2. Kuoleman voitti
Yksi, Herra taivaan;
Valkeus koitti
Hänen kauttaan vaivaan;
Uskova saapi
Voittokruunut taivaan
Kiitos oi Herran!

Simo Korpela.

N:o 402.

Lauletaan kuin N:o 201.

N:o 403 lauletaan kuin n:o 265.

N:o 404.

Juhlallisesti. *K. E. Lauren.*

Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, Kaikk' kan-sa maan Käy lau-la-maan! Nyt kun-ni - aa Te vei-sat-kaa, Kun sa-nal-laan Jo Her - ra voit-taa ää - ret maan.

2. Pakanain luo
Hän valon tuo
Ja armonkin
Suo kallihin.
Niin kuolon yö
Siell' loppuun lyö,
Ja heräten
Jo sielut löytää autuuden.

3. Yö pakenee,
Ja valkenee
Suur' päivä se,
Kun Herramme
Jo tunnetaan
Ain' ääriin maan,
Ja kirkkaana
On totuutensa loistava.

4. Halleluja,
Halleluja!
Hän laupeuden
Suo ikuisen
Ja armoaan
Ei lapsiltaan
Hän kiellä pois,
He loitolla tai lähell' ois.

Lars Stenbäck. Suom.

N:o 405.

(574)

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 262.)

Jo koi-ta, Jee-sus kal - - - lis, Sä päi - vä au - tuu - den,
Ja pääs-tä van-git kuo - - - lon Pois al - ta or - juu - den!
He näh - dä ei - vät tai - - - - da Kir - kas - ta to - tuut - tas:
On e - pä - us - ko tiel - - - - lään Kuin paa - si hau - dal - las.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 406 lauletaan kuin n:o 87.

N:o 407.

S. Gåstorius.

Jo mer - ten kau - ko - ran - nan taa, Seu-duil - ta huo - men koi - - - ton Nyt, rau - han-vies - tit, kai - ku - kaa, Ja Kris - tus saakoon voi - - - ton! Jos min - ne vie Vain ih - mis-tie, Maan ää-riin, taivaan al - - - - le, Hän saa - puu kaik - ki - - al - - - - - - le.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 408 katso sivu 50.

N:o 408 katso sivu 50.

N:o 409.

Kai-hoo, ky - syy kaik-ki kan - sa: Mil - loin Her - ra
Huo - ka - us käy rin - nas - tan - sa; Her - ra, ar - mos
päi-vän tuo? Ei - kö lii - kut - tai - si mei - tä
sa - na suo!
Mail-man suu - ri tus - ka tää; Jou - kot kul - kee
syn-nin tei - tä, Her - ra vie-raaks' heil - le jää.

2. Hautaan synkkään päättyy kerran Ihmiskurjan kolkko tie. Milloin yrttimaana Herran Mailman ääret kaikki lie? Kallis Isä, Herra taivaan, Saata intoon hehkuvaan, Että kaikuis kohta aivan Armon viesti kautta maan!

3. Valkeutta kaihoamme Sielun hetkin hiljaisin, Uuden päivän odotamme Koittavan yön usvihin. Taikauskon varjot poista, Herra, voimin Jeesuksen, Sanas totuuden suo loistaa, Taivaan kotiin johtaen.

Suom.

N:o 408.

Ei liian nopeasti.

Ken - pä Ku - nin - gas - ta seu - raa pal - vel - len,
Ek - sy - - nei - tä oh - jaa luok - se Jee - suk - sen?
Ken - pä maa - il - mas - ta mie - len kään - tää pois,
Ku - nin - kaan - sa tais - toon et - tä val - mis ois?
Täh - den ar - mon suu - ren, vuok - si ve - ren vaan,

Jee - sus - Ku - nin - gas - ta käym-me seu - raa - maan.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 409 katso sivu 49.

N:o 410.

Vakuuttavasti. *Sarah G. Stock.*

Kuul-los, laa - ja maa - il - ma: Kris - tus Her-ra on!

Kris - tus - ni - men kun - ni - a Om - pi ra - ja - ton.

Nous-kaa, kan-sat, lau - la-maan Y - lis - tys - tä häl - le vaan!

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 411 lauletaan kuin n:o 392.
N:o 412 lauletaan kuin n:o 54 tai 120.

N:o 413.

K. Alhan mukaan.

Maan ää - riin tai - vaan val - ta - kun - ta Jo
Jo kan - sain sy - vää syn - ti - un - - ta Yön

kau - kai - - siin - kin le - - ve - - nee. Mutt' suu - - ri
hal - ki huu - dot häi - rit - - see.

viel' on jouk-ko tuo, Jok' ei käy, Jee-sus, ris - tis

luo Ja jon - ka sy - dän synk - kä, mus - ta Ei

Si - - nult' et - - si loh - - du - - tus - ta.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 414.
(420)

Reippaasti. *Heikki Klemetti.*

Nyt kuulkaa, kaik-ki kan-sat maan: Oi, tul-kaa tun-toon Her-ran, Kun e-lon sa-naa saar-na-taan Viel' ää-riin mail-man ker-ran! Siis tul-kaa, kaik--ki syn-ti-set, Niin saat-te Her-ran an-ti-met: I-äi-sen rau-han, rie-mun, Niin, rau-han se-kä rie-mun.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 415.

Oi, vel - jet, oi si - sa - ret, sä - deh - ti - kää Te

kir - kas - ta va - lo - a tai - - - - vaan, Mi nos - ta - vi

sie - lu - a syn-ken - ty - vää, Vie loh - tu - a sy - dä - men

vai - - - vaan! Me kuu-lem-me, pu - hu sä Her - - - ra!

2. Sun soihtusi liekkinä tahdomme vaan Me kulkea kutsusi tiellä, Viet vaikka luo kaukaisen pakanamaan, — Voi kuinka on pimeä siellä! — Me seuraamme, kuljeta, Herra!

3. Niin monia itkien tuskissa käy Ja kahleitten painosta vääntyy. He turhaanko huutaa, — ei apua näy, Ja nälkäinen henkensä nääntyy. — Sen koskea meihin suo, Herra!

4. Ken velttona nauttisi autuudestaan, Kun veljet käy kuoleman yössä? Oi Jeesus, suo meidänkin uhrina vaan Ain palaa sun tulesi työssä! Sä kaikkemme ottaos, Herra!

Suom. Kurki-Suonio.

N:o 416.

Oi kii - tos, Her - ra - ni, lah - jois - - tas Niin suu - ris - ta, ver - rat - to - mis - ta, Y - li kai - ken ris - til - lä kuo - los - - tas Ja au - tuu-den aar - te - - - his - ta.

2. Vaan kuinka on laita mun kiitoksen'
Ja kuinka Sun haavasi maksan,
Jos toisten kuoloa katsellen
Mä rauhaa nauttia jaksan.
3. Ja, suullani kiitosta laulellen,
En lahjojas työhösi käytä,
En Kristusta kirkasta kansoillen,
En ristinlippua näytä?
4. Niin, turha on illoin mun kiitoksen',
Kun pakanat yössänsä nukkuu
Ja kansat kulkevat harhaillen
Ja miljoonat synneissä hukkuu.
5. Oi paina, Herra, mun sieluni taas
Alas maahan ristisi juureen,
Verivirrallas uudista innokkaaks,
Että yhtyisin' työhösi suureen.
8. Ota voimani, kaikkeni palveluksees,
Suo ristin valkeus koittaa,
Että kaikuis puhtaana kiitokses,
Sais armosi kaikki jo voittaa!

Hannu Haahti.

N:o 417.

Vakavasti.

2. Sä ansiottas itse sait Parhaimmat antimet: Sanansa Herra sulle soi Ja armon aartehet. Nyt voitko kuoloon nääntyvän Näin nähdä veljies Ja, Herran käskyn hyljäten, Vaan jäädä paikalles?

3. Sä rikkauttas nautitko Kuin saita, itsekäs, Pois kaukomaihin antaen Vain jätteet pöydältäs? Oi, kylvä vilja taivainen, Tee runsaat toukomaat! Jos kyynelin sä kylvätkin, Iloiten niittää saat.

Suom. Hilja Haahti.

N:o 418. Katso sivu 58.

N:o 419.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 245 kertaamalla sävelmä kokonaisuudessaan.)

Kohtalaisesti. *Mikael Nyberg.*

Pa - ka - nuu-den pit - kä yö Koh-ta häl - ve - nee - pi.

Kris - tin - us - kon ar - mo - työ Kan - sat va - lai - see - - pi.

Tal - vi kyl-mä väis-tyy pois, Tou-on ai - ka koit - - taa,

Tou - ko - met-ti-nen-kin jo Met-sis-säm - me soit - - - taa.

Säkeistöt 2 ja 3 katso tekstikirjaa.

N:o 418.

Jaakko Tuuri.

f

ku - kois - taa ja kan - taa he - del - mää, Oi,

f

mf

syn - ny - tä niiss' uut - ta e - lä - - mää!

mf

2. Käy, Jeesus, keskeen lahonneiden luiden
Ja henki puhalla sä niihin taas!
Ann' aueta jo sydänten ja suiden,
Ett' kumartajat kivien ja puiden
Riemulla laulais sinun kunniaas
Ja sinun etees kiitosuhrit tois,
Mykistä jumalistaan kääntyin pois!

3. Maan synkimpiinkin seutuihin ja ääriin
Lähetä hyvät rauhan-airuees,
Ett' tules virittäis he mieliin vääriin!
Oi lisää niiden luku tuhatmääriin!
Ja kokoo paljon kansaa taivaasees!
Pelasta kansat, anna sydän uus!
Ja tavoistakin poista pakanuus!

4. Ja kutsuttujes vähää valikoimaa
Ja airueitas vaali, vartioi
Ja vahvoiks tee, kun mailma sortaa, soimaa!
Ja oksiin ehtyviin luo uutta voimaa!
He kuolon halloiss' että kestää voi,
Ett' ajais hekin urhoollisna taas
Kansainsa kesken pyhää asiaas!

5. Herätä rakkauteen kristikansa,
Ett' avuks veljilleen he kiiruhtais
Ja, muistain niitä töillään, lahjoillansa
Ja puheissaan ja rukouksissansa,
Näin mestarinsa mieltä noudattais,
Ett' yksi kansa vain ois päällä maan,
Vallassa yhden: Kristus-Kuninkaan!

Simo Korpela.

N:o 419. Katso sivu 57.
N:o 420 lauletaan kuin n:o 414.

N:o 421.

Lämmöllä. G. E. G.

Säkeistöt **2—3** katso tekstikirjaa.

N:o 422.

Vilkkaasti. *Ilmari Krohn.*

Läh - te - ös, ys - - tä - vä, rie - mui - - - - ten,

Tur - vis - sa Her - ra - si Jee - suk - - - - sen!

Mer - ten poik - ki hän hel - läs - ti kan - - - taa,

Rau - han en - ke - lit - saa - tok - si an - - - - taa

Kau - as, kau - as pois, Kau - as, kau - as pois.

Säkeitöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 423.

Koraalin tapaan. *Armas Maasalo.*

1. Oi Her - ra, joh - da as - ke - lee - ni ain', Sun
2. Mun sal - li ol - la sa - nan-saat - ta - jas Ja

suo - jas - sas mun sal - li ai - na ol - - - - - la, Suo
sal - li hoi - va - - el - - la Hen - kes tul - - - - - ta Oon

mul - - le työ - tä vii - ni - tar - has - sas Ja
it - - ses - säin mä hal - pa, köy - hä vain. Mi

seu - - ra - kun - tas vil - - ja - vai - ni - - ol - - - - la. Mua
mul - - la lie, sen kaik - - ki saan mä sul - - - - ta. Oot

cresc.

au - - ta kir - kas - ta - maan tah - to - - as Ja
Her - ra suu - ri, kaik - ki - val - ti - - as, Ja

het-ket käyt - tä - mä-hän tai - - ta - vas - - - - ti. Mun
ar-mos laa - jem - pi kuin tai - - vaan - ran - - - - ta. Siis

tut - ki työ - ni, tut - ki aa - tok - sein, Mua
sal - - li, sal - li, Her - ra lau - pi - - as, Mun

tut - ki, Her - ra, syöm - - men poh - jaan as - - - - - ti.
jon - kun lyh - teen alt - - - ta - ril - les kan - - - taa.

L. S. Suom. Ilta Koskimies.

N:o 424.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 370.)

Reippaasti. *Fredr. Isacsson.*

Nou - se, Her-ran kan-sa, taas, El - vy rak - ka - u - den työ-hön

Viemään ar-mon val - ki - aas Mail-man kylmään syn - ti - yö - hön!

rit.

Siell' on hä - tä, hen-gen kai-puu, Syn - ti voit-taa, sie - lut vai-puu.

rit.

2. Jeesus sanoo meille: te
Ootte mailman kynttilöitä
Valistakoon valonne
Eksyksissä etsijöitä!
Mieti, mieti, kelle sinä
Olet ollut kynttelinä!

3. Joka ajan rahdussa
Astuu monta iäisyyteen,
Moni ilman Jeesusta
Kahlehissa syntipyyteen.
Herätkäämme: kansa nukkuu;
Herätkäämme: sielut hukkuu!

4. Täytä rakkaudell' ain'
Jeesus minua ja muita,
Ettei sydän oisi vain
Hauta täynnä kuolleen luita,
Vaan ois Henkes tulenliesi,
Kansain luo sun kulkutiesi!

Simo Korpela.

N:o 425.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 388.)

Suomal. kansansäv.

Oi et - si, sie - lu, ek - sy - nei - tä, Kun ar-most' e - lät

it - se - kin! Sä kut- su, hou - kut - - te - le hei - tä Ain'

jal - kain juu - reen mes - ta - rin! Sill' aar - re kal - lis-

ar - voi - nen On ih - mis - sie - lu Her-ral - len.

2. Sun voitostas, kun sielun voitat,
Jo taivaassakin riemuitaan.
Näin parhain Herraa kunnioitat
Ja kiität suurta armoaan.
Juur' ihmissielun pelastus
On hurskaan korkein kutsumus.

Simo Korpela.

N:o 426.

L. M. Lindeman.

Kal - lis on Her - ran pal - ve - lus, Kai - kil - le

siu - na - uk - - sek - - - - si, Kor - ke - a ar - mon

kut - su - mus Sie - lu - jen va - pa - u - - dek - - -

- si. Tai - vaas - sa rie - mu suu - ri on,

En - ke - lit yh - tyy kuo - ro - - hon,

Tääl - lä kun syn - ti - nen kään - - - - - - tyy.

2. Eloa kypsyy korjuuseen,
Lyhyt on toiminnan hetki.
Turmion suureen synkkyyteen
Rientävi ihmisten retki.
Elämän tiet' ei tunneta,
Kuljetaan ilman toivoa
Kolkkoa kuolemaa kohti.

3. Sydämin, suin ja kätten töin
Toimehen kiiruhtakaamme.
Rukous nouskoon päivin, öin,
Herralta Henkensä saamme.
Hätä ja tuska maailman
Suurempi on kuin luullahan.
Ken tahtoo kärsivää auttaa?

4. Herran on hopeat, kullatkin,
Päivämme myös ovat Herran.
Luoksemme saapuu armoisin,
Uhria kysyvi kerran.
Ota, oi Herra, itseni,
Auta sun käymään tietäsi,
Muille ett' elää mä voisin!

B. Serenius. Suom. M. N.

N:o 427.

(Lauletaan kuin N:o 154.)

N:o 428.

Sydämellisesti, ei liian nopeasti. *E. O. Excell.*

Maas-sa, mis-sä mur - he, vai - va val - lit - see,

Mis - sä ih - mis - sie - lut tais - to run - te - lee,

Rak - ka - ut - ta an - - na, an - na ai - na vaan,

Päi - vän - pais - te saa - - pi syöm-met au - kee - maan.

1:n ja 3:s säkeistö.

Rak - ka - u - den päi - vän kaut-tas pais - taa suo,

Sii - hen voi-maa ai - - na ris - tin luo - ta tuo!

2. Rakkaudessa tehty työ, vaikk' pienikin,
Kerran kyllä kantaa heelmän kallihin.
Muita muista, itses uhraa palvellen,
Onnen parhaan löydät tiellä Jeesuksen.

3. Itse jos sä joudut vaivaan, murheeseen,
Kylvös heelmän kantaa: lohdun sydämeen.
Autuaana huomaat minkä Herras suo
Jeesus itse voiman, riemun, rauhan tuo.
Rakkauden päivän j. n. e.

N:o 429.

Ei liian nopeasti. *L. Mason.*

mf p

Toi - mi, jo yö on läs - nä, Toi - mi kun aa - mu saa. Toi - mi kun päi - vä lois - taa, Pois se kii - ruh - taa. Toi - mi kun he l - le paah - - - taa, Kes - tä - ös il - ta - han! Toi - mi, jo yö on läs - - - - nä; Pää - tät toi - min - nan!

f cresc.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 430.

Sujuvasti. *Mikael Nyberg.*

Ei o - le tul - lut Mes - ta - ri Käs - ki - jän vaa - ti - ja-
miel - - lä, Mei - tä hän kaik - ki - a pal - ve - li
Ris - tin ja tus - ki - en tiel - - lä. Suu - rin on sil - mis - sä
Jee - suk - sen Kel - lä on alt - ti - us
sy - dä - men Rak - ka - us - pal - ve - - - luk - - seen.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 431.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 440.)

Liikkuvasti. *Mikael Nyberg.*

I - lo kau - ak - si kark-kos laak - sois-ta maan,
kau - ak - si

I - lo sie - luis - ta ih - mi - si - - en, Kun he,
kark - - kos

joh - dos - ta Her - ran poi - ket - tu - aan, Pa - kos
Pa - kos kor - - - - -

tur - me - luk - sen. Ku - ka
kor - pe - hen, kor - pe - hen tur - me - luk - sen. Ku - ka
tu - me - luk - sen.
- - - pe - hen. Ku - ka

et - si - jäks' käy?

et - - - - - - - - - si-jäks' käy? O-mat Her - - - ran.

et - - - si - jäks'?

et - - - si - jäks'?

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 432.

Axel Nielsen.

Joll' - et sä voi-kaan joh - taa Jouk - ko - a myrs - ky - ä -

-vää, Tai-pu-os, tai-pu-os heikkoa nostain, Mi jal-ko-jen al - le jää.

heik - - - - koa

2. Joll'et sä ihmiskunnan
Haavoja lääkitä voi,
Sairasta auttaa pyydä,
Mi tuskissa vaikeroi.
3. Joll'et sä yllä kauas,
Vie sana veljesi luo,
Naapuri nouda kanssas
Ja taivahan tielle tuo.
4. Painunet unhoon mailman,
Niin — vuoksi Jeesuksen
Jos sanan soit, käden annoit,
Sun Herrasi muistaa sen.

»Uppåt».

N:o 433.

Rauhallisesti, hartaudella. *Heikki Klemetti.*

mf

as - tu kes - ke-hem-me

Oi y - li - pai-men, käy kes - ke-hem-me, Hen-ke - si an - na

mf

f mf

joh-dat - ta - jak-sem - me Temp - li - näs suo tään ol - la huo - ne-

f mf

ff

hem - me Jee - sus,• oi, Jee - - - sus! Temp-li - näs suo tään

ff

rit.

ol - la huo - ne - hem - me, Jee - sus, oi Jee - - - - sus!

rit.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 434.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 223.)

Sain Her-ral-ta ar-van mä au - - - tu - aan: Mi-nut kut-sui hän las-ten-sa vaa - lin-taan, U-los maa-il-man touhus-ta tem-pa-si mun. I - lo - mie-lel-lä kiit-tä-en pol - - vis-tun.

2. Ken onneni suuruutta lausua vois: Kun mä syntiä itkin, hän pyyhki sen pois; Tulin ristinsä turvihin rukoilemaan, Ja hän vastasi siunaten rauhallaan.

3. Yks ainoa, Herra, nyt pyyntöni on: Sinun kanssasi yhteys loppumaton. Sitä kertoa suo, mitä sulta mä sain, Pyhän armosi uhria kirkastain.

4. Suo rakkaus hellä ja hiljaijainen. Joka pyyhkivi kyynelet murheisten, Avun antavi köyhien puutteeseen, Sanas lohdulla nostavi uupuneen.

5. Pois velttous, ylpeys karkoita, Pidä mieleni raitisna, kirkkaana, Puhe joutava puhdista huuliltain, Ole auttaja luonani matkallain.

8. Sua altisna palvella ahkeroin Elon iltahan hetkistä aamun koin, Ja jos milloin on raskasta tielläni mun, Mua vahvista! Kotkaksi nuorennun.

7. Oi Herrani, mulle nyt Henkesi suo, Sydänintoni säilytä, voimia luo. Elän taivaassa, täällä on ristini. Olen, Herrani, halvin sun palveljasi.

Suom. Hilja Haahti.

N:o 435.

Aa - voil-la mer - ten sun vel - ji - äs kul - kee, Myrs-kys - sä
tais - tel-len har - - ha - e - lee; Väi - jy - vät vaa - rat ne
sur-ma-han sul-kee. Aut-tamaan rien-nä! Min tai - dat, se tee!

2. Rakkaus rientävi palvelustyöhön,
Tuskia, puutteita lieventämään,
Taivahan viestiä viemähän yöhön,
Turvaksi kuoloon ja elämähän!

3. Kristuksen rakkaus, eikö se vaadi
Viettelyn vaaroja torjumahan?
Lämpimät liedet siis suojaksi laadi
Veljilles rannoille vierahan maan!

4. Tee, minkä taidat, — sä rukoillen heitä
Kantaos myrskyjen tyyntäjän luo,
Johdata rauhan ja valkeuden teitä
Kotiin, mi iäisen valkaman suo!

N:o 436.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 336.)

Ei nopeaan. *Hjalmar Backman*

Kuink' on kal-liin sie-lus lai-ta, Min-ne kul-jet mat-ka-mies?
Kuink' on kal-liin sie-lus lai-ta,
Kuink' on lai-ta,

La-ve-a on tie tai kai-ta, Kum-pi niist' on si-nun ties?

Kum-pi on? Sä vas-taa, oi! Molemmat ei ol-la voi.

2. Kaita tie on vaivalloista,
Siksi harvat löytää sen.
Keveempää on käydä toista
Joukon kanssa nauraen.
Kumpaan joukkoon kuulunet?
Molempiin et kuulu, et.

3. Eri tiet ja eri määrä,
Johon kulkijan ne vie.
Kuolemaan tie päättyy väärä,
Elämään vie kaita tie.
Mieti tarkoin, matkamies,
Minne päättyy sinun ties!

N:o 437.

Lämmöllä. *P. P. Bliss.*

Ma - ja - kas - taan I - sän rak-kaus I - kui - ses - ti sä - tei- - lee, Mut - ta ran - tain tuik-keet pie - net Hoi - vaa meil - tä tar - - vit - see. Sal - li pien - ten kynt - ti- löi - den Kau - as lois - taa me - rel - - len! Eh - - kä jon - kun me - ri - mie - hen Kuo - lost' au - tat ran - nal - - len.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 438.

Liikkuvasti. *L. M. Lindeman.*

Nyt sel - ki - ä aa - vo - ja lai - vam-me lii - - - tää, Kuin sii - - vil - lä pau - haa - van myrs - kyn se kii - - - - - tää. Se ran - to - ja jät - - tää ja ran - - to - ja koh - - - - - taa Ja on - - ne - hen vie se, jos Her - - ra sen joh - - - - taa.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 439 lauletaan kuin n:o 388.

N:o 440.

Kohtalaisesti. *Hugo Lindqvist.*

Mik-si koh-ta nyt ei? Et sä vii-py-ä saa, I-ki-rau-ha-si taat-ta-va ois. Kuu-le, tai-vai-nen ys-tä-vä kol-kut---- taa, Hän sun kai-ho-si tyyn-tää vois Ja sie--lu--si vir-voit--- tai-si.

rit. p cresc. f mf ritard.

Säkeistöt 2—8 katso tekstikirjaa.

N:o 441.

Mikael Nyberg.

Kai - ta, kai - ta, tai - vaan tie on kai - ta,

Käy - den hal - ki kuo - lon kor - ven vai - vain e - rä-

mai - ta. Sik - si vä - hän voit - ta - nei - ta, ar-most' au - tu-

ai - - ta, ar - most' au - tu - - - ai - - ta.

au - - - - - - - - tu - - ai - - ta.

2. Laaja, laaja, Tuonen tie on laaja. Siks käy paljon kansaa sillä, joukko sill' on taaja, Poissa on vain uskovainen, :,: armost' anteeks saaja. :,:

3. Kumman, kumman, Teistä tahdot kumman? Sen jok' antaa autuuden tai tuottaa tuskain summan? Taivaan valot valitset vai :,,: tuonen lehdon tumman?:,:

Simo Korpela.

N:o 442.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 198.)

Sov. Ilmari Krohn.

Pois kii-ruh-taa, oi, Jo ai-ka, et nuk-ku-a, leik-ki-ä voi! Sun ees-sä-si ti-li ja tuo-mi-o on, Oi, on-ko sun tun-to-si lait-ta-ma-ton! Nyt he-rä-jä! Het-ke-si rien-tä-vät pois, ne rien-tä-vät pois.

2. Oi, sanassansa Sua hengellään läsnä on Vapahtaja. Hän seisovi ovellas kolkuttaen Ja yhä hän vuottaa, tuo uskollinen. Oi mieti, mi armo, kun läsnä hän on, Niin, läsnä hän on.

3. Jo rikki on, oi, Nyt kietojan paula, Soi ylistys, soi! Miks orjana kantaisit kahlehia, Kun veri vuos tähtesi Golgatalla, Ja sielusi lunastus arvaamaton Jo täytetty on.

Suom. T. Renfors.

N:o 443.

Vakavasti.

Oi nou - - se, sä nuk - - - ku - va, päi - vä jo on! Mut jou - du, sun ai - - - kas on ar - vaa - ma - ton! Kun et si - nä luu - le, se lop - pu - a voi, Siks kuu - le, oi kuu - - le, kun kut - - su - mus soi!

2. Se kutsu on kutsumus rakkauden,
Sun tähtesi itsensä uhrannehen.
Kun et sinä luule, se vaieta voi.
Oi rakkahin, kuule, nyt vielä se soi!

3. Sun autuuttas etsivi kutsuja tuo.
Sen vuoksi hän tullut on taas oves luo.
Mutt' voi, kun et luule, hän poistua voi.
Mutt' vielä, oi kuule, sen kolkutus soi!

4. Oi, nouse sä hälle nyt aukaisemaan,
Työmaallensa uskossa käy mukanaan!
Nyt kutsua kuule, kun vielä se soi!
Oi iäks', kun et luule, se vaieta voi.

Simo Korpela.

N:o 444.

J. Blomqvist.

1\.

Myö - häi-ses - sä sy - dän-yös - sä Vii - pyy ar - moi - sa,
Us - kol- li - nen kol-kut - ta - ja

2\.

Sei - soo o - vel - la. Öi - set pääs-sään pi - sa - rai - set,

Näin - kö jää - dä saa, Hän, sun pa - ras

ys - tä - vä - si, Eel - leen o - ves taa?

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 445.

Hitaankaisesti. *J. Blomqvist.*

mf

Jät - tä - ös Jee - suk - sel - le It - se - si ko - ko - naan!

mf

mf p

Hän sul - le täy - sin mää - rin Tar - joo - pi ar - mo - aan.

mf p

f f

Jät - täy - dy Jee-suk - sel - le, Sul - le se on - nen tuo,

f

mf

Her - ral - le ha - lui - ses - ti Sie - lus ja ruu-miis suo!

mf

2. Jättäös Jeesukselle Itsesi kokonaan. Kenkään ei niin voi auttaa, Korjata omiaan. Jättäydy Jeesukselle Riemuines, murheines; Syömmesi rakkaus anna Yksin sun yljälles.

3. Jättäydy Jeesukselle Nyt, kun viel' aikaa on. Sua hän ei koskaan heitä, Liittons on loputon. Jättäös Jeesukselle Itsesi kokonaan, Hän sulle täysin määrin Tarjoopi armoaan!

Joel Blomqvist, Suom.

N:o 446.

Ei liian nopeasti. *E. G. Taylor.*

Katso, Jee-suk-sen rak-ka-us ih-meel-li-sin Su-a ris-til-lä koh-dan-nut on. Tule, syn-ti-nen kur-jin ja on-net-to-min, Vai-vu luot-ta-en nyt ar-mo-hon! Käy, käy ris-tin luo! Katso, Jee-suk-sen rak-ka-us ih-meel-li-sin Su-a ris til-lä koh-dan-nut on.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 447.

Jotenkin harvaan. *Suomal. hengell. kansansäv.*

Ys - - tä-vää ei niin ar-mast' o - le ol - - lut,

Kuin Jee - sus, jo - - ka tai - vaas - ta on tul - lut.

Hän yh - tyi mei - dän kur-jaan ve - re - hem-me, Vel-kam-me

mak - soi mei - dän e - des - täm - me. Sel - lai - nen Her - ra

on nyt vel - jem - - me Ja yl - käm - me.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 448.

Hitaanlaisesti. *Kansansävelmä.*

Jee - suk - sen ar - ma - han kä - det ja hel - - ma,
On - ko - han syy - tä siis nään - ty - ä kel - - lään,

Sy-dän-kin ar - moi-nen a - vat - tu on.
A - voin kun au - tuu-den sa - ta - ma on?

Jee - sus-han huu-taa: »Jo jou - du ja tu - le, Suo mul - le syn - ti - nen sy - dä - me - si!» Teet-kö - hän oi-kein, jos et hän - tä kuu - le, jo - ka on kuol-lut sun e - des - tä - si?

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 449 lauletaan kuin n:o 282.

N:o 450.

Yksinkertaisesti.

Tu - le, sä syn - ti - nen, kär - si - vä, Ris - til - le tie va - paa on! Ees - tä - si kuo - li hän ris - til - lä, Ris - til - le tie va - paa on! Tu - le ja hei - tä pois taak-ka - si, Her - ra sun si - tee - si pääs - tä - vi. Tu - le siis, sie - lu, oi jou - du jo: Ris-til - le tie va - paa on.

Säkeistöt 2—8 katso tekstikirjaa.

N:o 451.

Ei nopeasti. *Kuhlon mukaan.*

Oon maa - il - maa näh - nyt pal - - - - jon, Se suu - ri ja kau - nis on, Vaan kes - kel - lä kau - niin kai - - - - ken On sie - lu - ni ko - di - - ton.

2. Ja ihmiset kaikkialla
Ne etsivät onneaan
Ja huokaavat huolissansa,
Kun ei sitä löydy vaan.

3. Ei nautinto, rikkaus, maine
Voi sielua tyydyttää,
Kun syntien painon alle
Vain hetkeksi yksin jää.

4. Voi nääntyvää sydän raukkaa!
Se mistähän levon saa,
Ja missä on lähde kirkas,
Mi synnistä puhdistaa?

5. Oi löytyy, oi löytyy lähde,
Sen syntinen kuulkohon:
Se Jeesuksen veri on kallis,
Mi ristiltä juossut on.

6. Siis kiiruhda ristin luokse,
Jos sielusi janoaa!
Sen turvissa yksin sielu
Ain' kestävän rauhan saa.

Suom. M. N.

N:o 452.

Rohkaisevasti ei nopeasti.

Ti - laa vie - lä nyt on I - sän tai - va - has-

sa. Su - a oot - ta - vi hän, Ko - tiin käy, tuh - laa-

ja! Hän - pä rak - kau - des - saan Sul - le rau - han - sa

sois, Tääl-lä myrs-kyis-sä maan Ai - na aut - ta - jas ois.

2. Tilaa vielä nyt on!
Pyhät Jumalan luo
Valkovaattehissaan
Nyt jo kruununsa tuo.
Kun he päämäärähän
Pääsi taivaisihin,
Suru jäi elämän,
Juhla on riemuisin.

3. Tilaa sullekin on,
Kuinka kurjana liet,
Katso korkeuteen,
Jätä turmion tiet!
Käymme taivaasehen
Jeesus-ystävän luo.
Iki-kirkkauden
Siellä armonsa suo.

Suom. M. N.

N:o 453 a.

p *mf*

Löy - tyy läh - de hy - vä, Sel - ke - ä ja sy - - - vä,

p *mf*

f *mf*

Läh - de sa - lai - nen, Läh - de jul - ki - nen.

f *mf*

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 453 b.

Hitaasti. *Heikki Klemetti.*

7. Sul - le, Jee - sus, lau - lan, Kun-nes tuo-nen pau - la

Päällen' lan-ke - aa, Tai-vas au - ke - - aa, Tai-vas au - ke - aa.

Säkeistöt 8—10 katso tekstikirjaa.

N:o 454 katso sivu 94.

N:o 455.

Vakavasti *Suomal. hengell. kansansäv.*

Ah, su - loi - sin mun Jee - suk-sen', Nyt e - tees maahan lan - keen.
Oi, kuu - le kur - jan syn - ti - sen Ru - - ko - us nöy - rä san - gen!
Nyt vi - ka - ni ja puut - tee - ni Sun jal-kais juu-reen kan nan, Ne täs - sä il - mi an - nan.

2. Mä olen huono kulkija,
Kun monet kehnot retket
Mä vaelsin kuin sokea,
Tuhlasin armohetket!
Ei neuvoa, ei apua
Nyt mistään enää tule,
Jos et sä, Jeesus, kuule.

3. Jo nuoruuteni ajalla
Mä elin turhuudessa
Ja huvittelin ilolla
Synnissä, hekumassa.
En valvonut, en rukoillut,
Nyt tuntoni mua puree,
Ja sydämeni suree.

4. Mä ensin pyysin paikkailla
Mun syntiverhojani
Vain omain töiden tilkalla
Näin luullen kelpaavani.
Vaan katseesi kun kohtasi
Niin hajos kaikki tyyni,
Paljastui suuret syyni,

5. Oi joudu, Jeesus, auttamaan
Mua köyhää, kurjaa raukkaa
Sun haavais rauhan satamaan!
Sielt' etsin turvapaikkaa.
Mä itseni ja kaikkeni
Nyt sinun helmaas heitän.
Suo levon siinä löydän.

Säkeistöt 6 ja 7 katso tekstikirjaa.

N:o 454.

Suomal. hengell. kansansäv.

Koit - to yl - hääl - tä Y - li - yl - tä - vä,

Kuo-lon var-joss' is - tu - vi - a va - - lai - - - se!

Pois - ta syn - nin yö, Or - - ja - rau - kan työ,

Van - ki - huo-neen van-kat o - vet au - - kai - - - se!

Oi kul - lan koi, tuo val - ke - - us, Luo

van - gi - - tuil - le va - pa - us! Hei - tä he - rä-

tä Koi - ton sä - det - - tä Nä - ke -

mään ja i - kä - voi-mään pää - sö - - - - ä!

2. Jeesus, armon koi, Hän se voiton toi, Valkeus hän on, tie, totuus, elämä. Armo, laupeus, sula sulous Kristuksessa nähden ompi nähtävä; Hän koitto on, hän valaisee Ja kuolon kahleet katkaisee; Vapautehen Saattaa syntisen, Antaa iki-elon, ilon, autuuden.

3. Koitto ylhäältä Tuopi Isältä Autuuden ja armon alas mailmahan. Armoo etsien Riennä syntinen, Ota tämä armos autuus vastahan! Kas, armoistuin Jeesus on, Siis hänen verens ansiohon, Sielut luottakaa, Siihen turvatkaa, Suojass' Jeesuksenne aina riemuitkaa.

J. A. G. H. (Siionin Kannel.)

N:o 455 katso sivu 93.

N:o 456.
(615.)

Kansansäv.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 457 a.

Ei liian nopeasti. *Suomal. hengell. kansansäv.*

Mil-loin mi - nun tai - vaal - le - - - ni Aa - mu - täh - ti syt - ty - nee? Mil-loin-ka mun i - lok - se - - - ni Synk-kä yö - ni päät - ty - nee? Käyd' en o - saa e - lon tiel - - lä, Pi - me - äs - sä va - el - lan; Vaikk' ei päi - vä pais - ta vie - lä, Toi-von ker - ran pais - ta - van.

N:o 457 b.

G. Düben.

3. Milloin omaatuntoani
Armon Henki herättää;
Milloin omaa kuntoani
Vaivain kautta vähentää?
Milloin minä mielestäni
Korkeasta alenen?
Pidän vielä itsestäni.
Toivon, että tyhjenen.

4. Milloin opin kärsimällä
Herran tahdon täyttämään,
Ristin alle nöyrtymällä
Omat juonet jättämään?
Milloin Herran kurituksen
Armoksi mä tunnustan?
Vasta sitä opettelen,
Toivon kerran oppivan'.

5. Milloin pääsen omaksesi,
Niinkuin oksa viinipuun?
Milloin opin iloksesi
Hylkäämähän kaiken muun?
Milloin Jeesus Kristus saapi
Täyttää tuntemisellaan?
Kaukaa voitto kangastaapi
Kehottaen toivomaan.

8. Milloin opin lasten lailla
Lähestymään Isääni,
Pyytämään mit' olen vailla,
Valittamaan hätääni,
Niinkuin lapsi katsomahan
Isän puoleen itkien,
Hältä kaikki toivomahan?
Toivon oppivani sen.

Säkeistö 7 katso tekstikirjaa.

N:o 458 katso sivu 100.

N:o 459.

Artturi Aarnio.

Kun mat - ka - ni muis - to - ja mie - tis - ke - len, Niin

mur - he mun mie-le - ni täyt - - tää, Kun har-va mun työ - ni on

sel - lai - nen, Min toh - ti - sin Her - ral - le näyt - tää.

2. Ja ehkä on silmissä vanhurskaan
Sekin väärää, min oikeaks luulen,
Ja ehkä mä siitäkin tuomion saan,
Mitä ihmisten kiittävän kuulen.

3. Kun matkani muistoja mietiskelen,
Pää ylpeä multahan vaipuu,
Suu huutaapi puolehen Jeesuksen,
Ja hartaampi armon on kaipuu.

4. Sun armosi, Jeesus, se ainoastaan
Voi syyttehet sieluni poistaa.
Oi, anna mun sieluuni voimattomaan
Sä aina sun armosi loistaa!

Simo Korpela.

N:o 460 katso sivu 102.

N:o 458.

Valittaen. *Urho Nordlund.*

Mä syn - ti-nen suu-ri, mä vai-vai - nen Nyt sul - le, oi Her-ramme

ar - moi - nen, Kaikk' il - mi mun huo - le - ni an - nan: Mä

syy - ni ja syn - ti - ni tun - nus-tan ja taak-ka - ni tun - to - a

pai - na-van Sun jal - ko - jes juu - re - hen kan - nan; Mä

miel-täs ja tah-to-as vas-taan tein Ja vel-ji-ä louk-ka-sin,

har-haan vein. Oi, syn-ti-ä mul-la on ai--van! Mä

s. 1. ja 2. s. 3.

an-sait-sin tuo-mi-on, vai-van. tai-vaan.

2. Oi syntiä, syntiä täynn' on tie, Sen muisto mun rauhani kaiken vie Ja tuottaapi murhetta monta. Siks armoa pyydän ja huokaan vaan. Oi, käännä sä kasvosi huokaavaan Ja armahda ansiotonta! Oi, armohos suljit sä Pietarin Ja syntisen vaimon ja ryövärin, Kun syntejään itkivät sulle. Myös anna, oi anteeksi mulle!

3. Näin katsoen armohos entiseen Mä tunnustukseni luottain teen Ja uskoen, että mun säästät: Teet syntien orjasta vanhurskaan Ja kuoleman lapsesta autuaan Ja vapaaksi kanteista päästät. Kun syntien painosta vaipuu pää, Niin armo ain' toivoni elvyttää, Mä että en joudukaan vaivaan. Vaan pääsen, oi, lapseksi taivaan!

Simo Korpela.

N:o 459 katso sivu 99.

N:o 460.

(586)

2. Taas käyn sun ristis juurehen,
Sä yksin voit mun vapahtaa.
Sua, Herra Jeesus, rukoilen:
Oi armahda mua sortuvaa.

3. Ja eessä ristin vaipuen
Mä ootan: ethän kiellä vain!
Karitsa, auta, armoinen,
Mua nostaen ja puhdistain!

4. Mun sielun' syvyys saartelee,
Sua ilman sorrun hukkuen!
Sun lakis särkee, tuomitsee
Mun iäisesti hyljäten.

5. Käyn sentään ristis juurehen
Kun kutsut, Jeesus, hädässäin!
Ja siitä nousen riemuiten,
Sun veres voimaa ylistäin.

B. Serenius, Suom. Kurki-Suonio.

N:o 461.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 497.)

R. Raala.

Sun ris - - ti - si juu - rel - le, Jee - - - - sus, Mä

kur - ja - na ku - mar - run; Uutt' ar - mo - a ru - ko-

el - len. Sun e - tee - si pol - vis - - tun, Uutt'

ar - mo - a ru - ko - el - len Sun e - tee - si pol - vis - tun.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 462.

Tasaisesti ja lämmöllä. *Fredr. Isacsson.*

Mä vai-vun ris-tis juu-re-hen, Oi Jee-sus, jal-kais luo. Suo mul-le kat-se ar-moi-nen, Mi rintaan rau-han tuo. Mä hil-jaa it-kein vuo-tan Ja an-teeks-an-toos luo-tan.

2. Karitsa puhdas kärsit näin,
Ja sulla syytä ei.
Mun syntini, mun häpeäin
Sun ristinpuuhun vei
Siis hiljaa itkein vuotan
Ja anteeksantoos luotan.

3. Ken rakkauttas arvajais,
Ken armos ymmärtäis?
Nyt enkö sua rakastais
Ja johtohosi jäis?
Niin hiljaa itkein vuotan
Ja anteeksantoos luotan.

4. Sun veres kalliin kastetta
Suo vuotaa rintahain,
Niin hurskasna ja rauhassa
Käyn matkataivaltain.
Mä itkein, kiittäin vuotan
Ja anteeksantoos luotan.

5. On auki sulle rintani
Ja valmis sydämein.
Käy sinne luoksein, Mestari,
Sun ääntäs kuullaksein!
Mä itken, varmaan vuotan
Ja anteeksantoos luotan.

Lars Stenbäck. Suom. Hilja Haahti.

N:o 463.

Rauhallisesti. *Jaakko Tuuri.*

pp

Mä pol - vis - tun, oi Jee - sus, ris - tis juu - reen Ja

pp

p

cresc. — — —

silmät kyy - ne-lei-set si - nuun luon Ja, luot-ta-en sun rakka-u-tees

p

cresc. — — —

mf p

suu - reen, Mä ah - din - ko - ni ras-kaan il - mi tuon.

mf p

2 Oi, älä poloista pois luotas heitä,
Vaikk' kyllä ansainnut mä oisin sen,
Kun huoletonna kuljin harhateitä
Sun kutsumukses kalliit hyljäten.

3. Mä muut' en voi kuin luottaa armoos suureen,
En voi, en tahdokaan mä muuta, en:
En muuta voi kuin rientää ristis juureen
Ja vaikeroida: auta, armoinen!

Simo Korpela.

N:o 464.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 869.)

Mikael Nyberg.

Mä kos - - tut - - te - - len kyy - ne - - lin Jee- suk - sen ris - tin juur - - ta. En jak - sa kan - taa kau-em- min syn - - - - - tei - ni kuor-maa suur - - ta.

2. Mä lasken ristin juurehen
Sen taakan tuskinensa,
Mä lasken ristin verehen
Sydämen saastoinensa.

3. Se veren voima vapahtaa
Alt' taakan raskahimman.
Se ristin veri puhdistaa
Minunkin saastaisimman.

4. Sen vuoksi kiitän kiitoksin
Sen veren voimaa suurta,
Mä kostuttelen kyynelin
Jeesuksen ristin juurta.

J. Mustakallio.

N:o 465.

Hartaasti. *Urho Nordlund.*

Viih-dy-tä se ar-mol-las,
Tu - le Jee - sus, sy - dä-mee-ni, Viih - dy - tä ar-mol-las
Viih - - - dy - tä se ar - mol -
Tu - - - - - - - - le Viih-dy-tä se ar-mol-las,

Sal - li sie - lun syn - nin sai-raan pa - ran - tu - a
las, Sal - li
Sal - - - - - - li sai - - - raan

Tu - le; Her - - ra Jee - - sus!
haa-vois - sas! Tu-le Her - - - - - - - - - - ra Jee - - sus!
Tu - le Jee - - sus!
Tu-le Her - - - - - - - - ra Jee - - sus!

2. Mailman turhan touhuilussa
Rauha kauas kaikkoaa.
Yksin veres voiman kautta
Raukka levon, lohdun saa.
Tule, Herra Jeesus!

N:o 466.

Kaihomielin. *Ole Bull.*

Kun hil - - - jai - sin het - - - kin Yk - - sin mä jään. Niin myös sa - lai - set - - kin Syn - ti - ni nään, Ja muistot ras-kaat taa - sen he - rä - jää, Joit' ai - - ka viel' ei voi-nut ke - ven - tää, ke - ven - tää.

Säkeistöt 2 ja 3 katso tekstikirjaa.

N:o 467 katso sivu 110.

N:o 468.

Harvakseen.

O - vel - la mi - nun sy - dä - me - ni Kol - ku - tat,
ra - kas Jee - suks - en', Sun ar - mos an - na,
ys - tä - vä - ni Niin et - tä sul - le a-vaan sen!
Mua ar - mos ää - nell' sär - - je niin,
Sun puo - lees et - - tä tai - - pui - sin.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 467.

Sujuvasti. *Sankeyn mukaan.*

Oot pal - - jon sä, Jee - - sus, mun täh - - - te - ni

teh - nyt Oi rak - - ka - us suu - - ri ja ih - meel - li-

nen! Oot kär - si - nyt pilk - kaa ja vai - - vo - ja

näh - nyt, Ja kuln - ka, oi, kuink' o - len mak - sa - nut

sen? Mun vai - pu - vi pää - ni ja uu - pu - vi

ää - ni, Kun men-nyt-tä ai - kaa - ni mie - tis - ke - ien.

2. Nuo muistot ne murheella mieleni täyttää
Ja rauhan ne ryöstävät luistanikin.
Niin väärin kuin taisin sun armosi käyttää
Ja aikani tuhlata turhuuksihin!
Aut' että nyt voisin
Jo toimia toisin
Ja tahtosi tehdä, oi armollisin!

3. Oi, uudista armoin ja taivahan voimin
Mun turmeltu mieleni niin kokonaan.
Ett' aina, jos vaikenen, aattelen, toimin,
Sun tahtoas täyttäen vaeltaisin vaan!
Niin aukaise esteet,
Ett' taivahan nesteet
Mun sieluuni pääsisi virtailemaan!

4. Ja täytä mun henkeni toivolla taivaan,
Niin uudeksi katsantokantani luo,
Ett' oon sinun tähtesi valmis mä vaivaan,
Kun maailma suuttuu ja ristiä tuo!
Oi henkeni, kiitä
Jo toivossa siitä,
Ett'ei minun hukkua Herrani suo!

Simo Korpela.

N:o 468 katso sivu 109.

N:o 469.

Koraali.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 470.

(Lauletaan kuin n:o 443.)

N:o 471.

Rauhallisesti. *Ilmari Krohn.*

Säkeistö 2 katso tekstikirjaa.

N:o 472.

Verkalleen. *Ellen Ljungberg.*

mf

Kuu - le mun huu - to - ni tai - vaas - - sas,

f

Her - ra - ni lau - - - pi - as Köy - hä mä oon ja

f

voi - ma - ton, Tur - va - ni ar - mos on.

2. Oon kuni laineilla lastu vaan,
Harhaava lapsi maan.
Ollos, oi Herra, auttajain,
Armoas pyydän vain.

Ellen Ljungberg. Suom. M. N.

N:o 473.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 488.)

Ei liian nopeasti. *Mikko Pietarinen.*

Kun tun - to - ni kal - - vaa ja syn-nis - tä soi - maa, Ah

kun-nek - ka, kur - ja, mä kul - ke - nen - kaan? Sun

ve - res - säs, Jee - sus, on e - lä - män voi - maa, Sen

lai - neis - sa sie - lu - ni puh - taak - si saan.

Säkeistöt 2—7 katso tekstikirjaa.

N:o 474.

(Lauletaan kuin n:o 154.)

N:o 475.

Intomielisesti. *Ilmari Krohn.*

Me-ren tie - dän suu - ren ja val - ta - van, Niin puh - ta-

han, niin kirk - ka - han: Se Her - ra - ni Jee - suk - sen

rak - ka - us on I - ki - kuo - hu - va, poh - ja - ton.

2. Mä tahdon vaipua helmaan sen
Ja peittyä alle aaltojen
Ja sammua uutena elääksein
Iät kaiket Herrallein.

Hilja Haahti.

N:o 476.

(Lauletaan kuin n:o 121.)

N:o 477 katso sivu 118.

N:o 478.

A. J. Gordon.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 477.

Harvanlaisesti. *Vanha saksal. kirkkosävelmä.*

En voi, en tahdo elää itselleni,
En enää itselleni kuulukaan.
Sulle, oi Jeesus, annan sydämeni
Ja uhrina sen kannan nyt sulle yksin vaan.

sie - lu - ni kai - paa, Ju - ma - laa se kai - paa, Kuin

tuo - re - hil - le läh - teil - le peu - ra ha - la - jaa.

2. Oi anteeks anna, että elämäni
Kauan on ollut sulle vierasta.
En enää tahdo siirtää päätöstäni.
Vaan kaikkineni tahdon sua yksin palvella.
Sieluni kaipaa, j. n. e.

3. En ansaitse, sä että puoleen' käännyt,
Kuitenkin teet sen, Herra, armossas.
Siihenkään vielä armosi ei jäänyt,
Vaan paljon, paljon muita soit mulle lahjojas.
Sieluni kaipaa, j. n. e.

4. Oi onneain! Saan käydä lapsen lailla
Sun askeleitas, Herra, seuraamaan.
En lapsenas oo apuasi vailla,
Vaan henkes mulle annat, oon hänen turvissaan.
Sieluni kaipaa, j. n. e.

5. Herra, sä voit ja tahdot mua johtaa,
Niin että aina pysyn tahdossas,
Mun sielussain suo rakkautes hohtaa,
Oi, täytä minut, Jeesus, sun rakkaudellas!
Sieluni kaipaa, j. n. e.

Johanna Meyer. Suom. M. N.

N:o 478 katso sivu 117.
N:o 479 lauletaan kuin n:o 369.

N:o 480.

Intomielisesti. *Martti Hela.*

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 481.

(Lauletaan kuin N:o 328.)

N:o 482 katso sivu 122.

N:o 483.

Sov. Mikael Nyberg.

Herra Jee-sus kun tääl-lä vain kanssamme on Emme kau-his-tu
Viha vaik-ka on vastaamme sammuma-ton, Niin me turvaamme

1:o 2:o

vas - tus-ta - jaamme. Vaikka kai - ta on tie Ja se
puo - lus-ta - - - - - - - jaamme. Siis me uskossa vaan Käymme

1:o 2:o

tais - to-hon vie, Meille Jeesus on turva ja kil - pi.
tais - te-le - maan Pyhä on tämä tie pois jo vilp-pi.

Säkeistöt 2—8 katso tekstikirjaa.

N:o 482.

Tyynesti. *Urho Nordlund.*

p mf

Her-ra, ku-hun-ka mä me-ni - sin? Yk-sin

Her-ra, ku-hun-ka mä me-ni-

poco

si - nul - la on sa - nat e - lä - män! Ke - tä

sin? Yk - sin si - nul - la on sa - nat

a poco crescendo

a - vuk - se - ni huu - tai - - sin, Min - ne

e - lä - män! Ke - tä a - vuk - se - ni huu - tai-

f dim. p

tus - kis - sa - ni rien - täi - - sin? Jee - -

sin, Min - ne tus - kis - sa - ni rien-täi-

rit.

sua — Si - nun haa - voi - hi - si ly - my - än.

sin?

2. Minun kilpeni ja linnani
Olet sinä, kallis uhri-karitsa.
Olet kallioni, turvani,
Autuuteni, väkevyyteni,
Sangen sovelias apu tuskissa.

3. Sydän tyyntyy sinuun nojaten,
Valon sieluun luot kuin kevätaurinko,
Mieli masennettu, murheinen
Nostaa päänsä alta kuormien,
Puhkee luonas kiitokseen kuin lintu jo.

Tekla Renfors.

N:o 483 katso sivu 121.

N:o 484.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 485.)

Tunteellisesti. *Ahnfeltin lauluista.*

f

Kaik - ki Her ran tiet on hy-vyys, Lau pe - us ja to - tuus

f

vaan. Ol - les-sam-me neu - vo - ton-na, Huo-leh - tii hän lap - sis-

mf

taan. Hän, ken tun - si päi - vät kaik-ki, En-nen kuin ne al - koi -

mf

p

kaan, Hän, ken vaa - ran, tus-kan tul - len Tu - ki, kan-toi voi - mal-

p

f

laan, Oi, hän vas-ta, niin-kuin en-nen, A-vun an-taa ar-mos-

saan, Oi, hän vas-ta, niinkuin en-nen, A-vun an-taa ar-mossaan.

2. Taaksepäin jos luomme katseen Kuluneisiin vuosihin,
Rakkautta Herran uhkuu Päivä riemun, murheenkin.
Uskollisuus, rakkaus on Myllertäissä myrskyjen
Ollut yhtä suuri, kuin jos Soi se päivän paistehen,
„: Yhtä suuri kasvaessa Ohdakkeitten, ruusujen. :,:

3. Eteenpäin kun katse kääntyy, Sama rakkaus ilmenee,
Meitä seuraa, nostaa, kantaa, Lankeemasta varjelee.
Mitä päivä tarjonneekin Vaihteluissa vaiheitten,
Vaikka voima vaipuis vallan, Riehuessa taistojen,
:,: Uskollisna Herra auttaa, Onneamme valvoen. :„

4. Muistakaamme siis, kun kiusaa Oma kelpaamattomuus,
Että ääretön on aivan Herran voima, uskollisuus.
Itsehemme ei saa luottaa: Emme kulje valvoen
Eikä voittoa oo saatu Omin voimin taistellen.
:,: Mutta luonamme on Herra, Siinä turva ainainen. :,:

L. S. Suom. M. N.

N:o 485.

Lowry.

Ko-ko tien hän kans-san' käy-pi, Mi-täs muu-ta toi-voi-

sin? E-päi-len-kö rak-ka--ut-taan, Jok' on

hel -- lin, läm-pi--min? Tai-vaan rau-ha kor-kein

vah-vuus Hä-ness' on mun sie-lul--lein! Tie-dän:

käy-kööm kuinka muutoin, Jee sus te - kee par - hai-ten Tie-dän:

käy - kööm kuin-ka muu-toin, Jee-sus te - kee par - hai - ten.

2. Koko tien hän kanssan' käypi.
Ahdingoissa auttelee:
Elon leiväll' armiaasti
Vahvistaa ja ravitsee.
Ja jos vaivais jano rintaa,
Rupeis jalka uupumaan,
:,: Riemulähteet kalliosta
Uhkuis niinkuin muinen vaan. :,:

3. Koko tien hän kanssan' käypi,
Rakkaus, oi, verraton!
Viimein taivaan valtakuntaan
Minut saattaa lepohon.
Kun mä kirkkahana siellä
Eteen lankeen istuimen,
:,: »Koko tien hän kanssan' kulki»,
Laulan silloin kiittäen. :,:

Fanny Crosby.

N:o 486.

Martti Hela.

pp

Kun sä, Jee - sus, o - ma - na - ni A - sut sy - dä - mes - sä-

pp

mp

ni, Rau-ha sil-loin sie - lus - sa - ni E - lon su - los - tut - ta-

mp

f

vi. Näin jo maas - sa ah - din - gon,

f

p

mf

Näin jo maas - sa ah - din - gon, Tai - - vas

p

mf

rit. - - - - -

tun-nos-sa - ni on Tai - vas tun-nos - sa - ni on.

rit. - - - - -

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa

N:o 487.

Rohkaisevasti.

Luo - ta Ju - ma - laan! Jos tei - tän - sä et

ym - mär - rä, Kui - ten - kin hä - neen us - ko sä. Hän

vie - pi si - nut voit - to-hon, Hän luo - nas on.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 488.

Luottavasti. *Oskar Metsola.*

Mä il - lal - la myö - hään ja aa - mul - la var - hain Luon

sil - mä - ni Sii - - o - nin vuo - - rl - a päin. Mull'

aut - ta - ja siel - lä on vii - sain ja par - hain, Jok'

et - - si - vi ai - - na mun me - nes - tys - - - täin.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 489.

Rauhallisesti. *Ina Karttunen.*

Oi Her - ra, suo mun le - vä-tä Sun luo nas het-ki pie - ni! On

niin-kuin eh-tyis e - lä - mä, Kuin painuis um-peen tie - ni.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 490.

Yksinkertaisesti. *Yrjö Karanko.*

Sy - dä - mel - lä Jee - suk - sen Ol - la on niin su - loi - nen,

On niin ih - meen rau - hai - saa, Niinkuin un - ta i - ha - naa.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 491.

Tyynesti, mutta ei hitaasti. *Mikael Nyberg.*

Oi Jee - sus, sy - dä - mel - lä - - si sai

rau - han sy - dä - men', Kuin lai - va löy - tää sa - ta-

man, pe - sän - - sä lin - tu - nen. Kaikk' uut-ta

on, se luo - tiin uu - dek - si; Jo en - ti-

nen on ka don - nut, ja uus' on e - lo - - ni.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 492.

Lämmöllä. *A. L. Peace.*

Oi rak - ka - us, min kah - le - hes - sa Mä löy - dän le-von taistel-

les - - - sa! Tuon hei - kon e - lä - mä - ni sul - - - le, Niin

val - ta - sy-vyyk-sis - täs mul - le Vir- taa voi - ma uus.

2. Oi valkeus, mi seuraat teitän',
Mä tuikkeeni sun loistoos peitän,
Tuon kaiken oman valon sulle,
Niin kirkkaudestasi mulle
Täysi päivä saa.

3. Oi rauha, joka ilon tarjoot,
Kun synkkenevät surun varjot,
Sun kaares näen satehessa
Ja muistan: aamun koittaessa
Kuivuu kyynelvuo.

4. Oi risti, joka et mua säästä,
En pyydä painos alta päästä,
Vaan kuolkoon kaikki turhuus mainen,
Niin kerran elon taivahainen
Kukka puhkeaa.

Geo Matheson. Suom. M. N.

N:o 493.

Hj. Braxén.

»O - let mun. Sun os - tin ker - ran E - lä-

mään ja au-tuu - teen». Rak-ka - has - - ti ää - ni

Her - ran Ka - jah - - taa näin o - mil - - leen.

2. Kuinka peljättää siis voisi
Elon tuska, kuolokaan?
Pitkä kaita tie vaikk' oisi,
Lyhenee se seurassaan.

3. »Olet mun.» Oi armoansa!
Isän lapsi olla saan.
Luottain lausun johtaissansa:
»Isä, olkoon tahtos vaan!»

4. Pojan kautta uskovalle
Isän helma auki on, —
Sortuneelle synnin alle,
Joka turvaa armohon.

5. »Olet mun»,— se lause paina,
Jeesus, mieliin murheisten!
Siinä lohdutus on aina,
Siinä autuus syntisen.

Suom.

N:o 494.

Rauhallisesti ja tunteellisesti. *Jonas Andersson.*

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 495.

Rauhallisesti.

Sii-pein-sä suo-jas-sa tur-vat-tu o-len Öi-set-kään

myrs-kyt ei hai-ta-ta voi, Hän kun mun o-mak-si

lap-sek-seen ot-ti, Au-tu-aan le-pon-sa minul-le

tol. Tur-vat-tu oon, suo-jat-tu oon, Siu-na-tut

sil-vet mun pelt-tää. Huo-le-ti vaan mun sie-lu-ni

saa Huo - len - sa Her - ral - le heit - - - - tää.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 496.

Iloisesti ja kevyesti.

Pik - ku lin - tu rie - muis saan Lau - - le - le - vi

on - ne - aan, Ei hän jou - da kai - va-maan Ei - kä su - re-

maan, Ei hän, ei hän jou - da su - re - maan.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 497.

Sujuvasti. *Ina Karttunen.*

Sun joh - to - hos an - ta - un, Her - - - ra, Sä pa - rem-min

tie - dät kuin mä, Näät vai - hee - ni vas - - tai - set

kaik - - - ki, Mun pa - ras - tain et - sit sä.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 498.

G. Durchman.

Sä, Jee - sus, oot se hy - - - vä pai - men, Me

oom - me ar - mo - lam - pai - tas! Sun lau - mas

kor - - - - ven kul - - - - ki - - ai - men On hy - - - - vä

ol - - la hoi - dos - sas. Kun kut- suin, kai - ten

Sä oh - jaat tai - ten Sen ruo - his - toon ja vet - ten

luo, Ja i - loi - - ten sä syö ja juo.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 499.

(Lauletaan kuin n:o 212.)

N:o 500.

Rohkeasti. *Hjalmar Backman.*

Her - ran so - taan Her - ran o - mat, Voi - mak - kaat ja

voi - mat - to - mat, Tais - te - le - maan, voit - ta - maan!

Mei-tä uh-kaa vaa - rat vaikeet, Is-kut tui-mat, haa-vat hal-keet.

Saa - ta-nall' on jul-mat ai-keet Saa-da mei-dät sor-tu-maan.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 501.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 443.)

Voimakkaasti eläytyen. *Martti Hela.*

Mun sie - lu - ni it - - - kee ja rie-muit-see, Mun huu - le - ni huo - kaa ja hy - myi-lee. Mä syn - tei-ni suu - ruut - ta huo-kal-len, Mä Jee - suk-sen ar - mos - ta rie - muit-sen.

2. Oi, syytä on huoleen ja huokailuun,
Oi, syytä on riemuun ja lauleluun.
Kun syntiä, erhettä mull' on vain.
Mutt' kaiken, oi, kaiken mä anteeks' sain.

3. Nyt vielä mä itken ja riemuitsen,
Nyt vielä mä huokaan ja hymyilen.
Mut sitten en itke, mä laulan vaan,
Kun muuttaa mä Jeesuksen luokse saan.

Simo Korpela.

N:o 502.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 444 kertaamalla kaksi viimeistä säettä.)

Hitaanlaisesti. *Lina Almqvist.*

p

I - lo haih-tui, on - ni pet - ti, Kal - voi kai - pa - - us.

p

mf

Tuim' ol' tais-to, työ - läs tus-ka, Vai - kee va - el - - lus.

mf

f rit.

Pol - ku polt-ti, syöm-men jät - ti Lau - lun loh - du - tus.

f rit.

2. Mutta yöhön Herran sana
Tunki säteillen.
Tuska poistui, rauha koitui
Yli synkkyyden;
Hiljaa sydämeen se paistoi,
Kunnes tunsin sen.

3. Nyt on ilo sydämessä
Taistellessakin.
Kevyt kantaa nyt on kuorma
Kaikkein painavin.
Jeesus voitti, minut vie hän
Taivaan riemuihin.

L. Almqvist. Suom.

N:o 503.

Kohtalaisesti. *Suomal. hengell. kansansäv.*

Jee-sus, hän mat-ka-kumppa-ni On mul-la ris-tin-tiel-lä,

Vaik-ka-pa u-sein ek-syn-ki, Ei a-pu-aan hän kiel-lä.

2. Lapsensa heikon tuntee hän
Ja rientää avukseni,
Korvessa synnin synkeän
Hän huutaa sielulleni:

3. »Joudu jo mulle omaksi!
Oi, tule taivaan häihin!
Synti ja mailma hyljeksi.
Oi, älä suostu näihin!»

4. Oi, kenen luo mä pakenen,
Minnekkä tieni otan?
Elämän sana iäinen
Sä olet, sinuun luotan.

5. Vaivaani sulle valitan,
Oi rakkain Jeesukseni,
Syntini suuret tunnustan;
Suo rauha sielulleni!

6. Huonona tulen, horjuin vaan,
Ja heittäyn helmahasi,
Autuaan rauhan viimein saan
Sun valtakunnassasi.

N:o 504.

Hitaanlaisesti. *Mikael Nyberg.*

Ku - ris al - le, I - sä, tai - vun, A - vu - ton - na e - tees vai - vun, Niin-kuin tah - - dot, tee Sä mun! Tar-koi - tat-han hy - vää ai - - na, Sik - si sil - män' vai - tel - jai - - na Luot - tain kat - soo si - nu - hun.

Sik - si sil - - - - - män

2. Tarpeeseen jos mulle ovat
Kuritukset raskaat, kovat,
Älä säästä niiltäkään!
Mutta estä uupumasta,
Armossasi auta lasta
Lapsen lailla kärsimään!

3. Henkes voimaa mulle anna!
Olallas mua itse kanna,
Kun käy liian raskaaks' tie.
Ja kun tie on vihdoin päässä
Täällä maassa itsekkäässä,
Vaeltaja kotiin vie!

Simo Korpela (Osaksi Hillerin mukaan.)

N:o 505.

Hitaasti. *Saksalainen säv.*

Ris - tin tie - tä tus - kai - sin - ta Her - ra Jee - sus kul - ki.
Kal - lis on sen voi - ton - hin - ta, Jon - ka hän toi jul - ki:
Seimest' as - ti Gol - ga - tal - le Ras - ka - him-pain vai - vain al - le It - sen - sä hän sul - ki.

2. Risti se on elin-ehto
Joka päivä meille,
Juoksun ylty, voimain kehto
Herraan liittyneille.
Mutta se, ken ristin hylkää,
Oi, hän näkemättä ylkää
Sortuu surman teille!

3. Siunausta tuottaa risti,
Minkä armo antaa.
Jeesus suo, ett' alttihisti
Voisin ristin kantaa,
Tyytyen, ei nurkumiellä,
Pysyäksen' aina tiellä
Kohti kotirantaa!

Simo Korpela.

N:o 506.

Rauhallisesti. *Joel Blomqvist.*

2. Jos sä taistellakin meren myrskyissä saat,
Aallot päällesi rynnistelee,
Pelko pois! Purtes ei huku, ei konsanaan,
Sitä Herrasi ohjaelee!

3. Kotiin matkasi käy meren pauhuissakin:
Kärsimysten ja vaivojen tie
Ohi kauheiden kuilujen ammottavain
Kotiin oikeahan sinut vie!

J. B. Suom.

N:o 507.

Hitaanlaisesti. *L. Mason.*

mf

Sua koh - ti, Her - ra - ni, Sua koh - ti ain,

mf

f

Mua jos - kin ah - dis - taa Luok-ses ris - ti vain,

f

ff p

Kui - ten - kin lau - lu - nain Soi tääl - lä kul-keis-sain:

ff p

mf p

Sua koh - ti, Her - ra - ni, Sua koh - ti ain'!

mf p

2. Kun päivä kätkÖhön
Pois pilviin käy,
Yö synkkä yllättää,
Tiet' ei missään näy,
Niin katse kaipauksen
Nouseepi taivaaseen;
Sua kohti, Herrani,
Sua kohti ain'!

3. Tie taivaan nähdä suo,
Luokses mi vie,
Jos täällä synkeys
Kuinkin suuri lie!
Ollos sä lohtunain,
Suojaasi kätke ain'.
Sua kohti, Herrani,
Sua kohti ain'!

4. Kun taival päättynyt
On viimeinen,
Kun sielu liitelee
Riemuin taivaaseen,
Ei tuskat yltää voi,
Kirkkaana laulu soi.
Sua kohti, Herrani,
Sua kohti ain'!

Sarah F. Adams.

N:o 508.

Rohkaisevasti. *A. L. Skoog.*

Yö kai - kis - ta syn - kin - kin aa - muk - si saa, Miks

sie - lu - ni, un - hoi - tit sen. Kun hä - tä ja tus - ka

ne ah - dis-taa, Oi, mal - ta vain het - ki - nen. Taas

saa - pu - vi aa - mu, Taas saa - pu - vi aa - mu Ja

lois - ta - vi au - rin-gon koi, Taas saa - pu - vi aa - mu, Taas

saa - pu - vi aa - mu Ja lau - lu - ni rie - mu - a soi!

2. Vaikk' kolkkoja polkuja Herra mun vie
Ja laskeun laaksoloihin,
Miss' uhkana surma vaaniva lie,
Niin miksi mä pelkäisin?
Taas saapuvi aamu, j. n. e.

3. Hän apunsa koittaissa päivyen tuo,
Ken voimani laskenut on;
Kun hätä on suurin, johtonsa suo,
Ain' määränsä onneni on!
Taas saapuvi aamu, j. n. e.

4. Oi silmäni, katso'os taivasta päin:
Jo ruskossa rantuet on!
Siis kohta jo maasta kyynelten käyn
Pois iäisehen lepohon!
Jo saapuvi aamu, j. n. e.

Suom. —e.

N:o 509.

Ei liian nopeasti. *Mikael Nyberg.*

Pil-vet peit-tää laak-son poh-jaa, Vuo-rel-la on kir-kas sää. Her-ra Jee-sus, oh-jaa, oh-jaa Va-el-ta-jaa nään-ty-vää Laak-so-mail-ta Nil-jak-kail-ta Hui-puil-le Sii-o-nin vuo-ren!

2. Laakson laitaa vielä astun,
Tiet' en aina tunnekaan.
Sumuissa sen jäähdyn, kastun,
Mutta uuden innon saan,
Kun sen teiltä Liettyneiltä
Katselen Siionin vuorta.

3. Siioniin, oi, sinne tahdon,
Siell' on hengen isänmaa.
Jälkeen orjantyön ja ahdon
Siell' on armas asustaa.
Siks jo tiellä Miel' on siellä
Riemuissa Siionin vuoren.

Simo Korpela.

N:o 510.

Vilkkaasti. *Ilmari Krohn.*

Sy - vyy - det rie - hui sy - dä - men, Ja huk - ku-

va - ni luu - - - - - lin, Vaan sil - loin y - - li

aal - to - jen Mä Her - ran ää - nen kuu - - - lin.

2. En tiedä, mitä lausui hän,
En nähnyt kasvojansa,
Vaan tunsin hänet luonani
Ja tyyntä turvissansa.

3. Oi suurta rauhaa Jeesuksen,
Niin ihmeellistä, syvää!
Mä hänen, hän mun kaikkeni,
Hän viepi tietä hyvää.

4. Mun käteni on kädessään,
Hän pitää siitä kiinni;
Ei kuohupäistä pelkoa
Mä luotan Mestariini.

Hilja Haahti.

N:o 511.

Verkalleen. *Ilmari Krohn.*

Mua muistat, Jee - sus, ai - na, ai - na, Kä - - - - sii - si piir - sit mun. Ne haa-vas muis-tut - ta - vat sul - le: Mä o - len sun, mä o - len sun!

2. Ei huolta, tuskaa elon tiellä,
Mi sulle outo ois,
Ei kyyneltä, jot' et sä tietäis
:,: Ja pyyhkis pois. :,:

3. Ja siksi nytkin luokses hiivin
Mä hiljaa itkien,
Ja kätes lasket pääni päälle
:,: Sä siunaten. :,:

4. Oi, kädet haavoitetut, rakkaat,
Ne rinnan rauhoittaa,
Ja sydämeni taistohonsa
:,: Taas voimaa saa. :,:

Hilja Haahti.

N:o 512.

Surunvoittoisesti. *Suomal. hengell. kansansäv.*

Ah mi - tä vai-vaa, vas-tus - - ta Saa mat - ka-
Kun o - ma syn - ti - li - han - sa On ai - na

mies tääll' koh - da - ta,
suu - rin kiu - san - sa.
Ja jos sen veh - keet

maa-han lyö, On i nils - tä koh - ta uu - si työ.

2. Ken täällä vaivain tiellä on.
Eteenpäin aina samotkoon;
Ei viivytellä suinkaan saa,
Ei huoletonna nukahtaa,
Ett' uudestaan ei vangittais
Ja eksyneitten palkan sais.

Siionin Virret.

N:o 513.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 391.)

Yksinkertaisesti. *Ilmari Krohn.*

En tah-do sur-ra, Her-ra, Sä kan-nat huo-le-ni;

Ne kaik-ki, suu-ret, pie-net, On har-ti-oil-la-si.

Oi, veit-hän Gol-ga-tal-le Sä taa-kan ras-kaim-man

— Nyt en-kö sit-ten us-kois Sun näi-tä kan-ta-van!

2. Ja kun mä kaikki heitin Sun hartioillesi,
Niin turvallist' on olla, Ja tyyni mieleni.
Jos vaikka kuinka käypi, Sen tiedän ainiaan:
Kun sulle uskon tieni, On kaikki hyvin vaan.

Hilja Haahti.

N:o 514.

Suomal. hengell. kansansäv.

Käy i - sän - maa - taan koh - ti ain' Tien kai - dan
He o - vat tääl - lä vie - raat vain Ja ou - dot,

mat - ka - lai - set.
muu - ka lai - set.
Ei ma - jaa heil - lä

kes - - tä - vää, Vaan vai - vaa, ko - - - ti - - - i - - kä-

vää On heil - lä _ _ maa - il - - mas - sa.

Säkeistöt 2—7 katso tekstikirjaa.

N:o 515.

Liikkuvasti. *Hjalmar Backman.*

O len vaa ras sa, jol - len mä val - vo: Mu - a syn - ti ja kiu-saa - ja vie - koit-taa. Sy-dän on ku-ten vet - ten kal - vo, Jo - ta tuu - lo - nen vie - no-kin lii - - - - kut-taa.

2. Olen vaarassa, jos oman tahdon Minä johdolla kulkuni suunnan teen. Kuten virrassa vie vesi vahdon, Siten synti mun vie vihan valkamilleen.

3. Olen vaarassa, jos minä seuraan Tämän maailman kuisketta kiihottavaa; Kuten verkolla kiedotun teuraan, Se mun kahlehissaan pian kuljettaa.

4. Minä vältän ne vaarat ja huolet, Kun on Jeesus mun kalliolinnani vaan. Sinne kanna ei turmion nuolet Eikä maailman hyytävät tuuletkaan.

5. Hyvä olla on turvassa linnan, Hyvä heikon on varjossa vahvemman. Siellä rohkeus täyttävi rinnan Eikä säikytä uhkaus ahdistajan.

6. Hyvä Jeesus, oi, johtaos mieltäin, Että valvon ja, seuraten askelias, Sinun tahtosi teen, omán kieltäin! Minut vaaroista vie ylös kunniahas.

Simo Korpela.

N:o 516.

Lapsellisesti. *Martti Hela.*

Au - ta, I - sä, vaa-rois - sa - ni Mu - a, lap - si - ruk - kaa,

Ett'-en mail-man mat-kal- la - ni Sie - lu - a - ni huk - - kaa,

Ett'-en mail-man mat - kal - la - ni Sie - lu - a - ni huk- kaa.

2. Väijymäss' on vaaraa monta,
Monta kuoppaa tiellä:
:,: Auta, ettei avutonta
Surma saisi niellä! :,:

3. Estä synnin turmiosta,
Armos oppaaks anna!
:,: Ja kun lankeen, ylös nosta,
Ja kun uuvun, kanna! :,:

4. Ja kun vihdoin lähtöhetki
Edessä on mulla,
:,: Anna mulle riemuretki,
Anna luokses tulla! :,:

Simo Korpela.

N:o 517.

Luottavaisesti. *Martti Hela.*

Mä oon, oi Jee - sus, ka - rit - sa - si hen - to,

Kor-

Kor - ves - sa kul - jen vie - ra - ha - na ven - to.

- - - ves - sa

— Oi, oh - - - - - jaa, oh - jaa si - nä mi - nu - a!

Mä tah - don seu - ra - ta vain si - - nu - - a.

Mä

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 518.

Rauhallisesti. *Lilli Leinberg.*

Her - ra mei - tä muis-taa ain', Lah - jat par - haat an - taa, Tur-vaa, suo-jaa, vah - vis-taa Uu - pu - vais- ta kul - ki - jaa, Nään-ty - nyt - tä kan - taa, Ar-mon, toi-von, rau - han suo, Lah - jat par - haat an - - - taa.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 519.

Kohtalaisesti. *Mikko Pietarinen*

Vuo - ri kor - ke - - a, Tie - kin vai - va - - loi - - - nen.

Kui-tenkin kul - ke - - a Lä - pi ah - din - goit - - - - ten

Ai - on pe - ril - - le, Täl - - le vuo - rel - - le.

2. Väsyä ei saa,
Joka mielii käydä
Elon poluilla;
Pitää vaivaa nähdä,
Valvoa sydän-yöss',
Muuten turha on työs.

2. Paremp' on, kun saa
Murhetta tiellä taivaan,
Kuin jos kiiruhtaa
Ilomielin vaivaan;
Mieleheni se
Paina syvälle.

John Bunyan.
Siionin Virret.

N:o 520.

Verkalleen. *E. G. O.*

Sä yk-sin Jee - sus täy-tä e - lä-mää - ni Mua kai - ken, kai-ken luok-ses pai-naa suo! Ja jo - ka päi - vä pol-kuun piir-tä- mää - ni Sun py - hä sil - - mäs tut - kis - tel - len luo!

2. Jos en voi luokses voittajana tulla,
Tuon sulle tappioni kuitenkin.
Mä tiedän, onhan haavoihini sulla
Parannus täysi, kaikkein armoisin.

3. Jos en voi riemuin laulaa kiitoskielin
Ja ylistellen käydä vastahas,
Sinulle murheen voinhan itkumielin,
Vuodattaa, kerjäten sun katsettas.

4. Jos en voi nostaa kirkkautees suureen
Mun synnin saastuneita kasvojain,
Niin saanhan, Jeesus, jalkojesi juureen
Vajota tyhjänä ja tahroissain!

Norjalainen. Suom. Kurki Suonio.

N:o 521.

Päättävästi. *Betty Ehrenborg.*

Kun kiu - sa - us kor - vii - ni kuis - kai - le - vi He - ti vas - tai - len: »Ei ei ei!» En kat - so en kuu - le, vaan mie - les - tä - ni Hei - tän tien, jo - ka tur - mi - oon vei. Sil - lä maan py - hän rau-haan mun mat-ka - ni käy, Miss' ei syn - ti - ä näy.

2. Jos vietellään syntiin, kun kenkään ei nää,
Silloin vastaan mä: »En, en, en!»
On silmä, mi seuraavi ain' eksyvää,
Läpi yönkin käy katsehet sen.
Ja se tunkevi syömmehen tietääkseen,
Mik' on pyrkimys sen.

3. Vaan Jeesus kun kutsuvi seuraamahan,
Silloin vastaan mä: »Oonhan sun.»
Ja jos kysyy Herra mun rakkauttan',
Silloin huokaan: »Oi tunnethan mun».
Ja siihen, jot' en mä vielä ymmärrä,
Tahdon pyrkiä.

N. Harpot. Suom.

N:o 522.

Huugo Nyberg.

Sun rau - ha - si an - na mul - le, E - lon vai - heet kir - kas - tain! En pyy - dä tyyn - tä tie - - - tä, Sun tah - to - si tie - tä vain.

2. Isän silmä, hellin valvo,
Isän rakkaus, johda, vie!
Koti taivaan kaukaa siintää,
Kotipolku on armon tie.

Hilja Haahti.

N:o 523.

Rauhallisesti. *Th. Söderberg.*

Hil - jai-suut-ta an - - na, Jee - sus, Hen-kes kaut - ta,

Täyt-tä-mää - si mal - jaan Tyy - ty-mään mua au - - ta!

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 524.

Koraalin tapaan. *Väinö Tuominen.*

Mä pal-jon, Jee-sus, sul - ta sain, Vaan vä-hän an - taa voin.

Sä ar - mo-läh - de au - tu - ain, Mä ar-moon ar - vo-toin.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 525.

Ei liian nopeasti. *Suomal. hengell. kansansäv.*

Tu - le, Jee-sus, luok - se - ni Hal - lit - se-maan mie - le - ni,

Ett' - el pa - ha maa-il - ma Va - hin-goit - tais mi - nu - a.

Ten: maa - - - il - ma

2. Voimassa sun veresi
Pese saastaisuuteni,
Hoida tielle elämän,
Jot' en löydä itsestän'.

3. Valistusta enennä,
Synnin taakka kevennä,
Sydämeni uudista,
Omatunton' puhdista.

4. Paranna mua sairasta;
Murheellista, vaivaista
Lohduta ja virvoita,
Epäuskost' kirvoita.

5. Koska väsyn sotimaan,
Auta lepoon toivomaan,
Heittäymään helmahas;
Anna autuus taivaassas.

Siionin Virret.

N:o 525 b.

Sov. Mikael Nyberg.

Tu - - le, Jee - sus luok - se - - - ni Hal - - lit -

se - maan mie - le - - ni Et - tei pa - - ha maa - il -

ma (vain) Va - hin - goit - tais mi - - nu - - a.

N:o 526.

Hitaanlaisesti. *Hj. Braxén.*

Val - vo - a mun, Jee-sus, an - na, Ai - na ris - tis juu - rel -

la, Ja niin jo - - - ka päi - vä kuol - la Syn-nels-

tä - ni kai - kis-ta. Suo mun kuol-la maa - il - mas-ta, Kuol - la

it - - ses - tä - ni - kin, Et - tä kai - ken e - lä-

mä - - ni Sul - le vain mä e - läi - sin.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 527.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 112 b.)

Yksinkertaisesti. *Suomal. hengell. kansansäv.*

Yh - tä pyy-dän, Her-ra, sul - ta, Yh - tä a-non, ar-mi-as:

Et - tä kor-jaat hei-kon lap - ses Ai - ni - aak - si huos - ta - - has.

Hoi-toon si - nun, siu - na - tun, Pel-vot - ta mä an - tau-dun.

Matkal-la on vaaraa mon - ta, Hoi - da si - nä tur-va - ton - ta!

2. Sinun halaan hyvyyttäsi, Anon armohenkeäs;
Pidä, Jeesus, heikon käsi Aina sinun kädessäs,
Nosta lasta lankeevaa, Virvoita, kun vaivuttaa.
Tielle tuo, jos joudun väärään! Johda minut toivon määrään!

Simo Korpela.

N:o 528.

Tyytyväisesti; ei nopeasti. *Albert Lindström.*

En kaik-ke-a voi lu-e-tel-la, Mit' armossaan Her-ra-ni suo. Hän siu-naa-pi rak-ka-u--del-la, Kuin aa-mul-la kas-teen hän luo. En kaik-ke-a voi lu-e-tel----la, Mit' ar-mossaan Her-ra-ni suo.

2. En tähtösten joukkoa taivaan, En lahjojaan laskea voi, Mutt' synkimpään tuskaan ja vaivaan Ne loistaen lohtua toi. En tähtösten joukkoa taivaan, En lahjojaan laskea voi.

3. En kaikkia voi luetella — Vaan kiitoksein kaikukohon, Kun suurella laupeudella Hän ihmeitään ilmaissut on. En kaikkia voi luetella, — Vaan kiitos se kaikukohon.

L. S. Suom. M. N.

N:o 529.

Riemullisesti. *Suomal. kansansäv., sov. I. Krohn.*

Ei lau - la mas- ta lak - kaa Mun sie-lun' i - lois-saan,
Ett' uu - vu-tet - tu rauk - ka on päässyt kuormas-taan.

Mä et- sin kau - an le - po - a, En si - tä löy-tä- nyt; Nyt

sie - lun' ah - dis - tuk-ses - ta On Jee sus pääs-tä - nyt.

2. Ei laulamasta lakkaa
Mun sielun' iloissaan,
Kun täällä saan jo alkaa
Mä virttä taivahan.
Se kerran luona Jeesuksen
Kuin vetten pauhina
On soiva kuoross' enkelten
Karitsan kiitosta.

N:o 530.

Iloisesti. *Ira D. Sankey.*

Mä lak-kaa - mat - ta lau - le - len, Maan mur - hei - ta en muis - ta, Kun kuu-len kai - un kau-kai - sen Maan uu - den lau - le- luis - ta. Kun al - la tus-kain, tais - to - jen Sen kuu - len kii - tos- vir-ren, Sen sointu täyt-tää sy-dä-men, Niin en - kö lau - le - lei - si?

Säkeistöt 2 ja 3 katso tekstikirjaa.

N:o 531.

Vilkkaasti. *Simo Korpela.*

mf f mf mf f mf

Nyt ar-mo-lau-lu kirkkain soinnuin Taas soikoon Her- - ran kun-ni-aa! Siit' ai-na uu-teen toivoon toin-nuin Se miel-tä jäl-leen vir-voit-taa. Soi, soi, soi, soi! Soi, lau-lu-ni, kii-tos-ta Her-ran!

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 532.

Ei liian nopeasti. *Saksalainen sävelmä.*

Oi Jee - suk - sen', Oo tur - va - ten Kans-sa - ni tiel - lä au - tuu-den! Päi - vä kun koit - taa, Ja yö kun voit - taa, Oi Jee - suk - sen', Oo ar - moi - nen!

2. Mua säilytä
Sua lähellä,
Tiesi mun eessäin selvennä!
Iloisna ollen
Ja murheen tullen,
Mua säilytä
Sua lähellä!

L. S. Suom. M. N.

N:o 533.

Kuorolaulu.

Lämmöllä. *Ilmari Krohn.*

Si - nus - ta, Jee - - sus, lau - lan i - lo - miel - - lä
Sua kiit - tä - en, Sua kiit tä - en. Oi, suo mun lau - laa
myös-kin vai-vain tiel - lä Kun tais - te - len, kun tais - te - len!

2. Rakastamastaan laulaa mielellänsä,
Niin laulelee, niin laulelee .
Myös köyhä sieluin aamutähdestänsä
Ja riemuitsee, ja riemuitsee.

3. Oi, että suuni aina täynnä oisi
Sun kiitostas, Sun kiitostas!
Voimaasi suurta ylistää se voisi
Ja armoas, ja armoas!

4. Sun turviis, Jeesus, riennän aamun tullen,
Se virvoittaa, se virvoittaa.
Suo, Herra, luonas myöskin lepo mullen,
Kun ilta saa!

Suom. M. N.

N:o 534.

Sydämellisesti. *Martti Hela.*

Jee - suk - ses - ta lau - lan, Jee - suk - ses - ta vaan,

Jol - ta syy - ni suu - ret An - teeks sain ja saan,

Jol - ta syy - ni suu - - ret An - - teeks saln ja saan.

2. Hän mun syyni suuret
Poisti verellään,
:,: Otti synnin orjan
Armoon, elämään. :,:

3. Katkoi verkot valheen,
Kahleet kuoleman,
:,: Vangin vapautti,
Laps' oon Jumalan. :,:

4. Lapsi oma Herran
Taivaan kuninkaan.
.,. Kruunun perin kerran,
Valtakunnan saan. :,:

5. Pääsen asukkaaksi
Kultakaupunkiin.
:,: Viedään vierahaksi
Häihin iäisiin. :,:

Simo Korpela.

N:o 535.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 342 ilman kertausta.)

Intomielisesti. *Ilmari Krohn.*

Mä Jee - suk - ses - ta lau - le - - len, Kun aa - mu

val - ke - nee. Kun seu - ras koit - to yö - tä-

ni Ja mur - he muut-tui rau - hak - si, Oi, en - kö

lau - lais rie - mui - ten, Kun aa - mu val - ke - nee?

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 536.

Iloisesti. *C. Abelan mukaan.*

Suu - ri Her - ran rakkaus on — Lau - la, lau - la!
An - taa rau-han tun - to - hon — Lau - la rie-muin vaan!
Her - ra su - a ra - kas-taa, Hä-nen luok-seen men-nä saa,
Joh - da, Jee - sus kal - le - hin, Rak-ka - has - ti mu - a - kin,
Taivaan Jee - sus lah-joit taa, Kruu-nun kirk ka - han.
Kun-nes luok-ses ko - ti - hin Pää - sen va - loi - saan!

2. Rakastatko Jeesustas? Laula, laula!
Helmansa on auvonas — Laula riemuin vaan!
Vaikk' on tiesi usvainen, Kirkastaahan Herra sen,
Kerran eessä istuimen Virtes uusi soi!
Johda, Jeesus j.n.e.

»Rikssange». Suom. — e.

N:o 537.

Rohkeasti. *Mikko Pietarinen.*

Lau - - la, mat - - ka - - lai - - nen kor - - pi - maan,

Lau - la, vaikk' on synk-kä tai - val vaan, Lau-la, vaikk' on pol - ku

Tääl - lä sul - la - - kin.

kai - tai - sin Tääl - lä sul - la, sul - la - kin.

Tääl - lä sul - la - - - kin.

2. Laula, yksinäinen matka-
mies,
Laula, laula, Herra johtaa ties,
Vastaa vielä huokauksihin,
Kerran sullekin.

3. Laula, vaikk' on murheen
musta yö,
Yössä loistaa toivon tähtivyö,
Yössä soipi kannel kauniimmin
Hiljaa sullekin.

4. Laula, matkalainen korpi-
maan,
Laula kunniaksi Kuninkaan,
Hänpä laulumielen kallihin
Antoi sullekin.

5. Laula, laula, kunnes saa-
vutaan
Rantamille soiton, laulun maan,
Siellä enkelkuoro kirkkaammin
Soipi sullekin.

N:o 538.

Iloisesti. *Jno R. Sweney.*

Päi-vyt kir-kas loistaa sie-lus-sain, Pois nyt haih-tui pi-me-ys. Maa ja tai-vas hy-myi-lee-pi vain, Kun on Jee-sus va-lo-nain. Lois-taa päi-vyt, ke-vät-päi-vyt, E-lon het-ket kaik-ki kir-kas-taa. kaik--ki kir-kas-taa. Jee-suk-seen kun sil-mäin kat-se-lee, Sie-lu-ni Hän va-lai-see.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 539.

Iloisesti, vaan ei liian nopeaan. — *Viljo Mikkola.*

mf

Ah, en-kö Jee-sus-ta kiit-täi - si, Vai te - ki-sin-kö sen syyt-tä! Ah,

en-kö kiittäi-si Her-raa-ni Ja ar-mons' ää-ret-tö-myyt - tä!
en - kö kiittäisi

mf

Kun o - lin pie - ni, Sä hoi - dit, kan-noit, Ja ko-ko tie - ni Sä

ritard.

a - pus an-noit, Sä a - pus au - li - hin an - - - - noit.

ritard.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 540.

Raikkaasti. *Martti Hela.*

Her - - ran kii - tos - ta vei - - sat - kaam - me
Hä-nen suo-mas - ta ar-mos-taan, Jon - - ka saim-me Ja
vas - ta saam-me, Jot' ei kiel - tä - ne vas - ta-kaan.

2. Kiitos siitä, kun lahjojansa
Sanassaan yhä meille suo!
Kiitos siitä, kun lapsiansa
Yhä kutsuvi vetten luo!

3. Kiitos siitä, kun lasta juottaa
Armon lähteestä janoovaa!
Kiitos vielä, kun aina luottaa
Sinuun lapsesi heikot saa!

4. Kiitos silloin, kun' kätes vie mun
Vaivan laaksohon nöyrtymään!
Kiitos silloin, kun maille riemun
Pääsen ihmeitäs näkemään!

5. Kiitos, viimein, kun heikot, pienet
Siirrät uutehen elämään!
Kiitos, sinne kun munkin vienet
Sua, Herraani, kiittämään!

Simo Korpela.

N:o 541.

Juhlallisesti. *Mikael Nyberg.*

f mf f

Hal-le-lu-ja! Kii-tos Her-ran Yk-sin mie-lin soikoon kerran

Yh-tei-ses--tä ar-mos-taan! Kaik-ki rie-muin

lau--la-kaam-me! Neu-vost' I-sän ar-maan saam-me

Pe-las-tuk-sen au------tu-----aan.

2. Meitä, synnin sitomia, Eksyksissä kulkevia,
Hädässämme näki hän, Meille antoi Poikans' ainoon
Kärsimyksiin, kuolon vainoon, Hän toi meille elämän.

3. Siksi hälle kiitos soikoon,
Häntä kaikki kunnioikoon
Nyt, kun armon aika on!
Tulless' iankaikkisuuden
Saamme laulaa virren uuden,
Yhtyin taivaan kuorohon.

4. Nyt on laulu heikko aivan,
Mutta jälkeen maisen vaivan
Kirkastettuna se soi;
Silloin voitonriemuansa,
Karitsalle Herran kansa
Täysin soinnuin laulaa voi.

H. R. Suom. M. N.

N:o 542.

Kohtalaisesti. *Hj. Backman.*

Kii-tos Her-ran! Kuu-lee hän Huu-dot yö-hön ek-sy-vän.

Hän mua joh-taa vah-vis-tain Työs-säin, tais-tois-sain.

2. Kiitos Herran! Jumalaan
Uskolliseen luottaa saan.
Sanassaan min' lupas hän
Tiedän täyttyvän.

3. Kiitos Herran! Pysyvä
On hän kaiken järkkyissä.
Syntyy, kuolee suvut nää.
Herran sana jää.

4. Kiitos Herran valtiaan!
Hallitsija taivaan, maan
Tutkii suuret syvyydet,
Ihmissydämet.

5. Kiitos Herran armoisen!
Turva on hän syntisten.
Anteeks suo hän puuttehet, —
Synnit, heikkoudet.

6. Kiitos Herran! Lapsenaan
Rauhaansa ja armoaan
Päivä päivältä mä saan,
Muut' en kaipaakaan.

7. Kiitos Herran! Taivaassa
Koti mull' on tarjona.
Siellä osanani on
Autuus loputon.

H. R. Suom. M. N.

N:o 543.

Reippaasti. *Aarni Voipio.*

2. Kiitosta Herran lauluni soi,
Kiitosta Herran lauluni soi!
Kirkkaimmin sointuvi kiitoksen' kerran
Silloin, kun eessä taivahan Herran
Kaikesta kiittää lauluni voi,
Kaikesta kiittää mun lauluni voi.

Aliina Pennanen.

N:o 544.

(Lauletaan kuin n:o 87.)

N:o 545.

(Lauletaan kuin n:o 128.)

N:o 546.

Juhlallisesti. *L. Höjer.*

Kii - tos, tai - vaan I - sä, sul - le Soi - koon, siu - na- tul - - le! Meil - le suu - ren lah - jan kan - noit: Ris - tiin Poi - kas uh - riks an - noit, Kii - tos, kii - tos vai - va - tul - le! A - men, hal - le - - lu - - ja!

2. Virsi tää nyt soinnuin taivaan Nouskoon maasta vaivan,
Yhtyin enkel'laulun kieliin Helkkyviin ja riemumieliin:
Kiitos, kiitos kirkas aivan! Amen, halleluja!

Suom. — e.

N:o 547.

Sydämellisesti.

Nyt kii - tos-vir - ren mä rie-muin lau - lan Mun
rakkaan Jeesukse-ni kii-tok - - seks, Kun armostan - sa soi mul-le
rau - han Ja tai-vaan - val - ta - kun-nan il - mai - seks.

2. Mä harhaan kuljin, ja kahleet kuolon Mun orjaks painoi valheen ruhtinaan, Mut huuton' kuullen ja avun tuoden Sä, Herra, katkoit kahleet kokonaan.

3. Oi kiitos, Jeesus, Sun tuskistasi Ja katkerasta ristin kuolostas. Sai rauhan sielun' sun haavoistasi Ja uuden elon myös sun armostas.

4. Siis yksin äänin nyt kiitostansa Ja kunniaansa kaikki laulamaan — Kun risti painaa ja synnin ansa, — Mi lohtu: taistoa on hetki vaan.

5. Oi, kohta portit jo kodin aukee, — Ei haittaa, vaikka päivä polttaiskin, Kun maja maallinen tyhjäks raukee, Me kruunun saamme — osa ihanin!

6. Niin, ikikiitos siis, Jeesus, sulle, Kun meidät ostanut oot verelläs. Näin armahduksen toit tuomitulle Ja velkamme sä maksoit ristilläs.

7. Oi onni suuri, kun omanasi Saan iät' olla minä kurja myös! Oi kiitos, kiitos, kun armossasi Sä itse päätät myöskin hyvän työs!

Eugénie. Suom. —a—n.

548.

(Lauletaan kuin n:o 379.)

N:o 549.

Ei liian nopeasti. *Saksalainen sävelmä.*

Nyt-pä tah-don lau-lel-la Luo-jan suu-ren kii-tos-ta.
Min-ne käännän kat-se-he-ni, Nään mä i-has-tuk-sek-se-ni
Luon-non i-ha-nuut-ta ain'; Siit' on kii-tos lau-lus-sain.

2. Syksyn metsä kirjava,
Valkolumi talvella,
Kevään kukka kaunokainen,
Kesän taivas ihanainen,
Kaikki mieltä ylentää
Riemastuttaa, lämmittää.

3. Paljon voisi mainita
Ihanaa ja suloista.
Kaikki, mit' on Luojan luomaa
Kaunihiksi silmä huomaa.
Siitä kiitos ainiaan
Jumalalle veisataan.

M. N.

N:o 550.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 525 a.)

Ra-kas Jee-sus, si-nul len Kan-nan har-taan kii-tok-sen.

Kii-tän päi-vin, kii-tän öin, Kii-tän sa-noin, kii-tän töin.

2. Hyvää paljon sulta sain,
Hyvää nytkin, hyvää vain,
Hyvää päivin, hyvää öin,
Hyvää sanoin, hyvää töin.

3. Minkätähden? Siksi vain,
Että omas oisin ain',
Oisin omas päivin, öin,
Oisin omas puhein, töin.

Simo Korpela.

N:o 551.

Ei liian nopeasti.

On tai-vais-sa vir-rel-lä su-lom-pi soin-tu, Se

kirkkaammin kai - ku - a voi, Kuin mai - set on lau-lumme,

raikuissa riemun, Kun met-sät ja nii-tyt ja kun - na-hat soi. Oi,

kir - - kas on lau - - lum - me tai - - vaal-li - nen, Kun

au - - - tu - aat yh - - - ty - vi kii - - - - tok - se - hen!

2. Siell' laulu on niinkuni vesien pauhu Ja täyttävi taivahan, maan, Kun kiitosta laulavi autuas kansa Ja ylistäin kertovi riemastustaan. Oi, kirkas on, j.n.e.

3. Mutt' taivahan laulun, sen taitavi kansa, Mi armosta armoitetaan, Vain morsian Jeesuksen, Kuninkaan, Herran, Se pääsevi kasvojaan katselemaan. Oi, kirkas on, j.n.e.

Rikssange. Suom. — e.

N:o 552.

Reippaasti. *Jean Sibelius.*

f

Soi kun-ni-ak-si Luo-jan Nyt vir-si kii-tok-sen, Tuon

kaik-ken hy-vän tuo--jan Ja suo-jan ai-nai-sen! Hän,

meno forte

I-sä, rak-ka-has--ti Ain vaa-lii luo-tu-jaan Ja

meno forte

kaiken tai-ta-vas--ti Hän oh-jaa tuol-ta tai-vaas-taan.

Säkeistöt 2 ja 3 katso tekstikirjaa.

N:o 553.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 497.)

Rauhallisesti.

Su - a kii - - tän, I - sä - ni kal - - - lis, Vaik-ka joh - to - as ym-mär - rä en; Mut-ta rak - ka - u - te - si ei sal - - - - - lis, Et - tä kuo - li - sin kor - pe - hen.

2. Sua kiitän, Isäni taivaan,
Vaikka maailma ahdistaa;
Veit mun sieluni hetkeksi vaivaan,
Että voisit sen puhdistaa.

3. Sua kiitän taistosta tästä,
Joka voimia kasvattaa,
Maan turhasta elämästä
Ylös katsehen kohottaa.

4. Isän syömmellä armahtavalla
Sinä lapsenas rakastat mua,
Siksi ristinkin painon alla
Minä kyynelin kiitän sua.

Hilma Virtanen.

N:o 554.

Sua, I - sä taivaan lau - pi - as, Mä tah - don ai - na kiit - - tää,
Kun ai - na an - nat ar - mo - as, Kun rak - ka - u - den tou - ko - as
Saan kaik - ki - al - la niit - - - tää.

2. Mua suljit armos helmoihin,
Kun olin lapsi pieni;
Kun sitte harhaan hairahdin,
Mua hoidellen sä silloinkin
Taas johdit turvaan tieni.

3. Mä sulta voimaa voittavaa
Saan kiusausten tullen;
Kun synnit väijyy, ahdistaa
Ja tunnon rauhan karkoittaa,
Suot lohdutusta mullen.

4. Sä kättä työssäs vahvistat
Ja tuet tiellä jalkaa,
Sä vaaroilt' yössä varjoat
Ja armos aina uudistat,
Kun aamu uusi alkaa.

5. Sun kylvöäs, sun toukoas
Saan kaikkialla niittää.
Mä elän sinun armostas,
Siks' tahdon, Isä laupias,
Sua aina, aina kiittää.

Simo Korpela.

N:o 555.

Voitokkaasti. *K. Alha.*

Tul-kaa, tulkaa, kaikki Her-ran o - mat, Häl-le y - lis-

tys - tä lau - la - maanl Lau - lu vir - voit - taa - pi voi-mat-

to - mat, Toi - vo - - a luo mie-leen rau - ke - aan.

2. Kiitosvirtten säveleitten tieltä
Pahat enkelitkin pakenee.
Kärsiä ei voi ne Kaanaan kieltä,
Armo heiltä voimat herpaisee.

3. Kuullen uskon sydänsäveleitä
Hyvät henget luoksi käy ja jää.
Autuus suuri kohdannut on meitä:
Taivaan joukot meitä piirittää.

4. Itse Herra, kallis Vapahtaja,
Lupaa olla keskell' uskovain.
Iloitkaamme: täss' on Herran maja,
Pyhäin asuinsija autuain!

Simo Korpela.

N:o 556.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 54.)

Juhlallisesti. *P. Ritter.*

2. Sulle lausuu kiitostaan Hurskaat täällä huolten maassa,
Sulle veisaa riemuissaan Pyhät eloss' autuaassa.
Pyhä, pyhä laulavat Taivaan joukot kirkkahat.

Säkeistöt 3—4 katso tekstikirjaa.

N:o 557.

Tyynesti ja iloiten. *Aug. Tötterman.*

Sun luokses toh-din tul - la, Sä Herra taivaan, maan; On

I - sän sy - dän sul - - - la Pie - noistas kuu-le - maan.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 558 katso sivu 196.

N:o 559.

R. Raala.

Hy - vä pai-men ra - kas - taa Pien-tä, pien-tä ka - rit - saa.

Hä-nen pai-men - o - lal-laan Suo-jan maa - il - - mas - sa saan.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 558.

Lämmöllä.

On py - hä - kou-lu ar - mas, Käyn sin-ne rie - mui-ten, Siell'

o - pin tois-ten kans - sa Mä lau-lain, lu - ki - - en. On

py - hä - kou - lu mul - - le Kuin ko - ti kul - tai - nen, Työ-

päi-väin teh tä - vis - tä Sen rau-haan kai-pai - len.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 559 katso sivu 195.

N:o 560.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 559.)

Rauhallisesti. *Mikael Nyberg.*

Kal - lis I - - sä tai - vai - nen, Ni - meen

Poi - kas Jee - suk - sen Pol - vis - tun sun e - tee-

si, Puo - lees kään - nän mie - le - - ni.

2. Auta mua ainiaan
Lapsenasi olemaan,
Nöyränä mun olla suo,
Mieli puhdas minuun luo!

3. Isän, äidin iloksi
Suo mun tehdä työtäni,
Anna, että kasvaa saan
Palveljaksi synnyinmaan.

M. N.

N:o 561.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 338.)

Mä o - - len köy - hä lap - so - nen, I - - loit - sen

kui - ten - - kin. Mä tie - dän: I - sä tai - vai-

- nen On mul - - la rak - - ka - - hin.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 562.

Oi Jee - sus, luok-sein jää! Mua mail-ma pel - jät - tää. Äl'

luo-tas suo mun luo-pu-a Kun kut-suu kiu-saa--ja!

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 563.

Sydämellisesti. *Ilmari Krohn.*

O-len Luo-ja-ni pik-ku var-pu-nen, Jo-ka päi-vä hän

an-ta-vi ei-ne-hen; Mi-tä tar-peen on, sen juu--

-ri Suo Her-ra-ni lau-pi-as, suu---ri.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 564.

Rauhallisesti. *Ilmari Krohn.*

mf

Ra - kas I - sä tai - va - han, Kii - tos rau - hai-

mf

ses - ta yös- - - tä, Kii - tos lei - kis - - tä ja

työs - - - tä Uu - den päi - vän al - - ka - van.

Neuvo mua oppimaan,
Anna käytös kuuliainen,
Mieli nöyrä, auttavainen, —
Kaikki lahjas aikanaan!

Ota sydän pienoinen
Tänään täydemmin kuin ennen!
Aamuhetken tullen, mennen
Siunaa nimeen Jeesuksen!

Hilja Haahti.

N:o 565.

(Lauletaan kuin n:o 223.)

N:o 566.

Juhlallisesti. *Huugo Nyberg.*

Jee - sus Kris - tus ku - nin - kaak-si, Val - lan kai - ken val - ti - aak - si, I - sä it - se sää - - - si sen. Kaik ki pol - vet ku - mar - ta - koot, Kaik - ki kie - let tun - nus - ta - koot Her - rak - seen jo Jee - suk - sen, Her - rak - seen jo Jee - - - - - - suk - - sen!

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 567.

Pontevasti. *)

*) Hyvin monessa paikassa, missä on merkitty ♪. ♬, vaatii sanojen oikea lausunta ♪ ♪.

Kai - ku - os kau - as kal - le - hin tun-nus, Lau - le - lo hen-gen

ar-mah-de - tun: Tot - te - le - vak - si, nöy - räk - si, alt-tiiks'

Ar - mo - si, Mes - ta - - ri, muut - ta - vi mun.

2. Alttiiksi, nöyräksi, tottelevaksi!
Olkohon tahtosi tahtonamme!
Tullos sä henkemme hallitsijaksi,
Päivittäin uudista, puhdista se!
Kaikuos kauas j.n.e.

3. Altisna, nöyränä, tottelevaisna
Tiellä sun tahtosi väistymättä
Tahdomme palvella vain sua aina.
Ollos, oi kaikkemme kaikessa sä!
Kaikuos kauas j.n.e.

Suom. Marja S.

N:o 568.

Voimallisesti. *Martti Hela.*

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 569.

Iloisesti.

Armas ai-ka nuo-ruu-den, Kau - nis ke - vät rie-mui-nen,

Toivon tähti kir-kas lois - taa, Pilvet väistää, huo-let pois - taa,

Kaikki hoh-taa, väl-keh - tii, hohtaa. väl-keh - tii.

2. Nuoret, kylvön aika on,
Kallis touko peltohon!
Luojan siemen kasvun antaa,
Miehuuspäivin tähkät kantaa.
Kehnot :,: rikkaruohot pois! :,:

3. Nuoruusaika riemut tuo,
Päivä paistehensa suo.
Onnestanne nauttikaatte,
Riemuella mielin saatte,
Kun on :,: Herra myötä vain. :,:

4. Nuoret, innoin taisteloon,
Puhdas liekki hehkukoon!
Totta, oikeutta puolla,
Uskalla, jos tarvis, kuolla
Tähden :,: määrän korkeimman! :,:

5. Voimas olkoon rukous,
Rauha taiston saavutus.
Voiton varman saat sä kerran,
Seppeleesi luona Herran,
Matkas :,: päättynyt kun on. :,:

6. Taiston raskaan jälkehen
Koittaa nuoruus ainainen,
Jos vaan valkovaattehissa
Kuljet Herran askelissa,
Jos hän :,: tietäs johtaa saa. :,:

»Uppåt». Suom. Hilja Haahti.

N:o 570.

Sydämellisesti. *Mikael Nyberg.*

Jee - sus, sä nuor - ten ys - tä - vä niin kal - lis, Et ek - sy-

maa - il-man

neit - ten huk-ku - van sä sal - lis. Myrs-kyis - sä maa - - il-man

kyl-men-neet, ko - vat, Jee - - - sus, sun ne - kin o - vat.

2. Kun kuulet sielun raskaat huokaukset,
Sydämen kaipuun näät ja ahdistukset,
Oi, heitä auttaos Jumalan huomaan
Silloin tuskansa tuomaan.

3. Suo heidän riemuin nähdä ihanuuttas,
Kärsimysaikoin maistaa suloisuuttas.
Pahuuden voittohon nuoret sä auta,
Herra, Henkesi kautta!

Olfert Ricard. Suom. M. N.

N:o 571.

Suomal. hengell. kansansäv. Sov. Heikki Klemetti.

Kevää-si nuo-ri an-ta-os Kä-si-hin Ju-ma-lan, au-rin-kos, Hänes-tä e-lä-mä vuo--taa, Oi, an-na sydämes, en-nen-kuin Se kyl-me-nee-pi kan-gis-tuin: Va-pah-ta-jas sua oot-taa.

2. Iloa täynnä Luojas luo
Väkevä valosi aamu tuo,
Unesi salamat uljaat!
Vai vainko elosi rippehet
Sä kuihtuneena kantanet
Kevähän ruhtinaalles?

3. Jumalan usko saakohon
Varahin sydämes vainion,
Ihanat sadot se versoo.
Pois aika välehen vierähtää,
Ja myöhäkylvös kukka jää
Kituen puolikasvuun.

4. Särytön, ehjä, voimakas
Jumalan elämä rintahas
Valitse, kevähän parvi!
Käy tiesi tulehen taistelon,
Sun voimahan, sun voittohon
Kuningas Jeesus kutsuu!

B. Serenius. Suom. Kurki Suonio.

N:o 572.

Ilmari Krohn.

2. Kaikki Jeesukselle,
Aattehet korkeimmat,
Rakkaus ensimmäinen,
Tuntehet hehkuvat.

3. Kaikki Jeesukselle,
Josko se uhrikin lie:
Tahtoni, toivoni hartain,
Matkani suunta ja tie.

4. Kaikki antanut mulle
Jeesuksen rakkaus on.
Omansa kaikkeni jälleen
Ainiaan olkohon!

Hilja Haahti.

N:o 573.

(Lauletaan kuin n:o 262.)

N:o 574.

(Lauletaan kuin n:o 405.)

N:o 575

(Lauletaan kuin n:o 392.)

N:o 576.

Kansansäv.

Oi kuin - ka-han mei - dän-kin nuor - - - ten Voi

puh - das-na säi - ly - ä tie? Ja kuin-ka - han tur - vas - sa

käym - - me, Kun mail-mal - le pol-kum-me vie, Ja

kuinkahan tur-vas-sa käym - me Kun mail-malle pol-kumme vie?

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 577.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 820.)

Rohkaisevasti. *J. P. E. Hartmann'in mukaan.*

Rie-mus-sa ja al-la vai-van Lau-la: Kii-tos, Her-ra tai-vaan!

Lau-la hä-nen ar-mostaan, Rakkaudestaan, rau-has-taan!

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 578.

Reippaasti. *Mikael Nyberg.*

Oi, ter-ve, te nuo-ret, jo lip-pum-me luo! I-ki-

to-tuu-den sei-som-me puol-la. E-lon-läh-tees-tä rin-tamme

rau - ho-a juo, Ja-lo mää-räm-me ylhääll' on tuol-la. Py-hä,
Py-hä,

kau - noi - nen Kaa - naa on mää - räm - me pää, Ei

ruos-tu-vat aar-teet, ei maa - il - ma tää! Oi, ter - ve, te nuo-ret, jo

lip - pum-me luo! I - ki to - tuu - den sei-som - me puol - - la.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 579.

Iloisesti.

On nuo-ruus-vuo - si - na rie - mui-saa, Kun Her-raa pal - vel - la saa - - pi, On niin-kuin uh - ku - va kuk - kais - maa, Jot' au - rin - ko ar - mas - - - taa - pi. Näin Kris - tus sie - lun läm - mit-tää: Se heh-kuu py - hin in - noin, Ja mie - len rak-ka-us sy - tyt - tää Saa työ - hön reip - pa - hin rin - noin.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 580.

O. V. V:n.

p mf

Tu - le Jee- suk- sen luo, Tu - le nuo - re - na, oi! Häl - le

pp

uh - rik - si tuo Ke - vät - päi - vä - si koi! Mi - ten

p p

har - me - ta pääs Si - nä syn - nis - sä soi - - sit Ja sun

mf

tal - ves ja jääs Vas - ta Her - ral - le toi - - - - sit.

Säkeistöt 2—6 katso tekstikirjaa.

N:o 581.

Lämmöllä. *K. A. Saarinen.*

Tuon lap - suus - nur - me - ni ruu - - - - sut, Tuon
rie- mut ai - ka - ni ar-maim-man, Ne kaik-ki hel- ma- has
lah - joi - tan Ne ot - - ta - os vas - ta - han.

2. Tuon nuoruusonneni koiton,
Sen kainot, värjyvät tuntehet,
Sen toivehet kotkanlentoiset, —
Pyhä siunaus niille suo!

3. Ja kun sinä, Jeesus, siunaat,
Ei kuihdu rikkaus ruusujen,
Saa kaihoni parhaan täytöksen,
On onneni ainainen.

Hilja Haahti.

N:o 582.

Voimakkaasti. *E. M. Arntsen.*

Uh-raa kaik-ki, säi-lyt-tääk-ses us-kos vain!
Suo-jaa sie-lus hel-mi par-hain, Voit-toon kan-na
hal-ki har-hain Us-kos vain, sun us-kos vain!

2. Riennä aina kohden määrää
Riennä vain!
Sinne, sinne riemumaahan,
Rauhan rantaan autuaahan
Riennä vain, oi riennä vain!

3. Uupumus jos uhkaa sortaa,
Kestä vain!
Jalkaa joskin viilteleepi,
Tiesi tummuu, jyrkkeneepi,
Kestä vain, oi kestä vain!

4. Heitä pelko, tyydy, luota
Herraan vain!
Katsees nosta kaikkialta,
Hetken helteen, ristin alta
Herraan vain, niin Herraan vain!

Chr. Hansen. Suom. Kurki Suonio.

N:o 583.

(Lauletaan kuin N:o 188.)

N:o 584.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 888.)

Verkalleen. *Karl Olander.*

Sä läh - det ko - ti - tan - hu - il - ta Nyt val - ta - teil - le maa - il - man; Pois ran - ni - koil - ta rau - hai - sil - - ta Käyt kes - kell' e - - lon kuo - hu - van. Ken op-paas on, oi ken, oi ken? Oi lau - su: Jee - - sus ar - moi-nen!

2. Kun nousee myrsky, ulvoo tuulet Ja taivaat tulta salamoi; Kun Herraan käännyt, Herraa kuulet, Sua hukuttaa ei aalto voi. Oi valitsetkos oppaaks' sen? Oi lausu, lausu: valitsen!

3. Me toivoss' silloin laulaa voimme, Nyt onnea vaan matkallen, Ja vaarat pieniks' arvioimme, Kun turviss' olet Jeesuksen, Ja nimehen tuon siunatun Me sulkea niin saamme sun.

Simo Korpela.

N:o 585.

Lauletaan kuin n:o 394.)

N:o 586.

(Lauletaan kuin n:o 480.)

N:o 587.

(Kuorolaulu.)

Reippaasti ja intomielin. *Martti Hela.*

Kii - tos, kii - tos, kii - - - tos Kaik - ki - val - ti -

aal - le, Jo - ka »tul - koon» sa - nal - lan - sa

Jo - ka

loi! Kii - tos, kii - tos

maat ja tai - vaat, maat ja tai - vaat loi! Kii - tos,

loi! Kii - tos, kii - tos,

kii - - - - tos kan - sain ku - nin - - kaal - - le,

kil - tos, kii - tos

voi!

Jo - ka hei - kot nos - taa, suu - ret kaa - taa, kaa - taa voi!

voi!

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 588.

Lämmöllä. *Huugo Nyberg.*

Oi kal - lis, ar - ma-hin syn - nyin-maam-me, Tää Suo - mi, kan-sam-me ko - ti-maa, Se suo-jaan Korkeimman sul - ke-kaam-me, Se muu-ten rau-ni-oiks' rau-ke - aa. Oi, hol-hoo, maa-il - man Val - ti - as, Sit' ai - na vii-saas-sa hoi-dos - sas, Nii rau - ha ran-noil-le suu-ta an - taa, Ja

Luo - jan kii - tos - ta kun - naat kan - - - - - taa.

Säkeistöt 2—3 katso tekstikirjaa.

N:o 589.

Lauletaan kuin N:o 392.)

N:o 590.

Voidaan myös laulaa kuin n:o 879.)

Hitaanlaisesti. *Englant. sävelmä.*

Oi Luo - ja suu - ri, lau - pi - - as! Me käym-me

sul - le lah - jois - - tas Nyt kii - tos - - tam - me

kan - ta - maan Ja uh - re - jam - me an - ta - maan.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 591.

(Lauletaan kuin N:o 323.)

N:o 592.

Her - ra, kaik - ki ra - - vit - set, Tar - pe-
hem - me ta - rit - - set, Ruo - kaa an - nat ruu - miil-
le, Ar - mos sa - naa sie - lul - - le.

Säkeistö 2 katso tekstikirjaa.

N:o 593.

Lauletaan kuin n:o 262.)

N:o 594.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 230.)

Iloisesti. *Saksal. sävelmä.*

Lois - ta, ke - vät - au - rin - ko, Läm-pö - ä - si an - - na,

Ke - vät - miel-tä kir - kas - ta Ih - mis - mie-leen kan - - na!

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 595.

Sydämellisesti. *Jaakko Tuuri.*

p

Jee-sus, on - ne - ni oot ai - na, I - lo - ni ja rie - mu-ni,

p

Sa - nas voi - ma sie - luun pai - na, Tu - le sy - dä - me - he - ni. (Oi)

Jee - sus, a - su mi - nus - sa, Py - sy - ä suo si - nus - sa.

2. Jeesus, anna armiaasti Työni alkaa sinussa.
Menestys suo laupiaasti, Anna päätös suotuisa.
Jeesus, asu minussa, Pysyä suo sinussa.

Säkeistöt 3—5 katso tekstikirjaa.

N:o 596.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 108.)

S. J. Stone.

Jee-suk-sen kans-sa yk - sin, Kun aa - mu sa - ras - taa Ja aa - tos en - sim - mäi - nen Luo Her-ran ko - ho - aa, Jee-suk-sen kans-sa yk - sin, Su - loi - nen hil - jai - suus. Niin kirkkaaks' sil - loin käy - pi Ar - mon - sa ai - na uus.

2. Niin, aamun koittaessa
On aina ihanaa,
Kun syömmen suuren kaipuun
Luo Herran viedä saa,
Kun jalkojensa juureen
Saa tuoda tuskatkin
Ja sielu voimaa uutta
Juo elon taistoihin.

3. Jo ennenkuin sun päiväs
On päässyt alkuunkaan,
Sä Jumalaasi pyydä
Sen työtä siunaamaan.
On hyvä uusi päivä
Hoitoonsa uskoa,
Hän viepi voittoon jälleen
Sen päivän taistoissa.

Säkeistö 4 katso tekstikirjaa.

N:o 597.

Elin v. Pfaler.

Kans-sain o - le, Jee - sus, päi - vä tä - mä - kin,

Au - ta as - ke - leis - - sas et - tä kul - ki - sin, Päi-vä,

Päi - vä ku - lu - es - - saan mo - net puu-hat tuo, Rin-nal-

Rin- nal - la - ni sei - - - so, a - pu - a - si suo!
- la - - - ni

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 598.

Karl Olander.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 599.

Rauhallisesti. *Ilmari Krohn.*

Het- ke - nä il - lan hil - jai - sen Tu - len luok - se - si,

I - sä - ni tai - vai - nen, I - lot, huo- let tuo - den

sul - - - le. Mun syn - ti - ni kaik-ki an - teek- si suo,

Taas uu - si puh - ta - us mie - - leen luo Ja

1:o 2:o

rau - ha - si an - - - na mul - - - le! 2 v. Mun vaan!

Säkeistö 2 katso tekstikirjaa.

N:o 600.

Toivo Kuula.

Kun maan ja man-te-reen Yö mustaan vaippaan luo-pi, Mä

kat - son Jee-suk-seen, Mi e-lon va-lon suo-pi, Sun

luo-nas, rak-ka-hin, Sun luo-nas päi-vä on kirk - - ka-hin.

luo - - nas, rak-ka - hin, päi-vä on kirk-ka-hin.
päi-vä on kirk - - ka-hin.

2. Sua kiitän riemuiten,
Kun luoksesi saan tulla,
Ja kasvos jällehen
On riemu nähdä mulla.
Sä mulle hyvä oot,
Sä hyvä oot, Herra Seebaot.

3. Lie paljon turhuutta,
Mit' täällä tänään toimin;
Sua, Herra, palvella
Ois tullut kaikin voimin.
Sä tunnet, tiedät sen,
Sä tiedät; itse myös sen tietänen.

4. Oi Jeesus, anteeksi
Mä pyydän sydämestä!
Suo kalliin veresi
Pois syntivelkan' pestä!
En ennen päästä sua,
En päästä, ennenkuin siunaat mua.

5. Siis vaivun levollen
Sun turvahasi yöhön,
Ja kanssas heräten
Mä nousen, riennän työhön.
Yöt päivät olet sä,
Oi Herra, mua yhtä lähellä!

L. Stenbäck. Suom. Yrjö Veijola.

N:o 601.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 379.)

Sov Mikael Nyberg.

Sua kii - tän kai - kest' ar - mos - tas, Jonk'

tä - nä päi - vän' an - noit taas; Ei ker - to - a voi

kie - le - ni, Kuin pal - jon kär - sit las - ta - si.

2. Mua vartioitse vielä nyt,
Kun taaskin yö on ehtinyt,
Sun enkelies kautta niin,
Ett' kaiken vaaran välttäisin!

3. Suo että helmaas nukkuisin,
Levossa siinä lepäisin,
Mua yöllä armos peittäköön,
Kaikesta vaarast' kätkeköön!

4. Armossa katso lapsias
Kuin pyytävät sun apuas,
Suo heille rauhaa, lepoa
Ja sinuun lujaa uskoa,

5. Niin kaikkein pyhäin kanssa me
Sinulle, eestämm' kuolleelle,
Veisaamme tääll' jo iloiten
Ja siellä iät' kiittäen.

Siionin Virret.

N:o 602.

(Voidaan myös laufaa kuin n:o 460.)

Erkki Melartin.

Mä Her-ran huo-maan an - tau - dun, Kun yö - hyt synk-kä saar - taa mun; Kun he - rään jäl - leen aa - mul-la. Niin löy - dän rie - mun Her - ras - - sa.

2. Yön hiljaisuus on armainen,
Kun Herra siunannut on sen,
Ja Jumalassa jälkeen yön
Ilolla alan päivän työn

3. Hän armias on auttaja,
Voi varjella mun vaaroista;
Hän näkee, kuulee, vartioi,
Kun en mä nähdä, kuulla voi.

4. Jos hän ei rakkaudessaan
Mua koetella tahdo vaan,
Ei onnettuutta tiellein saa,
Mi mieltäin voisi lannistaa.

5. Ja Herran voima, rakkaus
On sydämeni uskallus.
Sä, Jumala kolm'yhteinen,
Mun ota vastaan kiitoksen'!

J. L. Runeberg. Suom. A. Noponen.

N:o 603.

Taas päi - vä a - jan vir - ta - han Nyt i - - äks' up - po - aa, Ar - mos - ta hy - vän Ju - ma - lan Yö le - von lah - joit - - taa.

2. Sä, Herra, aina sama oot
Ja tarjoot armoas.
Vaikk' yöt ja päivät vaihtukoot,
On kaikki huostassas.

3. Siis huomaas turvallisna jään,
Kun päättyy päivä tää,
Ja jos mä uuden aamun nään,
Taas saan sua ylistää.

4. Jos kutsuis minut kuolema
Tän yönä täältä pois, —
Suo, että turva sinussa,
Eläissä, kuolless' ois.

Suom. M. N.

N:o 604.

Hjalmar Backman.

Jo tau-kos työ ja saa-pui il - - ta, Ja pi-me-
y - - teen peit-tyi maa, Mut täh-tein lois - to tai-va-
hil - ta Taas uut - ta päi - vää muis-tut - - taa.

2. Siks yönkin tullen pelvott'' uskon Ja luottain katson Jumalaan, Jok' antaa taas voi aamuruškon, Ei yölläkään käy nukkumaan.

3. Ah Herra sinä tiedät tieni
Jos päivää on tai pimeää,
Ja vaikka oon ma heikko, pieni,
En huomaamatta sulta jää.

4. Oi Isä armias ja hellä!
On hyvä olla suojassas,
Siks iloisella sydämellä
Mä nukun taas sun helmahas.

5. Oi, kiitos päiväst' ollehesta!
Oi, kiitos yöstä, jonkas soit!
Ja kiitos isänrakkaudesta
Joll' lapsias sä vartioit!

Simo Korpela.

N:o 605.

Rauhallisesti. *Sofie Lithenius.*

Le - - vol - - le las - - ken, Luo - - ja - - ni,

Ar - mi - as o - le suo - ja - ni! Jos si - jal-tain en

nou - si - si, Tai - vaa-seen o - ta ty - kö - si!

N:o 606.

Toivorikkaasti. *Uusmaal. kansansäv.*

»Syn-nit pois-sa» — au-tuut-ta oi! Syn-nin maas-sa ken kä-sit-tää sen voi? Sy-dän-kai-hon täy-tös ker-ran tot-ta on Päät-tyis-sä tais-te-lon.

2. Synnit poissa, tahratta maan
Taivon rannalla valkoverhon saan,
Siellä äänin kirkkain Herran kiitos vain
Kaikuvi laulussain.

3. Synnit poissa, murhekin pois,
Kaikki mainen, mi tuskan tuonut ois.
Katkes kaikki kahleet täällä painaneet,
Kuivuivat kyyneleet.

4. Synnit poissa — autuutta vaan,
Auvo armahin mulle annetaan.
Varjot kaikki vaipuu unhon peittohon,
Autuas ikikevät on.

F. N. B. Suom. Hilja Haahti.

N:o 607.

Mikael Nyberg.

Oi Her - ra, jos mä mat - ka - mies maan Lo - pul - la mat - kaa näh - dä sun saan, Oi, jos mä ker - - ran Nä - ki - sin Her - - ran kun - ni - as - saan!

2. Sinua kaipaa sydämeni, Sun puolees huutaa mun henkeni. On yksin tästä Sen ikävästä Kyyneleeni.

3. Muut kaikki hylkää, vaan sinä et. Autuuden särkyneet sydämet Sinulta saavat. Sä luet haavat Ja kyyneleet.

4. Mua auta, Herra; mä toivon vaan, Vaikk' ei ois toivoa ollenkaan. En päästä sua, Ennenkuin mua Käyt siunaamaan.

5. Oi Herra, suothan sä minulle Sun armos voimaksi matkalle. Anteeksi anna, Mua nosta, kanna, Vie perille.

6. Oi, saanhan joukkoon autuaitten
Kanss' ystäväini ja omaisten
Mä päästä kerran Luo armon Herran,
Oi, saanhan sen.

Wilh. Malmivaara.

N:o 608.

Hitaasti. *Mikael Nyberg.*

Miks huo-ka - - e - len, Miks kai-ho - - e - len, Miks kii - tä en mi-nä rie-mu - ain, Kun mul-le juu - ri Myös lah-ja suu - ri On suo-tu ar - mos-ta au-tu - ain?

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 609.

Hitaanlaisesti. *Ilmari Krohn.*

Vain kaukaa, kaukaa viit-to-en Ko-tim-me har - ja hoh - taa; Tie

pit-kä on ja mut-kai-nen, Vaan Jee-sus mei - tä joh - taa.

Säkeistöt 2—4 katso tekstikirjaa.

N:o 610.

Ei liian nopeasti. *Heikki Klemetti.*

Käyn ko - ti - hin; oon vie - ras maa - il - mas - sa, En

viih - ty - ä mä voi sen pau - hi - - nas - sa Ei tääl - lä mul - la

rau - haa py - sy - vää. Siks' kai - ho - ten käyn ko - ti - hin.

Säkeistö 2 katso tekstikirjaa.

N:o 611.

Hitaanlaisesti. *H. R. Bishop.*

p

Oon vie - ras, muu - ka - lai - nen Mä ai - na pääl - lä

p

maan. Mun ko - ti - ni ei tääl - lä Al - haal - la o - le-

mf p

kaan. Yl - hääl - lä ko - ti mul - la On luo - na Ju - ma-

mf p

f mf

lan, Au - tuu - den, rau-han maas - sa, Ja sin - ne ha - la-

f mf

jan. Oi, ko - ti rak - ka - hin, En löy - dä ver - taa sul - le Mä mis-sään pääl-lä maan.

2. Siell' ylhäällä on Jeesus,
Mun rauhanruhtinaan'.
Hän kuollen on myös mulle
Avannut rauhanmaan,
Jos kuin ois riemullista
Mun täällä kulkuni,
Ois Jeesukseni luokse
Mun toivon' kuitenki!
Oi, koti j.n.e.

3. Maan kauneus jos kuinka
Kesäisin kukoistaa,
Jos kuin sen linnut laulaa,
Sen ruusut tuoksuaa,
Ja ystäväini seura
Jos kuin on mieluinen,
Mä kaihomielin muistan
Kotoisen autuuden.
Oi, koti j.n.e.

4. Sill' onhan täällä maassa
Ain' synti asuva,
Se kauneuden kaiken
Vieraaksi verhoaa;
Ei tuomita se taida,
Vaan vaivaa täällä tuo;
Se poissa ompi kerran,
Kun pääsen Herran luo.
Oi, koti j.n.e.

5. Ja kohtahan mä pääsen
Sun helmaas, kotini,
Kun Jeesus itse noutaa
Pois täältä minutki.
Saan siellä silmin nähdä,
Mit' uskonut täall' oon;
Iiäti kiitostani
Mä Herralleni tuon.
Oi, koti j.n.e.

L. S. Suom. Maria J.

N:o 612.

Luottavasti. *Albert Lindströmin mukaan.*

Ret - kil - tä vaa - ro - jen, al - - hos - ta maan

Ran - noil - le tai - - va - han siir - ty - ä saan.

Her - - ra - ni sil - - mi - hin sil - - mä - el - len.

Un - - ho - tan en - - tl - sen kai - pa - uk - sen.

On - nen se tuo, Rie - mu - a luo, Jee - sus - ta vain Mun

kat - sel - les-sain, Tai - va - han au - vo on rin - nas - sain.

2. Rakkaus suuri, mi vapahdit mun,
Kerran, oi kerran viet luoksesi sun!
Silloin käyn kiittäen riemuitsemaan,
Taivas suo kirkkausaartehiaan!
Onnen se tuo j.n.e.

3. Taivaissa riemuiten rakkahimmat
Toistensa silmihin katselevat.
Mutta kun Herralta katsehen saan.
Rintani autuus on korkeimmillaan!
Onnen se tuo, j.n.e.

Suom. —e.

N:o 613.

Liikkuvasti. *J. Mc. Granahan.*

Saa - - - pu - os sii - vil - lä aa - mun, Tul - los, oi,

Saa - pu - - - os

tul - - - los, sä Va-pah - ta - - jain!

Tul - los, sä Sil - loin,

Sil - - - loin me rie-mui-ten saam - me Kii - tos-tas,

sil - loin me

Kii - - - tos - tas soin-nut-taa vain.

kii - tos - - tas soin-nut-taa, soin-nut-taa vain. Oi,

vain:

saa - - - - pu - os sii - vil - lä aa - - mun, Kun

Saa - - vu! Saa - - vu, oi,

Ter-ve, oi, ter - ve, sä riemuisa

lau - lumme soi i - lo - aan! Oi, ter - - - - - - - - - - - - - - ve,

saa - vu! Ter - ve, oi, ter-ve, sä

päi - vä,

päi - vä, Kun luok - - sem-me tuot Ku-nin - kaan!

päi - vä, Kun luok-sem - me

2. Saapuos siivillä aamun,
Kirkkaus, kirkkaus, armosi suo!
Toiveet ja kaihomme silloin,
(toivehet) Kaikk' käyvät tote-
hen nuo. Oi, saapuos, j.n.e.

3. Saapuos siivillä aamun,
Rintaamme, rintaamme riemua
luo, Murheisiin lohtua kanna,
Kuivaa, (oi kuivaa) jo kyynel-
ten vuo! Oi, saapuos, j.n.e.

4. Saapuos siivillä aamun,
Tullos, oi tullos, sä Kuninkahain!
Silloin me riemuiten saamme
(Kiitostas,) kiitostas soinnuttaa vain.
Oi, saapuos, j.n.e.

N:o 614.

Toivehikkaasti. *W. Rudin.*

mf

Oi rie - mui-saa päi - vää, jot' toi - vo - a saamme, Kun

mf

Her - ra jo val - - ti - as on pääl - lä maan, Kun

f

f

kaikk' ih - mis - kun - ta jo sa pe - las - tuk - sen Ja

p

p

Kris - tus - ta Her - rak - si tun - nu - te - taan, Kun

mf

mf

kuo - lon ja syn - nin on voi - - tet - tu val - - ta Ja

mf

saa - tu jo au - tuus on täys Ju - ma - lal - ta.

mf

2. Se saapuu, se saapuu, tuo varrottu päivä,
On taivahan pilvet jo purppurassaan.
Vaikk' alhaalla laaksoissa synkkää on vielä,
Koi aamun jo kultaapi kukkulat maan.
Se saapuu, niin murhe ja huokaus haipuu;
Se saapuu, niin täyttyypi hurskasten kaipuu.

3. Se saapuu, se saapuu, tuo varrottu päivä,
Kun kansoja rakkaus yhdistää saa,
Kun taivahan Herra on Herrana maassa
Ja siipeinsä suojahan kaikk' kokoaa,
Kun hän pyhäin pyynnöt saa täyttäneheksi
Ja uskomme muuttuvi katsomiseksi.

4. Se saapuu, se saapuu, tuo varrottu päivä,
Min kirkkauden loiste on lausumaton,
Kun on Kaikkivaltias Herrana yksin
Ja kiusaaja kahleisiin kytketty on,
Kun myös luomakunta, mi sai vapahduksen,
Tuo Luojalleen kiitoksen, kunnioituksen.

F. N. B. Suom. M. N.

N:o 615.

(Lauletaan kuin n:o 456.)

N:o 616.

Juhlallisesti. *Sov. Edv. Grieg.*

Tuo jouk - ko suu - ri, val - - koi - nen, Kuin
Oi, jouk - ko on se san - - ka - rein, Mi

hui - put lu - - mi - tun - tur-ten, Noin rie - mui-ten Luo
kyl - vi ker - ran kyy - ne-lein, Se syn - nis - tä Nyt

is - - tui - men Mist' om - - pi mat - ka sen?
pes - - ty - nä Sai tän - - ne tai - vas - tein.

Nyt rie - - mu - juh - - laa ju - - lis - - taa Siell'

i - an - kaik - ki - - ses - ti saa, Miss' tai - va - hat Ain'

lau - la - vat Her - - ral - le kun - ni - - aa.

2\. Tääll' outo, halpa ol' se vain,
Mutt' katso, nyt on onnekkain,
Kun seppelpäin
Se seisoo näin
Nyt vaatteiss' voittajain.
Se tunsi tuskat tuhannet,
Se itki kuumat kyyneleet,
Mutt' vihdoinkin
Sai kotihin,
Niin muuttui murehet.
Nyt puutu silt' ei mitäkään,
Jo rauha tyynsi myrskysään.
Ja Karitsan
Nyt morsian
Jo yhtyi ystävään.

3\. Oi ollos, joukko, onnekas,
Sä taiston tuttu, tultuas!
Jo loppuhun
Sai matka sun,
Jo pääsit vaivastas.
Vaikk' kuljit täällä kyynelin,
Siell' virtes vierii valtavin;
Niin niittäen
Käyt kiittäen
Nyt taivaan riemuihin.
Siis nosta palmus liehumaan
Ja äänes kun sait kunniaan.
Sun ikuinen,
Mun Jeesuksen',
Nyt kaikkuu kiitos vaan.

Hans Adolf Brorson. Suom.

N:o 617.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 456.)

H. Braxén.

Kun tais - to rie - - - - huu maal-li - - nen, On
loh - - - tu voi - ma - kas Saa - le - - - min lois - to,
lau - lu sen, Sen kan - - - sa au - tu - - as. Ei
ran - - - - - nal - la tään maa - - il - man Oo

rau - - haa, le - po - - a, Pa - rem - - paan maa-han

ha - la - jan Jee - - - suk - - - - - sen ke - ral - la.

Jee - suk-sen ke - ral - - la.

2. Ja toisinaan, kun muistelen
Kotiin jo menneitä,
Mä soisin luona Jeesuksen
Ollaksein yhdessä.
Mä huokaan: rakas Herrani,
Mua auta suojaten,
Ett' oisin kerran luonasi,
Seurassa veljien!

3. Tääll' usein tietä käytävää
Pimeys peittävi
Ja öiset usvat hämärtää
Mun kotianiki.
Vaan kerran enää aurinko
Ei laske ensinkään,
Kun kotihini pääsin jo
Jeesusta kiittämään.

4. On morsiolla Jeesuksen
Ehtoolla itkua;
Jos yhdytään, sitt' eroten
Taas täytyy matkata.
Mut onpa aamu koittava
Loistoisa, lauluineen;
Yhdymme rauhan rannalla, —
Jää mailma vaiheineen.

C. Boberg. Suom. H. S

N:o 618.

Ei liian nopeasti. *Mikael Nyberg.*

mf

Mun sie - lu - ni Kaa - naa, mun toi - vo - ni maa On

mf

kuo - le - man vir - ran toi - sel - la puo - len. Kun

ar - mo - jen vir - rois - sa pes - ty - nä kuo - len, Siell'

p

au-tuut - ta hen - ke - ni naut - ti - a saa, Oi, naut - ti - a saa, Oi,

p

mf

naut-ti - a saa Sun luo - na - si, Jee - - sus Kris - tus.

mf

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 619.

(Voidaan myös laulaa kuin n:o 59.)

Innostuksella. *Hjalmar Backman.*

Kat - so, kuin kau - nii - na siin - tä - vät Kaa - naa-nin ran- nat! Miks e - pä - us - kos - sa näännyt ja mur - het - ta kan - - - nat? Miks y - hä vain Uh- kas- ta us - kot- to- main Hen - ke - si riu - tu - a an - - - - - nat?

2. Nouse ja kiiruhda Jeesuksen hoitohon hellään! Kaikkien kurjien kohtalo on sydämellään. Ken omans' on Joudu ei turmiohon, Vaaraa ei kellään, ei kellään.

3. Kaanaanin rannoille Joosuan lailla hän johtaa; Hetken nyt vain sua murhe ja ahdistus kohtaa. Siell' ilo on Lapsella lausumaton; Sua hänen sinne sun johtaa!

Simo Korpela.

N:o 620.

(Lauletaan kuin n:o 328.)

N:o 621.

Kuorolaulu.

Sujuvasti. *Ilmari Krohn.*

Luo I - sä - - ni ja puo-leen rau-han ma - jan
Niin, rau - han suo - jaan, luok - se Lu - nas - ta - jan

Mun sie - lu - - ni nyt y - hä ha - la - jaa.
Maan to - mus - ta se ko - tiin kat - sah - taa.

Tääll' o - lo ain' on rau - ha - ton, Us-komme himmee,

heik - ko on, Ja to - mun kah - leet pai - naa.

Säkeistöt 2 ja 3 katso tekstikirjaa.

N:o 622.

Syvästi tuntien. *Martti Hela.*

Kun mietin autuutt' ääretöntä taivaan,
Miss' ikisoitoin harput kaikuvat
Ja voiton virttä laulaa hurskahat,
Niin kaiho syvä valtaa rintan' aivan.

Säkeistöt 2—5 katso tekstikirjaa.

N:o 623.

Suomal. hengell. kansansäv.

Kun ko-din kau-niin tai-vaas-sa Jee - - suk-sen kans-sa sain,
En viih-dy e - nää mail-mas-sa, Jos-ta en-nen mä i - lon hain.

Oi Kaa-naan maa, oi kau - nis maa, Se maa, jos-sa Jee - sus on, Mi - hin Ju - ma-lan lap - set pää - se - vät I - - äi - ses - ti o - le - maan. Kiit - tä - kää

Her - raa, kiit - tä - kää Her - raa! Kiit - tä - kää, kiit - tä- kää,

kiit - tä - kää Her - raa, Et - tä Ju - ma- lan lap - set

pää - se - vät Hä - nen luo - nan - sa o - - le - maan!

2. Jos synti, mailma, lihani
Mua täällä kiusaapi,
Jeesuksen kautta voiton saan
Ja pääsen vapaaksi.
Oi, Kaanaan maa, j.n.e.

3. En pelkää mitään vaaraa-
kaan, Kuin täällä ahdistaa,
Taivaaseen tahdon rientää vaan,
Jossa tuska lopun saa.
Oi, Kaanaan maa, j.n.e.

4. Siell' loistaa päivä kirkka-
hin: Karitsa armossaan,
Ja kunnian kruunu ihmeisin
Päähämme lasketaan.
Oi, Kaanaan maa, j.n.e.

5. Valaise, Jeesus, mieleni,
Ett' oikein laulaisin,
Irroita siteet kieleni,
Ett' oikein kiittäisin!
Oi, Kaanaan maa, j.n.e.

N:o 624.

(Lauletaan myös kuin n:o 242.)

Ei liian nopeasti.

Af - - ri - kan aa - va san - ta Ja pal-mut In - ti-

- an, Grön - lan - nin kyl-mä ran - ta Ja ää - ret maa - il-

man Ne haas-taa mur-he - kiel - tä Ja huo-kaa tus - kas-

saan, Ne et - sii uh - ri - miel - tä Ja huu-taa aut - ta-maan.

2. Oi, köyhä loistossansa
On kaunehinkin maa,
Kahleissa jos on kansa,
Kodeissa kuolemaa.
Ei auta vaikka sille
Soi lahjat Armoinen,
Kuville kuollehille
Kun uhraa ihminen.

3. Jos kuulit kutsun kerran,
Tien löysit elämään,
Kirkasna lyhty Herran,
Vie yöhön synkeään!
Taivaista vapahdusta
Soi virsi riemuinen,
Yön kansa kunnes musta
On luona Kristuksen.

4. Soi, tuuli, virttä Herran!
Vie, myrsky, viestiään,
Maan kunnes täytät kerran
Pohjasta etelään!
Kun Herra aamun antaa
Kaikille kansoilleen,
Karitsa lyöty kantaa
Omansa kirkkauteen.

R. Heber. Suom. Ilmari Salomies.

N:o 625.

(Lauletaan kuin n:o 426.)

Painovirheitä:

I osa

Sivu 10 tenorin ensimmäinen nuotti on oleva f
„ 43 3:s rivi, 2:nen tahti, alton 2:nen nuotti on oleva fiss
„ 47 2:nen rivi, 1:nen tahti, tenorin 3:s „ „ „ g
„ 65 4:s rivi, 1:nen tahti, basso, ensimm. „ „ „ f
„ 86 4:s rivi, 3:s tahti, alton 3:s „ „ „ fiss
„ 88 3:s rivi, 1:nen tahti, alton 3:s „ „ „ b
„ 102 3:s rivi, 3:s tahti, sopraanon 1:nen „ „ „ d
„ 104 3:s rivi, 5:s tahti, tenorin 4:s „ „ „ f
„ 112 5:s rivi, 3:s tahti, alton 3:s „ „ „ d
„ 166 1:nen rivi, 2:nen tahti, alton 4:s „ „ „ diss
„ 183 3:s rivi, 3:s tahti, basson 4:s „ „ „ f
„ 188 3:s rivi, 4:s tahti, sopraanon 1:nen „ „ „ b
„ 190 3:s rivi, 4:s tahti, basson 1:nen „ „ „ e
„ 210 3:s rivi, 3:s tahti, alton 2:nen „ „ „ f
„ 249 3:s rivi, 1:nen tahti, basson 3:s „ „ „ c
„ 250 4:s rivi, 2:nen tahti, alton 3:s „ „ „ f
„ 251 5:s rivi, 3:s tahti, alton 3:s „ „ „ g
„ 280 4:s rivi, 4:s tahti, tenorin 3:s „ „ „ b
„ 303 3:s rivi, 1:nen tahti, basson 1:nen „ „ „ e
„ 338 2:nen rivi, 4:s tahti, alton 3:s „ „ „ g

II osa.

Sivu 10 2:nen rivi, 1:nen tahti, alton 2:nen ja 3:s nuotti on oleva a
„ 13 1:nen rivi, 2:nen tahti, basson 2:n nuotti on oleva c
„ 16 4:s rivi, 2:nen tahti, tenorin 6:s „ „ „ as
„ 23 4:s rivi, 4:s tahti, basson 2:nen „ „ „ d
„ 29 4:s rivi, 3:s tahti, alton 4:s „ „ „ d
„ 31 2:nen rivi, 2:nen tahti, alton 1:nen „ „ „ d
„ 32 4:s rivi, 1:nen tahti, basson 1:nen „ „ „ ais
„ 34 4:s rivi, 2:nen tahti, ten. ja basson 4:s „ „ „ g
„ 43 4:s rivi, 3:s tahti, tenorin 3:s „ „ „ c
„ 52 4:s rivi, 3:s tahti, basson 1:nen „ „ „ fiss
„ 56 3:s rivi, 3:s tahti, korotusmerkki c:n eteen
„ 64 3:s rivi, 4:s tahti, alennusmerkki e:n eteen
„ 71 2:nen rivi, 1:nen tahti, tenorin 1:nen nuotti on oleva f
„ 71 3:s rivi, 1:nen tahti, sopraanon 3:s „ „ „ e
„ 87 5:s rivi, 1:nen tahti, tenorin 4:s „ „ „ d
„ 87 5:s rivi, 3:s tahti, alton 1:nen „ „ „ f

Sivu	91	1:nen rivi, 4:s tahti, alton 3:s	nuotti on oleva a
„	97	2:nen rivi, 3:s tahti, alton 2:nen	„ „ „ c
„	97	5:s rivi, 3:s tahti, basson 2:nen	„ „ „ d
„	99	3:s rivi, 2:nen tahti, alton 4:s, 5:s ja 6:s	„ a, giss, giss
„	101	3:s rivi, 1:nen tahti, basson 5:s	nuotti on oleva a
„	105	2:nen rivi, 2:nen tahti, sopraanon 3:s	„ „ „ d
„	105	2:nen rivi, 3:s tahti, tenorin 5:s	„ „ „ a
„	105	2:nen rivi, 3:s tahti, basson 6:s	„ „ „ c
„	110	4:s rivi, 2:nen tahti, basson 2:nen ja 3:s	„ „ a
„	112	4:s rivi, ylennysmerkki e:n eteen	
„	115	1:nen rivi, alton ensimmäinen	nuotti on oleva a
„	116	3:s rivi, 3:s tahti, basson 1:nen	„ „ „ g
„	125	1:nen rivi, 4:s tahti, tenorin 4:s	„ „ „ g
„	128	2:nen rivi, 2:nen tahti, basson 3:s	„ „ „ d
„	133	2:nen rivi, 1:nen tahti, basson 2:nen	„ „ „ a
„	134	2:nen rivi, 2:nen tahti, toinen ♮ pitää olla ♭	
„	135	2:nen rivi, 3:s tahti, ♯ f:n eteen	
„	156	3:s rivi, 3:s tahti, basson 1:nen	nuotti on oleva g
„	158	4:s rivi, 3:s tahti, basson 2:nen	„ „ „ f
„	174	3:s rivi, 3:s tahti, basson 2:nen	„ „ „ a
„	178	2:nen rivi, 1:nen tahti, basson 3:s	„ „ „ g
„	184	1:nen rivi, 3:s tahti, alton 4:s	„ „ „ ess
„	188	1:nen rivi, 6:s tahti, sopraanon 1 ja 2:nen nuotti on $^1/_8$.	

Sisällysluettelo I.

I. Juhlavirret.

1. Adventti:

2. Joulu:

3. Uusi vuosi; Jeesus-nimi:

4. Loppiainen:

5. Kristuksen kärsiminen:

3. Pääsiäinen:

9. Hautaus:

III. Jumalan valtakunnan työ.

1. Yleisesti:

2. Pakanalähetys:

3. Juutalaislähetys:

4. Merimieslähetys:

5. Sisälähetys ja diakonia:

IV. Kristillinen elämä.

1. Herätys ja armokutsu:

2. Kehoitus:

3. Katumus ja armonikävä:

4. Armoon turvaaminen:

5. Uskon kilvoitus:

6. Murheessa ja ristin alla:

7. Uskonlepo:

8. Rukous:

9. Kiitos ja ylistys:

V. Eri ikäluokat ja tilat:

1. Lasten lauluja:

2. Nuorisolauluja

3. Kotoa lähtevälle:

4. Vanhuuden lähetessä:

5. Isänmaa:

6. Elojuhla- ja ruokavirsiä:

7. Vuoden ajat:

8. Aamulauluja:

9. Iltalauluja:

10. Syntymäpäivälauluja:

11. Sairaan virsi:

VI. Kristityn toivo.

1. Kristityn koti-ikävä:

2. Herran tuleminen:

3. Iankaikkinen elämä:

Sisällysluettelo II.

—— ——